

धोल तथा पद वगैरे

संग्रह. १५८२

भाग १ लो.

पुष्टीभार्गना बैष्णवोने साइ.

छपावी प्रसिद्ध करनार

शा. जगजीवन काळीदास.

अभिलाषा

भामानी हवेली मधे अ० पु० प्रीटिंग अने

१० एन्सो कंपनी "लीमीटेड" ना प्रेसमां

रत्नछोडनाल गंगारामे छाप्यो.

संवत् १९३८.

किंमत ३१-८-०

अनुक्रमणिका.

घोण.

विषय.

१ सर्वोत्तमं तु.

२ नव रत्नं.

३ अष्टादशीतुं.

४ श्रोत्राशौ वैश्वतुं.

५ श्रोत्राशौ वैश्वतुं.

६ लक्ष्मणलतां भावे लीले भांभणां.

७ भस्मेष्टानुं.

८ दीनतां.

९ वीनतीं.

१० श्रीवल्लभं कुरुं विनतीरे.

११ प्रागटुं घोण.

१२ धन्य आठो अंधारी रात्रुं.

१३ आनंद सागर उल्लस्योरे लोच.

१४ आलो सखी श्रीगोकुल नमो.

१५ गोत्रधनवासी.

१६ श्रीगोकुलगाम अती शोभतां.

१७ इक्ष्माणीनया श्रीवल्लभ पुत्र.

१८ धन्य श्रीगुमनां कृपा करी.

१९ श्रीलक्ष्मण सुतनेरे लेली.

२० आलोरे सखी श्रीगोकुल नमो.

२१ लरे पेल्लो वधावो माहारे आनीओ.

२२ आपाने परम सोहासणी.

२३ आपोळ अमण सोहासणी.

२४ श्रीवल्लभनंदनेरे वाहाला लागोछो.

२५ नंद घेर आणुं उल्लस्यो.

१५८२

૨૬. શ્રીલક્ષ્મણ સુતને હું નમુંને.
૨૭. શ્રીલક્ષ્મણભટજીને ઘેર એ કુળ દીવારે.
૨૮. આવને આવ ઉતાવળી.
૨૯. પોસ નામે શ્રીવિઠ્ઠલનાથજી.
૩૦. શ્રીવલ્લભ રાજકુમાર તમે કાંઈ કીધુંરે.
૩૧. આજ સઘપરેરે વધામણાં.
૩૨. આજ માહરે આનંદ ઉર ન સમાયજી.
૩૩. ધન ધન દહાડોરે આજનો.
૩૪. આપણુ જઠએરે શ્રીગોકુળ ગામ સાહેલારે.
૩૫. મેરે શ્રીનાથજી પ્યારે.
૩૬. ચાલોતો શ્રીજી જઠએરે.
૩૭. શ્રીનાથજી તે છેલ ખીરાજતાન્ને.
૩૮. ચાલો સખી નિર્મળીયે નંદકુમાર.
૩૯. શ્રીકાંકરોલો ગામ રળીયામણુરે.
૪૦. તેડી જાઓ તો હમારાં મન કરે.
૪૧. શ્રીવલ્લભપ્રાણુ આધારને નીરખવા ચાલો.
૪૨. શ્રીગોકુળ સાસરીએ જાવું.
૪૩. શ્રીવલ્લભ કુળને વારીરે શ્રીનાથજી અલખેલા.
૪૪. શ્રીજી મેરા એસા રશીયા.
૪૫. પુરે જોયારે માહારા વ્રજના વાહાલાં.
૪૬. વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા.
૪૭. શ્રીવલ્લભ સુતને નિર્મળારે.
૪૮. શ્રીકુકરાણી ઘાટ સોહ્યામણારે.
૪૯. ધન્ય કાંકરોલી ગામરે.
૫૦. એ વાહાલાજી ઉભલા રોહિતે રંગ રશીયાજી.
૫૧. તમને સુંપેલા છે પ્રાણુરે હો છખીલાજી.
૫૨. શ્રીદ્વારકાંનાથજીને લાગુ પાય કે.
૫૩. વર્ણવું શ્રીવંદ્રાવન સુખ ધામ કે.

- ૫૪ કાંકરોલી ગામનારે વાસી.
 ૫૫ અમે આબ્યા તમારે આશરે અલમેલાળ.
 ૫૬ વનમાં વાગેરે વાંસળી.
 ૫૭ વાંકે અંબોડે શીનાથજીને
 ૫૮ હું બલીહારી તૈલંગ કુળ દીપક.
 ૫૯ એજન બીજી.
 ૬૦ શીવલભ સુત વાહલા લાગો.
 ૬૧ આનંદસાગર ઉત્તરો.
 ૬૨ શીગોકુળ ગામને ગાંધે સાહિલીરે.
 ૬૩ લાલા લેહરી તું રંગીલી.
 ૬૪ મોહન મલપતા ઘેર આવીરે.
 ૬૫ ગંગાંબરીએ ઝઘડો માંડીયો.
 ૬૬ હર્ષે શીવલભનંદને ગાઉ.
 ૬૭ સખી આજનો લહાવો લીજીએ કાલ કોણે દીઠીછે.
 ૬૮ આજ આનંદ નંદજીને દ્વારે.
 ૬૯ ધન્યધન્ય શીગોકુળગામ અતિ રળીયામાણું.
 ૭૦ હારે વાસો એહી સમેરે શીનાથજી.
 ૭૧ કાંકરોલી રાજસાગર તિરકે.
 ૭૨ નાહાના સરખા શીનાથજી.
 ૭૩ મીઠડા ખોલા શીનાથજી.
 ૭૪ મહારે મંદીરે પધારો શીનાથજી.
 ૭૫ પ્રથમ સમરે શીવલભનો પરીવારે વાહલાજી.
 ૭૬ ધન્યધન્ય શીજીમનાં ગોકુળ નીકટ ખીરાજી નવલે રંગે
 ૭૭ વ્રજ જન વલભરે
 ૭૮ સુંદીર ગોકુળ ગામરે બોહારી શ્યામ.
 ૭૯ શી મદન મોહનલાલ.
 ૮૦ શી વલભકુળના રશિયા વાહલા.
 ૮૧ ચાલી વંદાવનને ચોક કે.

- ૮૨ વાહાલો ઓ વલ્લભ વહે પ્રગટીઆ.
 ૮૩ આજ સખી આનંદ હુએરે.
 ૮૪ ઓ વિકલનાથ સોહામણારે-
 ૮૫ ધન્યધન્ય આજનો દીન.
 ૮૬ જીરે ધન્યધન્યરે આજનો દીન.
 ૮૭ ધન્યધન્યરે આજનો દીન.
 ૮૮ ઉભા રહોતો કહું એક વાતડી.
 ૮૯ સરદ પુનમની રાત જોઈ વાહાલે રમવા કીધું મનરે.
 ૯૦ તમે ક્યાંહાં ગયા વનમાળીરે ગીરધર સામળીઆ.
 ૯૧ વ્રજ અતી શોભીયું જન્મ તવ કરી.
 ૯૨ સરવ ગાઈને રણાં.
 ૯૩ વાહાજા તારાં વચન સાંભળીને હરખ્યાં.
 ૯૪ સરખી સોહેલી સહુ મળીને.
 ૯૫ દીડી સરદની રાત સોહામણીજો.
 ૯૬ મહારા વાહાલાના વનમાંથી.
 ૯૭ ઓ વિકલનાથજી માહારાજનું ધોળ.
 ૯૮ કોઈ મને કમ દેખાડેરે ઓ ગોકુળમાં.
 ૯૯ માહારે મંદીર પધારો ઓ નાથજી.
 ૧૦૦ જીરે વધશક વદી એકાદશીરે.
 ૧૦૧ અથ ઓ પુષ્ટિ મારગનાં દશ મરમનું ધોળ.
 ૧૦૨ પુષ્ટિ મારગ સિદ્ધાંતની.
 ૧૦૩ ધન્યઓ વલ્લભ અઢલમાં પ્રભુ વશીયા જીમનાં તીરે.
 ૧૦૪ ઘેર આવોરે ગોપીયોના વાહાલા.
 ૧૦૫ મુખડાનું માંડણ જોતી.
 ૧૦૬ ભારેહી બાજી કાહાના તારી જ્યે.
 ૧૦૭ સામરો નજને મોરી પીર.
 ૧૦૮ જીરે કારતક માસ વદી અષ્ટમી.
 ૧૦૯ ઓવલભકુળ બલે પ્રગટીયા.

- ૧૧૦ સાબળ સુજની વધામણી.
 ૧૧૧ સેન ગોરી આમા શીનાયજીને ખમા.
 ૧૧૨ નાગર નંદજીનાં લાલ.
 ૧૧૩ શ્રી ગોકુળ નાયજીના લાલરે.
 ૧૧૪ આ કળીમાં કારણ એક.
 ૧૧૫ આલો જળ જુમનારે નાહાવા.
 ૧૧૬ હરી તને પ્રસન તે ક્યમ થાશે.
 ૧૧૭ વ્રજ ચોરાશી કોથની વન યાત્રાની પરિક્રમા.
 ૧૧૮ વારે વારે સામુ બાળે મુખ્ય લાગે મીઠું.
 ૧૧૯ શ્રી ગોકળિયું મુકીને ક્યાંઈ જાઈએ નહી.
 ૧૨૦ વારી વારી શ્રી ગોકુળ નાયજી તમારા લટકાને.
 ૧૨૧ પ્રગટ્યા પુરૂષોત્તમ લાલરે.
 ૧૨૨ લાલ તમારો લટકો જોઈ મને ચટકી લાગી પ્રેમ તણી
 ૧૨૩ આલો આલો કાલીદ્રીને કાંઠડે.
 ૧૨૪ અથશ્રી ગોસાંઈજીનો વિવાહ એલ.
 ૧૨૫ વિવાહ મળીએ અવણ શુણીએ.
 ૧૨૬ પનોતીએ દીધી છે આશિષજી.
 ૧૨૭ લગ્ન મોકલ્યું છે શ્રી વિકુલ નાયજી.
 ૧૨૮ વેહેલા યાઓ વ્રજ નાયજી.
 ૧૨૯ આવો પનોતી મગા નેણી.
 ૧૩૦ પ્રભુજીને માટે તે પધરાવોજી.
 ૧૩૧ ચોરણજીવી ચોરીએ આઆજી.
 ૧૩૨ વેહેવાઈ તારો માંડવડો સંભાળ કે.
 ૧૩૩ શ્રી વિકુલ વર પરણીને પધારવાજી.
 ૧૩૪ શ્રીનટવરલાલને બારણે સુંદરે શ્રીછોટાલાલ બલીહારીરેલાલ
 ૧૩૫ નાય કેસે ગજકો બંધ છોડાવો.
 ૧૩૬ જીરે જીરે પ્રથમ સુરજપોળ બણોજી.
 ૧૩૭ પૂજિ માર્ગનાં પંચ તત્ત્વ નિત્ય ગાયજી.

- ૧૩૮ સખી સરદ પુનમની રાત મુજને વાલીજી.
 ૧૩૯ ધન્ય ધન્ય શ્રી દ્વારકાં નાયજીરે.
 ૧૪૦ શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીને દ્વાર ચાલો તો જોવા જઈએજી.
 ૧૪૧ શ્રી વલભ પ્રગટયા પ્રગટયારે.
 ૧૪૨ શ્રી વલભ શ્રી વિઠ્ઠલ શ્રીજી શ્રી ધુમનાં.
 ૧૪૩ તમારાં નર્મણાંછે કામણગારાં.
 ૧૪૪ સજની સહુકો ચાલો જોવા જઈએ જો.
 ૧૪૫ લટકાળા બાળ શ્રી વિઠ્ઠલ વરને નિરખું તે ધન્ય ધન્ય
 ૧૪૬ જીરે ધન્ય ધન્ય આવણ માસ.
 ૧૪૭ શ્રી વલભ દુર્લભ જીગમાં કહીએ.
 ૧૪૮ છાંબીલા છાંબી તારી જોધરે.
 ૧૪૯ એત એત ચિરંજીવી તો રહેવું નથી જો.
 ૧૫૦ શ્રી ગોકુળમાં એક નંદનું ધામ.
 ૧૫૧ શ્રી વલભ પ્રભુજી પરણમું.
 ૧૫૨ કળીજીગ સખ જીગતે અધીકાઈ.
 ૧૫૩ તનક દેરી માઈ.
 ૧૫૪ શ્રી કંઠ કમળ મુખ નિરખવા.
 ૧૫૫ જો શ્રી વલભ દેવકી.
 ૧૫૬ સાધન સખ સુને ભાએ.
 ૧૫૭ શ્રી વિઠ્ઠલનાથ નામ રસ અમરીત.
 ૧૫૮ મુંદીર ગોકુળીયું જોવાના મુજને કોડ.
 ૧૫૯ શ્રી ગોકુળ સુખ બાસ બોરાજો.
 ૧૬૦ વિપ્ર શિરોમણ તૈલંગનાથ.
 ૧૬૧ શ્રી વલભ વિઠ્ઠલ શ્રીજીરે રમવાને આવો.
 ૧૬૨ સરવે સયર સમાણી મળી આવોરે.
 ૧૬૩ શ્રી વલભ દુર્લભ ધુગમાં કહીએ.
 ૧૬૪ ગોકુળની ગોપીઓરે ચાલી જળ ભરવા.
 ૧૬૫ સામા સંબંધીડા ગોકુળ ક્યારે જઈશું.

- ૧૬૬ ભળે ગોપાળ બુદ્ધ મત જાઓ.
 ૧૬૭ આવો મળો સાહિલીજી.
 ૧૬૮ શ્રી વલ્લભ વિઠ્ઠલ ના જાણ્યા તેણે સર્વસ્વત ખોયું.
 ૧૬૯ શ્રી વલ્લભ પ્રભુજીને શર્ણ ન આપ્યો.
 ૧૭૦ વળી વેગે દરશન આપીઆં.
 ૧૭૧ શ્રી વલ્લભ કુળ વ્રજનું જીવન.
 ૧૭૨ ભલે પ્રગટ્યા શ્રી ગીરીવરધારીલાલ.
 ૧૭૩ ચતુર્ભુજ છે ચારે.
 ૧૭૪ શ્રી વલ્લભ પ્રભુને કંઈ પરણામજી.
 ૧૭૫ વેણ મધુરીરે વાય.
 ૧૭૬ આંજ મહારે ઘેરે આવીઆરે.
 ૧૭૭ પ્યારી પ્રગટ્યા શ્રી વ્રજભુખણલાલ.
 ૧૭૮ વંદુ શ્રીવલ્લભ નાથજીનો વંશજી.
 ૧૭૯ હરીબસો હરીબસો મેરે આંખે નેનમે હરીબસો.
 ૧૮૦ વાંકે અંખોડે શ્રીનાથજી.
 ૧૮૧ આવોરે આવોરે સુહાગી.
 ૧૮૨ હરીભજન વિના સોનર જીવે કેસો.
 ૧૮૩ જય ખોલો શ્રી વ્રજરાયલાલની.
 ૧૮૪ આનંદ સાગર ઉલટ્યો રસનાયે વહેછે પ્રવાહ.
 ૧૮૫ શ્રીમદન મોહનલાલ આગળ વીનવી કીધી.
 ૧૮૬ શ્રીગોકુળ ગામરે અતી રળીઆમણું.
 ૧૮૭ શ્રી ગોકુળ નાથ સોહામણજી.
 ૧૮૮ જ્યજ્ય લાલ મોઘન ધારી.
 ૧૮૯ સખારે શ્રીવિઠ્ઠલ નંદન આવોરે મહારે ખારણે.
 ૧૯૦ તાહારા દલ કેરી વાત મેં જાણીરે.
 ૧૯૧ કોમળ અંગેરે આંખો મુજની.
 ૧૯૨ શ્રી દામોદરદાસ હરથાનારે હરખે બર્ખા.
 ૧૯૩ ગોવરધનેથ ગુરને ચરણે નમુરે.

- ૧૯૪ જીમનાં ભતારે ધાટે.
 ૧૯૫ આલો આલોરે શ્રી માહારાજ.
 ૧૯૬ બસે આવી લાગી માહાજમ રાતકે.
 ૧૯૭ પાંચ રંગ પ્રભુજીના ગાઈએ.
 ૧૯૮ જયશ્રી કમ્પે ભાઈ.
 ૧૯૯ શ્રી ગોવિંદરાયજીરે રશીઆ.
 ૨૦૦ શ્રીવક્ષમણ સુતનેરે ગાઉ.
 ૨૦૧ કમ્પેદાસમે ધન મન મોદકરે ધણું.
 ૨૦૨ સંભરવાળા દાસ દામોદરને હરી.
 ૨૦૩ પદમનાભ તે દાસ બાસ સુખ અતિ ધણું.
 ૨૦૪ પુરુષોત્તમદાસ સદા સુખ અતીધણું.
 ૨૦૫ ગદાધરદાસ કપીલ કડામાહે ખરા.
 ૨૦૬ આવણુ સુદી એકાદશીનું ધોળ.
 ૨૦૭ વઘ/શક સુદી એકાદશીનું ધોળ.
 ૨૦૮ શ્રીવિઠ્ઠલનાથજીના લાલજી અતી લટકાળા.
 ૨૦૯ અથશ્રી કકાનો ભાવ.
 ૨૧૦ એહિતો તમો એહિતો તમો જાણીઆરે.
 ૨૧૧ સજની આલો ઉછવ આજજી.
 ૨૧૨ જ્યાકુ ખેદ રેટ.
 ૨૧૩ ઉત્તમ કુળ અવતાર કલ્યાણો.
 ૨૧૪ આલો સધરો મુંદીર વરને જોઈએ.
 ૨૧૫ પર્મકપાળ શ્રીવલભ નંદન.
 ૨૧૬ મોહે જીગખેદ ખચન પાલો.
 ૨૧૭ શ્રીવલભ વિઠ્ઠલ હરો ન જાણ્યા.
 ૨૧૮ તમારૂં જોવા સરખું રૂપ.
 ૨૧૯ આલો સખી આજ વંદાવનમાં જાઈએ.
 ૨૨૦ શ્રી પુરુષોત્તમ પ્રગટહવા.
 ૨૨૧ શ્રીવંદ્રાતેજનની વાટેરે.

- ૨૨૨ રથીઓ રસે બધારે.
 ૨૨૩ લાગી મને નેહ જડારે.
 ૨૨૪ ઘેઝીયઈ કુંડેરે ઘેઝા ગીરધારીની સંગેરે
 ૨૨૫ પ્રિતની વાતડીરે જ્ઞેને લાગી હોય તે જાણેરે.
 ૨૨૬ કારણ એ શું કહુંરે.
 ૨૨૭ માહારા રૂપાળા રણછોડ.
 ૨૨૮ અથમી જગનનાથજીના ચણમાર.
 ૨૨૯ શીજીબાવા લટકાળા
 ૨૩૦ આજ આણંદ માહારે ઉર ન સમાયજી.
 ૨૩૧ તાતે જાની બજે વનવારો.
 ૨૩૨ દુખો હરીજન્યુકો એક સ્વભાવ.
 ૨૩૩ શ્રીવલ્લભ જીકો ભારોભરસો.
 ૨૩૪ શ્રીગોવરધનકી રહીએ તલેટી.
 ૨૩૫ તમુ શર્ણાગત આપો.
 ૨૩૬ અમલો અંધિલનાથ ઉપાશી.
 ૨૩૭ દ્રઢ ધન ચરણ કેરો ભરસો.
 ૨૩૮ એક પત્રક જો રહીએ વેદાવન.
 ૨૩૯ શ્રીવિઠલનાથ બસતજીઆ જાકે.
 ૨૪૦ હરીજનકુ હરીનામ બડો ધન.
 ૨૪૧ શ્રીવિઠલનાથ ધણી અમારે.
 ૨૪૨ શ્રીગોવરધન આર કીધર ચલો.
 ૩૪૩ ભજીએ શ્રીવલ્લભજીકે ચરણ.
 ૨૪૪ શ્રીગોકુળ રસ ચાખે.
 ૨૪૫ શ્રીવલ્લભ માહારાજ.
 ૨૪૬ સમજ સોચ વિચારી.
 ૨૪૭ આજ કામ કલ કામ.
 ૨૪૮ નીચદીન લેહરી ગોવીંદ ગા.
 ૨૪૯ જો બસુદેવ કીએ પુરન તપ

૨૫૦ બીના ગોપાળ ગોપાળ નહી કો અપનો.

૨૫૧ જીવન જેસે બજન વિના.

૨૫૨ તનમાં અંગેરી બસો મેરે તનમાં અંગેરી.

૨૫૩ ક્યાં ચરાવત ગઢિવાં.

૨૫૪ શ્રીભાગવત વિચારી કોટી.

૨૫૫ હોત ગોપાળ ઐગાએ.

૨૫૬ કહા કીઓ તે જીગમે.

૨૫૭ અપમોરી કોનગતી ખજનાથ.

૨૫૮ રાખો તેસે રહુ જેસે.

૨૫૯ મેર મેર નહી આવે.

૨૬૦ સુંદીર બેખ બન્યો ગોપાળ.

૨૬૧ કોનપત રાખે મેરી.

૨૬૨ કરી મન ઉર સંતનકી શેવા.

૨૬૩ શ્રીગોકુળમાં રહીએ.

૨૬૪ જેસે હુ તેસો તીહારો.

૨૬૫ રાવલકે કહે ગોપ આજ ખજ ધુનીપર.

૨૬૬ નકિતમ લીલા હોતી જીની.

૨૬૭ કેતે દીન હરી રમરણ વિના ખોએ.

૨૬૮ કેતી કહી સમજાઈ.

૨૬૯ દોઉ તમે એકો નહીં બાઈ.

૨૭૦ મનતું જાયગો અમજાની.

૨૭૧ કોહુ કામ નહીં આયો.

૨૭૨ જીવન એસે જો બની આવે.

વૈષ્ણવને નિત્ય નિયમ રાખવાની શિક્ષા... ... પાને ૨૬૮

અધ્યાય, શ્લોક તથા પ્રકલ્પ પ્રમાણ સંક્રમ વિશે. ,, ૨૭૪

શ્રી દ્વારિકાંતી પરિક્રમા... ... ૩૦૫

ધોઝ તથા પદ વીગેરે સંગ્રહ.

— ❁ ❁ ❁ —

ભાગ પેહેલો.

ધોળ. ૧.

અથ શ્રી સર્વોત્તમજીવું ધોળ.

ભક્ષે પ્રગટયા શ્રીવલ્લભ દેવ, પુરુષોત્તમ ભુતળક્રી-
જી, નહીં પ્રાકૃત ધર્મનો ભેશ, અપ્રાકૃત નિજ વપુ ધરીજી
૧ કરે નિગમ નિરૂપણુ એમ, તે સાકારની સ્તુતી કરેજી;
માહાકર્ણાકાળાદિઈ દોશ, પંડીતની દ્રષ્ટિતર ભરીજી. ૨
મહીમા નવ જાણુ જેહ, તે કહીએ ખરા સૂર હરીજી;
વાલે દયા કરી સુખ રૂપ, નિજ લીલા પ્રગટ કરીજી. ૩
જેહરી વાણી અતિ દૂર બોધ, થાયે સુબોધ જેણે કરી
જી; જેનાં અઘટોતેર સત નામ, તે કહીએ માહા અધ
હરીજી. ૪ જેના રૂપીવર અગ્નિકુમાર, જડતી છંદ નામે
ધરાંજી; શ્રી કૃષ્ણ કમળ મૂખ દેવ, બીજી દ્રષ્ટ કરુણા ભ
રીજી. ૫ કરે ભક્તિમાં અંતરાય, તેહના સતપીએ જાણુ
સરીજી, અપિ અધરામૃતની સીધ્ય, તે મધ્યેનિશ્ચયકરીજી, ૬

આલ કૃરી છે.

વહાલો આનંદ પરમાનંદ કહેવાય, શ્રીકૃષ્ણ કમળ મૂખ

કૃપા નિધિ થાય ૭ વાહાલો દેવી ઓધારન પ્રેતના ઉપા-
 ય, જેહના સ્મરુ માત્રથી આરત ગાય. ૮ શ્રી લાગવત
 ગુઢાર્થ પ્રગટાય, તે સાકાર બ્રહ્મના વાદ સ્થપાય. ૯ વેદ
 મારગ ચૈદ ભોવન કહેવાય, માયા વાદ નિરાકાર સહુ
 ગાય. ૧૦ સર્વે વાદ નિરાશ કરે તે લખાય, ભક્તિ મા-
 રગ સરસ કમળ વિકશાય. ૧૧ સ્ત્રી સૌદ્રાદિકના ઓધાર
 સમર્થ, જેહના સાધન બળથી ન થાય અર્થ, ૧૨ અંગી
 કાર માત્રથી સર્વસ કીચ્ચે, કીધાં શ્રી ગોપીજન પતીને
 પ્રીચ્ચે; ૧૩ અંગીકાર કરે મર્યાદાનું સાર, માહા કરુણા
 વત સમરથ અપાર. ૧૪ વાહાલો અભેદાન દેવાને બહુ
 ચતુર, માહા ઉદાન ચરિત્ર કરે બહુ પુર. ૧૫ લીલા દેખા-
 ટી પ્રાકૃતની જેહ, તેહને મિશે મોહ્યોછે સુર રીયુ તેહ.
 ૧૬ વિશ્વાનર શ્રી વહજભ છે નામ, વાહાલો સુંદીર રૂપ
 સ્વજન હિતકામ. ૧૭ વાહાલો ભક્તિ કરે જન શિક્ષાને
 કાજ, આપે અખિલ દ્રષ્ટ શ્રી વજભરાજ. ૧૮ સર્વ લક્ષ-
 ણથી સંપત વિવેક, શ્રી કૃષ્ણ જ્ઞાન દાતા ગુરુ એક. ૧૯
 પોતાના આનંદ થકી બહુ પુષ્ટ, છે કમળ પત્રશાં નેત્ર સં-
 નુષ્ટ. ૨૦ કૃપાદ્રટીની વૃષ્ટીથી હરખ્યાં મન, છોરે દાસ
 દાસીજન પિયે છે અનન. ૨૧ રોશદ્રટી કરે ભક્તિ શત્રુ
 પ્રભળ, ભક્તિ શેવિત સુખ શેવા રશાળ. ૨૨ છોરે ભક્તિ
 વિના નહી શેવા સાધ્ય, તે કારણથી કહીચ્ચે દુરાસાધ્ય,
 ૨૩ જેહના ચર્ણુ શર્ણુ દુઝલ દરશાય, તેહના ઉચ્ચપ્રતાય

ત્રિલોક કહેવાય. ૨૪ વચનામૃત કરી પુર્યા શેવકના અર્થ,
 શ્રી ભાગવત અમૃત મથન જે સમર્થ. ૨૫ એનું સારક-
 હીએ વૃજ સુંદરીનો ભાવ, તેહનું પરિપુર્ણ છે દેહ ભરાવ. ૨૬
 સાનિધાનથી દાન કરે કબ્જ પ્રેમ, ભક્તિ મુક્તિ દેવાને જે.
 હને નેમ. ૨૭ એક રાશલીલામાં તેહનું તાન, પ્રભુ કૃપા
 કરી કરે કથાનું દાન. ૨૮ વાહાલો વિરહના અનુભવને
 એ કાળ, સર્વ ત્યાગ જાણાવો શ્રીવલ્લભરાજ. ૨૯ ઉપ-
 દેશ કર્યો ભક્તિતા ચાર, લોકમાંહે કર્યો કર્મ માર્ગ પ્રચાર.
 ૩૦ વેદ સાસ્ત્ર કરે જગનાદીક દાન, તેહનું કૃણ મર્યાદા
 ભક્તિનું દાન. ૩૧ પ્રભુ પુર્ણનંદછો પુર્ણકામ, સરસ્વતીના
 પતી દેવ ઈશ અભિરામ. ૩૨ વહાલે શહસ્ર કર્યાં પુરે
 પોતમ નામ, નિજ જનને આશ્ચર્ય એછે ધામ. ૩૩ ભ-
 ક્તિ માર્ગની રીતનો કરવા ઉપદેશ, બહુ ગ્રંથે કરી ટાળ્યો
 સંપયનો લેશ. ૩૪ જેહેને પામવાને છાંડ્યા પ્રાણથી પ્રિય.
 એવા ભક્તિ સમાજ ખીરાજે હૃદયે. ૩૫ આપસાધન
 કરે નિજ દાસને કાળ, એવા સામર્થ શ્રીવલ્લભ મહારાજ.
 ૩૬ કરવા ભક્તિ પ્રચાલ તે ભુતજમાંહે, વશ કીધા પીતા
 થઈ ગ્રહીને બાણ, ૩૭ સર્વે સામર્થ ધર્યું પોતાને વંશ,
 સર્વે દુર કરી ટાળ્યો વિશ્વેનો અંશ. ૩૮ પ્રભુ પતિવ્રતાના
 પતિ સાક્ષાત, કરે આલોક પરલોક દાન વિક્ષાત. ૩૯ જે-
 હેના અંતઃકરણનું ગુઢ અપાર, અંગિકૃતને જાણાવો મનનો
 વિચાર. ૪૦ ઉપાસનાદિક માર્ગ જે અન્ય, તેહનો મોહ

ટાળી કીધોરોવક અનન્ય. ૪૧, કરો નિશ્ચે જે ભક્તિ
 સર્વથી વિશેષ, કીધો શર્ણુ માર્ગનો જીવ્યો ઉપદેશ. ૪૨
 શ્રીકૃષ્ણ નામની જાણાવી વાત, લીલા કુજ ખીહારી પ-
 રિપુરણુ ગાત, ૪૩ કથા રસ મગ્ન સદાછે ચિત, વિસરું
 છે તેથી સર્વે ખીજી વિત. ૪૪ પ્રીયછે ધાણુ વૃજને વૃ-
 જનો વાસ, કરે યુષ્ઠી લીલા એકાંત વિલાસ. ૪૫ કરે
 ભક્તિ ઈછા પરિપુર્ણ દાન, નહી નિજ લીલાનું કોઈને
 જ્ઞાન. ૪૬ અતી મોહીક જેહેનું શીળ ધાણુ, નહી લોક
 વિશે આશક્તિ છે આણુ. ૪૭ નિજ ભક્તિ વિશે આશ-
 ક્તિછે એક, પ્રભુ પાવન કીધા પતિત અનંદ. ૪૮ જે
 કરે પોતાના ગુણનું ગાન, તેહના રદ્યકમળ રેહેવાનુંઠામ.
 ૪૯ પ્રભુ નિજ સ્વરૂપ અમૃત લેહેરી, તેણે રસ વાસના
 ખીજી સર્વે હરી. ૫૦ પ્રભુ પોતે સર્વ થકી છે પર, નવકરે
 નુદ્યતા કોઈ અપર ૫૧ લીલારસ અમૃતતો રંગ બહુ,
 ભીજવ્યાં છે ભક્ત શરીર સહુ. ૫૨ રૂચી આવે ગોવર્ધન
 ગીરી વાસ, તે લીલા માંહે અતીસે ઉલાસ. ૫૩ કરે યરા
 ભોગ યરાનનાં કર્મ, આપે અર્થ કામેને મોક્ષનું ધર્મ. ૫૪
 પ્રભુ સત્ય વચન છોત્રીગુણાતીત, નિત્ય ચતુરાઈછે અતી
 અગણીત. ૫૫ જે કરે પોતાની કીરતી પ્રકાશ, કર્યું વ્યા-
 સ શુભ્રને નૌતમ ભાસ. ૫૬ અતી નુચ્છ નુદ્ય જે માયા-
 વાદ, કરી ભસ્મેને સ્થાપો બ્રહ્મ ભાસ. ૫૭ આલ્પણુ
 અલોકીક અતી કાન્ત, હસનું મુખ સોભેછે બહુ ભાન્ત.

૫૮ પ્રભુ ત્રીલોકનું ભુસણુ સાર, વહાણો પ્રગટ ભાગ ધ-
રણીનું અપાર. ૫૯ પ્રભુ સુંદરીતાછે અપી અનુપ, ક્યમ
વર્ણવ કરી શકુ એ રૂપ. ૬૦ મારે છે સહુ પોતાનાજન,
ચાણુવિદની રજ જે ધન્ય. ૬૧ એ કહ્યાં એકસોને આઠે
નામ, શ્રીવક્ત્રલ આનંદનું જે ધામ. ૬૨ ॥ ચાલ ફરીછો ॥

એ શુદ્ધ કરી નીત્ય ગાયરે, તેહનું મન પહેલુ સ્થીર
થાયરે. ૬૩ અધરામૃતની શીઘ્ય વામેરે, જ્યાંહાં સંપથ
નહી તે નામેરે. ૬૪ એ પામ્યા વિના મોક્ષહિતરે, અકુ
તમાં મુક્તિછે લીનરે. ૬૫ તેથી સર્વોત્તમ જપ કરવારે,
શ્રી કૃષ્ણ રસે મન ભરવારે. ૬૬ શ્રી વિકૃત્ત રૂપીત એ
નામેરે, જે ગાયત્રી તેહનું થાય કામેરે. ૬૭ તેહનો જનમ
મુકુળછે ભેખરે, શ્રી વ્રજભુવણનાં સુખ દેખરે. ૬૮

ધોળ ર.

અથ શ્રી નવરત્નનું ધોળ.

શ્રીમદ વક્ત્રલ મહા પ્રભુને નમુજી, શ્રી વિકૃત પ્રભુને
લાગુ પાય, શ્રી બાળકૃષ્ણજીને પરણુમુજી, શ્રી વ્રજભુવ-
ણજી પરમકૃપાળ. શ્રીમદ ૦ ૧ શ્રી વક્ષભેદે માહા કર-
ણા કરીજી, જેથી જીવનુ કાજ થાય; સર્વે વૈશ્ણવની કૃતી
એ કરીજી, સધળી ચીંતા નીર્વત થાય શ્રીમદ ૦ ૨ દ્રઢ
આશ્રય શ્રીમહાપ્રભુજીનો રાખીએજી, ચીંતા નવ ધરી-
એ લગાર, સર્વ આત્મા શ્રીજીને સમરપિએજી; એછે ભ

કત તણો આધાર શ્રીમદ્ ૩ પુષ્ટી માર્ગમાં શ્રીજી રહે
 સદાજી, જીવ કીધાછે અંગીકાર; અસૌકીકની ગતી ના
 આપે કદા, પ્રભુ નથી જોતા અધીકાર શ્રીમદ્ ૪ નાગ
 નિવેદન કીધા થકીજી, પ્રભુ રાખે પોતાની પાસ; વશ ન
 થાય એ પ્રભુ કોથકીજી, વશ થઈ રહ્યા શ્રી વદલબી
 પાસ શ્રીમદ્ ૫ નિવેદન મંત્રનું સ્મરણ કરવુંજી, સર્વદા
 ભગવત સાય; એ વૈશ્નવની સંગે ના ફરવુંજી, કૃપા થાય
 ત્રાદશી હાથ શ્રીમદ્ ૬ ફળની ચિંતા નવ રાખીએજી,
 પ્રભુ સર્વશ્વર કેહેવાપ; સર્વના આત્મા શ્રીજી એ સાખી
 આજી, દુર ભક્તથી ક્યમ રહેવાય શ્રીમદ્ ૭ એમને
 ગમે તે કરો એવું જાણવુંજી, હરીનું ખર્દ છેરે દયાળ; સ્ત્રી
 પુત્રાદિક પુષ્ટિમાં આણવુંજી, જોગટાના વિચાર મયાળ.
 શ્રીમદ્ ૮ નિવેદન કરવું સર્વે સંગાથસુજી, અતવિનયો
 ગતી ચીંતા ન રાખ; અસાની હોય કીંતા રાનસુજી,
 સમજી અધિકછે એવું માં રાખ શ્રીમદ્ ૯ જોણે આત્મા
 નિવેદન કીધુંજી, તેના આધારમાં સંસય ના જાણ; પ્રા-
 જી સંગાથે શ્રી માહાપ્રભુજીએ દીધુંજી, તેથી મનમાં
 સંયે ના આણ, શ્રીમદ્ ૧૦ સમર્પણ મંત્ર મહા સમર્થ
 છેજી, ન જાણીસ પોચો સાક્ષાતઃ એકે અંશકળા નથી
 પુર્ણજી, શ્રીજી પુરપોતમ સાક્ષાત શ્રીમદ્ ૧૧ એ પ્ર-
 ભુ સર્વ થકી પોતે પરજી, વળી મહા સમર્થજી નાથ;
 ભક્તનાં દુઃખ હરે સુખ કરેજી, ચીંતા નવ કીજીએજી

માથે એ નાથ શ્રીમદ્ ભૌતિક વૈદિક કમળ, તે
 હરી સિધ થાવા દે નહીં; તોએપણ શેવા સ્મરણને ધ-
 મેજળ, તેથી મન દુર કીજે નહીં શ્રીમદ્ ૧૩ પુષ્ટી મા
 ગમાં પ્રભુજ રહે સદાજ, વળી જીવનું કીધું શું હોય;
 પ્રભુ કરે તે તો સુખમાંની રહીએજ, ઉદ્વેગ ન ધરે મન-
 માંહ શ્રીમદ્ ૧૪ દીનતાભાવ મનમાં રાખીએજ, ખીજા
 સાધનનું શું કામ, શ્રીસર્વે શેવા સાધવાજ, ગુરૂની આરા-
 થકી એ કામ શ્રીમદ્ ૧૫ ગુરૂની આરાધ્યાંજનના
 કરીએજ, એમની ઇચ્છાએ થાય તે થાય, આપણા
 મન પ્રભુજમાં દીજીએજ, પ્રભુથી અધીક રાખીએ ભાવ
 શ્રીમદ્ ૧૬ શેવા કરો નિત્ય ચિત પ્રીત્યશુંજ, તો સુખે
 રહો યુગમાંહ; પરીક્ષા અર્થે કદા શ્રીજ ચિતશુંજ, સાક્ષી
 થઈ રહે સુખ હોય શ્રીમદ્ ૧૭ તોએ ધીરજ રાખી
 શેવા કરોજ, હરી સુખ કર્તાજે સત્ય; એમની ક્ષીલા
 જાણી ચિંતા દુર કરોજ, વૈશ્વવને એહ જીગત્ય શ્રીમદ્
 ૧૮ એકાદશ ઇંદ્રીઓ પ્રભુજના સનમુખજ, શેવામાં
 દીવશને રાત્ર; એકે ઇંદ્રી વીમુખ નવ કીજીએજ, સર્વો-
 તમ ભક્તિ અહો રાત્ર. શ્રીમદ્ ૧૯ શ્રીકૃષ્ણ શાર્ણમમ
 સદા જપોજ, ન વિસારીએ પળમાત્ર; એ જીગતે કરી
 ચિંતા દુર તજોજ, થાશો શ્રીજની કૃપા પાત્ર. શ્રીમદ્
 ૨૦ શ્રી મહા પ્રભુજ કહે માહરો એ મતજ, વળી એજે
 નિરાધાર; સર્વે વૈશ્વ રાખજેચિત ધરીજ, શ્રીજ શ્રી-

જામજી આધાર. શ્રીમદ્ ૨૧ એ અમુદ્ય રજા જે કોઈ
ચિત ધરીજી, તેહને પુષ્ટિ ભક્તિ દ્રઢ કૃણ હોય; જે કોઈ
ધોળ ગાએ ને સાંભળેજી, તેહને પરમાનંદ સુખ હોય.
શ્રીમદ્ ૨૨ ઇતિશ્રી નવ રજાં ધોળ સંપૂર્ણ.

ધોળ. ૩

ઉત્તમવ્રત એકાદશી; સાહેલીરે; આજ માહારે અપવા-
સ, જુમનાજી જઈએ ઝીલવા સાહેલીરેં રંગીલી ગલી
રણીઆંભણી સાહેલીરે; વૈશ્રવની ભીડાભીડ, જુમનાં
સાહેલીરે. સરખી શહીયર ટોળે મળી સાહેલીરે; હઈડે
હરખ ના માય જુમનાંજી જઈએ ઝીલવાસાહેલીરે. વહુ
ખેટી હીડે મલપતાં સાહેલીરે, સઉકોને દરસન થાય જુમ-
નાં સાહેલીરે. સાકર કેરા કહરા પડ્યા સાહેલીરે, દુધડે
વરશ્યા મેહ જુમનાં સાહેલીરે. ગોકુળ ગામ રણીઆં-
ભણુ સાહેલીરે; સુંદર જુમનાનાં નીર, જુમનાં સાહેલીરે.
જુમનાંજીમાં ઝીલતાં સાહેલીરે, છુટા મેહેલીકેશ જુમનાં
સાહેલીરે. રમણુ રેતીમાં લોટતાં સાહેલીરે, દુટ્યા નવસર
હાર જુમનાં સાહેલીરે. વ્રજવાસી સામા મળ્યા સાહેલીરે.
હરખે સાધશ્યુ કેરા જુમનાં સાહેલીરે. પરસાદ મેહલો
મોકળા સાહેલીરે, ઠોર તણુ નહી પાર જુમનાં સાહેલી
રે. માધવદાસની વીનતી સાહેલીરે; આપોની વ્રજમાંવાસ
જુમનાંજી જઈએ ઝીલવા સાહેલીરે.

ધોળ ૪.

અથ શ્રી ચોરાશી વૈશ્ણવનું ધોળ.

શ્રી ગુરુ જગપદ ક્રમળ રજવંદુ. વંદુ નિત્ય ધરી નેમ;
 દુઃખ હરણુ સુખસે નિધી, ફળદાયક ભક્તિ પ્રેમ. ૧ શ્રી
 વદલભ શ્રી વીઠ્ઠલ પ્રભુ, શ્રી કૃષ્ણ પુરણકામ; ચોરાશી
 માહા ભક્ત તેના, કર વર્ણુવ નામ. ૨ જંગુ સ્મરણુ કરે-
 થી, અધદુઃખ ક્લેશ જાય; પુષ્ટિ પંથ પ્રભુ પ્રસન્ન હોય,
 માહાપતિત પાવન થાય. ૩ મનવાંછિત ફળ સીધ પામે
 ગાતાં એ અભિધાન; શ્રી મહા પ્રભુ નીજનંદનું, કરે તે-
 ને. દાન. ૪ ॥ ઢાળ ॥ શ્રી દામોદરદાસ હરશાંતીરે, કૃષ્ણદા
 સ મેધ નવદે વાણીરે. ૫ સંખરવાળા દામોદરદાસરે, જનો
 કનોજ મધ્યે વાસરે. ૬ પદ્મનાભદાસ હરીભક્તરે, તુલશાં
 પદ પ્રભુ આશક્તરે. ૭ વધુ તેની કહીએ પાર્વતીરે, સુત
 રૂગનાથદાસ સમર્તીરે. ૮ રજોબાઈ વૈશ્ણવ ક્ષત્રાણીરે, શે-
 વા શ્રી વદલભવરની આણીરે; વૈશ્ણવ શેઠ પરસોતમદાસરે
 કાશીયુર મધ્યે તેનો વાસરે. ૧૦ બાઈ રૂક્મણી પુત્રી તે-
 નીરે, શેવા અતુલીત કહીએ જોનીરે. ૧૧ શેઠના સુત
 ગોપાલદાસરે, શેવા સ્મરણુથી હતાસરે. ૧૨ રામદાસ
 હરી રંગ રાતારે, ગદાધરદાસ જગત વિખ્યાતારે. ૧૩ વેણી
 દાસ માધવદાસ ભાઈરે, હરીવંશ પાઠક સુખ દાઈરે. ૧૪
 ઓવીંદદાસ ભક્તા લો વખાણીરે, વૈશ્ણવ કહીએ અમં

ક્ષત્રાણીરે. ૧૫ ગજનધાવને શેળ્યા મોશરીરે, દાસ નાર-
 ણુ બ્રહ્મચારીરે. ૧૬ માહાવનની વૈશ્નવ ક્ષત્રાણીરે, જાદવ
 દાસ સુરીલો જાણીરે. ૧૭ ક્ષત્રી વૈશ્નવ દેવકપુરે, શેઠ
 દીનકર પ્રેમી પુરે. ૧૮ પ્રભુદાસ ભાટ હરીજનરે, દાસ
 પુરુષોત્તમ ધન્ય ધન્યરે. ૧૯ ત્રીપુરદાસ વૈશ્નવ કાપસ્તરે,
 પુરુષોત્તમ રશીક રસમસ્તરે. ૨૦ જાદવ ઇંદ્રદાસ પ્રજ્ઞપત્ય-
 રે, ગોસાંઈદાસ શેવા હરી અંતરે. ૨૧ માધવભટ કાશ્મી-
 રમાં વાસરે, વાંસવાડાના ગોપાલદાસરે. ૨૨ પદ્મ રાવસ-
 ની અતી શેવારે, પુરુષોત્તમ જોશી તેવારે. ૨૩ જગનના-
 થ જોશી તેના ભ્રાતરે, વળી વૈશ્નવ તેની માતરે. ૨૪
 જોશી નરહર હરીના દાસરે, ગામ ગોધરે રાણા વ્યાસરે.
 ૨૫ વૈશ્નવ રજ્યુતાણી હરીની દાસીરે, રામદાસ ગુજરાત
 ના વાસીરે. ૨૬ દેવે ગોવંદ હરીરસ માતારે, રંગે માધવ
 બેહ ભ્રાતારે. ૨૭ ઉત્તમ અષ્ટ લોકદાસ સેવા ભારીરે,
 શેવક શ્રીજીના કેહેતા મેહેતારીરે ૨૮ ઈશ્વરદાસ દેવ રસ
 મગ્નરે, હરી હરી જાન સુચિત લગ્નરે. ૨૯ વૈશ્નવ છકડા
 વાસુદેવદાસરે, શેવા અર્થે રહેતો પ્રભુ પાસરે. ૩૦ કૃષ્ણદાસ
 ગગરી સુખ કંદરે, બાબા વેણુ હરીત દુખ દંદરે. ૩૧ એ
 બેહુના એક ખવાસરે, તેહનુ નામતે જાદવદાસરે. ૩૨
 સ્થાનેશ્વર વિપ્ર તે જગતાનંદરે, શેળ્યા શ્રી હરી અતીઆ
 નંદરે. ૩૩ બ્રાહ્મણી અડેલીની વૈશ્નવ બાધરે, આનંદદાસ
 વિશંભરદાસ ભાધરે. ૩૪ વૈશ્નવ ક્ષત્રાણી પ્રભુ પ્રીત્યરે. ૨૧

મદાસ મીરાના પ્રોહીતરે. ૩૫ કૃષ્ણદાસી ખવાસણી જા
 હીરે, જેહની માનીશ્રી વદજભે વાણીરે. ૩૬ ખુલામીશ્રી
 શ્રી વલ્લભ વરનારે, રામનંદ પંડિત સ્થાનેસ્વરનારે. ૩૭
 વૈશ્ણવદાસ રસ પુરે, જીવણુદાસ તે કાત્રી કપુરે. ૩૮ સા
 રસ્વત દ્વીજ ભગવાનદાસરે, જેનુ ચીત સદા પ્રભુ પાસરે.
 ૩૯ વૈશ્ણવ ભગવાનદાસ ભીતરીઆરે. શ્રીજીની શેવામાં
 હરીઆરે. ૪૦ ચતુરદાસ સનોઢીઆ કહીએરે, ગોડ વિપ્ર
 અચ્યુતદાસ લહીએરે. ૪૧ સારસ્વત વળી અચ્યુતદાસરે,
 નારણુદાસ અંખાલે વાસરે. ૪૨ નારણુદાસ ભટ મથુગં
 નારે, નારણુદાસ લવાણુ ઠાનારે. ૪૩ કાત્રાણુ ગોરજસ
 ભરાધરે, સાસુને વડુ વૈશ્ણવ ખાધરે. ૪૪ સીંહાનંદના કા
 ત્રી સારે, વૈશ્ણવ અડેલના એક સુતારે. ૪૫ એક વૈશ્ણવ
 હરી ગુણુ ગાતારે, દામોદરદાસની માતારે. ૪૬ સીંહાનંદ
 કાત્રાણુના વાસરે, કવી લખા પુરુષોત્તમ દાસરે. ૪૭ કવી
 રાજ ભાટ ગુણુ ગાવેરે, ગોપાળદાસ ઘટોરાના કહાવેરે.
 ૪૮ જ્ઞાનદાસ વૈશ્ણવ કાત્રીરે, ગહસ્વામી પ્રાદ્મણુ હરી
 મિત્રરે. ૪૯ કનયાસાજ કાત્રિ પ્રકાંસરે, વિપ્ર એડીઆના
 હરીદાસરે. ૫૦ ખાળ કૃષ્ણ બદ્રાઆણુદાસરે, સેવા સમરણુના
 અલ્યાસરે. ૫૧ વૈશ્ણવ રામદાસ ચુહાણુરે, સેવા સમરણુમાં
 મુગ્ધણુરે. ૫૨ મણી ચિત સદુ પાંડે ભવાનીરે, નરોખા
 ઈ હરી મનમાનીરે. ૫૩ નરહર સન્યાસી હરી બ્રાતરે,
 જેહની હરીપદ નિર્મળ મત્પરે. ૫૪ ગોપાળદાસ કહીએ

જટાધારીરે, વાસ વ્રજમાં શેવ્યા ગીરધારીરે. ૫૫ સંત
 પોખર રત્ન વેચ્યું નારીરે, કૃષ્ણદાસે પરાણુ સોંપી પ્યારી
 રે. ૫૬ આગ્રે ચોપડા સત દાસરે, સુરદાસે શેવા અવિ
 નાશરે. ૫૭ પટલ માવજી રજી સહીતરે, પતી પલિ
 પ્રભુ ચિતરે. ૫૮ ગોષાળદાસ નરોડાના કાહોવેરે, શેવે
 સ્યામને હર્ષ હુલસોવેરે. ૫૯ સુરદાસ શીરોમણુ ભક્તરે,
 ગાયા ગીરધારી જાણુ જગતરે ૬૦ સર્વોપરિદાસ પર્માનં
 દરે, ગાયા ગુણુ નિધી બાળ મુકુંદરે. ૬૧ કુંભનદાસ માહા
 રસ કુંદરે, સખી ભાવે શેવ્યા શ્રી ગોવીંદરે. ૬૨ સુત કૃ
 શ્ણદાસ દ્રઢ હેવારે, છોડ્યા પ્રાણુ ન છોડી ગઉ શેવારે. ૬૩
 કૃષ્ણદાસ કહીએ અધીકારીરે, ગાયા શેવ્યા શ્રી રાસ
 ખીહારીરે, ૬૪ ગાયા વૈશ્ણવ એ ચોરાશીરે, શ્રી વલ્લભ
 પદ નિકટના વાસીરે. ૬૫ ॥ ચાલ ફરીછે ॥ સકળ તત્વનુ
 તત્વછે, એ સાર માંહે સાર; એ પાઠ કરતાં માત્રમાં, વશ
 થાય શ્રી નંદકુમાર. ૬૬ શ્રી વલ્લભ શ્રીવીકલ પ્રભુ, જે
 પ્રસંન કરવા ચાહે; નથી અન્ય ઉપાય એહેને, હરીભક્ત-
 ના ગુણુ ગાય. ૬૭ શ્રી આચાર્યજી મહા પ્રભુજીના,
 અંત રંગ એ ભક્ત; મુજ ઉપર કૃપણા કરી, દો શ્રીવલ્લભ
 આશક્ત. ૬૮ વૈશ્ણવ પદ કમળ, રજરતી તણી આશ;
 ગાય ગુણુ હરીદાસના, દયારામનો દાસ. ૬૯.

ધોળ. ૫

અથ ચોરાશિ વૈશ્ણવનું ધોળ ૩

(તે લીલામાં જે જે સ્વરૂપ હતું તે સ્વરૂપ સાથે લખ્યું છે.)

શ્રી વ્રજભ પ્રભુ ચણું રજને, નમુનિત્ય ધરીમાન; ચિંતા ચિતથી સહુ ટળે, ને મીઠે ઉર અસાન. ૧ શ્રીવિઠલ પ્રભુ પદ પરશ, રજવંદુ નિત્ય ધરી નેમ; દુઃખ હરણુ સુખ શ્રી નીધી, વળી દામ્યેક ભક્તિ પ્રેમ. ૨ શ્રી આચાર્યજી માહા પ્રભુના, ચોરાશી જે ભક્ત, તેહેના ગુણ વણવું, જીગ માંહે જાણે જગત. ૩ તેમના મૂળ સ્વરૂપનું, કહું નામ તે વિકાત; સાંભળતાં સુખ અતી ધણું, પ્રભુ પ્રસન્ન હોય સાક્ષાત. ૪ માહાજા દેશી ચાલતી, શ્રી દામોદરદાસ હર-શાંતીરે, લક્ષીતાજીનું પ્રાગટ જાણીરે. ૫ કૃષ્ણદાસ મેઘન વળીકહીયેરે, વીશાખાજીનું પ્રાગટ લહીએરે. ૬ હેતે હરીભ ક્તના ગુણુ ગારેરે, તેહેનો જન્મ કૃતારથ થોરેરે. ૭ સંભરવાળા દામોદરદાસરે, કુંજ રચનામાં ચિત્ર હલાસરે. ૮ એ કહીએ સાતમાં ક્ષત્રીરે, હતી દાશી વિદુરજીની સ્ત્રીરે. ૯ પદ્મનાભદાસ ભરપુરેરે, કોટીકમાં વિરલાસુરેરે. ૧૦ ચંપકલતા સખી તે કહીએરે, મણી કુંડળા તે તુલસા લહીએરે. ૧૧ વધુ શુભની કહીએ પાર્વતીરે, રૂપ વીલીની રૂપવતીરે. ૧૨ રૂપનાથદાસ સુત નામરે, સખી રૂપ તે ગુણુ અભીરામરે. ૧૩ રજેઆઇ વૈશ્ણવ ક્ષત્રાણીરે, લક્ષી

તાજીની દાસી જાણીરે. ૧૪ રતીકળા સખીનું નામરે,
 માહા પ્રભુજી શેવ્યાનું કામરે. ૧૫ દાસ શેઠ પુરુષોત્તમ
 કહીએરે, ઇંદુ લેખાનું પ્રાગટ લહીએરે. ૧૬ સખી મોદની
 તેહની જાણીરે, પુત્રી રૂક્માણી તે તો વખાણીરે. ૧૭
 શેઠના સુત ગોપાળદાસરે, સખી ગાયન કળાનો હુલાસરે.
 ૧૮ રામદાસ દ્વિજ સારસ્વતરે, પ્રેમ મંજરી સખી રસ
 મતરે. ૧૯ ગદાધર કપીલ સારસ્વતરે, ગામ કડામાં રે
 હેતા વ્યાવ્યા વ્રતરે. ૨૦ જીથ કુમારીકામાં નામરે, કલ
 કંઠી સખી શુભ ગ્રામરે. ૨૧ વેણીદાસ તે ક્ષત્રી કહીએરે
 ખેલ નંદરાયજીના લહીએરે. ૨૨ માધવદાસ તેમના લ્હા-
 તરે, શખી રત્ન પ્રભા સાક્ષાતરે. ૨૩ હરીવંશ પાઠેક સુ
 ખદાધરે, સખી ગલી ઉતાલીકા તાધરે. ૨૪ ગોવીંદદાસ
 ભલા તમ વ્યાવેશારે, નંદ રાયજીના ધરના ભેશારે. ૨૫
 કડામાંહે અંખા ક્ષત્રાણીરે, લીલા માંહે રોહણીજી જા
 ણીરે. ૨૬ ગજન ધાવન ક્ષત્રી એનારે, સખી નામ તે અ
 નું શુભ તેનારે. ૨૭ બ્રહ્મચારી નારાયણદાસરે, માહાવનમાં
 તેના નિવાસરે. ૨૮ સખી મથુરે ધક્ષિણા નામરે, ભત્રી
 જા ચતુરા ધામરે. ૨૯ ક્ષત્રાણી માહા વનમાં રેહેતીરે, સ
 ખી નામ તે ભદ્રા કેહેતીરે. ૩૦ જીઆદાસ શુર વળી
 ક્ષત્રીરે, સખી નામ તે શામાવતીરે. ૩૧ વૈશ્રવ ક્ષત્રી તેદેવ
 કપુરે, સખી નામ પ્રવિના પુરે, ૩૨ સ્ત્રી તેનીતે શેવાય
 શીક્ષીરે, સખી નામ તેનું રશીક્ષીરે. ૩૩ શેઠ દીનકર શ્ર-

વળુ રસીલારે, સખી આતુરી નામ તે લીલારે ૩૪ ધરા
 નંદ તે દીનકર દાસરે ધ્રુવનંદ તે મુકંદદાસરે. ૩૫ ક્ષત્રી
 પ્રભુદાસ જળ લોટારે, સખી નામ તે મનમથ મોટારે ૩૬
 શીહાનંદ ભાટ પ્રભુદાસરે, કુસ હેશી સખી સાક્ષાતરે. ૩૭
 પુરુષોત્તમ દાસ તે ક્ષત્રીરે, વળી વૈશ્નવ હેમની સ્ત્રીરે. ૩૮
 પુરશ નામ તે માધવી કહીએ, સખી સ્ત્રી માલતી લ
 હીએ. ૩૯ ત્રીપુરદાસ વૈશ્નવ કાયસ્તરે સખી નામ તે
 હરણી પ્રશાન્તરે ૪૦ પુર્ણમલ અંબાલે વાસરે, સખી ચિ
 ત્તેષા સુખ રાસરે. ૪૧ જાદવ ઇંદ્રદાસ પ્રજાપત્યરે,
 ગાયા નામ તે મદોનમસ્તરે. ૪૨ ગોસાંઈદાસ મથુરાના
 વાસારે, ગોવીંદ કુંડના સુવા નીવારીરે. ૪૩ માધવભટ
 કાશમરી કહીએ, નામ રત્ના કુમારકામાં લહીએ. ૪૪
 વાંસવાડના ગોપાળદાસરે, રશ પ્રકાશ રશમાં હુલાશરે.
 ૪૫ પદ્મરાવળ ઉજ્જૈનમાં કહીએ, રાજ લીલા દ્વારકામાં
 લહીએ. ૪૬ શ્રી રૂક્માણીની ખવાશીરે, સખી નામ
 તે ખીમળા હુલાશીરે. ૪૭ વૈશ્નવ જોશી પુરુષોત્તમ જોહરે
 ગુણુ ચુડા સખી નામ તેહરે. ૪૮ સ્ત્રિ વૈશ્નવ એમની ક
 હીએ, દુર્વા સખી નામ તે લહીએ. ૪૯ જંગનાથ
 જોશી વળિ કહીએ, સખી નામ શૌરભી લહીએ. ૫૦
 સખી છખી સીધી તેહની માતરે, ગંધ રેખા તે નર હર
 ભાતરે. ૫૧ રાણા વ્યાસ ગોધરા ગામરે, નાગરવેલ સખી
 હું નામરે. ૫૨ ગોવીંદ દુવે ખડાલીમાં કહીએ તેન

મધ્ય દ્વારકામાં લહીચ્ચેરે. ૫૩ રા રજા દુવે માધવ દુવે
 કહીચ્ચેરે, લલીતાજીની સખીઓ લહીચ્ચેરે. ૫૪ રાજો
 સખી તે કુંજરી નામરે, માધો રસ રસાળિકા ગ્રામરે. ૫૫
 ઉત્તમ શ્લોકદાસ શેવા ભારીરે, સખી શિલ્લા નામ નિરધા
 રીરે. ૫૬ ઈશ્વરદાસ દુવે વણિ કહીચ્ચેરે, સખી નામ તે
 મેનાં લહીચ્ચેરે. ૫૭ વૈશ્નવ છકડા વાસુદેવ દાસરે, શીંહા-
 નંદમાં તેહનો વાસરે. ૫૮ સખાનંદરાયજીના કહીચ્ચેરે,
 મનસુખા ગોપ તે લહીચ્ચેરે. ૫૯ બાબ બોણુ સખી સુ-
 રેશનીરે, કૃષ્ણદાસ કોમળતા તેહનીરે. ૬૦ જાદવદાસ ખ
 વાસ તે કહીચ્ચેરે, સખી નામ તીલકની લહીચ્ચેરે. ૬૧
 સ્થાનેસ્વર વિપ્ર જગતાનંદરે, સખી માધુરી મન વ્યાનંદરે.
 ૬૨ વ્યાનંદદાસ નાગરી કહીચ્ચેરે, વિશ્વંભરદાસ વટલા લ
 હીચ્ચેરે. ૬૩ ત્રાંમણી ચ્ચેક ચ્ચેડવમાં રહેતીરે, સખી
 સશી કળા સહુ કેહેતીરે. ૬૪ વૈશ્નવ ક્ષત્રાંણી ચ્ચેક બા
 ધરે, સખી નામ તે લીલા ગાધરે. ૬૫ ક્ષત્રાંણી ગોરજા
 સંભરાધરે, સાસુ વહુને સદા સુખ દાધરે. ૬૬ સખી નં
 દાતે ગુરજા કહીચ્ચેરે, સંભરાઈ તે વ્રંદા લહીચ્ચેરે. ૬૭
 કૃષ્ણદાસ ખવાસણી જાણીરે, ધ્રજ મંગળા સખી વખા
 ણીરે. ૬૮ બોલા મિશ્ર લાહોરના કહીચ્ચેરે સખી નામ
 સુમંદારા લહીચ્ચેરે. ૬૯ રામદાસ મીરાના પ્રોહીતરે સખી
 કદ્રાયા નામ સહીતરે. ૭૦ વૈશ્નવ રામદાસ ચોહાણુરેમધુ
 ચ્ચેની સખી પ્રમાણુરે. ૭૧ રામાનંદ પંડીત સ્થાનેસ્વરેરે,

કુંજ લીલા માતમ ચરેરે. ૭૨ વિશ્વદાસ છીયા રસ છક-
 મારે, સખી કમળા અતી જગસંગમારે. ૭૩ ક્ષત્રિ જીવ-
 જીદાસ કપુરે, સખી ઇશ્વરી અતી સુખ પુરે. ૭૪ સા-
 રશવત દ્વિજ ભગવાનદાસે, વસુ ગંધ સખીનો મુવાસે. ૭૫
 ભગવાનદાસ ભીતરીઆ કહીએ, સખી નામ સુંદરી લહી
 એ. ૭૬ અચ્યુતદાસ સનોડીઆ કહીએ, સખી માધુરી-
 નામ તે લહીએ ૭૭ અચ્યુતદાસ તે ઝોડ બ્રહ્મજીરે, મોહની
 સખી નામ તે જાણે. ૭૮ અચ્યુતદાસકડાના કહીએ,
 સખી નામ રશાત્મીકા લહીએ. ૭૯ નારજીદાસ અ-
 ખાલે કે વાસીરે, સખી નામ તે વ્રજ વિલાસીરે. ૮૦
 નારજીદાસ ભાટ મધુરાનારે, તે તો ખાદર ગોકુળમાંનારે.
 ૮૧ નારજીદાસ બવાળા ઠામારે, સખી કેતકર નામ ધ
 ઠામારે. ૮૨ ક્ષત્રાણી સીલાનંદમાં રહેતીરે, સુનંદા નામ
 સખી કેહેતીરે. ૮૩ દામોદરદાસની માતરે, વીરખાઈનામ
 સાક્ષાતરે. ૮૪ લીલા માહે પુણી દીજી કહીએ, વનદેવી
 તે તો લહીએ. ૮૫ સ્ત્રી પુરૂષ શ્રીનંદકે કહીએ, વી
 શાખાજીની સખીઓ લહીએ. ૮૬ રંગાનામ તે પુરૂષ
 જાણે, દશા નામ તે સ્ત્રી વખાણે. ૮૭ શુધાર ખાતી
 અડબમાં રહેતારે, રાખા નામ શુદામા કેહેતારે. ૮૮ ક્ષત્રી
 અન્ય માર્ગિનો સ્નેહીરે, સખી મોહની નામ તે તે
 હીરે. ૮૯ કવિ લઘુ પુરૂષોત્તમ કહીએ, નંદરાય તણા
 ભાટ લહીએ. ૯૦ ઉમારાંકર તેનું નામરે, જશ વરજી

બ્યાનું તેહને કામરે. ૯૧ કવિરાજ ભાટ મથુરાનારે, શાંડેલ
 નામ પુરાનારે, ૯૨ ગોપાળદાસ નરોડાના ક્ષત્રિયે, સંગીત
 કળા ગુણુ ખત્રીયે. ૯૩ જનાર્દનદાસ ક્ષત્રી કહીચ્ચેરે, સ
 ખી કશ્માવતી નામ લહીચ્ચેરે. ૯૪ ગડુ સ્વામી આદ્યજી
 વંદ્રાવનમારે, સખી વંદી નામદે આનંદમારે. ૯૫ કનૈચ્ચા
 શાહ ક્ષત્રી જેહરે, આગ્રાના વાશી તેહરે. ૯૬ સખી લલી
 તાજીની કહીચ્ચેરે, સખી નામ કમોદની લહીચ્ચેરે. ૯૭
 વિપ્ર ઓડીચ્ચા નરહરોદાસરે, શુંગર સખીનો શુવાસરે ૯૮
 નરહર સંનવાશી વળી કહીચ્ચેરે, સખી નામ ગુલામી લ
 હીચ્ચેરે. ૯૯ શદુ પાંડે આનારમાં વાસરે, ચંદ્રભાણુ
 ઓપ સાક્ષાતરે. ૧૦૦ વળી ભાઈ માણુકચંદ કહીચ્ચેરે,
 મધુ મંગળા નામ તે લહીચ્ચેરે. ૧૦૧ શદુપાંડે વધુ ભવા
 નીરે ખેટી નરો ધણી મનમાંનીરે. ૧૦૨ જશોદાજીની
 નણુદીઓ હોયરે, ખેટી રામદે શામદે હોયરે. ૧૦૩ ગોપા
 ળદાસ કહીચ્ચે જટાધારીરે, શુભદ્રા સખી નિરધારીરે.
 ૧૦૪ કશ્મદાસ શાસ્ત્રિ આનંદારે, સખી નામતે નંદા શુભં
 દારે. ૧૦૫ સદ્વત્સને ચોપડા ક્ષત્રીરે, સખી ચંદ્રિકા નામ
 પ્રશસ્તીરે. ૧૦૬ સુંદરદાસ સખી નામ શીકારે, માધવાસ
 સખી નામ લીકારે. ૧૦૭ પટેલ માધવજીવીરજો કહીયેરે,
 સખી સુયા હરખા લહીચ્ચેરે. ૧૦૮ ગોપાળદાસનરોડાનો
 વાશરે, જશવંત નંદનો ખવાસરે. ૧૦૯ બાળકશ્મ બાદરાય
 ણુદાસરે, સ્ત્રિ સહીત મોરવીમાં વાસરે. ૧૧૦ શ્રુતિઉપા

સખી નામ કહીએ, સ્ત્રી નામ તે ગંગા લહીએ. ૧૧૧
 સુરદાસ તે સાગર શુરે, ગાયા ગિરધારી ગુણુ ભરપુરે.
 ૧૧૨ સખા કશ્નું પ્રાગટ કહીએ, સખી ચંપકલતા તે
 લહીએ. ૧૧૩ સાગર વળી પરમાનંદદાસે, બાળ બીલા
 માં રાત ઉલાસે. ૧૧૪ સખા તુલું પ્રાગટ જોહે, સખી
 ચંદ્રભાગા કહીએ તેડે. ૧૧૫ કુમનદાસ કદર સમસ્તરે,
 શ્રીજીનાસ્વરૂપમાં અશક્તરે. ૧૧૬ સખા અરજીનું તેતો ક-
 હીએ, વિશાખાજીનું પ્રાગટ લહીએ. ૧૧૭ સુતકશ્નદાસ
 દૃઢ પુરે, ગૌરોવામાં અતી સુરે. ૧૧૮ લીલા માટે તે
 અમનું નામે, ગોપ ગાયો ચરાવાનું કામે. ૧૧૯ અ
 વિકારી તે કશ્નદાસે, રાશ બીલામાં તેમનો અલ્યાસે.
 ૧૨૦ સખા રીશભ નામ તે કહીએ, લક્ષીતાજીનું પ્રાગટ
 લહીરે. ૧૨૧ ॥ વલ્લભ ॥ ચોરાશી ચિત લાયકે, કરે પાઠ
 નિત્ય ધરી નેમ; પુષ્ટિ પ્રથમ પ્રસન્ન થયે, રદ્ધે બઢોચે અતી
 પ્રેમ. ૧૨૨ ક્રિયા શ્રી હરી રાયજી, કરીદીન જાણી દાસ;
 મુક્ત ચોરાશી ભક્તનાં, તે નામ કર્યાં પ્રકાશ. ૧૨૩ શ્રી
 આચાર્યજી માહા પ્રભુનાં, અંગ દ્વાદશ જોહ; ધર્મ સાથે
 ધરમી કહીએ, સમ દ્વાદશ તેહ. ૧૨૪ ચોરાશી વ્રજ કોશ
 માટે, ચોરાશી એ ભક્ત; પ્રેમ લક્ષણ પુરીપુરે શ્રી વલ્લભ
 પદ અશક્ત. ૧૨૫ એ વૈશ્ણવ પદ કમળ રજ, રતી તણી
 છે અતી આશ, ગાએ ગુણુ હરીદાસના, પદરજ શ્રી
 વલ્લભદાસ. ૧૨૬

ધોળ ૬.

શ્રી લક્ષ્મણ ભટજનાં ભાવે લીજે ભામણાં, તૈલંગ
 તીલકને વિપ્ર સીરોમણ ભુપજો; ય્યમના સુત શ્રી વલ
 ભનાં લેડે વારણાં, દીવ્ય રૂપે પ્રગટયા ય્યનર ય્યનુપજો
 શ્રી લક્ષ્મણ. ૧ ધરમ ધોરીધન ય્યે સુત વલ્લભ દેવના,
 પ્રગટ કર્યો વેદ તણો વિસ્તારજો; ગુણ સહોદર ભરી
 આ શ્રીગોપીનાથજી, હજી મુસળધર હલધરનો અવતાર
 જો. શ્રી લક્ષ્મણ. ૨ શ્રી ગોવરધનધર વીરશ્રી વલ્લભદેવ
 ના, રસના રૂપી કહીએ નંદ કુમારજો; એ પુરુષોત્તમ પ્ર
 ગટીઆ શ્રી વિઠ્ઠલ નાથજી, નિર્ગુણ પ્રજ્ઞ તે સગુણ
 સ્નેહી સારજો શ્રી લક્ષ્મણ. ૩ શ્રી વીઠ્ઠલ નાથજીના
 સાતે જાણ સોડામણા, સહુથી મોટા શ્રી ગીરધરજી
 મહારાજજો; શર્ણુ આપે તે સાંપે શ્રી નાથજી, કરવા શુ
 સેવા કરાં કાજજો. શ્રી લક્ષ્મણ. ૪ શ્રી ઓવીંદરાય ત
 ણા મન પ્રસન્ન ઉજાસમાં, આપે તેને આપે આનંદ દાન
 જો; શ્રી બાળકૃષ્ણજી કોમળ અંગે રસે ભર્યા, કરોવે છે
 અધર મુધારસ પાનજો. શ્રી લક્ષ્મણ. ૫ શ્રીગોકુળના-
 થજી જણાવે યુગમાં જીવને, હેવા પોતે કહી ને પરમ દયા-
 ળજો; શ્રીરઘુપતીજી રૂડલે નિરખતાં, વદત મુધનની
 ભુભલે સંભાળજો. શ્રી લક્ષ્મણ. ૬ જોવા સરખા દીશે શ્રી
 જહ્નુનાથજી, એ છે બેહેની અખળાનો આધારજો; દેખી

દેવી જીવ સદા ધનસ્યામજી, સીરપરે અમરત રસની
ધારજો. શ્રી લક્ષ્મણ. ૭ એ સાતે લાલ તણો વંશ સદા
સંસારમાં, પ્રગટ ખીરાજો પુરસોતમ પરિપ્રહજો; જીમ-
નાદાસ અધમને કહીએ અધન એ, શુ જાણે શ્રીવદનભ
કુળનો મર્મજો. શ્રી લક્ષ્મણ. ૮

ધોળ ૭.

અથ શ્રી ખસેઆવનું ધોળ.

શ્રીમદવલભ પ્રભુજીને નમુશ્રી વીઠ્ઠેશ; સાત સ્વરૂપ
સહિત સધજો વંશાત્મક વિશેષ. ૧ શેવક શ્રી વિઠ્ઠેશ
જીના, ખસેડને આવન; જેહું નામ ઉચાર માત્રથી, થાય
સહુ પાવન. ૨ ટેક. ગુણુ ગોવીંદાસના ગાઈએ, હીત
સ્વામી પરચિત લઈએ. ૩ નંદદાસ કૃષ્ણ આશક્તરે,
ચતુરભુજદાસ સદા અનુરક્તરે. ૪ નિત્ય નાગજીભાઈ ઓ-
ચરીએ, કૃષ્ણ ભટજીને મન ધરીએ. ૫ ચાચાજી નાર-
જીદાસે, વિહલદાસ ભક્ત ઉરાશરે. ૬ કૃષ્ણદાસ મોરારી-
દાસે, બાપ બેટા મન હુલાસે. ૭ હરીદાસ જનાર્દનદા-
સે, રૂપ મોરારી રસ રાસે. ૮ અલીખાન વલીખાન
બદારે, જેમલ રજપુત હરીવાદારે. ૯ માધવદાસને નાહા-
લચંદરે, માધવદાસ કાયસ્થ ગુણુવંતરે. ૧૦ કાયસ્થ ધણીને
ધણીયાણીરે, રૂપચંદ નંદા મુલવાણીરે. ૧૧ એક બ્રાહ્મણ

રાધવદાસે, ગોપાળદાસ ગુજરાતનો વાસે. ૧૨ રાજા
 લાખાને એક ખાધે, હરીદાસ ખવાસ સુખદાધે. ૧૩
 શેઠ ગાનચંદ જડુનાથે, ભાઈલો દોઠારી હરી હાથે. ૧૪
 માણેકચંદને એતી નારીરે, હરજી કોઠારી ગુણુ ભારીરે.
 ૧૫ ગોપાળદાસ જ્ઞાનગુ બંગાળીરે, વ્યાસ ગણેશ બહુ
 ભાગ્યશાળીરે. ૧૬ મહાસુધનદાસ છે હરી વાહાજારે, એક
 કણુખી માલા વાળારે. ૧૭ એક વૈશ્ણવતી છે કન્યારે,
 રામાનંદને ચર્ણાવી કન્યારે. ૧૮ એક વૈશ્ણવ બેટી ટેકીરે,
 તે તો પરણી ધર્મ વિવેકીરે. ૧૯ વૈશ્ણવ એક તરૂના સંગી-
 રે, પાથો ગુજરી હરી રસ રંગારે. ૨૦ એક વ્રજ વાસી
 સુત નારીરે, ગોપીનાથદાસ ગાઉ ચારીરે. ૨૧ કણુખી
 ગુજરાતી બે ભાઈરે, દિવજ પત્નિ આગે રાઈરે. ૨૨ એક
 ગોડીઓ પંડીત શોભેરે, એક રઘુપતી દરસન બોભેરે.
 ૨૩ એક પંડીતને કાહાન ખાઈરે, વૈશ્ણવ કાત્રી છે આજ-
 રાઈરે. ૨૪ મેહ હીમરને દિવજ રેકુરે, નારણદાસ હરીને
 તેકુરે. ૨૫ એક વૈશ્ણવ સુતર વાળારે, રાજા આશાકર્ણુ
 પ્રભુ વાહાલારે. ૨૬ બે હતી પતીત બે કણુખીરે, બહુ
 અજબ કુંવર બહુ ધર્મીરે. ૨૭ એક પ્રોહીત વેસ્યા કન્યા-
 રે, ગંગાખાઈ છે પુર્ણુ ધન્યારે. ૨૮ એક રાજાને એક
 ધોખીરે, બે સાચોરા રસ કોભીરે. ૨૯ એક વૈશ્ણવ મ-
 દન ગોપાળે, બે કણુખી પટેલ રસાળે. ૩૦ એક સેવક
 એક વિરક્તરે, દયા ભવધ્યા આશક્તરે. ૩૧ એક વા-

જીઓને એક તારીરે, એક પરમ વૈશ્વવતા ધારીરે. ૩૨
 એક ક્ષત્રાણી ચિરકંતરે, વાઘજી રજ્યુત આશકંતરે. ૩૩
 એક ગોપાળદાસ ભીતરીઆરે, ખીળા આઠ શેવક અનુ-
 સરીઆરે. ૩૪ ગોપાળદાસ સીધલ ભોળાભાઈરે, શેઠ પુત્રી
 દીવાનીની જાઈરે. ૩૫ એક કનડી રૂપા ભાઈરે, હરીદાસ
 સુતા સુખદાઈરે. ૩૬ એક ક્ષત્રી વૈશ્વવ બાઈરે, રાજા રા-
 ણી પુત્રને દાઈરે. ૩૭ શાહુકારનો ખેટો ખીલાસીરે, એક
 વૈશ્વવકોડ પ્રકાસીરે. ૩૮ એક વેશ્યા ભોવનની વાસીરે,
 તે હરી ગુણુ માંહી નીવાસીરે. ૩૯ પુત્રજી વડો ચિરકંત-
 રે, વેણીદાસ છીપાછે ભકંતરે. ૪૦ એક સામઝદાસ
 એક નાઈરે, પુત્ર પઝાણુનો સુખદાઈરે. ૪૧ ઓઝા દામો-
 દરદાસ છે ભકંતરે, ખેટી શાહુકારની આશકંતરે. ૪૨
 વૈશ્વવ એક ખડબુચાવાળોરે, શેઠ આગરાઈને મન ભા-
 ણોરે. ૪૩ એક કાપડવાળો શોભેરે, કણુમી આંજણો વૈ-
 શ્વવ લોભેરે. ૪૪ એક શાસ્ત્રી મોરારાદાસરે, લાછખાઈ
 ભાટ ગુણુ રાસરે. ૪૫ રાજા રાણી હરીમન ભાવેરે, એ-
 ક વૈશ્વવ ડોળ જુલાવેરે. ૪૬ દ્વિજ શેઠ સોની પરમાનં-
 દરે, મેહરા પુરસોતમ ગુણુવંતરે. ૪૭ એક ખે ભાઈચંદન
 માળ્યારે, ચોપડા ભંડારીને મન ભાળ્યારે. ૪૮ ઠગએકદસ
 એકશંગીરે, માતા ખેટી હરીરસ રંગીરે. ૪૯ એક ધૂસ્તી
 ને ચિરકંતરે, ખીળા ખે ભાઈ આશકંતરે. ૫૦ જીવા પારેખ-
 ને જાપાળેરે, દોશી માધવદાસ દલાલેરે. ૫૧ ખેટો પટેલનો

નિત્ય આવેરે, ખેટી પટવારીને મન ભાવેરે. ૫૨ હરીદાસ
 જમાઈ માણેકચંદરે, પ્રભુ ત્યાગ કરો એ મનરે. ૫૩
 એક બીરીકી પરિક્રમા કરતારે, એક નિત્ય ઉદી વૃજમાં
 ફરતારે. ૫૪ બે કણુખીએ કરી હેવીરે, લેઈ કુવામાં ના-
 ખી દેવીરે. ૫૫ કણુખણુ ગુજરાતની વાસીરે, ખેટી ખીર
 ખલની સુખ રાસીરે. ૫૬ રાજા જોધસીંગ દક્ષિણુનારે,
 વળી પ્રોહિત તેના ધરનારે. ૫૭ સાસુ વહુ સુરતના વા-
 સીરે, રાજા પુવનો સુખ રાસીરે. ૫૮ શેઠ સુત નારો
 ગુજરાતીરે, એક ક્ષાણી નાગરજાતીરે. ૫૯ શ્રીવીઠ્ઠલેસ
 શ્રીજીને રૂપરે, દીધુ દરસન બેન અનુપરે. ૬૦ એક કુસંગ
 મીઠો વિરજતરે, ખીજા ભાઈ આરાકતરે. ૬૧ વેણીદાસ
 છીપા છે ભક્તરે, એક રજપુત કાંઠાના આરાકતરે. ૬૨
 દિજની પત્ની વૈશ્ણવ સંગથારે, ખોયા કોડ પોતાના અં-
 ગથારે. ૬૩ એક ગુન્ય અધિક બે આવેરે, એક દ્રવ્ય
 સામગ્રી ભાવેરે. ૬૪ એક કણુખી આયચરોવેરે, એક રાસની
 રત ચિતલાવેરે. ૬૫ જોકે ઠગને એક ગુજરાતીરે, સીતા
 ખાઈ છે દક્ષણી જાતીરે. ૬૬ એક વૈશ્ણવને એક
 ખાઈરે, દામોદરદાસ સુખ દાઢરે. ૬૭ વડનગરીમાં માધ-
 વદાસરે, એક વૈશ્ણવ માહા વનવાસરે. ૬૮ ગુજરાતના
 દાસ મોરારીરે, ભક્ત ભીમ અતી હેતકારીરે. ૬૯ એક
 દાસ ગોવર્ધન ધારીરે, રામદાસ પરમ આચારીરે. ૭૦
 જ્યાદાસને નરહરીદાસરે, રાજા ટોડરમલ સુખ રાસરે.

૭૧ નરસીદાસ પીતાંબરદાસરે, ધર્મદાસ ગોપાળ પ્રકાશરે.
 ૭૨ એક આદ્યાણુ માધવદાસરે, એક વેપારી સુખ રાસરે.
 ૭૩ એક આદ્યાણુને એક નારીરે, એક સ્ત્રીછિ સુખકારી-
 રે. ૭૪ એક જન ભગવાન ખે ભાઈરે, એક ઢીમણ સુખ
 દાઈરે. ૭૫ દ્વિજ પત્નિ પત્નિ પટેલરે, એક સોદાગર રસ
 રેલરે. ૭૬ મીસીદાસ ચત્રુભુજ ભાવેરે, ગોપાળદાસ ગો-
 રવા કહાવેરે. ૭૭ એક ક્ષત્રી રઘુનાથરે, ઓધો તરવાડી
 હરી હાથરે. ૭૮ દ્વે ઇશ્વરદાસ સાચોરાંરે, સતદાસ ક્ષત્રી
 ગુણુ ગોરાંરે. ૭૯ ક્ષત્રી સુતને સુત આદ્યાણુનોરે, એક
 વૈશ્નવ રાજનગરનોરે. ૮૦ વૈશ્નવ ભગવાનદાસ સોદા-
 વેરે, એક દક્ષણી વૈશ્નવ આવેરે. ૮૧ સ્વામી કૃશ્નદાસ
 વીલાસીરે, એક ક્ષત્રી મથુરાં વાસીરે. ૮૨ દ્વિજ જોશી
 રાજ ભીમારે, સાહુકાર સુત સુખ સીમારે. ૮૩ એકક્ષત્રી
 જાદવદાસરે, હરીજન મથુરાંવાસરે. ૮૪ સાહુકાર વળી
 ક્ષત્રાણીરે, એક વ્રજવાસી સુભ વાણીરે. ૮૫ દાસપુરપો-
 તમ પોકરાણારે, વળિ દુરગાદાસ ગુણુ ગણુતારે. ૮૬ ક્ષ
 ત્રી ચાવડા ધાનદાસરે, લક્ષ્મીદાસ ગુજરાતમાં વાસરે.
 ૮૭ તારાચંદને ચતુર ખીહારંરે, વૈશ્નવ ગુજરાતી અતી
 ભારીરે. ૮૮ હરીદાસ મોહનદાસરે, માંધોસાર સુત ગુણુ
 રાસરે. ૮૯ દ્વિજ ખેટી ક્ષત્રી કન્યારે, એક ચોર શેવક
 થયો ધન્યારે. ૯૦ એક ઉત્તમ અષ્ટ લોક દાસરે, ખેડા-
 વાળ ભગત રસ રાસરે. ૯૧ સાસુ ને સસરો રાનીરે, ર-

જપુતની ખેટી પરમાણી રે. ૯૨ સાચોરા દ્વિજ આનંદ
 દાસરે, એક ભીલડીછે સુખ રાસરે. ૯૩ સધનદાસ દેવા-
 ભાઈ કણુખીરે, રાજ્ય યુત મોહનદાસ ધર્મીરે. ૯૪ નર
 નારી વેસે છે પ્રાગરે, માધવદાસ સુરત અનુરાગરે. ૯૫
 ભટ કલ્યાણુ વીરાખાધરે, મહરા પુરુષોત્તમ સુખદાધરે.
 ૯૬ રૂડા રતનુ અધિકારીરે, રૂપ ખાઈ પરમ ગુણુ ભા-
 રીરે. ૯૭ વૈશ્ણવ ક્ષત્રી છે આગરાધરે, એક મહીધરને
 કુલખાધરે. ૯૮ દેવ ભીમ ભંડારીરે, રાજા માનસિંહ
 અધિકારીરે. ૯૯ દેવ પ્રોહિત સુત વિક્રાતરે, કૃષ્ણદાસ ગો
 રવાળતરે. ૧૦૦ વડનગરા માધવદાસરે, દિજ ઉજાણીના
 સુખ રાસરે. ૧૦૧ નારણુદાસ સગોડીઆ રાનારી, લ-
 ક્ષ્મીદાસ રજેક્ષત્રાણીરે. ૧૦૨ રાજા ખીરખસને તાન શે-
 નરે, આનંદ નાપરી સુંદર ખેનરે. ૧૦૩ વેણીદાસ દામો
 દર દાસરે, વીળનગરીમાં છે વાસરે. ૧૦૪ એક એક કૃળ
 લખી બીધુરે, લખી સ્વરૂપ હૃદય્યામાં લીધુરે, ૧૦૫ આ
 લ ફરિછે ॥ જયામતી એ કહાં છે, વળી બીજા છે અ
 પાર; પરમતત્ત્વનું તત્ત્વ છે, એ ભક્તના આધાર. ૧૦૬
 ભક્ત રાજ શીરોમણીને, એકનો આધાર, કર્યાછે વળી
 કરે છે, વળી કરશે નીરધાર. ૧૦૭ તે મોટે સરવે પ્રાતઃ
 ઉઠીને, નામે કરો કરાહાર; કંઠમાં ધારણુ કરો તો, હરી
 મેળે સુખસાર. ૧૦૮ સર્વે ભગવર્તીને નમન કરીને, એ
 જ માયુ નેમ; શ્રી વીઠલ વરના સૃષ્ટિ ઉપર, રહો ફુલ
 ભ પ્રેમ. ૧૦૯

ધોળ. ૮

અથ શ્રી દીનતાનું ધોળ.

શ્રી વીઠ્ઠલ વર માહારારે તમેને તો શું કહીએ, પ્રા-
ભુજીવણુ છોરે પ્રભુ જ્યમ રાખો ત્યમ રહીએ. ૧ આશ
તમારીરે મહોટી વાલા હમેને, છળ નવ દેશોરે અરજ
કરું તમેને. ૨ દયા કરીતરે દરસન અમેને દેગે, શ્રી
વ્રજભુવણુ લાલજીરે જીવને શરણે લેગે. ૩ વદલભ કુળ
પ્રગટ્યારે અનેક જીવને તાર્યા, કોઈ જનમનારે પ્રભુ મા-
ર્ગથી ઉગર્યા. ૪ એ વિશ્વાસેરે અમો રહ્યાં છીએ વળગાં,
પાલવ નહીં મુકુરે ક્યમ કરી કરશો અળગાં. ૫ જે પો-
તાના કીધારે તે મુક્યા ક્યમ જાશે, ખરદ તમારારે પ્રભુ
ભક્ત વચ્છળ કેહેવાશે. ૬ જીવના દોશજરે કેહેતાં પાર
નહીં આવે, અધોરે કળીમારે પ્રભુ તમ વિના કોણુ છો-
ડાવે. ૭ પ્રદેશ પધારારે દાસલડાને કાળ, રીત ચલાવોરે
શ્રી વદલભજી મહારાજ. ૮ કૃત્ય હમારારે જો વાહાલા
ચિત ધરશો, જીવ અથડારેરે હેવું તો ન કરશો. ૯ પૂર્ણ
પુરૂષોત્તમેરે પ્રભુજી તમે કાહાવો, હમારે સર્વસેરે તમ સાથે
છે દાવો. ૧૦ સિક્ષા હમેનેરે જે ધટે તે દેગે, શ્રી વીઠ્ઠલ
વર નાથજીરે જીવને શરણે લેગે. ૧૧ દાસની વિનંતીરે
પ્રભુ હર્ષઆમાં લઈએ, શ્રી વીઠ્ઠલવર મારારે તમેને
તો શું કહીએ. ૧૨

ધોળ. ૬

અથ શ્રી વીનતીનું ધોળ.

વ્રજના જીવન કરૂં વિનંતી શ્રીગોકુળનારે ચંદ, વ્રજના
 જીવન કરૂં વિનંતી, શ્રીવલ્લભનંદ. વેગે તે આણું મોકલો,
 શ્રીગોકુળનારે ચંદ; વ્રજના જીવન. ૧ તમારા દર્શન વિના
 વલ્લભરે, કોહોજી કેમ રહેવાય; મનડાં તે કેઈ પેરે વાળીએ,
 નયણે નિર ભરાય; શ્રી વ્રજના જીવન. ૨ અરજ સુણી
 આદર કરીરે, શ્રી જીમનાજી માંહ; વિયોગતણું દુઃખ
 દોહણું, કોહોજી ક્યમ રહેવાય; વ્રજના જીવન. ૩ દુર રહે
 ક્યમ આગેરે કોહોજી કોહોની એ રીત્ય; આજ કાસનું
 કોઈ નથી, છે પૂર્વની પ્રિત; વ્રજના જીવન. ૪ હરીરે હૃદ-
 યામાં જાણુઝરે, છે પૂર્વનો સ્નેહ, દયારે કરોરે દીનાતા-
 થજી, નીકર તજીયું આ દેહ; વ્રજના જીવન. ૫ નયણે
 ભરી ક્યારે નિર્મીયુંરે, શ્રી ઠકરાણી ઘાટ; અંતરમાં ઈચ્છા
 ધણી, જોઉ વ્રજનીરે વાટ; વ્રજના જીવન. ૬ આરે સુકાષ્ઠને
 સરીર થયારે, હરી હજીવીર વાર; નયણું તે રાખ્યા નવ
 રહે, ભરી ભરી આવે છે નિર; વ્રજના જીવન. ૭ રાંક
 ઉપર શાં રૂણાણે, પ્રભુ દીન દયાળ; દાસ પોતાના જા-
 ણીને, કરજોરે સંભાળ; વ્રજના જીવન. ૮.

ધોળ. ૧૦

શ્રીવલ્લભજી કહું વિનતીરે, મારા પ્રાણુ આધાર દી-
 નજાણી કરણા કરીરે, પ્રભુજી કીજીએ સહાયશ્રીવલ્લભજી
 ૧ અનુક્રમ કરીને વર્ણવુરે, શ્રીભાગવતરૂપ; દ્વાદશ અંગ
 પ્રભુજી તણા, શોભા પરમ અનુપ શ્રીવલ્લભજી. ૨ અ-
 ધિદાર લીલા પ્રથમ સ્કંધછેરે, દક્ષણ ચરણનું ધામ; પાંચ
 ચરણનું ધામછે, દ્વિતીય સ્કંધ લીલા રાત, શ્રીવલ્લભજી.
 ૩ સ્વર્ગ લીલા ત્રિતીય સ્કંધછેરે, હરીનો એક ખાદુ જો-
 હ; વિસ્વર્ગ લીલારે ચતુર સ્કંધછે, ખીજો ખાદુ જોહ શ્રી
 વલ્લભજી. ૪ સ્થાન લીલા પંચમ સ્કંધછેરે, પાછલો ભાગ
 કરી જાણુ; પોષણ લીલારે સષ્ટમ સ્કંધછે, કરી ઉદર
 વખાણુ શ્રી વલ્લભજી. ૫ લીલા સપ્તમસ્કંધછેરે, દક્ષણ
 હસ્ત કેહેવાય; એક હસ્તને અષ્ટમસ્કંધછેરે; મનવંતરે
 લીલા ગાય શ્રીવલ્લભજી. ૬ નવમે સ્કંધે ઇસાનુ કહ્યારે,
 ખીજો સ્થાન જોહ; દસમે સ્કંધે નિરોધ લીલા રેદછે સ-
 મરે ધરી નેહ શ્રીવલ્લભજી. ૭ મુક્તિ લીલા એકાદસ
 સ્કંધછે, એતો મુસ્તગ; આસરે લીલા દ્વાદસ સ્કંધછે.
 ૮ હરીદાસ પ્રભુ સોભા નિરખીને, ધરી ભજીએ ચિત;
 કાણુ કાણુ હરીને નિહાણીએ, ગુણુ ગાણુએ નિત્ય. ૯ શ્રી
 વલ્લભજી કહું વિનતીરે, માહારા પ્રાણુ આધાર.

ધોળ. ૧૧

અથશ્રી પ્રાગટ્યું ધોળ.

લક્ષ્મણ ભટજીનું ધામરે, દીસે અતી સુખકારી; કા-
કરખંભા ગામરે, તે ઉપર જાઉ વારી. ૧ છે તૈસંગા બ્રાહ્મ
જીરે, માહા યુગ પવિત્ર જાણી; અમના કુળ મધેરે, શ્રી
વસભ પ્રગટા જાણી. ૨ શ્રી વસભ ગુણ ગાવુરે, આનંદ
પ્રેમ ભરી; શ્રી હરીના મુખથીરે, પ્રગટા દેહ ધરી. ૩ તૈ-
લંગ કુળ મંડતરે, શ્રીલક્ષ્મણ તાતસહી; શેષનામ સરીખા
રે, જોતે માથે શરૂસ્ત્ર કૃણી. ૪ તેતો પાર ન પામરે, લીલા
રસ સિંધુ તણી; અગ્નિ મધે પ્રગટ્યારે, શ્રાવણભનાથ ધ
ણી. ૫ અગ્નિ મધ્યે રમતારે, માતાજીએ દીદા જ્યારે;
એછે મુત માહારારે, ધાધને આળ્યાં ત્યારે. ૬ અગ્નિ
એ માગ દીધોરે, માતાજીને આળ્યાં જાણી, બેહુ કર સા
હીનરે, કુંવરને લીધા તાણી ૭ અમરાવતી જ્યોતરે, રતન
પુષ્પ વેમાન ચડી; દેવ દુંદભી વાગ્યારે, ચોદીશ લાગી
ઝડી. ૮ સુર વિનતા સહુકોરે, જોવાને આળ્યાં મળી;
અંજળી ભરી ભરીરે, પુષ્પની વૃષ્ટી કરી. ૯ કેરી વ્રજ
પ્રગટ્યારે, દિવ્વ કુળ રૂપ ધરી; એ સોભા જોઠરે, કહેહરી
દાસ વળી. ૧૦ વ્રજમાં વાસ આપજોરે, વિનંતી શવણે
ધરી; શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીનું ધામરે, અતિસુખકારી સમાપ્ત.

ધોળ. ૧૨

ધન્ય આઠો અંધારી રાત્રેકે, ભાદરવા વદારે લોત્ર; ધ-
 ન્ય મથુરાં ધન્ય ગોકુળ ગામકે, ધન્ય જીમતાં નદીરેલોત્ર.
 ૧ જ્યાંહાં પ્રગટ્યાં શ્રી સુંદીર શ્યામકે, કમળ દળ લો-
 ચનારેલોત્ર; પુરવા વ્રજજન કેરી હામકે, ભક્ત દુઃખ મો-
 ચનારે લોત્ર. ૨ પ્રગટ્યા મથુરામાં જદુગાયકે, શ્રીવસુદેવ
 ગ્રહેરે લોત્ર; નિર્મલ દેવકીજી મુખચંદ્ર કે, મન આનંદ લહે
 રે લોત્ર. ૩ વિનંતી કરી કહે ધન્ય આજ કે, હેવા પ્રભુ
 નિરખીઆરે લોત્ર; આંગણે હોભા શ્રી વસુદેવ કે, અતી
 ઘણું હરખીઆરે લોત્ર. ૪ રત્નતાણું કરવા ખહુ જતન કે,
 કહા ક્યમ કીજીએરે લોત્ર; એકેવું સ્વરૂપ દુર કરી નાથ
 કે, ખીજી વધુ લીજીએરે લોત્ર. ૫ પ્રભુજીએ કીધું ખાળ
 સ્વરૂપ કે, કહેછે તાતનેરે લોત્ર; મુજને ગોકુલમાં જઈ સોં
 પો કે, જશોદા મતનેરે લોત્ર. ૬ ભાગી ભોગળ ખોલી
 કમાડ કે, કાળા ગ્રહે તણારે લોત્ર; જેહેના કશ સરીખા
 પુત્ર કે, તેહેને શીમણારે લોત્ર. ૭ સુતા દ્વારપાલ સર્વ સા
 થ કે, કર્યું કૌતક હરીરે લોત્ર; આસા માગી શ્રી ગોકુળ
 કે, માયા આવતીરે લોત્ર. ૮ મુસ્તક લીધા શ્રી જદુરાય
 કે, આલ્યા શ્રી ગોકુળ ભણીરે લોત્ર; વરસે મેઘ ધરી ર-
 હો છત્ર કે, શેષ શહસ્ત્ર ફણીરે લોત્ર. ૯ પધારયા નદ ત-
 ણે દરબાર કે, સુતાં મહુ દીઠાંરે લોત્ર; પોઢાડા જશોદા-

જીની રોજ કે, ગીરધર મીઠડરે લોલ. ૧૦ કન્યા લીધી
 શ્રીવસુદેવ કે, આબ્યા મથુરાં ફરીરે લોલ; જગોદા જગ્યાં
 દીડા પુત્ર કે, કહે હર્ષ ભરીરે લોલ. ૧૧ તેડો સગાં કુટું
 બી આજ કે, સહુ વ્રજ સાથેનેરે લોલ; તેડો બેહેન ત-
 મારી ચાર કે, નવગદે માતેનેરે લોલ. ૧૨ આપો મણી
 માણક ભંડાર કે, આબ્રણુ બેહેનેરે લોલ; આપો દ્વીજ
 જનને બહુ દાન કે, ગોવચ્છ તેહેનેરે લોલ. ૧૩ આંગણે
 નંદ તણે અતી ભીડ કે, આબ્યા વ્રજ જન તાંહીરે લોલ,
 બાંધી કાચ્છ બેલે નર નાર કે, હજધં પ્રત દુધ દહીરે લોલ,
 ૧૪ હેવા અચ્છવ નિત્ય અખંડ કે, શ્રી વહલભ બારણેરે
 લોલ; હાડિ હર્ષ તણો નહી પાર કે, વૈશ્રવ જાય વારણેરે
 લોલ. ૧૫ શોભા ગેઈ કહે હરીદાસ કે, દરશન નિત્ય
 આપજેરે લોલ; તમારી લીલા નિત્ય અપાર કે, રૂઢ્યમાં
 સ્થાપજેરે લોલ. ૧૬ ધન્ય આઠો અંધારી રાત્ર કે ભાદ-
 રવા વદીરે લોલ. ૧૬ સંપૂર્ણ.

ધોળ ૧૩.

અનંદ સાગર ઉલટયોરે લોલ, શ્રીવાસુદેવજીને દારજો;
 આઠમ શ્રાવણની વદીરે લોલ, રોહણી નક્ષત્ર બુધવારજો;
 પ્રગટ્યા શ્રીકૃષ્ણ મન ભાવતારે લોલ. ૧ પીળાં પીતાંબર
 પેહેરીઆરે લોલ, આઠા ઉપણી સારજો; મુસ્તક મુગટ બીરા-

ખીરાજતારે લોલ, કુંડળ ઝળકેછે કાનજો પ્રગટયા. ૨ ભા
 લ તીલક મંગમદ તણુરે લોલ, ખીટકીઆળા કેશજો;
 ચારે ભુજાએ આયુધ ધરીરે લોલ, શંખ ચક્રને ગદા પદ્મ
 જો પ્રગટયા. ૩ નાકે નથ ખેસર શોભીતારે લોલ, ચુની
 છે લાલ ગુલાલજો; અંધરપર મોતી લટકતાંરે લોલ, હ-
 વચીએ હીરજ્વાની કાંતજો પ્રગટયા. ૪ બાંહે બાળુબંધ ખે
 રખારે લોલ, પૌચિછે રત્ન જડાવજો; હાથે હાથ કૂળ સો
 હીએ મુદ્રીકારે લોલ, ઉરગજમોતીના હારજો પ્રગટયા. ૫
 કેડે બાંધીછે કટી મેખળારે લોલ, ચણું અંઝરનો ઝમકા
 રજો; એવા પ્રભુજીને નીરખતારે લોલ, સર્વે ગયાછે દુઃખ
 દુરજો પ્રગટયા. ૬ વસુદેવ દેવકીજી હરખીઆરે લોલ, ની
 રખ્યા શ્રીમુખ સ્વરૂપજો, એવા પ્રભુને ક્યાં રાખશુંરે લોલ,
 કોપેછે કુંસરાય ભુપજો પ્રગટયા. ૭ ત્યારે પ્રભુજી એમ
 બોલીયાંરે લોલ, સાંભળો મોરી વાતજો, શ્રીનંદતાણા દરખા
 રમાંરે લોલ, તેડી મુકી આવો મારા તાતજો પ્રગટયા. ૮
 કન્યા લઇને ઘેર આવજોરે લોલ, સરશે સઘળાં કાજજો;
 તે તમે કંઈને દેખાડજોરે લોલ, તો મોડશે એના માનજો
 પ્રગટયા. ૯ એમ કહી માયા ફેરવીરે લોલ, ધરીઆં છે
 બાળ સ્વરૂપજો; વસુદેવ દેવકી વિસ્મે થયાંરે લોલ, સ્વ-
 પ્નું લાઘ્યું છે મને સારજો પ્રગટયા. ૧૦ ભાગી ભુગળ
 ખોલાં પાટીઆંરે લોલ, મુતા છે સહુ દરવાનજો; મુસ્તકે
 લઈ હરીને નિશારે લોલ, લીધી શ્રી ગોકુળની વાટજો

પ્રગટ્યા. ૧૧ ઝરમર વરસેછે મેહુહારે લોલ, ચોદશે ચમકે
 છે વીજળે; આંધે સિંહ ધંકુકીઆરે લોલ, શેષ નાગે કી-
 ધી છે છાંચળે પ્રગટ્યા. ૧૨ શ્રી જમનાજી વેહે છે રસ
 પુરમાંરે લોલ, ઉડેછે લેહર તોરંગળે; હરીના ચર્ણુ સ્પ-
 ર્શવારે લોલ, હેઠાં ધ્યાં તે જળ નીરળે પ્રગટ્યા. ૧૩ દી
 ધો માગને ચાલ્યા ઉતરીરે લોલ, પોહોતા શ્રીનંદ દારળે;
 સુતા દીઠ સહુ સાથેનેરે લોલ, મનમાં કીધો છે વિચાર
 ળે પ્રગટ્યા. ૧૪ શ્રી જસોદાજીની શેજમાંરે લોલ, પો-
 ઢ્યા શ્રી ગીરધરલાલ ળે; કન્યા લઈ પાછા વળ્યારે લોલ,
 ળે ળે પ્રભુજીના ખ્યાલળે પ્રગટ્યા. ૧૫ જાગ્યાં જશોદા-
 જી તે સંભરે લોલ, નિરખ્યા શ્રી સુંદીર શ્યામળે; નંદજી
 મન હરખ્યા ધાણુરે લોલ, આપ્યાંછે રતનના દાનળે પ્રગ-
 ટ્યા. ૧૬ ઘેર ઘેર તોરણુ ખાંધીઆરે લોલ, માનની મંગળ
 ગાયળે; વ્રજસહુ ઉમંગો પ્રેમસુરે લોલ, આનંદ આજીવ
 થાયળે પ્રગટ્યા. ૧૭ હળધર દહીં ગ્રથ દુધનારે લોલ; મ
 ચ્યો છે ત્રીયા કીચળે; તાજિ વાગેને ફેરે કુદડીરે લોલ,
 નાચે છે સહુ નર નારળે પ્રગટ્યા. ૧૮ બ્રહ્માને શિવ મુતી
 દેવતારે લોલ, ખોલેછે જય જય કારળે; દેવતાં દુંદભી વા
 ગીઆરે લોલ, પુષ્પની વૃષ્ટિ થાયળે પ્રગટ્યા. ૧૯ એ સુ
 ખ શોભા શી કહુંરે લોલ, કેહતાં ન આવે પારળે; શ્રીવ
 દ્વલભ ચર્ણુ પ્રતાપશુંરે લોલ, શોભા જીઅંછે બલીહારળે

પ્રગટ્યા શ્રી કૃષ્ણ મન ભાવતારે સોલ. ૨૦ સંપૂર્ણ

ધોળ. ૧૪

ચાલો સખી શ્રીગોકુલ જઈએ, વિનંતી વાહાજાને ક
હીએ; કે સહેજે સુખીઆં બહુ થઈએ, ચાલો સખી. ૧
ધન્ય ધન્ય શ્રી ગોકુળગામ, પ્રગટ્યા પુરણ કામ જોહેતું
મુની ધરે ધ્યાન, ચાલો સખી. ૨ મળી સહુ વ્રજ ત
ણી નારી, પેહેરી કુંબલ સારી; કે લટકે ધુધટડો મારી
ચાલો સખી. ૩ મળી સહુ સઘંયરની ટોળી, પેહેરી
પચરંગી ચોળી; ચાલે ભમર ભોળી, ચાલો સખી. ૪
કર મુક્તાકુળની થાળિ, જોતાં વદન સદન વાળી; કે
માંહોમાંહે લે તાળી, ચાલો સખી. ૫ તોરણ બાંધ્યા છે
ટોડે, જ્ય જ્ય શબ્દ જાયક બોલે; કે વૈશ્ણવ જન મળીયા
કોડે, ચાલો સખી. ૬ ધન્ય ધન્ય ઠકરાણી ધાટ, ખેડા
શ્રી વિઠ્ઠલનાથ; સોહીએ કુંવર સાત, ચાલો સખી. ૭ ધ
ન્ય ધન્ય જીમનાની લેહેરી, મધુરીસી મોહનની વેણી;
સુણતાં થઈ ગઈછું ઘેલી, ચાલો સખી. ૮ પ્રગટ્યા ગી
રીવર ગીરધારી, કરી વ્રજ લીલા વિસ્તારી; માધવદાસ
જોઈ જાય બલીહારી, ચાલો સખી શ્રીગોકુળ જઈએ. ૮

ધોળ ૧૫.

અથ શ્રી ગોવર્ધન વાશી લીખ્ય તે.

શ્રી ગોવર્ધન વાશી સાંવરો, લાલ તુંબ વિનારો; શ્રીજી
તુંબ વિના રહ્યો ન જાયહો, વ્રજરાજ્ય લડંતો ભાડીલો;
નીકી મોહનરો, આછી મધુરી શી મોલી બજાયહો; શ્રી
ગોવર્ધન વાશી સાંવરો. ટેક. બંક ચિત મુશકાયકે લાલ,
સુંદીર બદન દેખાય, લોચન તલપો મીન જ્યું લાલ;
લાણુંભર પલક બહી જાય હો, શ્રી ગોવર્ધન. ૧ સપ્ત સ્વર
બંધાનકે લાલ મોહન બેન બજાય, સુરત સુહાર્દ બાંધકે
લાલ, મધુરે મધુરે ગાય; શ્રી ગોવર્ધન. ૨ રસીક રસીલી
બોલની લાલ, ગીરી ચઢિ ગૌવાં બોલાય; ગંગ બોલાય
ધુમરિસે લાલ, હિંચે હેરે સુનાય હો; શ્રી ગોવર્ધન. ૩ દ્રષ્ટ
પરિ જ્યાં દીવસ તે લાલ, તથ તે રૂચે નહી અન; રજની
નિંદ્રા નવ આવહી લાલ, વિશરો ભોજન પાનહો; શ્રી
ગોવર્ધન. ૪ દરશનકું નૈનાં તપે લાલ, બચન સુનનકો
કાન; મીલવેકો હૈરો તપે લાલ, મેરે જીએકો જીવન પ્રા-
ણહો; શ્રી ગોવર્ધન. ૫ મન અમિલાખાયું રહી લાલ,
લાગી નેતની મેખ; એક ટક દેખું આવતો લાલ, નાગર
નટવર ભેખહો; શ્રી ગોવર્ધન. ૬ પુર્ણ સશિ મુખ દેખકે
લાલ, ચિત મોટો આહી ઠોર; રૂપ સુધારશ પાનકે લાલ,
સાદર ચંદ્ર ચકોરહો; શ્રી ગોવર્ધન. ૭ લોકે લાજ કુળ

ખેદકી લાલ, છાંડો સકળ વિવેક, કમળ કવિ રવી જ્યું
 ખેલે લાલ, કાણું કાણું પ્રિત્ય વિરોકહો; શ્રી ગોવર્ધન. ૮
 મનમથ કોટીક વારણે લાલ, દેખી ડગમગી ચાલ; જીવતી
 જનન મન કુંદના લાલ, અંબુજ નેન વિશાળહો; શ્રી
 ગોવર્ધન. ૯ એ રઠ લાગી લાડીલે લાલ, જેસે ચાતક
 મોર; પ્રેમ તીર ખખાંચ કે લાલ, નવ ધન નંદ કીશોરહો;
 શ્રી ગોવર્ધન. ૧૦ કુંજ ભોવંન કિડા કરે લાલ, સુખ
 નિધી મદન ગોપાલ; અમશ્રી વંદાવન માલતી લાલ ગુમ
 ભોગી ભમર ભુપાળહો; શ્રી ગોવર્ધન. ૧૧ જીગ જીમ
 અવિચળ રાજ્યે લાલ, એ સુખ શૈલ નિવાસ; શ્રી
 ગોવર્ધન ધરરૂપ લાલ, બલીહારી ચત્રુભુજદાસહો; શ્રી
 ગોવર્ધન વાશા. ૧૨

ધોળી ૧૬.

શ્રી ગોકુળ ગામ અતી શોભીતા, શોભીતા મંદીર
 માળીઆં; ચોક ચિત્રામણુ શોભીતા, શોભીતા જડીત્રને
 જળીઆં. ૧ માણી માણુક સ્થંભ શોભીતા, શોભીતા
 હીડોળા ખાટરે; પાટીએ પંચરંગી શોભીતા, શોભીતા
 ગુગળીના ઘાટરે. ૨ ત્યાંહારે ખીરાજે શ્રી વલ્લભરાયજી,
 ભક્ષી ભક્ષી વૈશ્ણવની જોડરે; પ્રેમ પ્રભુજી પધારીઆ, પુષ્પા
 નિગમના કોડરે. ૩ કુમ કુમ થાળરૂ કરે ધરી, ભરી મુ.
 કતાકુળ સારરે; વૃંજ ત્રીયા વેગે વધાવાને, આવે છે માંડવા
 માંહરે. ૪ અગિન થકી વાહાણો પ્રગટીઆ, કીધો છે

અતી ધણો અમરે; હેવા પ્રભુજીને નિર્ખીને, દોઈ ના
જાણું તેહનો મર્મરે. ૫ શ્રી વહલલ ચરણે જં નમે, તેની
તે પોહોતે છે આશરે; માધવદાસની વિનતી, રાખજો દ્રઢ
વિશ્વાસરે. ૬ શ્રી ગોકુળ ગામ અતી શોભીતા, શોભીતા
મંદીર માળીઆં. સંપૂર્ણ.

ધોળ ૧૭.

રૂક્મણીજીઆ શ્રી વહલલ પુત્ર વધાવો વ્રજરાજને;
સખી શ્રીરે ગોકુળના ભુપ, વધાવો વ્રજનાથને, એમનું
નામ મનોહર રૂપ, વધાવો. એક સકલ સોહાસણિ, મ-
ળી વ્રજ કેરી નાર, એક આવે ઉતાવળી, વીસરી વીવેક
વીચાર; એકના મનમાં મોદ ભરીઆં, મલી મંગલ ગાયે
ચાર. વધાવો. ૧ એક એકની જાલે આંગળી, પેહેર્યાં
પીતાંબર સાર; એકે દક્ષણીના ચીર પેહેર્યાં, ચોલીએ
મોતીની હાર; એકને ચરણ ચુંદડી, એકે શબ્દ આ શોળ
શબ્દગાર. વધાવો વ્રજનાથને. ૨ એકને વાગે ધુધરા,
તેનો શબ્દ સરસર લાલ; એક નાર ના ખેદે કોઈને,
ઉમંગી ઉમંગી જશ ગાય. વધાવો. ૩ એકે કદળીના
સ્થંભ રોપ્યા, સાથીઆ સુભ સાર; એક કુમ કુમના હાથા
દેતી, તોરણ પાંખ્યાં દાર. વધાવો. ૪ એક ચોક ચંદન
પુરતી, એક ગોત્ર ભાલે છત્રીશ; એક કુમ કુમ તીલક

કરતી, એક દેતી આસીશ. એક ઉતારે આરતી, જીવો
સોભા બેઠીના વીર; વધાયો. ૫ જીવો કમળા બેઠીજના
વીર, વધાવોના જીવો દેવકી બેઠીના વીર; વધાવોના જી
વો જમનાં બેઠીનાવીર, વધાવોના ૬ એક મુક્તાની થા
લ લાવીને વધાવે વ્રજરાજ; એક વદન નીહાલતી, આવી
લોકમાં વારંવાર. એક માગે વધામણી, બલીહારી તે
માધવદાસ, વધાવો વ્રજરાજને. ૭ સંપુર્ણ.

ધોળી ૧૮.

ધન્યશ્રી જીમનાં કૃપા કરી, શ્રી ગોકુળ વ્રજસુખ આ-
પજો; વ્રજની રજમાં અહરનિશ હમને, સ્થીર કરીને સ્થા
પજો. ૧ તમે મ્હોટાછો શ્રી મહારાણી, તમે જીવતાણી
કરુણા જાણી; શાંતું હમને લેજો તાણી, ધનશ્રી જીમનાં
૨ શ્રી વંદાવનની વાટમાં, નાહાવું શ્રી જીમના ધાટમાં;
વાહાલે રાશ રમાડ્યાં શ્રીરાતમાં, ધનશ્રી જીમનાં. ૩ આ
લો તો થઇએ વ્રજવાશી, પરિક્રમા કરવી ચોરાશી; માહા
રા જન્મ મર્ણની ટળી ફાંશી, ધન્ય શ્રી જીમનાં. ૪ પંથ
રાવો સપ્ત સ્વરૂપ સેવા, આરોગાવો મીઠા મેવા; વૈશ્વ-
વંતે લાલ ધણો લેવા, ધન શ્રી જીમનાં. ૫ ગોકુળ મધુ-
રાંતો ગાંડીઓમાં, માહારાજ મુજને ત્યાં મળીયા; માહા
રા જન્મ મનોરથ સફળ થયા, ધન શ્રીજીમનાં. ૬ નંદજી
નો વાહાલો વનમાળી, ઠાળંદ્રી ઠાંઠે ધેન્ય ચારી; વા-

હાલો હરીહરી હમથું લે તાળી, ધન શ્રીજીમનાં. ૭૭૫
જાણે શ્રી જીમનાજી નાહીએ, એહવા અખંડ વ્રજવાશી
થઈએ; એ નૌતમ લીલા નિત્ય ગાઘએ, ધન શ્રીજીમ-
નાં. ૮ સખી સમરોને સારંગપ્રાણી, વૈશ્ણવને વાહાલી એ
વાણી; એ લીલા હરીદાસે જાણી, ધન શ્રીજીમનાં કૃપા
કરી, શ્રીગોકુળ વ્રજ સુખ આપજો. ૯ સંપુર્ણ.

ધોળ ૧૯.

શ્રીલક્ષ્મણ સુતનેરે હેલી, એમને નિર્ધું સર્વે પેહેલી.
૧ એમના ગુણનેરે ગારો; તેહેના ભવનો ફેરો જારો. ૨
સુત ગોપીનાથ શ્રી વિકૃલ જાયા, જાણીએ કટપ વૃક્ષની
છાયા. ૩ પ્રગટ્યા દેવીજીવ અધિકારી, સુખ છખી ઉપર
જાઉ બલહારી. ૪ માહાઈં ચિતકું એ શું બાંધ્યું, એમની
ચર્ણુ કમળ રજ માગું. ૫ ચર્ણુ રાખો શ્રી વલ્લભનાથ,
માહારે મસ્તક ધરજો હાથ. ૬ શ્રીમાહાલક્ષ્મીજી માહા
વર આપો, મારા ભવના બંધન કાપો. ૭ પુરવા શેવક
જનના કોડ, એમને સાત કુંવરની જોડ. ૮ સાત કુંવરછે
રે હેવા, સાતને સમ સ્વરૂપની શેવા. ૯ શ્રીગોવર્ધનનાથજીરે
ખીરાજે, શેવા સમ સ્વરૂપની રાજે. ૧૦ એ શોભા જોઈ
હરીદાસ ગુણ ગાએ, એછખી લોચન માહી સમાએ; શ્રી

લક્ષ્મણ સુતનેરે હેલી. ૧૧

ધોળ ૨૦.

ચાલો સખી શ્રી ગોકુળ જઈએ, નિર્મળ શ્રી જીમના
 ૐ નાહીએ; કે અખંડ વ્રજવાસી થઈએ, ચાલો. ૧ નિ
 ત્ય પ્રિત્યે જશોદા ૐ ઘાટે, માહાપ્રભુ હાલા રંગોલી વાટે;
 કે પ્રગટ્યા ભક્તિ રશિક માટે, ચાલો. ૨ શ્રીગોકુળપતી
 દાન દીએ ભારી, અંગીકૃતને વૃષ્ટિ કીધીછે ન્યારી, સદા
 પ્રભુ મહા મંગળકારી, ચાલો. ૩ પ્રાણુજીવણું મંદીર રાજે
 ભક્ત તણાં માહા દુઃખ ભાજે, આનંદ શ્રી ગોકુળમાં
 ગાજે, ચાલો. ૪ નાર્યાં ભરી પ્રિતમ ૐ નિર્ધુ, જન્મ સ્થ
 ળ સુદ્ધ કરી પરખું; વાહાલાજીના મુખડાં જોઈ હરખું
 ચાલો. ૫ શ્રી ગોકુળ રંગ તણી રેલી, સતાદ્રૂમ કુલીરહી
 ખેલી; નિર્ખતાં થઈ રહી ઘેલી, ચાલો. ૬ સ્ફૂટીકમણી
 શ્રી ગોવર્ધન સોહીએ, શ્રી વંદાવન જોતાં મન મોહીએ
 ક્યાં સ્થળ જન્મ જન્મ સોહીએ, ચાલો. ૭ શ્રી ગોકુળ
 વશીયેરે હેલી, માહારાણી ૐ સાર કરે વેહેલી; ખેલું જઈ
 પ્રિતમ ૐ પહેલી, ચાલો. ૮ શ્રી માહારાણી ઘેરાં ખડું
 ભાવે, ભક્ત સહુ દરશને આપે; માધવદાસ દેખી સુખ
 પાવે, ચાલો સખી શ્રી ગોકુળ જઈએ. ૯

ધોળ. ૨૧

ૐરે પેહેલો વધાવો માહારે આવીઆ. શ્રી ગોકુળય-
 તીને દવાર; માતા જશોદાજીએ હરખે વધાવીઆં, એમ
 ના મુખ ઉપર જાઉ બસીહાર. ભલે શ્રી ગીરીવરધર જ-
 નમીઆ. ૧ ૐરે વ્રજજન સર્વે આનંદીઆ, મળી વંદી-
 આ ચરણ સરોજ; ગીરીધરણુ નવલ નંદલાલના, એમ
 કરતાં નીશદીન કોય. ભલે શ્રી. ૨ ૐરે પ્રભુ રૂપે નંદણે
 નીહાળીયુ, મક્ષી ટાળીયુ ભવના દુઃખ; ૐરે તનમન સ-
 રવે વારીયુ, હવે શુરલભ થયાછે સરવે સુખ. ભલેશ્રી. ૩
 ૐરે દધી દુધ ગ્રત મધુ રસ ભર્યા, મળી છીડકે નર ને
 નાર; નંદ દાન દેએ બહુ રસ ભર્યા, હરીદાસ શોભા
 ખની જાય. ભલે શ્રી ગીરીવરધર જનમીઆ. ૧૧૪૧ ૧૧
 ૐરે ખીજેને વધાવો માહારે આવીયો, શ્રી રાવલ હુવારે
 આનંદ; ભખભાન કીરતી ઘણુ હરખીયા, કુંવરીજન મા-
 હારે મુખ ચંદ્ર. ભલે શ્રી રાધા વ્રજપ્રગટીઆં. ૧ ૐરે
 વ્રજજન સર્વે ટોળે મળી, મળી ગાએ સુમંગળ ચાર; કું-
 વરી પ્રગટ્યારે પરભાવયુ, ગુણુ રૂપ જગત વીક્ષાત. ભલે
 શ્રી રાધા. ૨ હવે દો જસોમતીને વધામણાં, રણીયામણી
 સાંભળી વાત; હવે નીશદીન નંદણે નીહાળીયુ, લીલા-
 રસ સિંધુ અપાર. ભલે શ્રી રાધા. ૩ હવે સર્વે મળીને
 કોહો શ્રી નંદને, આપણે કરવો પેહેવીસાળ; હવે નવલ-

કુંવર નંદ લાલના, તેહેવાં શ્રી ભ્રમુભાન કુમાર. ભલે
 શ્રી રાધા. ૪ જીરે એ જોડી અવીચળ સદા, શ્રી વૃંદાવન
 વિલાસ; કરજોડીને કરૂં વીનતી, હરીદાસ શોભા બની
 જાય. ભલે શ્રી રાધાજી વ્રજ આવીઆ. ૧૧૫૧ ॥
 જીરે ત્રીજોને વંધાવો માહારે આવીઓ, શ્રી લક્ષ્મણુલ-
 ટજીને ઘેર; શ્રી અલંબાજીએ ઉર પધરાવીયા, કળી જીવ
 આધારવા કાજ; શ્રી વજ્રભ ભુતળ પ્રગટીયા. ૧ નીજ
 ધામથી પ્રભુજી પધારીયા, કરવા સેવક જનની સંભાળ;
 એવા દીજ કુળ રૂપે પ્રગટીયા, હેવા અઢસક પરમ આ-
 ધાર શ્રી વલભ. ૨ જીરે તીમર હરચારે ત્રેલોકના, તઈ-
 લંગ કુળ ઉદીઓરે સુર; જીરે મારગ મુટ્ટી દેખાડીઓ,
 સોંપી સેવા રસરૂપ. શ્રી વજ્રભ. ૩ જીરે શેષ સહસ્ર મુખ
 આચરે, ના લહે એમના ગુણનો પાર; કરજોડીને કરૂં
 વીનતી, હરીદાસ શોભા બનીજાય. શ્રી વલભ ભુતળ પ્ર-
 ગટીઆ. ૧૧૪૧ ॥ જીરે ચોથોને વંધાવો માહારે આ-
 વીઓ, ભલે પ્રગટીઆ શ્રી વીઠલેશ; જીરે ભગત શકુળ
 મન હરખીઆ, ગઓ અનંક જનના મનનો કલેશ. ભ-
 લે શ્રી વીઠલેશ પધારીઆ. ૧ જીરે જોણે એ થુત જન-
 મીઆ, ધન ધન કહીએ એ માત; જોણે આછંગે લેઈને
 હુલરાવીયા, તેની કીરતી જગત વીક્ષાત. ભલે શ્રી. ૨
 જીરે સુરીનર મુનીજન હરખીઆ, જીરે વરખીઆ કુસમ
 અપાર; શ્રીવલભજીને વારણે, જોતાં આનંદ મંગળ થાય;

ભલે શ્રી. ૩ જીરે કળીમે કારણુ જાણુજો, વખાંણુજો દ્વી-
જકુલ રાય; કરજોડીને કર વીનતી, હરીદાસ શોભાખની
જાય. ભલે શ્રી. ૧૧૪૧ સંપૂર્ણ.

ધોળ. ૨૨

આવોને પરમ શોહાશણી, મળી મંગળ ગાઘઝ્મે; આજ
આનંદ મારે અતી ધણો, સર્વ વાજીવ વાઘઝ્મે. ૧ પ્રગટ્યા
શ્રી વિકૃલનાથજી, જન્મનોરે દાહાડો; મોતી તે કેરા શા-
થીઆ, મંદીરમાંહે કાહાડો. ૨ મણી મુક્તાકુળ કેવડો,
વચે ચોક પુરાવો; શ્રી વલભજી દાન આપે ધણાં, કેહેતાં
પાર ન લાવો. ૩ ભાટ યાચકરે મળી ધણા, ખોલે જયજય
થાય; ભગવદી મન આનંદ ધણો, કુલો અંગ ન સમાય.
૪ માધવદાસ પ્રભુના જશ સદુકો ગાય, આવોને પરમ
સોહાસણી; મળી મંગળ ગાઘઝ્મે. ૫ સંપૂર્ણ

ધોળ ૨૩.

આવોજી અચળ શોહાશણી, મળિ સહિઅર સમાણી;
શ્રી ગોકુળનાથને નિર્ખિઅ, જુગ વલભ જાણી આવોજી.
૧ કાળંદ્રિને કાંઠડે, શ્રી ગોકુળ ગામ; ત્યારે ખોરાજે રા-
જાઓ, પરીપુર્ણ કામ આવોજી. ૨ શ્રી વિકૃલ કુળ મંડન,
ખંડન પાંખડી; જોહને જીત્યું કળિકાળમાં. કળિ રૂપ કુડંડી

આવોલ. ૩ નખશિખ સુંદીરતા તણો, કોઈ પાર ન
 પામે; શુરમુની નારદ શારદ, ક્યમ કહે વખાણુ આવોલ.
 ૪ સરળયુદ્ધેશ શોહામણા, શીરવાળ વિશાળ; વદન કમળ
 પાસે રહી, જાણે મધુકર માળ આવોલ. ૫ લલીત
 હીલા ટળશે લલી, હરીચંદન રેખા; ભ્રગુટી કામ કમાન-
 નને, ખડુ ખાણુ વિશાખા આવોલ. ૬ વાહાલા વિનવિનતા
 તાણા, ઉર અંતર ભેદ; તતક્ષણુ નર્ણુ નિરખ્યા, કુળ શાકુળ
 છેદ આવોલ. ૭ લોચન લોલ હસંતા, સુતી મંડળ પરસે
 તાકરણુ ભરે સદા, ખડુ રસ વરશે આવોલ. ૮ નવલ
 નિરખણુ નાશીકા, ગળસ્થળ ઝળકે; કંચન મણી કુંડળ
 તણી, આભાશ અતી ચળકે આવોલ. ૯ અધર અમૃત
 ભર્યાં, દંતા દાઢમ ઓર; નાક પુંધારસ દૃષ્ટી, અહ્માદીક
 ભુલા આવોલ. ૧૦ કરપર ગ્રીવા ઉદરની, ઉપમા શી
 દીને; ત્રીભોવનમાં કો નહી, તેહની સમોવડ લીને આ-
 વોલ. ૧૧ શોભા જોતાં સુખ હોય, તેતો મનજ જાણે;
 મુગો મીઠાઈ તણો. ક્યમ સ્વાદ વખાણુ આવોલ. ૧૨
 અનુભવીના આનંદનું, પ્રેમરૂપ કેમ જાણીએ; જ્યાંહાં
 વાણી વરમી રહે, કવી ક્યમ કરી ગાઘએ આવોલ. ૧૩
 જીગજીગ જીવો જગત પ્રભુ, શેવક સુખકારી; નારાયણુ
 ગુણ રૂપને, જાય બહીહારી આવોલ અચળ સોહાશણી
 મળી સહીઅર શમાણી. સંપુર્ણ.

ધોળી. ૨૪

શ્રી વલ્લભનંદનરે વાહાલા લાગોછો, જોહું સ્મરણ ક-
રતારે દુઃખડાં લાગોછો. ૧ પુરુષોત્તમ લાલછરે પ્રિત્યે
આવોછો, જોઈ રૂપ રસાતુરે મનમાં આવોછો. ૨ માહારા
ક્રીયાં જન્મનારે શુકિતકૃષ્ણીઆં છે, માહારાં જન્મ જન્મનારે
દુઃખડાં ટળીયાંછે. ૩ અમને નામ સમર્પણુરે વાહાલે આ-
ખ્યાંછે, માહારા પૂર્વ જન્મનારે પ્રાશ્નિત કાખ્યાંછે. ૪ માહારે
મંદીર પધારોરે મનડામાં વશીયાછો, વાહાલો હેત કરીને
રે હૈઆમાં હશીઆછો. ૫ મેહતો રૂપ રસાતુરે જીગતે
જોયું છે, હરી હૈઆ વશીયારે મનડું મોહ્યું છે. ૬ વાહાલે
પાપ સોરંગીરે શીરપર ધરીઆંછે, આભુવણુ અંગેરે આપે
ધરીઆંછે. ૭ કુમકુમનાં તીલકરે ભાળે કરીઆંછે, વાહા-
લો મંદીર અમારેરે મલપતા આવેછે. ૮ પ્રભુદાસને પ્રિત્યેરે
લાડ લડાવેછે. ૯

ધોળી ૨૫.

નંદ ઘેર આનંદ ઉઘટયો, શ્રી ગીરધરલાલ; વ્રજની. ૧
બાવન અંદન ગહ વળી, મોતીડે પુરોછે ચોક વ્રજની શો-
ભા શી કહું. ૨ રંગે અંગેયું નીસરયા, સહુનો સરખો શ-
ણુમાર; વ્રજની. ૩ ટોડે તોરણુ બાંધીઆ, ઝુમણા ઝુલેછે

ગોખ; વ્રજની. ૪ દીપક જ્યોત્તરે જળહણે, મેહલો દારને
 ગોખ; વ્રજની. ૫ નોખત વાગેરે નવરંગી, રંગી રાજ દર-
 બાર; વ્રજની. ૬ નાહાનું સરખું શ્રી ગોકુળીયું, આવ
 રૂડા નંદજીના લાલા વ્રજની. ૭ વેહેતી નગરીમાં નીસરે,
 કાંઈકે કારણુ રૂપ; વ્રજની. ૮ એછે વાહાલો દયાળવા, પુ-
 રણુ પુરપોત્તમ ભુપ; વ્રજની. ૯ ગીરધર ગાયો ચરાવતા,
 સુંદીર જીમ્બાને તીર; વ્રજની. ૧૦ કાળીંદ્રીને કાંઠે ઉભા
 હળધર વીર, વ્રજની. ૧૧ માધવદાસની વીનંતી, રાખજો
 દ્રઢ વિસ્વાસ; વ્રજની શોભા હું શી કહું. ૧૨

ધોળ. ૨૬

શ્રીલક્ષ્મણ સુતને હું નમુને, કરે તે પ્રણામ; વાણી
 તે હમને આપજો, જ્યમ ગાઉ જસ વિસ્તાર. મનમાં તે
 આનંદ અતિ ધણો, મુખડે કલો નવ જાય; કયા હોય
 જો તમ તણી, તો દાસ કોઈ ગાય. શ્રી લક્ષ્મણ ભટજી
 તાત એમના, શ્રી એલંબાજી માત; પ્રગટ લીલા તમ
 તણી, સાંભલો કહુ એક વાત. શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીના
 મુપતમાં, શ્રીજી પધારયા ઘેહેરે; વિસ્વાધાર તમ ઘેર પ્ર-
 ગટશે, તેહની તે કરજો પેર. કાશીએ જાઓ વેગે કરી,
 શ્રી એલંબાજીલેજો સાથ; પુરણુ પુરપોત્તમ પ્રગટશે, મા-
 રગમાં એ નાથ. સાતવરશ અહિઆં રહો, તોએ ના

પ્રગટ થાય; ગર્ભવંતાં દુખ પાંમશે, શ્રી ય્વેલંબાંજી માત. વચન લેઈ માથે ચડાવ્યાં, પ્રભુ તમે કહી તે સત્ય; કહ્યાં તમારાં સત્ય છે, મારે ચાલવું નીરધાર. ત્યાંથી તે વાલોજી પધારીઆ, માલા તે આપી બે; એક કુંઠી કુંઠ ધરી, બીજી જાપ કર વલી તેહ, ભગત શુધ રીતે માઆ રૂપી, મળુકા એકશોને આઠ; તે માલા નીત ફેરવો, ગ્રંથનો કરવો ખાઠ, ઉપરાંણો શ્રી ચંગનો. શ્રીજીએ આપ્યો સાર, વસ્ત્ર લેઈ હોરાડજો, બાલકને વરી ત્યાં, ત્યાંથી વાલોજી પધારીઆ. ચંપારેણુ રહું ગાઉ ચાર, રોતે ર-સોઈઓ ત્યાં કરી; મનમાં તે કરો વિચાર, શ્રી કશ્મળને પ્રીઆજી. સગ સુંદરી બે સાથ, બેહુને દરશન ત્યાં હવાં; સપનામાં નીરધાર, નેત્ર ઉઘાડીને ન્યાલીઆં. તારે દીઠાં વસ્ત્રને માલ, બેહુને દરશન ત્યાં થઆં; સપનામાં વલી સાર, તંબોલ લેઈ શ્રી પ્રીઆજીએ આપ્યાં જાનંમ ઘુટી બાલ, રસના વરશે તે તણી. બીજી વાણી તણો નહિ પાર, પ્રગટ શ્રી વલ્લભ દેવનાં; હૃદયે તે હરખ ન માય, દેવનાં તે દુદુભી વાગીઆં. પુષ્પની વ્રષ્ટિ થાય, પ્રગટ થઈ પ્રાકૃત કીધાં; હૃદયે હરખ ના માય, જીગ જીગ જીવો મારા વાલમા. બલીહારી તે માધવદાસ સંપુર્ણ.

ધોળ ર૭.

શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીને ઘેર એક કુળ દીવોરે, ભલે

પ્રમટયા શ્રી વમલરાય એ ધણું જીવોરે. ૧ આ એમના
 મુતછે ખેડે અતીશે રૂડારે, જે ન નામે એમને શિષ્ય તે
 જન રૂડારે. ૨ શ્રી અકાંજી કુખે અવતર્યા સુખકારીરે,
 ગોપીનાથ શ્રી વિકૃતનાથ એ પર વારીરે. ૩ બળદેવ શ્રી
 ગોપીનાથજીને જાણોરે, શ્રી કૃષ્ણ શ્રી વિકૃતનાથ એ બ-
 જરાણોર. ૪ એ પુર્યોત્તમને પ્રેમ ધરીને ગાયરે, તેનાં
 જન્મ જન્મનાં પ્રાશ્નિત સર્વ જાયરે. ૫ શ્રી વીકૃત નાથ-
 જીને સાત કુંવર સુખ દાતારે, કૃષ્ણયુગમાં પુષ્ટિ પ્રકાશ
 અ વિખ્યાતારે. ૬ શ્રી ગીરધરજી ગુણવંત સહુને ગમતારે,
 જઈ જીવો શ્રીજી નવનીત પ્રીયાજી શું રમતારે. ૭ શ્રી
 મથુરાનાથ મનોર્થ પુરે મનનારે, તમો સમરો શ્રી નટવર
 લાલ જાય કુખ તનન રે. ૮ શ્રી ગોવીંદરાય રસમગ્ન ર-
 સ ભરી નિર્ખોરે, જેહને મંદીર શ્રી વિકૃતેશરાય જોઈ
 જોઈ હર્ષોરે. ૯ શ્રી બાળકૃષ્ણજી કૃપા કરી સુખ આપોરે,
 શ્રી દ્વારકાનાથજીનાં રૂપ રૂદ્રઆમાં સ્થાપોરે. ૧૦ શ્રી બ-
 બળદેવ શ્રી ગોકુળનાથ શેવા શ્રી ગીરધારીરે, જેણે રાખ્યો
 માળા પ્રસંગ એ પર વારીરે. ૧૧ શ્રી રઘુનાથજીને જાઈ
 મનડાં મોહીએ, જણ મંદીર શ્રી ગોકુળચંદ્રમાજી સો-
 હીએ. ૧૨ શ્રી જદુપતીજી જીવે જોવા જવારે, શ્રી
 બાળકૃષ્ણજી કર સુંદીર શેવારે. ૧૩ શ્રી ધનરયામજી પુર-
 જી કામ છે ધણું રસીયારે, શ્રી વદન મોહનજી માહારા-
 જ માહારે મન વસીયારે. ૧૪ એ શોભા જોઈ હરીદાસ

જાય બહીહારીરે, એ બીલા ગાળે નિત્ય નરન નારીરે.
૧૫ શ્રી લક્ષ્મણુ ભટજીને ઘેર એ કુળ દીવારે. સંપૂર્ણ.

ધોળ. ૨૮

આવને આવ ઉતાવળી, લાલને જોવાને જઈએ; મનકુ
તે પ્રેમે ભેળીને, આપણુ નિર્લજ થઈએ. ૧ નાંહાનડીઓ
શ્રી દારકેશજી, માહારે હૃદયે વશીઆ; તેઓ નિંદ્રા
નહી કરે જોવાના છ રશીયા. ૨ અમીએ ભરી હરીની
આંખડી, અતીછે આણીઆળી; સાંચુ જીવોને સુંદરી,
લાલે મીઠડી માંડી. ૩ ચંચ જાણે પોપટ તણી, એમના
નાકની દાંડી; જાણે પરવાળાં અંધર, દીશ એમ રાતડી.
૪ મુસ્તક નવરંગ મોળીઆં, શોભે કમળને વાને; ખે
પાસ શોભીતા લાલને, મોતી ઝળકેછે કાને. ૫ અઢન
આછી લોખડી, કોટ કનકની માળા; એક જીવ્યાએ થું
કડુ એમના અંગના આળા. ૬ ચિતડું તે માહારું ચોરીયું,
મોરલીને નાદે; કાળી ધોળી બોલાવતાં, એમને સરવે
શાદે ૭ હેવો કોઈ સાંભળ્યો નથી, નાણેરે દીઠો; હીડેછે
મોડા મોડ તે, અતી લાગેછે મીઠો. ૮ શનકાદિક શેવે
સદા, એનો રશો રડો; ધરમાં રહી થું કીજીએ, સંસાર
છે કુડો. ૯ મનુષ્યદેહ પાંખીને, રડુ રલજ લીધું; શ્રી ગીર-
ધરત્રાલ જીવન થું, માહારું ચિતજ ખાંધુ. ૧૦ જીગ જીગ

જીવો માહારા વાલમો, શેવક સુખકારી; નારાયણ ગુણ
રૂપને, જાઉ બહીહારી. ૧૧ આવેને આવ ઉતાવળી લા-
લને જોવાને જઘઝ્યે. સંપૂર્ણ.

ધોળ. ૨૯

પોસ નામે શ્રી વિકલનાથજી, હારે વાહાલો પ્રગટયા
શ્રી વલ્લભ દવારજો; અમને જોવાની થઈ આતુરી, હારે
વાહાલે કીધી શેવક સારજો. પોસ નામે. ૧ ત્યારે શ્રી
નંદ ઘેર પ્રગટીઆ, હારે વાલે પુરા જશોદાજી કોડજો ;
રમતા સખા સહુ સાથમાં, હારે વાહાલો હરી હજધણની
જોડજો. પોસ નામે. ૨ હવે શ્રી વલ્લભ સુત ઝ્યે થયા,
હારે વાહાલો શ્રી ગોપીનાથજીના લ્હાતજો; ગોદ લઘને
હુઝરાવતાં, હારે વાહાલો ધન્ય શ્રી અકાજી માતજો.
પોસ નામે. ૩ ઝ્યેમના સુખની ઠાંછ કહી ન શકુ, હારે
વાહાલો વેદ કેહેછે નિતિજો; શેષ શહસ્ત્ર મુખે ઓચર, હારે
વાહાલો ધન્ય શ્રી જીમનાંજીની રેતિજો. પોસ નામે. ૪
ત્યાંહારે વાહાલો ગાયો ચરાવતાં, હારે વાહાલો રમે છે
રાસ વિલાસજો; વેણુ વગાડી વાલે વનમાં, હારે વાહાલે
પુરી શ્રી વ્રજ સુંદરીની આસજો. પોસ નામે. ૫ રાસ
બીહારી વ્રજવલ્લભો, હારે વાહાલે આપ્યો શ્રી વ્રજમાં
આસજો; કરજોડીને કર વિનંતી, હારે વાલો શોભા જીવે

(૫૨)

છે હરીદાસજી. ૬ પોસ નામે શ્રી વિઠ્ઠનાથજી સંપૂર્ણ.

ધોળ. ૩૦

શ્રી વલ્લભ રાજ કુમાર, તમે કાંઈ કીધુંરે; માહારૂ
ચિત વિત ગોકુળનાથ, હરીને લીધુંરે. ૧ ગીરધારીએ
ધેલી કરી, એને આજ ન ભાવે અંતરે, ધન કુંવર શ્રી
અકાળએ જોયા; તેથી મોહું માહરૂમન, તમે કાંઈ કીધુંરે.
૨ લોભાણા લોભી રહા ને નંદ કુંવર રંગ રેસરે, રસીઆ
ઠાકોર ભીમના; માહરી અર્જુણો અલબેલ, તમે કાંઈ
કીધુંરે. ૩ સંપૂર્ણ.

ધોળ ૩૧.

આજ સદ્યઅરે વધામણાં, વ્રજ વાગ્યાં નીસાંણુ ;
પ્રગટ્યા શ્રી વીઠ્ઠનાથજી, હવાં કોટી કલ્યાણુ. ૧ ચાલની
ચાલ હિતાવળી, લાલને જોવાને જઈએ; તન તપે મન
ભેલીને, આપણે આનંદ થઈએ. ૨ અમીરે ભરી હરીની
આંખડી, નઈણાંછેરે રસાલ; ચરીત્ર કરે મન ભાવતાં,
પાલણીએ પોહોડા. ૩ એ તો નીકા નહી કરે, જોવાના
છે રસીઆ; માધવદાસના પ્રભુજી, માહારે મન વસીઆ. ૪

ધોળ ૩૨.

આજ માહારે આનંદ ઉરના સમાયજી, પ્રગટયા શ્રી
વર વલ્લભ સકુમારજી; ભુતજી ભાગ તણો નહી પારજી,
દૈવી તે જીવનો કરયા ઉધારજી. ૧ મંદીરમાંહ તે ચોક
પુરાયજી, તોરણુ ખારણુ બંધાયજી; હુંએ કર વીધ વીધના
શાણુગારજી, હરખે તેડાવું તે સઘવરસાયજી. ૨ નાચુ ગાઉ
તાળી પાકુ હાથજી, કોને કહું કહું નવ કેહેવાયજી; છબી
પરજન રસીક બલગાયજી.

ધોળ ૩૩.

ધનધન દાહાડોરે આજનો, ધન શ્રી ગોકુળ ગામ;
ધનધન નંદ જશોમતી, પ્રગટયા સુંદરશ્યામ. ધનધન. ૧
શ્રાવણ માસ સોહ્યામણો, નોમી તથમારે નામ; વ્રજમાં
ચાલી વધામણી, ખરચ્યા દશ ગણા દામ. ધનધન. ૨
વ્રજમાં પ્રેમરસ ઉલટયો, ટાળવા દુનિયાના દોષ; રૂપીને
તેડેરે રાયજી, જીગતે જોવાને જોષ. ધનધન. ૩ આનંદ
ઓછવ અતી ધણો, ગોપીઓ ગાયછે ગીત; માંજીક
મોતીને હીરાનાં, આપ્યાં હીમનાં દાન. ધનધન. ૪ કુલ્યા
કુલ્યારે સહુ ફરે, કુલ્યા શ્રી ગોપીરેજન; કુલ્યા શ્રી જી-
મના જોધને, કુલ્યા શ્રી વંદારેવન. ધનધન. ૫ સુરીનર
સ્વપને દેખે નહી, શીવજી સરખારે સંત; બ્રહ્મા નીગમ

(૫૪)

જાણે નહી, કોઈએ ન પામેરે અંત. ધનધન. ૬ મોહોટા
ભાગ્ય આહીરનાં, શોભા કહી નવ જાય; પ્રેમે પ્રગટયા
શ્રી નાથજી, ગુણ માધવદાસ ગાય. ધનધન. ૭

ધોળ. ૩૪

આપણુ જઈએરે શ્રી ગોકુળ ગામ સાહેલીરે, શ્રીજીને
નિર્જીએ, જીરે જીવતીનાં જીથ ટોળે મળ્યાં, ગોપી શણ-
યારે નવસત શણગાર; સાહેલીરે. ૧ ગોપી વેગે તે ચાલો
ઉતાવળાં, જઈ જોઈરે અનુપમ નાથ; સાહેલીરે. ૨ ગોપી
કુંચન થાળે કર લીએ, માંહી ભરીયારે સુકૃતદ્વિજ સાર;
સાહેલીરે. ૩ માહાઈ મનરે મથુરાં ચિત શ્રી ગોકુળમાં,
માહારો જીવડોરે, રહો શ્રીજીની પાસ; સાહેલીરે. ૪ ગો-
પી ચણુ કમળ રજ લે રહ્યાં, વાહાલો આપેરે અભિપદ
દાન; સાહેલીરે. ૫ ત્યાંહાં તો સાત મંદીર સોહામણાં,
ગોપી આંખારે ટુકરાણીને ઘાટ; સાહેલીરે. ૬ મથુરાંમાં
તે વાજંત્ર વાગીયા, ગોકુળમાંરે ગડગડીયાં નિશાન; સા-
હેલીરે. ૭ જાઉ વક્ષલ સુતને વારણે, બલીહારીરે જાય
માધવદાસ; સાહેલીરે. શ્રીજીને નિર્જીએ. ૮

ધોળ ૩૫.

મેરે શ્રી નાથજી પ્યારે, દ્રગનસં હોજી મત ન્યારે; દ્ર-

(૫૫)

ગનસેં હોળુ મત ન્યારે મેરે શ્રી નાથજી પ્યારે. ૧ ગલે
જામા દદામીકા, કમર પટકા બદામીકા. ૨ શોરંગી પાઘ
શીર સોહીએ, લસત બનમાલ મન મોહીએ. ૩ લગી
કોઈ કાનમાં ફૂતી, તજી મોહ સેજ્યમાં સુતી. ૪ મેરા
દીલ લે ગયા આઝી, લગી તનમાં તાલાવેલી. મત જુલ
દેખી તન ગોરા, જુગમાં જીવના થોરા. ૬ કઠણુહે મો-
હકી જ્યારા, બહજાતાહે સંસારા. ૭ શદા-વ્રજદિશજી
ગાવે, છખીપર વારણે જાવે. ૮ મેરે શ્રી નાથજી પ્યારે,
દ્રગનસેં હોળુ મત ન્યારે.

ધોળ ૩૬.

આહો તો શ્રીજી જઈએ, શ્રી મુખ જોવાને; આવો
તો તતખર થઈરે, શ્રીમુખ ૧ મને ધરમાં લાગછ પેહલુરે
શ્રીમુખ ૦ હુંતો કાંય ન સમજી પેહલુરે, શ્રીમુખ ૨ હુંતો
ધરનો ધંધો ભુકારે, શ્રીમુખ ૦ હુંતો અંગોઅંગે કુકારે, શ્રી
મુખ ૩ મને ભુખે ભોજન ન ભાવેરે, શ્રીમુખ ૦ સેજડીએ
નિંદ્રા ન આવેરે, શ્રીમુખ ૪ માહારા મનમાં મનમથ
વશીયારે, શ્રીમુખ ૦ માહારા કામ સકામે ધરીયુંરે, શ્રીમુ-
ખ ૦ ૫ મોરલીમાં કામણ કીધુંરે, શ્રીમુખ ૦ માહારા મન
હરીને લીધુંરે, શ્રીમુખ ૦ ૬ કોઈ નંદજીનો લાલ જોવા
ચાહ્યારે, શ્રીમુખ ૦ જશોદાજીના જીવન પ્રાણીરે, શ્રીમુખ ૦

ખ૦ ૭ હેવા રશીકરાય ગીરધારીરે, શ્રીમુખ૦ દાસનો દાસ
ગય બલીહારીરે, શ્રીમુખ સુંદર જોવાને.

ધોળ ૩૭.

શ્રી નાથજી તે છેલ ખીરાજતાજો; ટેક. સખી ચાલો
તો જઈએ શ્રીજી રોહરમાં જો, શ્રી ગોવર્ધન નાથજી
ખીરાજે કીલા લેહરજો; શ્રીનાથજી. ૧ પેહલાં દરસન તે
મંગળાનાં હુખીઆંજો, માહારા નાથનાં સ્વરૂપ નહું નિ-
ર્ખિયાજો; શ્રીનાથજી. ૨ ખીજાં દરશનમાં શૃંગાર વાહાલે
બહુ ધરાજો, માહારા નાથજીને લક્ષ્મીજી વરયાંજો; શ્રી
નાથજી. ૩ ત્રીજા દરસન તે ગ્વાલ બાલ ભોગનાંજો, મુ-
ખે મોરલીને છડી લીધી છેલમાંજો; શ્રીનાથજી. ૪ ચોથા
દરશન તે રૂડા રાજ્ય ભોગનાંજો, વિવિધ ભાતની સામગ્રી
સંજોગમાંજો; શ્રીનાથજી. ૫ પાંચમાં દરશન ઉત્થાપનનાં
સાંભળ્યાંજો, શંખ વાગ્યોને વૈશ્ણવ થયા ઉતાવળાંજો; શ્રી
નાથજી. ૬ છઠા દરશન તે ભોગ સંજોગનાંજો, વિવિધ
અમૃત મેવા ધરા ઉમંગમાંજો; શ્રીનાથજી. ૭ સાતમા દ-
રશન તે આર્તિનાં મન ઠરાંજો, લીડ લારીને વૈશ્ણવ બહુ
મળાંજો; શ્રીનાથજી. ૮ આઠમા દરશન તે શેન કર્યા શ્રી
હરીજો, દરશન કરીને વૈશ્ણવ આનંદ ભરીજો; શ્રીનાથ-
જી. ૯ ચતુસ્રાલ મદુસ્રાલજી જોડેજો જો, ગીરધરલાલજી

(૫૭)

ખીરાજે લીલા લેહરમાંજે; શ્રી નાથજી ૧૦ વહુજી ભા-
લીજી ને ખેટીજી માહારાજ છેજે, એમને આઠ દરશન
નો ધણો ભાવજેજે; શ્રી નાથજી. ૧૧ જે કોઈ ગાય
શીખેને સાંભળેજે, તેહનો ચર્ણુ કમળમાં વાસજેજે; શ્રી
નાથજી તે જીવ ખીરાજતાજે, એમના દરશન થકી સુખ
થાયજેજે, હરીદાસ તે વલ્લભ ગુણુ ગાયજેજે. ૬૨

ધોળ ૩૮.

ચાલો સખી નિર્ખીયે નંદ કુમાર, લટકતા આવે હરી
દીન દયાળ; જોજો હરી છેલ છબીલા હરીની ચાલ,
કીએને ચતુરે ધડી હરીની આખડીરે લોલ. ૧ ખેસણીએ
કંઈ ધરેરે મુનીવર ધ્યાન, લોકમાં કાંઈ લખ્યાંરે નાગર
વેલ પાન; ચર્ણુ સકોમળ કુંકુ વર્ણુવાન, કારીગરે કોરીને
ફરતી મેહંતી પાંખડીરેજોલ. ૨ પાંનીયે કંઈ હંસ પોપટને
મોર, મુસ્તક ભમરીને ઉપર ખોર; તેની આગળ શોરે
અમારો તોલ, ઝીણી ઝીણી ગુધરી રાખ્દ કરે ધણોરે
લોલ. ૩ સાંકળીયું કાંઈ ગાંઠીરે સોના ફેરતાર, હીરામાણુકે
ગુપ્ત્યા હરીના હાર; ફુલપે વ્યોછેરા કીધા વાહોલે ભાર,
પીળાંને પચરંગી ખીરાજે હરીના કુમતારે લોલ. ૪ લંગ
રમા દાંડી સુર રતનને ચંદ, હાથે છ હીરસોને પાહોંચીયે
નગ; તે તો દેખી માહાર મન થાય ઉછરંગ, આંગળીયુંમાં

વીંટી અંગુઠીમાં આરશીરે લોલ. ૫ કાટના કડકાની કીધી વાહાલે સાર, એટલેને શીદ લીએ હમારી સંભાળ; પોહોળીઆના પુન્ય તણો નહીં પાર, પેહરોને પધારીયા ગોવાળીયાની ઘેરમારે લોલ. ૬ એક એકની શાનમાં સ-મજી જાય, જોહેને જેવા ભાવ હોય તેવા ગાય; પ્રથમ નીપું ને પછી લાચું પાય, શ્રીવલ્લભ કુળને નાથે તે સહુને લીધા લેહરમારે લોલ. ૭ ચાલો સખી નિર્ખીએ નંદકુમાર.

ધોળ ૩૯.

શ્રી કાંકરોલી ગામ રળીયામણે, ત્યાંહાં તે ખીરાજે શ્રી દ્વારકાનાથ; પ્રગટ્યા શ્રી વ્રજભુખણુ લાલજી. ૧ ફેરી વાલો શેવક કારજ આવીયારે, ઇછા ધરીને મન સંગાયે લાલ. પ્રગટ્યા. ૨ શ્રી પદમાવતી વહુજીએ લાલજી જ-નમીઆરે, જુગમાં વર્ત્યા જય જયકાર લાલ. પ્રગટ્યા. ૩ સંવત ૧૮૩૪ માં, ચઢત્ર સુદી ૮ ને સતીવાર લાલ. પ્ર-ગટ્યા. ૪ સહી નક્ષત્ર લગ્ન પુનરવથુરે, પુણી છ—ઘડી શેષ્ય પ્રમાણુ લાલ. પ્રગટ્યા. ૫ લગ્ને ભરપતિ આવા સહીનારે, ત્રીજે શનિશ્વર તોળાના લાલ. પ્રગટ્યા. ૬ પાં-ચમે કેતું આવા ધનનારે, આઠે પુધ શુકરવી મીનના લાલ. પ્રગટ્યા. ૭ નવમે મંગળ આળ્યા મેશનારે, અગિઆરમે રાહચંદ્ર મૈથુનના લાલ. પ્રગટ્યા. ૮ હેવે ને જોગે વાહા-

(૫૯)

લો જનમીઆરે, શ્રી વિકૃલ વસે હર્ષ ન માય લાલ. પ્રગટયા. ૯ શ્રી ચારોમતી માણ મન હરખ્યા ધણુરે, સહુને દેછે આદરભાવ લાલ. પ્રગટયા. ૧૦ ખાંધ્યા તોરણુ પુર્યા શાથીઆરે, ગુણીજન ગામ્યે મધુરે ગાન લાલ. પ્રગટયા. ૧૧ વૈશ્રવ જુથે જુથ મળ્યાં ધણુરે, આવીને વાહાલાને હુતરાવે લાલ. પ્રગટયા. ૧૨ કુંચન થાળ ભરચા શગ મોતીઆરે, આવી વાહાલાને વધાવે લાલ. પ્રગટયા. ૧૩ દાસ વક્ષભપર દયા કરોર, રાખો ચણું કમળની છાંય લાલ. પ્રગટયા શ્રી વ્રજભુખણુ લાલજીરે. ૧૪

ધોળ ૪૦.

તેડી જામ્યો તો હમારાં મન ઠરે, હુંતો જોઉં શ્રી મો-
કુળની રીતરે; હુંતો જઈ નિર્ધુ શ્રી નાથજી, છે પુર્વ
જન્મની પ્રિત્યરે. ૧ ત્યાંહાંતો સાત મંદીર શોભા ધણી,
ભોવન ભોવન વશે વ્રજનાથરે, વશે શ્રી વલભાચાર્યજીના
લાડીલા, માહા મહોટા મુની વશારે. ૨ શ્રી વ્રંદા તે વન
રણીઆમણું, શોહ્યામણું દકરાણી ધાટરે; શોહ્યામણી
વાય વાહાલો વાંશળી, તેતો બળભદ્ર કેરા વીરરે. ૩ શ્રી
વ્રંદા તે વનની કુંજમાં ઝમેમાં શેના સરજા મોરરે; ઝમો
હેલ કરત નંદા નંદયુ, નણું નિર્મલ નંદકીશોરરે. ૪ હુંતો
વ્રહે દર્શનની વ્યાકુળી, જર જીરણુ માહારી દેહ; હુંતો

વડુ ખેટીઓને પાચ્યે પડુ, નિહાળુ શ્રી સુખ નાગરે. ૫
 જોણુ નરણુ ના નિર્જા શ્રી નાથજી તેણુ શાને ધરી આ
 દેહરે; જોણુ શ્રી ગોવર્ધન જોયા નહી તેનો સુનો ગુણો
 સંસારરે. ૬ જોણુ શ્રી વલ્લભકુળ જાણ્યા નથી, તેનો
 અંજે ગયો અવતારરે; ધીક ધીક ખડ્યો આ દેહ, ના
 નાહો શ્રી જીમનાં નીરરે. ૭ ધન ધન જીવક વ્રજવાશી-
 નું, જોહણુ વ્રજમાં તે પુરયા વાસરે; કરજોડીને કરે વિનતી
 બલીહારી તે માધવદાસ. ૮ તેડી જાઓ તો હમારાં મન
 કરે હુંતો જોડ શ્રી ગોકુળ રીતરે.

ધોળ ૪૧.

શ્રી વલ્લભ પ્રાંણુ આધારને નીરખવા ચાલો એ સજ-
 નીજ, સ્યાં સ્યાં સુખરે વખાંણુ એના જાંણુ દીવસને
 રજનીજ; શ્રી ગોવર્ધન ધરથકી પ્રીત તે હવી ધણી દે-
 ખોજ, નૈણુ તે પલક લાગે નહી જાંણુ તે ચત્ર અલ લે-
 ખાંજ. ૧ તે ઉપરસ પર હસી હસી વચન કહ્યાં તે એ-
 વાં અવાંજ, જોજો કહ્યાં તે તે કીધાં તે પ્રીતમ અંગીકાર
 અવાંજ; મોકલી અમો આવી આ જીવ પોતા તણુ
 લેવાજ, પોતે કરીને દેખાડીજ વીવીધ પ્રકારની સેવાજ.
 ૨ સ્વંમ સંબંધ કરાવીને જીવનો કીધો અંગીકારજ, શ્રી
 ભાગવત મથનક જોયાંજરે સખોધનીજ સારજ; શ્રી ગો-

કુળ ફરીને વસાવીયુ સાથ સરવેને તેડીજી, લીલા કરી તે
શી કહું રસના એકે જો પાંખીજી. ૩ દાસ ગોપાળની
વીનંતી પરીવાર થીર કરી પાંખીજી, શ્રી વલ્લભ પ્રાણુ
આધારને નીરખવા ચાલીએ સજનીજી.

ધોળ ૪૨.

શ્રી ગોકુલ સાસરીએ જાવું, મોહન વરજું આંણુ આજ્યું;
લખ્યુ હસ્તતણું ભાવું. શ્રી ગોકુળ. ૧ જાવુંછે લટકેને મટકે,
મોહનવર જોઈ જોઈ મન અટકે; પાયે નેપુરીઆ ઠમકે.
શ્રી ગોકુળ. ૨ આજ્ઞાણુ પેહર્યા છે અંગે, સખી સહુ
શોભેછે સંગે; મોહ્યા મોહોટા મોહન વર રંગે. શ્રી ગો-
કુળ. ૩ વાહાલોજી જીવેછે વાટો, સખી વેગે વેહેલાં ચા-
લો, નર્ણા ભરી ભરી પ્રીતમજી નીહાજો. શ્રી ગોકુળ. ૪
સાસરી મુને વાહાલેરી લાગે, ત્યાંહાં માહારી કામ વાસ
ના ભાગે, મોહનવર જોઈ જોઈ રઠ લાગે. શ્રી ગોકુળ.
૫ સખી માહારે આ અવસર રૂડો, અચળત શોહાગ્ય પે
હેરચો ચુડો, માહારે શ્રી ગોકુળપતી વર રૂડો. શ્રી. ગોકુળ
૬ અદ્ભુત લેહેરનો રંગ ભારી, શ્રી જીમનાં જળ ભરવી
છે ઝારી, મોહનપર વારંવાર વારી. શ્રી ગોકુળ. ૭ શ્રી
વલ્લભ નામ સદા રટવું, જાત સજાતીમાં રેહેવું, ચાલું શ્રી
જી ગોવર્ધન નમવું. શ્રી ગોકુળ સાસરીએ જાવુ. ૮

ધોળી ૪૩.

શ્રી વલ્લભ કુળને વારીરે શ્રી નાથજી અલ્પબેલા, શ્રી
 વિઠ્ઠલનાથ વિહારીરે, શ્રીનાથજી ૧ રૂડા એમના સુતછે
 સાતરે, શ્રીનાથજી ૨ કળયુગમાં વેદ વિક્ષાતરે, શ્રીનાથજી
 શ્રી ગીરધરજી ગુણવંતરે, શ્રીનાથજી શ્રી મથુરાનાથ
 નિધાનરે, શ્રીનાથજી ૩ શ્રી ગોવિંદજી રસ રૂપરે, શ્રીના
 થજી વિહારી પરમ અનુપરે, શ્રી નાથજી ૪ શ્રી બા-
 બકશજી પ્રતીપાળરે, શ્રીનાથજી શ્રી દ્વારકાનાથજી દ-
 યાળરે, શ્રીનાથજી ૫ શ્રી ગોકુળનાથની શોભા સારીરે,
 શ્રીનાથજી જોગે શેઠ્યા ઘેર ગીરધારીરે, શ્રી નાથજી ૬
 શ્રી રઘુપતી રૂડા જોગ્યેરે શ્રીનાથજી શ્રી ગોકુળ ચં-
 દ્રમા સોહીએરે, શ્રી નાથજી ૭ શ્રી જદુપતિજી માહારા
 જરે, શ્રીનાથજી શ્રી બાબકશજી ગરીબ નિવાજરે, શ્રી
 નાથજી ૮ ધનશ્યામજી પુર્ણ કામરે, શ્રીનાથજી શ્રી મ
 દનમોહન સુખ ધામરે, શ્રીનાથજી ૯ સુખ મહીમા નવ
 કેહેવાયરે, શ્રીનાથજી નટવરજી નવનિધ્યરે, શ્રીનાથજી
 ૧૦ સહુ શોભીતા શાણુગારરે, શ્રીનાથજી પાપ અંઝરનો
 ઝમકારરે, શ્રીનાથજી ૧૧ એ નિત્ય નિત્ય લીલા ન્યારી
 રે, શ્રીનાથજી રૂગનાથદાસ બસીહારીરે, શ્રી નાથજી
 અલ્પબેલા. '૧૨

ધોળ ૪૪.

શ્રીજી મેરા એસા રશીયા, મુજ બોલાવે ઘડી ઘડી; મોરે મુગટ પીતામર સોહીએ, બનસી બળે વાહાલો ત્યાંહાં બરી. શ્રીજી મેરા. ૧ સખ સખીયનમાં રાસ રચ્યોહે, દરશન દેવે ઘડી ઘડી. શ્રીજી મેરા. ૨ દોડ દોડકુ દરશન બળે, આપટ વાગે તડાતડી. શ્રીજી મેરા. ૩ ચ્યાર ચોકકો મંદીર બનાવો, આપ બીરાજે વાહાલો છપર તરી. શ્રીજી મેરા. ૪ નંદદાસ પ્રભુકી છબી નિર્જત, શ્રીજીકે ચર્ણમાં જાય પરી. શ્રીજી મેરા એસા રશીયા મુજ બોલાવે ઘડી ઘડી. ૫

ધોળ ૪૫.

ધુરે જોયારે માહારા વ્રજના વાહાલા, વ્રજ સુંદરી સંગ મોહારે માહારા વ્રજના વાહાલા. ૧ તમથું શો આશં-જોરે, માહારાં તમારે બહુ પઠંગોરે, માહારાં ૨ જ્યાંહાં જાઓ ત્યાંહાં સુખીઆરે, માહારાં વેદ પુરાણે લખી-આરે, માહારાં ૩ ઉત્તમ કુળ અધીકારોરે, માહારાં સુંદીર વર ખીરધારોરે, માહારાં ૪ પેહેલે એમ ક્યાંહાં કીધુરે, માહારાં સર્વસ્ત હમારૂ કીધુરે, માહારાં ૫ શોકબને સાઈકુ દીધુરે, માહારાં એવું કામણુ હમને કી-

ધુરે, માહારાં ૬ શરદ નિશા અજવાળીરે, માહારાં
ગોપી રાસ રમાડીરે, માહારાં ૭ હશી ધશી લાજ છો-
ડાવીરે, માહારાં ગોકુળમાં અસવારીરે, માહારાં ૮
શ્યામનીજી સુખકારીરે, માહારાં માધવદાસ ખલીહારીરે,
માહારાં ૯ પુરે પ્રેમે જોયારે માહારા વ્રજના વાહાલા.

ધોળ ૪૬.

વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા, આજ માહારે આનંદ અતી ધણો,
વ્રગટયા શ્રી વીઠ્ઠનાથકે, વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા. ૧ માગ-
શર માસ સાહ્યામણો, નોમીનો દીનકે; વંદ્રા. ૨ કશ્મપક્ષ
વાડે ઉદે હતા, ગોકુળ માંહેરે રત્ન. વંદ્રા. ૩ જીવતીનાં
જીવ ટોળે મળાં, સજીયા નવસત સાણગાર કે વંદ્રા. ૪
પેહરણુ નવરંગી ચુંદડી, ચાલે ગજ ગતી ચાલકે. વંદ્રા. ૫
કનક થાળે કરગ્રહી, માંહે ચુકતાકુળ સારકે. વંદ્રા. ૬
માતાં મંગળ ધોળ સોહ્યામણાં, આબ્યાં શ્રી અંકાજીને
દારકે. વંદ્રા. ૭ શ્રી વીઠ્ઠ વર મોતીએ વધાવીયા, આ-
નંદ અંગ ન માયકે. વંદ્રા. ૮ તીલક કરે ને વધાવે પ્રેમ-
શુ, ગાય શ્રી ગોકુળપતીનુ ગીત. વંદ્રા. ૯ શ્રી જસોદા-
જીના જીવણુ લાડીલા, શ્રી અંકાજીના કુંવર કોડામણા;
જીવતીના જીવણુ પ્રાણુ. વંદ્રા. ૧૦ જસોદાજીના જીવન
કાહાનકે, રંગી લાભી ન લે વાનકે, વંદ્રા. ૧૧ કુંડળ

ઝળકે બેડુ કાનમાં, રવીરાસી કોટી સમાન. વંદ્રા. ૧૨
 શીરપર કુલેહની પાગકે કુલ્યો નવરંગી પાગકે રતીપતી
 માહા અનુરાગ કે. વંદ્રા. ૧૩ તોરણુ પાંધ્યારે આરણુ,
 તોડે ટઉકેછે મોરકે; બોલે હળધર વીરકે. વંદ્રા. ૧૪ પ્રાત
 સમેરે માંહી ધુમતાં, ધુમે ધમકેછે પ્રાત; કંકણુ ખલકેછે
 હાથકે, વાજાંત્ર વા ખડુ ભાતકે. વંદ્રા. ૧૫ જુગ જુગ
 જીવો માહારો વાહાલમો, બલીહારી માધવદાસ કે. વંદ્રા
 વનનારે ચંદ્રમા. ૧૬

ધોળ ૪૭.

શ્રી વલ્લભ સુતને નિર્જારે, માહારા શ્રીજીના વાહાલા;
 સુંદીર જોવા સરખારે માહારા શ્રીજીના વાહાલા. ૧ વેદ
 પુરાણે લખીઆરે, માહારાં જ્યાંહાં જાઓ ત્યાંહાં સુ-
 ખીઆરે, માહારાં ૨ શ્રી જીમનાજીની તીરે, માહારા.
 વસ્ત્ર હયાં હળધરવીરે, માહારાં ૩ શ્રી વંદ્રાવનનીવાટે
 રે, માહારાં મહી લુટ્યાં શા માટેરે, માહારાં ૪ સોળ
 સહસ્ત્ર દોર નારીરે, માહારાં તોએ કહેવાયા અલ્પચા-
 રીરે, માહારાં શ્રી ગોવર્ધન ગીરધારીરે, માહારાં મા-
 ધવદાસ બલીહારીરે, માહારા પ્રજના વાહાલા. ૬

ધોળ ૪૮.

શ્રી હુકરાણી ઘાટ શોભામણારે છોકરો લેકેછે દ્વારે,

માહાડ ગોકુળ રણીયામણુરે ૧ શ્રી વક્ષભ વંશ ખીરાજ
 તારે, શ્રી વીઠલનાથજીનો સાથેરે. માહાડ. ૨ ગુણુ નિ-
 થી શ્રી ગોપીનાથજીરે, હજંધરનો અવતારરે. માહાડ. ૩
 ગુણુનિધિ વીઠલનાથજીરે, શ્રી કૃષ્ણ તણો અવતારરે મા-
 હાડ. ૪ શ્રી રૂક્મણી વહુજના કંથરે, શ્રી પદમાવતી
 વહુના કંથરે. માહાડ. ૫ ગુણુવંતા શ્રી ગીરંધરલાલજીરે,
 શ્રી ભામતીજી વહુના કંથરે. માહાડ. ૬ ગુણુવંતા શ્રી
 ગોવંદરાયજીરે, શ્રી રાણીજી વહુજના કંથરે. માહાડ. ૭
 ગુણુવંતા શ્રી બાળકૃષ્ણજીરે શ્રી કમળાવતી વહુજના
 કંથરે. માહાડ. ૮ ગુણુવંતા શ્રી ગોકુળનાથજીરે, શ્રી પા-
 રવતી વહુજના કંથરે. માહાડ. ૯ અજીતને ઝિતી વખ્યા
 રે, રાખ્યો માળાનો ધર્મરે. માહાડ. ૧૦ ગુણુવંતા શ્રી ર-
 ધુનાથજીરે, શ્રી જાનકીજી વહુજના કંથરે. માહાડ. ૧૧
 ગુણુવંતા શ્રી જદુનાથજીરે, શ્રી મહારાણી વહુજના
 કંથરે. માહાડ. ૧૨ ગુણુવંતા શ્રી ધનરયામજીરે, શ્રી કૃષ્ણ
 વતી વહુજના કંથરે. માહાડ. ૧૩ લક્ષ્મી સતભામા
 ખેડુરે, અગ્નિજની અનુહારરે. માહાડ. ૧૪ શ્રી નવ નિ
 ત્ય પ્રિયાજીને રીઝવારે, શેવા વિવિધ પ્રકારરે. ૧૫ શોભ્યા
 યમુનાં કમળા દેવકીરે, જીને સાત અંધુ સોહાગરે. માહાડ
 ૧૬ શ્રી ગોકુળથી શ્રીજી પંધારીયારે, ચઢવો શ્રી ગોવ-
 રંધન ટેકરે. માહાડ. ૧૭ સઢમાં શ્રીજી પંધારીયારે,
 આપે શ્રી ગોવરંધન નાથરે. માહાડ. ૧૮ શ્રીજીની શે-

વામાં સૌપીયારે, સાત કુંવરની જોડે. માહાડ. ૧૯ ભોગ
 ધરાવે શ્રીજીને ભાવતારે, શ્રી જીમના જળ આરી હાથ
 રે. માહાડ. ૨૦ આચમન કરાવી ખીડાં ધર્યારે, આરતી
 ઉતારે વ્રજનાથરે. માહાડ. ૨૧ દર્પણુ ધરે મન મોદયુરે,
 માળા પહેરાવે હાથરે. માહાડ. ૨૨ બનશીખટના ચાક
 મારે, માહારે વાહાણે કર્યો વેણું નાદરે. માહાડ. ૨૩
 રમવું રાધાજીના રાસમારે, તોળી ગોવરધન હાથરે.
 માહાડ. ૨૪ કરજોડીને કડે વિનતીરે નમી નમી દંડવ્રત
 થાયરે. માહાડ. ૨૫ માધવદાસની વિનતીરે, આપો શ્રી
 ગોકુળ વાસરે. માહાડ શ્રી ગોકુળ રણિયામણુરે. ૨૬

ધોળ ૪૯.

ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, વાહાણો પસે વ્રજના ધણીરે;
 ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, દ્વારકાં નાથની શોભા ધણીરે ૧.
 ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, પુરુષોત્તમ રોવા કરેરે; ધન્ય કાંક-
 રોલી ગામરે, રણીઆમણો રાય સાગરરે. ૨ ધન્ય કાંકરોલી
 ગામરે, દુનીઆ દરશન જાયછેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે,
 માનુની મંગળ ગાયછેરે. ૩ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે. આનંદ
 આછવ થાયછેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે. જે જીવ રાણું
 જાયછેરે. ૪ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, તેહનું જીવતર સફળ
 થાયછેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, માધવદાસ ગાયછેરે. ૫

ધન્ય કાંકરોલી મામરે વાહાલો વસે વ્રજના ધણીરે.

ધોળ પ૦.

બ્યો વાહાલાજી ઉભલા રોહોને રંગ રશીયાજી, મુળને મળવાનું કહોને રંગ રશીયાજી; વાહાલાજી માહારા વશ કરીનેરે ચુકો, ચતુર થઇ શું ચુકોરે રંગ રશીયાજી. ૧ વાહાલાજી માહારા કામણીઆં ચુંને કીધાં, માહારાં ચીત ચોરી લીધારે, રંગ રશીયાજી. ૨ વાહાલાજી માહારા અખળા માણસ તે શું કરીએ, સાસરીયાંથી ડરીએરે. રંગ રશીયાજી. ૩ વાહાલાજી માહારા ગઈતી જીમનાંજીને ઘાટે, ગીરધારી મળીયા વાટેરે. રંગ રશીયાજી. ૪ વાહાલાજી માહારા કાળ નણુદલ હુતી સાથે, ખેઠાંનો ભાર ખોયેરે. રંગ રશીયાજી. ૫ વાહાલાજી માહારા તે માટે નવરે બોલાયાં, તમ સામુ નવ જોવાયારે. રંગ રશીયાજી. ૬ વાહાલાજી માહારા રશીયા તે સાફ, ના જાણું કુખ માહારુંરે. રંગ રશીયાજી. ૭ વાહાલાજી માહારા મુખ મરહીને રહ્યાછો, નિર્દય શું થયાછોરે રંગ રશીયાજી. ૮ વાહાલાજી માહારા દર્દ હમારૂંજો જાણો, દયા મન આણોરે. રંગ રશીયાજી. ૯ વાહાલાજી માહારા રાત દીવશને રહેભી, ના જાણું મૃગા નેણીરે રંગ રશીયાજી. ૧૦ વાહાલાજી માહારા કોહોના આગળ વાત કહીએ, સહુકોનાં મેહુણું સહીએરે. રંગ રશીયાજી. ૧૧ વાહાલાજી માહારા સહુકો

કાનુડાની કેહેછે, હવે તો દમો દેછેરે. રંગ રશીયાળ. ૧૨
 વાહાલાળ માહારા ખીક રાખુ હવે કોહોની, નથી વાત
 છેડતીરે. રંગ રશીયાળ. ૧૩ વાહાલાળ માહારા વચન
 વ્યાપુ તે હ્યો કરમાં, ચાલો તો રાખુ ધરમાંરે, રંગ રશી-
 યાળ. ૧૪ વાહાલાળ માહારા ખાળાં જલેખી ને લાડું,
 જમો તો થાય ટાડુરે. રંગ રશીયાળ. ૧૫ વાહાલાળ
 માહારા સામગ્રી સરસ ખનાવી, મુખ વ્યાગળ ધરાવીરે.
 રંગ રશીયાળ. ૧૬ વાહાલાળ માહારા જે જોઇએ તે
 કેહેજો, મીઠા મેવા લેજોરે. રંગ રશીયાળ. ૧૭ વાહાલા-
 ળ માહારા હરીદાસને હરી કેહેજો, ઉત્તર હમને દેજોરે.
 રંગ રશીયાળ. ૧૮

ધોળ ૫૧.

તમને સુપેસાછે પ્રાણુરે હો છખીલીળ, પ્યારીરે તુંતો
 જોતી હું સરીરે થુકાયો; તુજ રૂપમાં લોભાયોરે હો છખી-
 લીળ. ૧ પ્યારીરે મુજને તુજ વીના અલ્લ ન ભાવે, નિંદ્રા
 નવ આંવેરે હો છખીલીળ. ૨ પ્યારીરે તાહારે નિત્ય નો-
 હોતાં દરશન દેવાં, ચીત નોહોતાં હરી લેવાંરે. હો છખી-
 લીળ. ૩ પ્યારીરે હુંતો અરજ કરું એવી, જ્યાંહાં : : :
 હાં તું જોતીરે. હો છખીલીળ. ૪ પ્યારીરે તાહારી
 તુજ માટે વ્યાપું, સાથે કોને લાવુંરે. હો છખી
 પ્યારીરે તુંતો હરીદાસ હરીને કેહેજો, ઉત્તર હમને
 હો છખીલીળ. ૫

ધોળ પર.

શ્રી દવારકાંનાથજીને લાગુ પાયકે, મતી દીજો ભક્તીરે
 લોલ; શ્રી બાળકૃષ્ણજીનો જન્મ પવિત્ર તે ગર્ભએ સહુ
 મળીરે લોલ. ૧ સંવત સોળસેહેને ખટકે કૃષ્ણ સહીરે લો-
 લ, આસો માસો નંદ કુમાર કે, ફરી પ્રગટ્યા મહીરે
 લોલ. ૨ રાણી રૂક્મણી માતેને કુખકે, લાલજી પ્રગટી-
 ચારે લોલ; શ્રી વિઠ્ઠલનાથજી દેછે દાનકે, જાગ્યક સહુ
 હરખીયા લોલ. ૩ સાંભળી આણુંદ નરને નાર કે, સહુ
 મળીયારે લોલ; કાંધે દધીનાં શીકાં ધર્યાં કે, સહુ મન
 ભાવીઆરે લોલ. ૪ શ્રી વલ્લભ રાજકુમારને ઘેર કે, દધી
 કાદો મચોરે લોલ; શ્રી વિઠ્ઠલનાથજીને ત્યાંય કે, બધાઈનો
 રંગ રચોરે લોલ. ૫ એક એક નરને એક એક નારકે,
 હાથે તાળી દીએરે લોલ; નાચે ગાવે ઓછવ થાયકે,
 સહુ જે જે કેહેરે લોલ. ૬ નાચે ઢાડી સુફળે સુજનકે,
 ઝાંઝ લેઈ હાથમારે લોલ; વાગે ઝાંઝ મૃદંગ ઉપંગકે, કવીતા
 કરી તાળમારે લોલ. ૭ ગાવે વૈશ્ણવ જન નર નારકે, ધોળ
 પ્રગટ્યા તણારે લોલ; છુટાવે શ્રી વલ્લભ નંદ ઉદારકે, મિ-
 મોદકા ઘણારે લોલ. ૮ શ્રી ગીરધરજી પ્રકુલીત
 ગોવીંદ હરખીઆરે લોલ; આવી દેવ બેશી વૈમા-
 મુમ બહુ વરખીઆરે લોલ. ૯ આબ્યા જોશી
 રવિણુકે, લાલ પ્રગટ્યા સુણીરે લોલ; એમને ખટ
 યા એકકે, એક કેહેછે મુનીરે લોલ. ૧૦ આબ્યા

(૭૧)

ગર્ગાદિક માહા રુન્યકે, ધુની કેહે વેદનીરે લોલ, શ્રી
ગોસ્વામી કરી પરમઉદારકે, આપી વધામણીરે લોલ.
૧૧ આવી ગોકુળની સહુ નારકે, ઝુંડે ઝુંડે મળીરે લોલ;
જોયા શ્રીમુખ શ્યામ સ્વરૂપકે, આશિષ્ય દે સહુરે લોલ,
૧૨ ચિત્તુઓ શ્રી વિઠ્ઠલરાજકુમારકે, ભક્ત શીર ગાજ-
જોરે લોલ; પ્રભુજી સેવા કરજો નિત્યકે, ગોકુળમાંહી
માહાલજોરે લોલ. ૧૩ અવીચળ ચપળતા રહેજો નિત્યકે,
ભક્ત હુલસાવજોરે લોલ, હું છું ચાલુ શેવકનો દાસકે; કૃપણ
પાપી ધણોરે લોલ. ૧૪ રાખો ચારુકમળની પાસકે, અરદ
છે તમતણુરે લોલ; બ્રહ્માહારી જાય માધવદાસકે, દોષ
નીવારજોરે લોલ.

ધોળ ૫૩

વર્ણુવું શ્રી વંદાવન મુખ ધામકે, શોભા ત્યાંહાં ઘણીરે
લોલ; જીમનાં નીર વહે ગંભીર કે, ગોવર્ધન ગીરીરે લોલ.
૧ બનશીખટ સુંદીર ધનધોર કે નીન્ડકુંજ છાપી શી કહુરે
લોલ; કુહ્યાં ભાર અઢારે દ્રુમકે, નામ પણ શું કહુરે
લોલ. ૨ કુહ્યો ચંપોને કચનાર કે, કમળને કેતકીરે લોલ;
કુસી ગુલ ગાટી ગુલખાસ કે, ચંખેલી માલતીરે લોલ. ૩
ત્યાંહાં ધનશ્યામ ચરાવે ધેનું કે, બળાવે વાંસળીરે લોલ;
સ્વર સુણી ગોકુળની વ્રજનારો, ચીતડથી ચળોરે લોલ.
૪ કીધા અવળ સવળ રાણુગાર કે, સહુ ટોળે મળીરે

લોલ; ચાલી સહુ સખીઓ મળી સાથ કે, સુખ ખલુ
ખાત ટળીરે લોલ. ૫ આવી વંદાવન સુખ ધામ કે,
જ્યાંહાં ઉભા હરીરે લોલ; કટીપર કર ચુક્યો વ્રજ નાથ કે,
અધર મોરલી ધરીરે લોલ. ૬ હેવી છબી જોઈને વ્રજ
નાથ કે, ધણી થઈ આતુરીરે લોલ; કીધા હાવભાવ
સનમાન, વધારી આતુરીરે લોલ. ૭ સુંદીરશ્યામ હરી
કર ઝાલો, ગયા મળી કુંજમાંરે લોલ; મચ્યો ત્યાંહાં રાસ
ખીલાસ અનેક, રતી સુખ રંગમાંરે લોલ. હેવી લીલા
અપરંપાર કે, નહી ગાઈ શકુરે લોલ; બદરી કહે શું ગા-
ઉકે, ત્રાહા ગતી મંદછુંરે લોલ. ૮ વરણું શ્રી વંદાવન
સુખ ધામ કે, શોભા ત્યાંહાં ધણીરે લોલ.

ધોળ પઠ

કાંકરોલી ગામનારે વાશી, તેહેતો વાહાલા મુજને
કીધીછે દાશી. ૧ પુર્વ જન્મનારે પ્રિત્યે, તે રસ માણ્યું
રંગ રીત્યે. ૨ નિભે થઈનેરે નાચું; જ્યારે શ્રી વ્રજભુષણને
જાચું. ૩ એ વિના સર્વેરે કાચું, નિગમ કેહેછે એછે
સાચું. ૪ દયા કરી છેરે દયાળે, કૃપા કરી પ્રભુ જીવપર
ભાળે. ૫ માહાસુખ પામ્યાંરે જોતાં, હવે માહારાં ભટકણુ
ભાગ્યાં ગોથાં. ૬ તર્યાનું ઠેકાણુંરે એછે, દાસ મનોર
નિર્ખી કેહેછે. ૭ કાંકરોલી ગામનારે વાશી.

ધોળ પપ.

અમે આઘ્યાં તમારે આશરે અલખેલાછ, હવે શું કરીએ જઈ સાસરે અલખેલાછ. ૧ ફેરા તણું ફળ એ મળ્યું અલખેલાછ, મન ગમતું મુજને મળ્યું અલખેલા-
છ. ૨ હીરલો લાગ્યો હાથમાં અલખેલાછ, તમો શોભો સહીયર સાથમાં અલખેલાછ. ૩ તમારું શામળું અંગ અડશો માં અલખેલાછ, ગુણવંતીને લાંછન લગાડો માં અલખેલાછ. ૪ જાણશે માહારી માવડી અલખેલાછ, કોની સાથે પ્રિત્યે એવડી અલખેલાછ. ૫ અમે કાજળ આંખમાં આંજ્યું અલખેલાછ, તમો નેણાંની ચોટ નાંખો માં અલખેલાછ. ૬ હુંતો દાણ નહી આપું દોકડો અલખેલાછ, અમે જવાળ આપીયું રોકડો અલખેલાછ. ૭ હું બીરાવી બીહીતી નથી અલખેલાછ, હું આશી-
યાળી કોઈની નથી અલખેલાછ. ૮ હું આશીયાળી પ્રભુ તમ તણી અલખેલાછ, શ્રી વત્તભના સ્વામી તમો છો ધણી અલખેલાછ. ૯ અમે આઘ્યાં તમારે આશરે અલખેલાછ.

ધોળ પદ.

વનમાં વાંજેરે વાંસળી, માહારે મંદીરીએ સંભળાય.
વનમાં. ૧ મોહ સહ પાંખારે સોહામણી, જીવડો આકુળ

બ્યાકુળ થાય. વનમાં. ૨ વેગે ચાલીરે વીનતા, મેહતો ધરમાં
 નવ રેહેવાય. વનમાં. ૩ દેહની દશારે વિસરી, અંગે
 આતુષણુ બદલાય. વનમાં. ૪ ભોવન ભોવનથીરે ભામ-
 ની, ચાલી કામ કરી ધર તાજ. વનમાં. ૫ સાસરૂ મ-
 હીયરે મેહકોયું, લોપી લોકડીઆની લાજ. વનમાં. ૬
 વન સહુ આવીરે ગોપીયો, નાર્જુ નિર્ખ્યા શ્યામ શરીર.
 વનમાં. ૭ રૂગનાથ હર્ષોરે હર્ષ્યે, ઘણી સુંદીર જીમનાં
 કેરી તીર. વનમાં વાગેરે વાંસળી, માહારે મંદીરીએ
 સંભળાય. ૮

ધોળ પૃ. ૫૭.

વાંકે અંબોડે શ્રી નાયજીને, સુંદર શ્યામ સ્વરૂપ; શ્રી
 વલ્લભ સુત શેવા દરે, એ શ્રી ગોકુળના ભુવ. પાધ આંધે
 વાહોલો જરકશી, ને સુંદર વાધા સાર; પટકા તે છે
 પંચરંગના, સજીઆ તે સોળ શણગાર. કેસરી તીલક
 શોહ્યામણાં, નાશીકા વિશ્વાધાર; ચીંચુકની અતી કાંતી
 છે, કંઠે મોતીના હાર. ૩ હડખચીએ હીરલો જગમગે,
 અહના તેજ તણો નહી પાર; અધરખીંમ એ રશીકછે,
 ઝાંકે તે જોત્ય પ્રકાશ. ૪ આંહો બાળુબંધ બહેરખા, હ-
 રીના ખેટળીઆળા કેશ; નિર્ખાને વળી નિર્ખશું, એનો
 પાર ન પામે શેષ. ૫ ડાબી બાળુએ ગીરીવર ધર્યો, જ-
 મણે કટી મધ્ય ભાગ; કૃપા કરો શ્રી નાયજી, માહારાં

હૃદયં ટાહાડાં થાય. ૬ પાએ ધુધરી રણુઝણે, મોજડીએ
મોતીની હાથ; કૃપા કરો શ્રી નાથજી, બલીહારી મા-
ધવદાસ. ૭ માધવદાસ કહે હરી, માહારૂં માગ્યું આપો
માહારાજ; વળી વળી કહું વીનતી, સુને દેખે વ્રજમાં
વાસ. ૮ વાંકે અંખોડે શ્રી નાથજી, શુંદર શ્યામસ્વરૂપ.

ધોળ પદ.

હું બલીહારી તૈલંગકુળ દીપક, શ્રી લક્ષ્મણ તાતનેરે
ભોલ; જે કુળ પ્રગટ્યા શ્રી વલભદેવ, જન્મ હિત કારણે
રે ભોલ. ૧ માધો માસ કૃષ્ણ એકાદશી, ભર વૈશાકનીરે
ભોલ, પ્રગટ્ય ધર્મ અરિ મધ્ય કે, અરિ રૂપ સહારે
ભોલ. ૨ સંવત પંદરશે પાંત્રીશ કે, વાર રવી ખરોરે ભોલ;
સર્વે સરીયાં શેવકનાં કાજ કે, વ્રજ જન આવી મળ્યોરે
ભોલ; જીવને આપ્યાં દાન અનેક કે, વાર નવ લાગી
ભોલ. ૩ પુષ્ટી માર્ગ આલ્યો મરણદ કે, મર્યાદા ધણીરે
ક્ષણે ભોલ. ૪ જગતને દ્રઢ કરવાને કાજ કે, શ્રીજી
આવી મળ્યારે ભોલ; વાઙ્ય કહ્યું શ્રી કૃષ્ણની પ્રત્ય કે,
બેહુ એકાંતે મળ્યારે ભોલ. ૫ જીવ હેત રાખ્યો નિર્ધારકે,
લઈ ચાલું કરોરે ભોલ; ભાવી સોંપ હમારા ચાલું કે, દ્રઢ
રાખ્યુંરે ભોલ. ૬ હેવાં વચન સુણીને હરીયા કે, જીવને
દયા કરીરે ભોલ; નિશ્ચે વચન કહ્યાં પ્રમાણ કે, ત્રણવાર
ફરી ફરીરે ભોલ. ૭ પછી વીચાર્યું દિન દયાળ કે, ત્યાંહાં

હરશાંની સહીરે લોલ; પુછવા સાગ્યા દીન દયાળ કે, કહો
કછુ કાંહાં શુનીરે લોલ. ૮ ત્યારે શિષ્ય નમાવ્યું નાથ કે,
હું સમજ્યો નહીરે લોલ; કંપાનાથે કપા કરી કહ્યું કે,
સાંભળ દ્રઢ કરીરે લોલ. ૯ ભક્તજન ઉપર દયા ધણુરી
કે, હરશાનીએ લહ્યેરે લોલ; ભક્તને આપ્યાં દાન અનેક
કે, મન આનંદ ધણુરે લોલ. ૧૦ વાહોલે આધાર્યા જીવ
અનેક કે, જીગ વિસ્તારેનેરે લોલ; પ્રથમ હરી હળધર
પ્રગટ્યા કે, રચના શી કહુરે લલ. ૧૧ માયાવાદ ટાળ્યો
ભાર કે, પ્રભુ સમર્થ સહીરે લોલ; ત્યાંહાંથી આગળ આ-
લ્યો વિસ્તાર કે, સાત મધ્યે રત્ન મણીરે લોલ. ૧૨ વ્ર-
જનો જીવણુ એ વિશ્રામ કે, શ્રી ગોકુળનાથ ધણુરે
લોલ; જણુ જીત્યા ખળ પાખંડ કે, શાહા જાંહાંગીર સહીરે
લોલ. ૧૩ આપી ગજ મુક્તાની માળ કે, પ્રભુ રાખે ન-
હીરે લોલ; લેધને સોંપી શ્રી જીમનાં મધ્ય કે, જીમનાં
એ હાથે ગ્રહીરે લોલ. ૧૪ ત્યારે કહી જાંહાંગીરને વાત
કે, શાહા માની સહીરે લોલ; માળા દેળે હમારી નાથ
કે બદલે ફરી કરે લોલ. ૧૫ શાહાને લેઈએઠા પ્રભુ નાવ
કે, રૂપ જીમનાંએ ધંધુરે લોલ; માળા આપી તતક્ષણુ
હાથ કે, શાહા રીઝો ધણુરે લોલ. ૧૬ એ સુખ નીર્મિ
શ્રી વલ્લભદાસ કે, મન આણુંદ ધણુરે લોલ; હું બક્ષીહારી
તેલંગ કુળ દીપક કે, શ્રી બક્ષમણુ તાતનેરે લોલ.

ધોળ પદ.

હું બલીહારી તૈલંગ કુળ દીપક કે, શ્રી લક્ષ્મણ તા-
 તેનૈરે ભોલ; એ કુળ પ્રગટ્યા શ્રી વલ્લભનાથ કે, જગત
 હિત કારણેરે લોલ. ૧ એમના બેઉ સુત પરમ કૃપાળ કે,
 ચતુર શીરોમણીરે લોલ; શ્રી ગોપીનાથ શ્રી વિકૃતનાથકે,
 હમ શીર એ ધણીરે લોલ. ૨ તે શ્રી વિકૃતનાથને સાત
 કે, કુંવર પ્રગટ્યા મહીરે લોલ; જાણીએ પોતે સાત સ્વ-
 રૂપ કે, ધરીને પ્રગટ્યા મહીરે લોલ. ૩ શ્રી ગીરધારીજી
 પરમ મુશીળ કે, સુભટ અની શોભીતારે લોલ; શ્રી ગો-
 વીંદરાય તણો મુખચંદ્ર કે, ભક્ત જન લોભતારે લોલ. ૪
 શ્રી બાળકશ્રીનાં અનીશયનીત કે, ચણુ ચિતલાવીએરે
 લોલ; શ્રીગોકુળનાથજીના ચણુની કોણુકે, જગતમાં કાહા
 વીએરે લાલ. ૫ ચતુર શીરોમણી શ્રી રઘુનાથ કે, તેહના
 ગુણુ ગાઢએરે લોલ; શ્રી જદુપતી નાથના ચણુ સરોજ
 કે, તેણે ફુલલ ધારીએરે લોલ. ૬ સામર્થ વેદ તણો
 નહી વણુવ કે, ગુણુ ધનશ્યામનારે લોલ; રાખો ચણુ ક-
 મળની છાંય કે, અછે કામનારે લોલ. ૭ સાત સ્વરૂપ
 છો નિજવંશ કે, જગતમાં ખીરાજીએરે લોલ; સકળ સ્વ-
 રૂપના ચણુની રેણુકે, અમશીર ગાજીએરે લોલ. ૮ એ
 શ્રી વલ્લભના નિજવંશ કે, જગત હિત કારણેરે લોલ; શ્રી
 પ્રજાભુણુ જોઈ મુખચંદ્ર કે, જાય વારણેરે લોલ, ૯ હું
 બલીહારી તૈલંગ કુળદીપક.

ધોળ ૬૦

શ્રી વલ્લભ સુત વાહાલા ભાગો, કે તેથી ભય સધળો
ભાગો; સુઠીત સેજે શું જાગો, શ્રી વલ્લભ. ૧ પ્રગટયા
શ્રી પુરુષોત્તમ પોતે, દિવસ સુદીરવર મનશુંતે; દેવી પ્રગટ
થયા જોતે, શ્રી વલ્લભ. ૨ સાત કુંવર કહીએ તેવા, સ્વ-
રૂપની સૌંપી છે સેવા; જીવે દાન ધણું દેવા, શ્રી વલ્લ
ભ. ૩ શેવક જન પુટીમાં પાળ્યા, અજગા અથગતા
ટાળ્યા; સમર્પણ સુખ વાટે વાળ્યા, શ્રી વલ્લભ. ૪ ચોરાશી
ચર્ણુ કીધા, અષ્ટસ્થાપી આધા લીધા; ભગવદ રસ ભાવે
કીધા, શ્રી વલ્લભ. ૫ જે જન હરીચર્ણુ રેહેશે, નિર્મળ
જીમનાંજી નાહારો; અખંડ વ્રજવાશી થારો, શ્રી વલ્લભ.
૬ શેવક જન હરીના દાસ કહીએ, ધ્યાન સદા અમનું
ધરીએ; આપણુ શ્રી ગોપીનાથજીને ગમીએ, શ્રી વલ્લભ
સુત વાહાલા ભાગો. ૭

ધોળ ૬૧.

આનંદ સાગર ઉલટો સખી આજ માહારું મન મો-
હારું, અંગો અંગે કુટ્યાં અતી ધણું; સખી કહ્યાં તે કોનાં
નવ જાયરે. ટેક; ભણે પ્રગટચારે, ભણે પ્રગટચારે શ્રી ગો-
કુળનાથ, શ્રી વિઠ્ઠલનાથ દો હેલી હરીને વધામણું. ૧
આવનચંદન બહુ વળી, વચે ચોક નવલી જાતરે;

પાછળ ફરતાં કુલડાં; વચે વેતડીની જાતરે; સિંહાસનરે
 સિંહાસનરે. મેહસો ઢાળકતા હાથ, લટકતા હાથ; દૌ
 હેલી હરીને વધાંમણાં. ૨ જાહુ રજ મુત્તહીરે જડ્યાં,
 મોતીડે પુરી થાળરે, કુમકુમ ભરારે કચોલડાં; મહી પુષ્પ
 દેરી માળરે, સોવાશણરે. સોવાશણરે, ગાય મંગળ ચાર;
 ગીત રશાળ, દૌ હેલી હરીને વધાંમણાં. ૩ ઓછવ ઉપનો
 અતી ઘણો, સખી આંણીએ નવરંગરે; વાજીવ વાગે અ-
 વખવાં, સખી ઢોલ ભેર અદંગરે. આજ મન ઉપનોરે, મન
 ઉપન્યોરે સખી અતી આનંદ; દૌ હેલી હરીને વધાંમણાં. ૪
 પ્રિત્યે પ્રભુજી નિખ્યા, શ્રીગોકુળપતી માહારાજરે. હરીદાસ
 કહે માહારા મનતણા, પોહાત્યા મનોરથ આજરે. હવે
 સરીઆરે, હવે સરીઆરે શેવકતાં કાજ; વૈશ્ણવનાં કાજ,
 દૌ હેલી હરીને વધાંમણાં. ૫ આણંદ સાગર ઉત્તર્યો સ-
 ખી આજ માહાર મન મોહરે.

ધોળ દર.

શ્રી ગોકુળ જામને ગાંધરે સાહેલીરે, આશા ઝાકમેઝાળ
 જોસાઈજી ગોકુળમાં પધારીઆ સાહેલીરે. ૧ મંડપછાયો
 મોગરે સાહેલીરે, તોરણનાછે મોર. જોસાઈજી. ૨ ચોક
 ચિત્રામણ અતીધણાં સાહેલીરે, ઘેર ઘેર કદળીના સ્થંભ.
 જોસાઈજી. ૩ ઘેર ઘેર મંદીર ઉઘડ્યાં સાહેલીરે, ઘેર ઘેર

ઓછવ ધાય. ગોસાંઈજી. ૪ રંગીલી ગલી રળીઆમણી
સાહેલીરે, ભક્તની ભીડ વ્યપાર. ગોસાંઈજી. ૫ ગુજરાતી
આવે મલપતા સાહેલીરે. વૈશ્ણવ સોરઠ દેશ. ગોસાંઈજી. ૬
માધવદાસના સ્વામી મળ્યા સાહેલીરે, સરીઆં શેવકનાં
કાળ. ગોસાંઈજી ગોકુળમાં પધારીઆ સાહેલીરે. ૭

ધોળ ૬૩

સુરજ ઉગી ઉદય થયો, સર્વે સંસારીને મોહ રહ્યો
લાલા લહેરી તું રંગીલો. ૧ કાને કુંડળ મકરાં મોતી, હુંતો
શ્રી દ્વારકાનાથજીનાં મુખ જોતી. લાલા. ૨ શેરી વાસી
કુલડાં વેર, આવતાં જતાં હું તમને ઘેરૂં. લાલ. ૩ મા-
હારે ઘેર આવજો દાહડી દાહાડી. માહારે ઘેર કુલ ચંપા
ની છે વાડી. લાલા. ૪ માહારે ઘેર આવો વ્યટકે મટકે,
લવીંગ સોપારી આંધું દો પટકે. લાલા. ૫ માહારે ઘેર
આવો હરી રમઝમતા; તમે લાહારી સાસુ નાનુંદને બહુ
ગમતા. લાલા. ૬ ચોરા આવો ચોટી હોજી, પડંગે પોઢો
તો પ્રભુજીને વા હોજી. લાલા. ૭ માહારે ઘેર આવો હશે
મશે, દુધ સાકરીઆં પાઉ રસે રસે. લાલા. ૮ લાડકડા
આવો તો રમાડું, ઘરમાં પધારો તો જમાડું. લાલા. ૯
મેહેતો તમ સાથે પ્રીતિ આંધી, છોડવી નવ છુટે હીરની
ગાઠી. લાલા. ૧૦ દાસ વસલ કહે ચાલું લાગે, તેથી

માહારા જન્મ જન્મનાં ભય ભાગ. લાક્ષા જોહેરી તું
રંગીલો. ૧૧

ધોળ ૬૪.

મોહન મલપતા ઘેર આવોરે, માહારે ઘેર પુરુષોત્તમ પ-
ધાર્યારે, મેહતો લેધને મોર્તાડે વધાવ્યારે. ૧ વાહાલે મા-
હારે કફળાની દ્રષ્ટિ જોયુંરે, આઈ માહારે એ વરશું મન
મોહ્યારે. ૨ પડયું માહારે નંદના કુંવર સાથે પાનુંરે, હવે
હુંતો જ્યમ કરી રાખીશ છાનુંરે. ૩ દુરીજનને કેહેવું હોય
તે કેહેજોરે, વાહાલા માહારા રૂઢિયાકમળ વચે રહેજોરે. ૪
ધન્ય ધન્ય ગોકુળના ગીરધારીરે, વાહાલાને જોવા મ-
ળી વ્રજનારીરે. ૫ હારે હુંતો વલ્લભ કુળની દારીરે, હારે
વાહાલા કૃપા કરો વ્રજવાસીરે. ૬ વાહાલે માહારે વ્રજમાં
તે આપ્યો વાસરે, હાં બલોહારી તે માધવદાસરે. મોહન
મલપતા ઘેર આવોરે. ૭

ધોળ ૬૫.

ગંગાબેઠીએ ઝઘડો માંડીઓ ગીરધારીનાં લખ્યાંરે
પ્રમાણુ વારી જાઉં શ્રી નાથજી. ૧ બાદશાહે તે પ્રમાણુ
મોકલ્યો છોડો છોડો શ્રી ગોકુળગામ, વારી જાઉં. ૨ છોડો
છોડો શ્રી મંદીરમાળીઆં છોડો છોડોને બરશાના ગામ.

વારીજાઉ. ૩ બ્રજ વાશીએ મનમાં વીચારીઆં, એમના
 સામાં બાંધોને હાથીઆર. વારીજાઉ. ૪ શ્રી નાથજીએ
 આરાઓ નવ કરી, નોય નોયે એ દેવતાનો ધર્મ.
 વારી જાઉ. ૫ ત્યાંહાં થકી શ્રીનાથજી પધારીઆ, આવી
 પધાર્યા દસ વીસ કોશ. વારીજાઉ. ૬ નવખંડ તે પ્રથિ
 આપણી, ચોદીશા ચોખાજનાં રાજ્ય. વારીજાઉ. ૭
 વાહાલે તળાવે તંબુ તાણીઆ, અપારણુ વિશે ગાઉ ચાર.
 વારીજાઉ. ૮ ત્યાંહાં થકી શ્રી નાથજી પધારીઆ, મધ્ય
 રતે મેવાડ દેશ. વારીજાઉ. ૯ રાજા પ્રજાને હુકમે પધા-
 મણી, આપણા શ્રી નાથજી પધાર્યા નજીક. વારીજાઉ.
 ૧૦ રાજા પ્રજાએ મનમાં વિચારીઆં, આપણુ શીશી
 કરીશું ભેટ. વારીજાઉ. ૧૧ એમને સોએ ધોડોને બસેહ
 હાથીઆ, એમના રથને સંખનો નહિ પાર. વારીજાઉ.
 ૧૨ વાહાલે ડુંગર કોરી મંદીર કર્યા. પધાર્યા શ્રી ગોવ-
 ર્ધન નાથ વારીજાઉ. ૧૩ એમની હંચો મેડીને મંદીર
 માળીઆં, નીપના નીપના પગથીઆળા ચોક. વારીજાઉ.
 ૧૪ નીપની નીપની તે ચોરડાને ચોરડી, નીપની નીપની
 રશોઈઓનાં ઠામ. વારીજાઉ. ૧૫ કમળ ચોકમાં જુલે
 ધંમર હાથીઆ, એમને ટોલડે ટઉકેછે જોર. વારીજાઉ.
 ૧૬ એમ મંદરો તે ગોવર્ધન ભચ્ચો, બ્રહ્મા સજળ તે
 મહારાણીજનાં નીર. વારીજાઉ. ૧૭ જળનો તે ગોવીંદ
 કુંડ ભાચ્ચો, તેહનાં મધુરાં ભર્યારે ભરપુર. વારીજાઉ. ૧૮

એક વડો તે બનસીબટ ભયો કાંકરોડી, તે બનસીબટના
ચોક. વારી જાઉ. ૧૯ ત્યાં તો સાકર કેરા કરા પડ્યા,
ત્યાં તો દુધડે વર્ષાછે મેહ. વારીજાઉ. ૨૦ ગંગાબાઈએ
તે વિનંતી એમ કરી, યુને આપજો વ્રજમાં વાસ. ૨૧
વારીજાઉ શ્રી નાયજી, ગંગા ખેટીએ ઝધડો માંડીઆ.

ધોળ ૬૬

હરખે શ્રી વલ્લભ નંદને ગાવુંજી, શ્રી વિઠ્ઠલ નાથને
વાણું જાઉજી. ૧ જેહેના તેહના મન તણો મહિમાયજી,
સકળ અમંગલ અળગાં થાયજી. ૨ જેણે તે પુષ્ટિવું કી-
ધુંછે દાનજી, ટાણું ટાણું જીવતાણું અસાનજી. ૩ કીધો
કીધો માહા મોહોટા ઉપકારજી, દેવીતે જીવનો કીધોવિસ્તા
રજી. ૪ મનડાંની આશા પુરાણુ કીધીજી, શિક્ષા તે શેવાકર
વાનીંદીધીજી. ૫ મઠયોમઠયો અમુરતણો આવેશજી, કીધો
કીધો ભક્તિતણો ઉપદેશજી. ૬ જીવને બ્રહ્મ સખંધ ક-
રવાજી, જે થકી પુરશોત્તમ મન ભાવ્યાજી. ૭ વારંવાર
અંને આશ્રયજીવ જાતાજી, રાખો રાખો અસમર્પિત વસ્તુ
ખાતાજી. ૮ શ્રીમદ ભાગવદ રૂપ પ્રકાશજી, તેહ થકી
તત્ત્વ વેદવું ભાશજી. ૯ ખાંધી ખાંધી ભક્ત સિંધુની સ્વેત
જી, કીધું કીધું દેવી જીવવું હેતજી ૧૦ સપ્ત તે લાસકેરા
જે તાતજી, શ્રી ગોપીનાથ તણા જે આતજી. ૧૧ શ્રી

અકાંતમાના ગર્ભતણો એજ તનજી, પધાર્યા ભકતોનું
કરવા જતનજી. ૧૨ તેમની ભક્તિ તણે શીર સોહીએજી
નિર્પતાં નિજ જનનાં મન મોહીએજી. ૧૩ શ્રીમદ વિ-
હસના જે દાસજી, તેમના તે પદ રજની આશજી. ૧૪
વળી વળી એહજી વિનંતિ કીજેજી, વ્રજરોવકને અભેપદ
દીજેજી. ૧૫ તેડાવું તે સહીયર સાથજી નાચુ ગાઉ ને
તાળી પાડું હાથજી. ૧૬ કોને કહું કહું ને નવ કહેવાય-
જી, છબીપર જનરશીક બળી જાયજી. ૧૭ હજી શ્રીવ-
લ્લ નંદને ગાવુજી.

ધોળ ૬૭

સખી આજનો લાહાવો લીજીએરે કાલ કોણે દીઠીછે
રેક. કુલની ગાદીને કુલના તકીયા, કુલનાં ખીછાનાં ખી-
છાવીએરે, કાલ કોણે દીઠીછે. ૧ સોનાનાં સોગટાં ને રે
શમની ચોપાટ, હીરલાના પાસા ઢળાવીએરે, કાલકોણે
દીઠીછે. ૨ સોનાનુ પારણું ને રેશમની દોરી, હર્ષ શ્રી
નાથજી ઝલાવીએરે, કાલ કોણે દીઠીછે. ૩ વાણીના
મેહુલા ને આનંદની હેલી, સુખને શરવડે ભીજાઈએરે,
કાલ કોણે દીઠીછે. ૪ વલ્લભના સ્વામી પ્રભુ રશીક શી-
રોમણી, વળી વળી મુખડાં નિહાળીએરે, કાલ કોણે દી-
ઠીછે. ૫ સખી આજનો લાહાવો લીજીએરે કાલ કોણે

દીઠી છે.

ધોળ ૬૮.

આજ આનંદ નંદજીને દ્વારે, વ્રજમાં થઈછે લીલા લે-
હરે. ૧ ગોપી અતીરે ઉસટભરી આવેરે, થાળ મોતીનો
ભરી લાવેરે. ૨ વાહાણને ત્રિવેકે વધાવેરે, વાહાણા ત્રી-
ભુવનનાથ કહેવાયેરે. ૩ વાહાણો હસ્તાનાં ધાવણુ ધાવેરે,
વાહાણો ગોપીઓને કાડ લડાવેરે. ૪ એવાં હેત ગોપીપર
કીધાર, દધી માંખણુ ચોરીને પીધારે. ૫ વાહાણા મથુરામાં
શું મીઠુંરે, એવું કુખજમાં શું દીઠુંરે. વાહાણો કુખજની
સંગે મોહ્યારે, વાહાણો ગોપીયોની સાથે સોહ્યારે. ૭ ગોકુળ
આવોને વ્રજના વાહાણારે, તમે નંદ જશોદાના લાણારે.
૮ ગોકુળ આવોને વ્રજના વાણીરે, તમે પ્રાણુ સોશ્યા છે
નાશીરે. ૯ ગોકુળ આવોને ગીરીવર ધારીરે, તમારી વાટ
જીવે વ્રજનારીરે. ૧૦ વાહાણા જીમનાંજીને ધાટરે, તમે
વસ્ત્ર હરયાં શા માટરે. ૧૧ વાહાણે ગીરી ગોવર્ધન ધાર્યો
રે, એવો મદ ઇંદ્રનો ઉતાર્યોરે. ૧૨ વાહાણા બ્રંદાવનની
વાટરે, તમે મહી લુટયાં શા માટરે. ૧૩ વાહાણા જીમના-
જીને તીરેરે, વાહાણે મોરલી વગાડી ધીરે ધીરેરે. ૧૪ ધ-
ન્ય ધન્ય જીમનાજીનો આરોરે, માહારો સકૂળ કર્યા જ-
ન્મારોરે. ૧૫ બ્રંદાવન રમીયો રાસરે, પુરી સર્વ ગોપીની

આશરે. ૧૬ બલીહારી જાય માધવ દાસરે, માગે ચણક-
મળની આશરે. ૧૭ આજ આનંદ નંદજીને દાસરે.

ધોળ ૬૯.

ધન્યધન્ય શ્રી ગોકુળ ગામ અતી રણીયામાણું, કો-
ઇએ દીઠા શ્રી પુરુષોત્તમ લાલ જીમનાંજીમાં ઝીલતા;
વાહાલો સરીરે ઉરાડે નીર, ગોપીઓને મન ગમતા.
વાહાલો બોલે મધુરા બોલ મુખમાંથી મોતીગરે, વાહા-
લો ચાલે ચમકતી ચાલ કંકુનાં પગલાં પડે. ૨ ધન્ય
ધન્ય શ્રી માહારાણી માની કુખ, જોહેની કુખે રજ જ-
ડ્યા; હેવા કોઈના નથી શ્યામ સ્વરૂપ, થોડે થોડે કનકે
ધડ્યા. ૩ એમનાં મુખ પુનમચંદ્ર દેખી માહારાં મનડાં
ઠર્યા; એમનાં અણીયાળાં લોચન, ગાલે રૂઠાં ગળીઆં
પડ્યાં. ૪ વાહાલે છુટા મહુડ્યા કેરા, કેસરી તીલક બ-
ન્યાં; વાહાલે મોતી કેરા શણગાર, પોતાને અંગે ધર્યા. ૫
માહારે રહેવું શ્રી ગોકુળગામ, સાસરીઉ ખોડું; બેહેની
શું કરીએ સંસાર, એ મેહોણું મોહોડું. ૬ બલીહારી જાય
માધવદાસ, શ્રી વીઠલ વરને; રાખજો ચણું કમળની પા-
સ, દયા કરી નીજ જનને, ધન્ય ધન્ય શ્રી ગોકુળ ગામ
અતી રણીયામાણું.

ધોળ ૭૦.

હાંરે વાહાતો એહી અમારે શ્રી નાથજી, હાંરે ભવતા-
રણુ હાર એહી હમારે શ્રી નાથજી. ૧ જોગ જપ
વ્રત કો કરેજી, હાંરે તપ તીર્થ અપાર, એહી અમારે શ્રી
નાથજી. ૨ સોસ સમ ગયા ખે ગયાજી, હાંરે મન માને
મોરાંર, એહી અમારે શ્રી નાથજી. ૩ ઓહી અક્ષર
સુરદાસ કહે, હાંરે ભવ શરણુ સાર, એહી અમારે શ્રી
નાથજી. ૪

ધોળ ૭૧.

કાંકરોડી રાજ સાગર તીર કે, વસે હમારો વાલમોરે
લોત. ૧ દરશન દેછે દીનદયાળ કે; શ્રીદ્વારકાં નાથજીરે
લોત. ૨ સાથે વ્રજવાસીની ભીડ કે, મંદીર શોહ્યામણુંરે
લોત. ૨ શેવા કરે શ્રી ગોકુળનાથ કે, સંસારને તારવારે
લોત. ૪ વાહાતો માહારો પ્રતીસવારે નાથ કે, પ્રભુની
કેરે આરતીરે લોત. ૫ આઠે દરશન દેછે નાથ કે, શેવકને
કારણુરે લોત. ૬ સનમુખ રેહુંછે શ્રી ગોકુળનાથ કે શ્રી
દ્વારકાંધિસોનેરે લોત. ૭ જળ હળ તેજ તણો અંપાર કે
જોતાં સુખ પામીએરે લોત. ૮ ખડુ સંપ તણી અતી
પ્રીત કે, સારસથાકીએરે લોત. ૯ કાણુ કાણુ ધરીઆ
નવખા રંગ કે, ખાનક ખેહુંનેરે લોત. ૧૦ ધન્ય ધન્ય બર-

થખંડ કે, ભાગ્ય ભુખી તણારે લોલ. ૧૧ માયાવાદી કીધા
ત્યાજ કે, ભાર ઉતારીઓરે લોલ. ૧૨ સુરનર ખોલે જ્ય
જ્ય કાર કે, કુંદલી ગરગડેરે લોલ. ૧૩ ધન્ય ધન્ય નર-
નારીનો દેહ કે, જોણે એહુને ઓળખ્યારે લોલ. ૧૪ એ-
વા પ્રભુજી નિર્ખો નિત્ય કે, ખીજો કોઈ નથીરે લોલ. ૧૫
દાસ મનોહર નાચે ગાય કે, નિર્ભે થકીરે લોલ. ૧૬ કાં-
કરોલી રાજ સાગરતીર કે.

ધોળી ૭૨.

નાહાના સરખા શ્રીનાથજી, નાહાના નાહાનારે હાથ;
નાહાની લખુટીઓરે કરગ્રહી, સુંદીર દીસોછો પ્રાણુનાથ.
નાહાના. ૧ નાહાના સરખા ગોવાળીયા, નાહાની સર-
ખીરે ગાય; સાથે સીંગડીરે શોભીતી, ગઉયેન ચારવારે
જાય. નાહાના. ૨ નાહાની ખનસીઓ કરગ્રહી, હરીઓ
ગોપીનાં મન, રૂડો નંદજીનો લાડીલો, રૂડો વંદાવન. ના-
હાના. ૩ નાહાની સરખીરે મોજડી, નાહાના સરખા છે
પાય; પાએ રણુગણુ ધુધરી, આણુવટ વીંછુડા સાર. ના-
હાના. ૪ પ્રભુજીના મુખ પર મોરલી, વાઈ વેણુરસાળ;
શખે મોહીરે ગોપીકા, રોતાં મેહુડ્યાંછે બાળ. નાહાના. ૫
કાળંદ્રીને કાંઠે, ઉભા વગાડોછો વેણુ; જવાદોને જાદવા,
કે ગ્રજમાં થારે પોકાર. નાહાના. ૬ આંગળી સાહીને

(૯૯)

હરી તાણુશો, પ્રભુ માહારૂં કુજેછે અંગ; સધળી ગો-
પીકા આવશે, તમને ઘેરશે માહારાજ. નાહાના. ૭ કે
ખનસીપટના ચોઠમાં, ઉમલા વળડોછો વેણુરે માધવદા
સતી વિનંતી, આપો વ્રજમાં વાસ નાહાના સરખા
શ્રી નાથજી.

ધોળ ૭૩.

મીઠડા ખોલા શ્રી નાથજી, મળીયા મારગમાંહે; મહિ
સુખ આપોરે સેજમાં. ટક ૥ મનકું માહારૂં મોહી રહ્યું
પૂર્વ જન્મનીરે પ્રીત; શોભા શી કહું શ્યામની, નિત્ય
નિત્ય નવલીરે રીતે. મીઠડા. ૧ વાંકો પાધ વરણાગીઆ,
વાંકી ચાલેછે ચાલ; વાંકાં નંદણાં સોહામણાં, કે વાંકી
વેણુ રસાળ મીઠડા. ૨ નંદણાં તમારાં શ્રીનાથજી, ક્યમ
કરી કરે વખાણુ; શુદ્ધ ન રહીરે શરીરની, માનુની મુકેછેમન.
મીઠડા. ૩ શ્રી જીમતાંજીમારે ઝીઝતાં, તુટ્યો નવસરહાર
મોતી સધળાં વહીગયાં, હીરડો લીધોછે હાથ. મીઠડા. ૪.
કે મનકું માહારૂં મોહી રહ્યું, દેખી છબીલાની ચાલ; ધન
ગોવીંદ પ્રભુ અંહી મજ્યા, પામ્યા મોહોટો ઉત્તાસ. મી-
ઠડા ખોલા શ્રીનાથજી.

ધોળ ૭૪.

માહારે મંદીર પધારો શ્રીનાથજી. હુંતો જોઉંરે તમારી

(૬૦)

વાટ માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી. ૧ હુંતો રોરી
વળાવી સજકરૂં, હુંતો કુળમાં વેરાવું સારી વાટ. માહારે. ૨ હુંતો ચીરના ચંદરવા બંધાવતી, હુંતો પથરાવું
હીંસાપીળા પાટ. માહારે. ૩ હુંતો શલુગાર કરાવું હરીના
ભાવતા, હુંતો દરપણુ દેખાડું માહારા નાથ. માહારે. ૪ હું
તો મીઠડા મેવા મંગાવતી, આરોગોને વૈકુઠનાથ. માહારે ૫
હુંતો શીરો કરાવું રેનેહતાણો, જીવણુ આરોગો તમારે
હાથ, માહારે. ૬ હુંતો જીમનાં જળ ઝારી ભરાવતી,
આચમન કરો શ્રી વૈકુઠનાથ. માહારે. ૭ પાસઠ પા-
નનાં ખીડલાં બંધાવતી, મુખવાસ કરોને વૈકુઠનાથ.
માહારે. ૮ હુંતો સોનાનાં શોગટડાં મંગાવતી, રમતરમજો
સારી રાત. માહારે ૯ હુંતો સજ્યા પથરાવું રેનેહતાણી,
પોઠણુ કરો શ્રી ગોકુળનાથ. માહારે. ૧૦ હુંતો કુલના
ખંખા ભરાવતી, વીજણુ કરૂં સારી રાત. માહારે. ૧૧
હુંતો કુલની જાળી ભરાવતી, માહે ખીરાજે શ્રી ગોકુળ-
નાથ. માહારે. ૧૨ હુંતો થાળ ભરૂંસગમોતીએ, વધાવું
શ્રી વલભકુળ-પરીવાર; માહારે મંદીર પધારો શ્રી
નાથજી. ૧૩ સંપૂર્ણ.

ધોળ ૭૫.

પ્રથમ સમરૂ શ્રી વ્રજબનો પરીવારે વાસાજી, વાહાલા

તેજ થકી ઉતરવું માહારે પાર માહારા વાહાલાજી. ૧ શ્રી વક્ષલ શ્રી ગોપીનાથ શ્રી વીઠ્ઠલ કહીએરે વાહાલાજી, વાહાલા ભક્તિ માર્ગ સ્થીર સ્થાપો શણું રહીએરે માહારા વાહાજી. ૨ પ્રથમ વર્ણવું શ્રી ગોવરધન ગીરધારીરે વાહાજી, વાહાલા તમ દોઠે સુખ થાય રૂદ્રમાં ભારી માહારા વાહાજી. ૩ બીજે શ્રી નવનિધ પ્રીયાજીને ગાલેરે વાહાજી, વાહાલાને હર્ષિ નિખી હર્ષ હેવામાં પાવુ માહારા વાહાજી. ૪ ત્રીજે શ્રી મથુરાં નાથ છબીલો બીરાજેરે વાહાજી, વાહાલે કર્યા મનોરથ પુરાણુ અમશીર છાજે માહારા વાહાજી. ૫ ચોથે શ્રી વીઠ્ઠલરાય જોઈ જોઈ હરખેરે વાહાજી, વાહાલો જુગલ સ્વરૂપ બીરાજે સરખા સરખું માહારા વાહાજી, ૬ પાંચમે શ્રી દ્વારકાનાથ કરે રાજ્યધાનીરે વાહાજી, વાહાલે રાંખ ચઢ ગદા પક્ષ ધર્યાં, મનમાંની માહારા વાહાજી. ૭ છઠે શ્રી ગોકુળનાથ ધર્યો ગીરી રાજેરે વાહાજી, વાહાલે હંદ્ર તણો મદ મોડ્યો સરીઆં કાળ માહારા વાહાજી. ૮ સાતમે શ્રી ગોકુળ ચંદ્રમાં વેણું ધારીરે વાહાજી, વાહાલે કીધો છે રાસ વિલાસ તેડ્યાં વ્રજ નારી માહારા વાહાજી. ૯ આઠમે શ્રી રૂદ્રન મોહનજી ગઉ રત્ન સોહીએરે વાહાલાજી, વાહાલો જયુગલ સ્વામની સંગ વ્રજ સહુ મોહ્યું માહારા વાહાલાજી. ૧૦ નોમે શ્રી ગીરધરજી છે ગુણના ભંડારેરે વાહાલાજી, એકે રાણું રહીએ તો ઉતરીએ પાર માહારા વાહાલાજી.

૧૧ દશમે શ્રી ગોવીંદરાય રસીલાને નિર્ધુરે વાહાલાજી,
 જોણે શેખ્યા શ્રી વિઠ્ઠેશરાય હૈયામાં હુખું માહારા વાહા-
 લાજી. ૧૨ એકાદશી મેં તો બાળકશ્રીને દીઠારે વાહા-
 લાજી, વાહાલાનાં દરશન કરતાં લાગે મનમાં મીઠાં મા-
 હારા વાહાલાજી. ૧૩ દ્વાદશી શ્રીગોકુળનાથ સેખ્યા ગીર-
 ધારીરે વાહાલાજી, જોહેને રાખ્યો માળાનો ધર્મ એપર
 વારી માહારા વાહાલાજી. ૧૪ ત્રયોદશી શ્રી રઘુનાથજીને
 ગાવુંરે વાહાલાજી, શ્રી જાનકીજીવન—નાથ ચર્ણુ રજ
 પાઉં માહારા વાહાલાજી. ૧૫ ચતુર દશી શ્રી જડુનાથ-
 જીની શેયા જાણીરે વાહાલાજી, એમને નમેછે મોહોટા
 ભુપ રાયને રાણી માહારા વાહાલાજી. ૧૬ પૂનમ પૂરણુ
 ચંદ શ્રી ધનસ્યામરે વાહાલાજી, વાહાલાના દરશન
 કરતાં પોહોચ્યા મનના કોડ માહારા વાહાલાજી. ૧૭
 પંદર તથો પૂરણુ થઈ એમ જાણીરે વાહાલાજી, વાહાલા
 રાખો ચર્ણુની પાસ દાસ વખાણી માહારા વાહાલાજી.
 ૧૮ શ્રી વલ્લભ કુળની કૃપા થઈ હું ગાવુંરે વાહાલાજી,
 વાહાલા સાત સ્વરૂપની ચર્ણુ કમળ રજ પાઉં માહારા
 વાહાલાજી. ૧૯ પ્રથમ સમરૂ શ્રી વલ્લભનો પરીવારે
 વાહાલાજી.

ધોળ ૭૬.

ધન્ય શ્રી જીમનાં શ્રી ગોકુળ નીકટ ખીરાજે નિત્ય

નવેલે રંગે, ત્રહતો રંગ તણા આબાણુ સુંદીર સોહીએ શ્રી
 મળીયા હતા વાટે. ટેક. અલૌકીક ડીગર રાજે, ત્યાંહાં
 વૈશ્રવજન ઘેરે ગાજે, ત્યાંહાં મંદીર શોભા સુખ છાજે.
 ધન્ય. ૧ ત્યાંહાં નિત્ય ક્રીડા નંદલાલ કરે, વ્રજ જીવંતીનાં
 જીથ હરે, ત્યાંહાં રમાણુ રેતી તન તાપ હરે. ધન્ય. ૨
 જ્યાંહાં કુશુમ દ્રુમ ખતે બેસી સોહીએ, જોહેને દીઠડે
 ત્રીભુવન મન મોહીએ, ત્યાંહાં અખંડ આનંદ નિત્ય પ્રતિ
 હોએ. ધન્ય. ૩ ત્યાંહાં કમળ કમળ રંગ રસ ભરીયાં પ્રી
 તમ ઉપર અંતરપર વરીયાં; આપે મધુકર અંત કારજ
 સરીયાં. ધન્ય. ૪ ત્યાંહાં ગોવરધન ગીરી સંગ ડોલે, ત્યાંહાં
 વ્રજવાસી સુખ યશ ખોલે, નહીં તપ તીર્થ વ્રત તે વુઢેય
 ધન્ય. ૫ ત્યાંહાં વિશ્રામ ઘાટ મધુધુરી જાતાં, ત્યાંહાં બે
 ઠક વસલ સુખદાતા, બીજા ઘાટ અનેક મુનીવર દાતા.
 ધન્ય. ૬ ત્યાંહાં ઉતરી શ્રી વસુદેવ આબ્યા, કોયલા ઘાટ
 શ્રી વસલ મન લાબ્યા, એવા જશોદા ઘાટ લખી લાબ્યા.
 ધન્ય. ૭ ત્યાંહાં બ્રહ્માંડ ઘાટ અતીકા મીઠી, છડી દરશન
 વસંત સેમે દીઠી, ત્યાંહાં ગોપ કુપ અધર રસ છુટી. ધ-
 ન્ય. ૮ ત્યાંહાં ગોકુળ માહાવન ગીરધારી, ત્યાંહાં જમલા
 અર્જન સુખકારી, બાળે પુતના પ્રાગટ સંહારી. ધન્ય. ૯
 ત્યાંહાં ગોકુળ શ્રી માહા પ્રભુ રાજે, બ્રહ્મ છોકર નિત્ય
 ગુણુ ગાજે, શ્રી કુકરાણી ઘાટ જોઈ ભવના ભય ભાજે.
 ધન્ય. ૧૦ ત્યાંહાં જગન્નાથઘાટે નાહાતાં, અષ્ટ સખા બ્રહ્મ

પાટ નિત્ય ગુણુ ગાતાં, ત્યાંહાં રાવળ રજ નિત્ય પ્રિત્ય
જાતાં. ધન્ય. ૧૧ ત્યાંહાં દાસ ગોવરધન ગુણુ ગાઇએ,
કરો દરો કૃપા તો વ્રજવાશી થઇએ, મનકમ વચ્ચેને આ-
નંદી થઇએ ધન્ય શ્રી જીમનાં શ્રીગોકુળ નિકટ મિરાજે
નિત્ય નવલે રંગે. ૧૨

ધોળ. ૭૭

વ્રજ જન વલ્લભરે, શ્રી જસોદા જીવગુ જોઇએ; એ
સુખ દુર્લભરે, શ્રી વત્સલ કૃપાર્થી જઇએ. ૧ પ્રગટ ખીરા-
જેરે, શ્રી ગોવર્ધન ધર પોતે; ગુણુ ગુણુ ગાજેરે, નિત્ય
પ્રીતિ અખંડ અધાતે. ૨ મુગટ મનોહરે, મઠાકૃતની
જોતે; સાંભળ સહીયરે, નાશા લટકે ગજ મોતી. ૩ મુખ
છમી ઉપરે, કેશ કુટીલ છમી જાજે; આંખ આણીયાળી
રે, કોટ કમળ ખીરાજે. ૪ ચીંચુક ખીરાજેરે, તેજ તણાં
ચીત હરીયાં; અપાર અનોપખરે, અરૂણ અમી રસ ભ-
રીયાં. ૫ નખ શીખે શોભેરે, શેષજી પાર ન પામે; નિજ
જન તિખેરે, વ્રેહ તણાં દુઃખ વામે. ૬ અંગે આત્મજુરે,
વિવિધ બસન હરી ધરીયાં; એ છમી જોઇનેરે, નિજ જ-
નનાં મન હરીયાં. ૭ નવ ધન નાગરેરે, કળીયુગ પ્રગટ
ખીરાજે; શોભા સાગરેરે, લોક તણાં ગુણુ ગાજો. ૮
દુર્લભ સુર્લભરે, શ્રી વલ્લભ એ સુખ આપો; કોટી જનમ-

નારે, ભવ બંધન વાહાલા કાપો. ૯ નાથ ખીરાજોરે,
ભુતળ ભાગ્યે આભ્યા; એછાખી ઠાજોરે, ભક્ત પ્રેમ મન
ભાભ્યા. ૧૦ જોહેણે નવ દીકારે, શ્રી નાથ ગોવર્ધનધારી
ભગોભવ ગાંઠયારે, અવસર ખેઠા હારી. ૧૧ આસુરી
અળગારે, દેવી એ રસ માણે; મુઠમતી વાહાલારે, ભવ
જળ તે શું જાણે; શ્રી કૃષ્ણ કૃપા નિધિરે, શ્રી વસન્ત નિ
કટ ખીરાજો; કળીમાં કારણુરે સ્મરણુધી અધ ભાજો. ૧૩
જોહેને નવ જાણ્યારે; શ્રી નટવર નંદના નંદન; કોઈ નવ
માન્યારે, પડીઆ ભવ દુઃખ ફંદન. ૧૪ ધીક ધીક કહેછે
રે, દેવ મુનીજન તેહેને, અવસર ખોયોરે, દુખ બમાડી
કેહેને. ૧૫ જોહેનવ નિર્ધારે, શ્રી જીમનાંજી માહારાણી
મન નહી વળીયુરે, પાપીજન તે પ્રાણી. ૧૬ વ્રજ રજ
જોટોરે, હર્ષ તે હોયે ભરીયા, સુરીજન સાક્ષીરે તે ભ-
વજળથી તરીયા. ૧૭ હિતથી ચીત હુલશેરે, હરી શેવા
મુખકારી; એ સ વિલાસેરે, બટભાગી નરનારી. ૧૮
શણે રાખારે, શ્રી વલભ વ્રજ રજ દીજો; કાંઈ નવ
જાણુરે, દાસ ગોવર્ધન દીજો. ૧૯ વ્રજજન વલભરે શ્રી
જશોદા જીવણુ જોયા.

ધોળ ૭૮.

સુંદીર ગોકુળ ગામરે ખીહારી શ્યામ, બ્રહ્મ સંબંધનું
ઠામરે ખીહારી શ્યામ. ૧ દૈવીજીને કાજોરે ખીહારીશ્યામ

(૬૬)

પ્રગટયા શ્રી વલ્લભ રાયરે ખીહારી શ્યામ. ૨ પોતાનાજે
જનરે ખીહારી શ્યામ, વિચાર થયાછે બહુ દીનરે ખી-
હારી શ્યામ. ૩ પુરુષોત્તમ કરૂણા કરી ખીહારી શ્યામ,
શ્રી વલ્લભજીએ દેહ ધરી ખીહારી શ્યામ. ૪ હુંચનિચને
શણે લીધા ખીહારી શ્યામ; દોશ કોશ નીવારીયા ખીહા-
રી શ્યામ. ૫ સમર્પણ આપ્યા સારેરે ખીહારી શ્યામ,
શેવાનો કીધોછે અધીકારેરે ખીહારી શ્યામ. ૬ દયા કરો
દીનાનાથેરે ખીહારી શ્યામ, શેવા ગીરધારીજીને હાથેરે
ખીહારી શ્યામ. ૭ રાખો ચણેની છાંયેરે ખીહારી શ્યામ;
શોભા જોઇ હરીદાસેરે ખીહારી શ્યામ, દેજો તે વ્રજમાં
વાસેરે ખીહારી શ્યામ. ૮ સુંદીર ગોકુળ ગામરે ખીહારી
શ્યામ.

ધોળી ૭૯.

શ્રી મદન મોહનલાલ, તમશું લેહે લાગી; માહારે તમ
ઉપર ધણું વાહાલ, ભે ભવની ભાગી. ૧ છું ચણુંકમળ
ની દાસ, ચિત ચણું રાખો, મને આપજો વ્રજમાં વાસ,
સુખ સંપન દાખો. ૨ માહારા પ્રાણ તણા અધાર, અ-
ળગા રેહેશો નહીં; હરી છો હૃદયાના હાર કોઈને કેહેશો
નહી. ૩ માહારા કુટુંબ સહીત દરશન, તમારા કીધાં;
વાહાલા તમે મટાડ્યા તાપ, દર્શન બહુ દીધાં ૪ માહારી
વિનતી સાંભળો નાથ, તો તમને કહીએ, મને આપો ૫

જમાં વાસ, તો સર્વે રહીએ. ૫ નાહીએ જળ જીમનાં
નીર, દર્શન નિત્ય કરીએ; એમ કહેછે હરીદાસ, ભવોભવ
તરીએ. ૬ શ્રી મદન મોહનલાલ.

ધોળ ૮૦.

શ્રી વલ્લભ કુળના રશીયા વાહાલા, શ્રી ગોવર્ધન નાથ
રે; આવોને અલખેલા વાહાલા, કહું એક વાતરે. ૧ પ્રિ-
તલડી કીધીરે વાહાલા, મેહે તમારી સાથરે; પ્રિતલડીની
સાથે મારા પ્રાણ અંધાયા નાથરે. ૨ વાહાજપણની વાત
વાહાલા, કોને નવ કહેવાયરે; તમને મળવાને મનકું મા-
હારું, આકુળ વ્હાકુળ થાયરે. ૩ પ્રિતલડી પાસ માહારો,
પ્રાણ અંધાણોરે; શામળીઆ સુંદીરવર, મનડામાં આ-
ણોરે. ૪ તમ વિના વાહાલું ખીળું, કાંઈએ નવ જાણુંરે;
સંસારનો ભે કદી હું, હધડે નવ આંણુંરે. ૫ ગીરધારી ગુણ
વંતા આવો, ગોઠડી તો કીજેરે; હધડું ઠરે જો વાહાલા,
આલીધન દીજેરે. ૬ દુભાણા ના રહીએ માહારા, દીન
અંધુ નાથરે; શ્રી વલ્લભ પ્રભુએ તુલસી આપી, મેળાવ્યો
છે હાથરે. ૭ સાચો સંબંધ કીધો, માહારા ચતુરસુજાણ
રે; છોડાવ્યો પણ છુટે, માહારા જીવણ પ્રાણરે. ૮ મોહ-
નજીની માયાએ મુને, માર્યાં મોહનાં બાણરે; ત્રેહ તણી
વેદનાથી હુંતો, ભુલ્લી ગઈ થુલ્લ ને સાનરે. ૯ રીસાવ્યા
નવ રહીએ માહારા, પ્રાણ આધારરે; હરજી મને હેત ધણું

છે, હૈડાના હારરે. ૧૦ અંતર ના કીજે, માહારા અંતર
જામીરે; ઉગ્રતપને પુન્યે હુંતો, સુંદીર વરને પામીરે. ૧૧
પ્રભુજી પાતળીઆ વાહાલા, એવકું ના કીજેરે, વ્રજ
સખીની દાશીને તો, બોલાવીને લીજેરે. ૧૨ શ્રી વલ્લભ
કુળના રશીયા વાહાલા.

ધોળ ૮૧.

(પંચદ્ધિ રાગ ગરમી.)

ચાલી વંદ્રાવનને ચોક કે, ચાલી મહીવેચવારે લોલ.
૧ મારગ મળીઆ માહારો નાથ કે, મુજને અંતરીરે
લોલ. ૨ માહારાં કોથ્યાં મહીનાં માટેકે, ગોરસ માહારાં
ઢોળીયારે લોલ. ૩ ચાલ્યાં નદ તણે દરબાર કે, જઈ
ઉભાં રહ્યારે લોલ. ૪ માતાજી તમારો કાંહાંન કે, અજ-
વીત બહુ કરેરે લોલ. ૫ માતાજીને ચઢી મનમાં રીસકે,
મંદીર થકી નીસંચારે લોલ. ૬ માતાજીએ લીધી હાથમાં
સોટી કે, કાંહાંનજીને શોધવારે લોલ. ૭ માતાજીના
હાથમાં દીદી સોટી કે, કાંહાંનો કદમ ચઢ્યારે લોલ. ૮
ઉતરો ઉતરો માહારા નાથ કે, કહું એક વીનતીરે લોલ.
૯ સાંભળો સાંભળો માતાજી મારી વાત કે, આજની
ચિનતારે લોલ. ૧૦ રૂડો બનસીબટનો ચોક કે, ત્યાં હું
એકલારે લોલ. ૧૧ એકે કરી નેણુની સાન કે, હું તો

ત્યાં ગયોરે લોલ. ૧૨ એકે મરડી માહારી પાંચી કે,
 અંગુઠી ઉતરીરે લોલ. ૧૩ કાહાનજી નહાનેરે છે બાળ
 કે, અળવીતરાં શાં કરેરે લોલ. ૧૪ ધન્ય ધન્ય ગોકુળની
 પ્રજનાર કે, જહાને ધેર નહીરે લોલ. ૧૫ માહાફ સોના
 કેરે ખેલું કે, રૂપલા ઉઢાણીરે લોલ. ૧૬ મા હું જળ ભરવા
 મ્મમ જાઉં કે, કાંઠે ઉભા કહાનજીરે લોલ. ૧૭ કાંહાંના
 કાંકરડીમાં મારકે, સોના એલું નંદાંશરે લોલ. ૧૮ છોડી
 જુઠડા ખોલી નાર કે, તું કીયા ગામનીરે લોલ. ૧૯ છોરા
 તાહારે શી પડયુછ કે, ગોકુળ ગામનીરે લોલ. ૨૦ જોયું
 ગોકુળિયુંને ગામ કે, આ પાસે રહી ગયુંરે લોલ. ૨૧
 મળિયો નરસંધ્યાનો નાથ કે, રસ વાંધ્યો ઘણોરે લોલ.
 ૨૨ ચાલી વંદાવનને ચોક કે, ચાલી મહી વેચવારે લોલ.

ધોળી ૮૨.

વાહાલો શ્રી વલ્લભ ગ્રહે પ્રગટીઆ, સુંદીર વરજી, શ્રી
 વિઠલ ધરીયા નામરે સુંદીર વરજી. ૧ એનું રૂપ રસાળ
 ધણી ચાતુરી, સુંદીર વરજી; એનું મુખ જોવાને
 ચાતુરી, સુંદીર વરજી. ૨ એને સેહેજે કસ્તુરી તી-
 લક ભાજે, સુંદીર વરજી; એના લોચન લાલ યુલાબરે,
 સુંદીર ૦ ૩ એને અમ્મન ખાડુએ હરી, સુંદીર ૦ એની
 કટીપર વાફ કેશરી. સુંદીર ૦ ૪ એના ચારુકમળ શોભા
 ધણી, સુંદીર ૦ વૈશ્ણવજન માયે એ ધણી. સુંદીર ૦ ૫ એને

(૧૦૦)

કેસરી ધોતી સોહીએ, સુંદીરં એને તેજે ત્રીભોવન
મોહીએ, સુંદીર. ૬ એનો ઉપરણો છે જરકશી, સુંદીરં
સુર વીનતા છબી દેખી હશી, સુંદીર. ૭ એમ કહી
પુષ્પ વૃષ્ટી કરે, સુંદીરં અં સુખ જોઈ હૃદયું ઠરે, સુંદીર. ૮
પુષ્પ લતા બહુ પાસે, સુંદીરં ત્યાં શ્રી હરી રમીયા રા-
સે, શુંદીર. ૯ ભાગ્યવડાં વ્રજવાસીનાં, શુંદીરં વાહાલા
શું રમતાં રાસે, શુંદીર. ૧૦ ખેડુ કરજોડીને વીનવું. શું-
દીરં શ્રીજીમનાંજીને હું નમું. શુંદીર. ૧૧ શ્રી જીમનાંજી
જોયાની આશરે, શુંદીરં મુને આપજો વ્રજમાં વાસે, શુંદીર.
૧૨ હરીદાસ શોભા જોતાં, શુંદીરં માહારા
મનના મનોરથ સહુ પાંતા, શુંદીર વરજી. ૧૩

ધોળી ૮૩.

આજ સખી આનંદ હુવોરે, આપણા શ્રી નાથજીને
જીવો; જોને કાજે તજખંતાં હુતાં દાડી, તે દાર મેલ્યાંછે
ઉઘાડી. ૧ વ્રજ ત્રીઆ વેગે કરો શણગાર, પેહરોની
નવસરમોતીના હાર; આવેછે વ્રજ શુંદરીજીનો વાહાલો,
તેને તે નહણું ભરીભરી નાહાળો. ૨ જોતાં તૃપ્ત ન થાય,
માધવદાસ બઝીહારી જાય.

ધોળ ૮૪.

શ્રી વિકૃત્તનાથજી સોહામણારે, ઐમનાં લીજીએ પેરે
 પેરે ભામણારે. ૧ દિન કુળમાં વાહાલો પ્રગટીયારે, દેખી
 નિજ જન મન અતી હરખીયારે. ૨ રાજ્ય શીરોમણ
 રાજ્યારે, દેખી સોળ કળા સમી લાજ્યારે. ૩ સજનસર્વ
 સંતોકીયારે, ઐતો અમૃત વાણીએ પોખીયારે. ૪ તન
 મન ધન કરું વારેણેરે, પ્રભુ પ્રગટીયા ભક્તને કારેણેરે. ૫
 કોડ પુર્યા વાહાલે ભક્ત તણારે, સુખ પામ્યા માંહોમાંહે
 અતી ધણારે. ૬ દાસનો દાસ કરે વિનતીરે, ચીરણુજીવો
 શ્રી ગોકુળ પતીરે. ૭ શ્રી વિકૃત્તનાથ સોહામણારે.

ધોળ ૮૫. પદ ૧.

ધન્ય ધન્યરે આજીનો દીન, આજીની રત રળીયામણી
 જી; પધાર્યા શ્રી વીકૃત્તનાથ, વેગે તે આપો વધામણીજી.
 ૧ જીરે ઉલટ અંગ ન માય, આજીની શોભા અતી
 ધણીજી; જીરે માનુની તે મળીરે આજ, છામી નિર્જવા
 પ્રભુ તણીજી. ૨ જીરે હીડે તે માંડત્રા માંહે, કનક કળશ
 શીરપર ધરીજી; જીરે એકેકરે પુષ્પની માળ, ખીજે કરે
 કુમ કુમ ભરીજી. ૩ જીરે તે ઉપર શ્રીકૃળ સાર, સુસ્તા
 થાળ સમે ભરીજી; મહારા વાહાજીને વધાવાને જાઉ,

(૧૦૨)

ઉમંગી ઉમંગી આનંદ ભરીજી. ૪ જીરે ચણું જીરે
જીગણ કીશોર, આ જોડો અમીચળ સદાજી; બકીહારી
શ્રી વિઠ્ઠલનાથ, કોડ પુરો માહારા મનતાણાજી. ૫ ધન્ય
ધન્ય તે આજીનો દીન.

ધોળ ૮૬. ૫૬ ૨.

જીરે ધન્ય ધન્ય આજીનો દીન, શ્રી વિઠ્ઠલનાથ પંધારી
આજી; સુણી સુરીનર હખ્યા મન, કળજીગ જીવ આધારી
યાજી. ૧ જીરે ધન્યધન્ય શ્રી વસલ તાત, પ્રગટ પુર્યો-
તમ સુત હવાજી; જોતાં જાણુરે અદભુત વાત, પુરણ
પ્રિત્યે પામવાજી. ૨ જીરે ધન્ય ધન્ય શ્રી અકાંજી માત,
કુંવર કર હુસરાવીઆજી, જીરે એના મુખમાં તે સાયર
સાત, જસોદાજીને દેખાડીયાજી. ૩ જીરે એના મુખમાં
તે બીડી અરાસ, વૈશ્ણવ જનને આપીયાંજી; વહોતે આ-
પ્યાં તે ચરવિતનાં દાન, ભવનાં બંધન કાપીયાંજી ૪ જીરે ધન્ય
ધન્યરે જીમનાજીનું તીર, નિત્ય નિત્ય નાથ ક્રિડા કરેજી;
વાહાકો આઠેરે ઉપરણા સાર, દીઠડે મારાં મન ઠરેજી
જીરે ધન્ય ધન્યરે વ્રજવાશી લોક, વદન નિહાજે વળી
વળીજી; જોતાં જાણું તે કારણ કાંય, મંગળ ગાએ મહી
મળીજી. ૬ જીરે ધન્ય ધન્યરે શ્રી ગોકુળગામ, વ્રજ
નાયક વાસો વસેજી, હવે સરીયાં સેવકનાં કાજ મરજી-

દી મનમાં હસેછ. ૭ છરે ધન્ય ધન્યરે ઓછવ આજ,
 શ્રી વજ્રભાગે પારણેછ; ત્યાંહાંતો વાગેરે તાલ પખાજ,
 ખંદીજન ખડુ જશ ભણેછ. ૮ છરે ધન્ય ધન્યરે માગશર
 માસ, ઉત્તમ વદ નવમી ભણીછ; સુખ પામ્યોરે સહીયર
 સાથ, લીલા દેખી નિત્ય નવી નવીછ. ૯ બક્ષીહારી તે
 માધવદાસ, શોભા માહારે મન વશીછ; રોવકજનનાં
 સરીયાં કાજ, એ લીલા સઉને મન હશીછ. ૧૦ છરે
 ધન્ય ધન્યરે આજુનો દીન.

ધોળ ૮૭. પદ ૩.

ધન્ય ધન્ય તે આજુનો દીન, આજુની રત રળીયા-
 મણીછ; પધાર્યા શ્રી તિહલનાથ, વેગે તે આપો વધામણી
 છ. ૧ આપણુ સદા શોહાગણી નાર, આપણુ શીરપર
 એ ધણીછ; તમો પેહરોને નૌતમ ચીર, શુંદરી નવસન્ન
 વર્ષ તણીછ. ૨ તમો પેહરોને આભણુ અંગ, સરખા
 સરખી સંચરોછ; સખી એક કરે પુષ્પની માળ, બીજે
 તે કરે કુમ કુમ ભરીછ. ૩ ઉપર શ્રીફળ ફોફળ સાર,
 કનક કળસ કેશર ભર્યાછ; માહારા વાહાસાછને નિર્જવા
 જાઉ, નિર્ખી હખી માહારસ ભર્યાછ. ૪ જઈ જોયા
 શ્રી જુગજકીશોર, દેહની દશા ગઈ વીસરીછ; જોયા શ્રી
 રૂક્ષમણી વહુછના કંથ, ઉર ઉપર અમી ભરીછ. ૫

જોયા શ્રી પદમાવતી વહુજના કંથ તે દીઠે માહારાં મન
ઠેરેજ; માહારૂં માગ્યું આપોને માહારા નાથ, મનદા
તણાં કારજ સેરેજ. ૬ સદા શ્રી ગોકુળ માહારો વાસ,
પ્રભુની છબી માહારે મન ઠરીજ, બલોહારી તે માધવદાસ,
એ લીલા માહારે મન વરીજ.

ધોળ ૮૮.

ઉભા રહો તો કહું એક વાતડી, શ્રીનાથજી તમ
માટે ગાળીછે મેંતો જાતડી શ્રીનાથજી ૧ તે દિવસે મ-
ળ્યા હતા વંદાવનમાં, શ્રીનાથજી તે દીવસની તાલાવેલી
તનમાં. શ્રીનાથજી ૨ શ્રીનાથજી જોયાના મને કોડરે,
શ્રીનાથજી પુરી માહારા મન કેરી આશરે. શ્રીનાથજી
૩ હસોછો મધુર વાંકુ જોધને શ્રીનાથજી નેન કટાક્ષે
માહારાં મન મોહીને. શ્રીનાથજી ૪ ક્ષણક્ષણ ભણકા-
રા વાગે કાનમાં, શ્રીનાથજી ધરમાં જાઉ ને ગાઉ તા-
નમાં. શ્રીનાથજી ૫ ચિત્ત ચોટતું નથી ધર કામમાં,
શ્રીનાથજી ધેલી ધેલી કેહેછે ગોકુળ ગામમાં. શ્રીનાથજી ૬ કેહે
નારા ના કેહેછેપણુ મોઝેછો ધણી, શ્રીનાથજી વલ્લવના
સ્વામી હું દાશી તમતણી, શ્રીનાથજી ૭ પુરો માહારા
મન કેરી આશરે, શ્રીનાથજી શણું આબોધું તમ દાસ
રે. શ્રીનાથજી ૮ ભવોભવ પાર ઉતારીએ, શ્રીનાથજી

બાલીહારી જાય માધવદાસરે. શ્રીનાથજી ૯

ધોળી ૮૯.

સરદયુનમની રાત્ય જોઈ વાહાલે રમવા કીધું મનરે,
વન કુસાં તે કીકા શકતે તે મન ચંદ્ર જતન; હરી રસ
માતારે. ૧ વેણુ વળાડી ચિત્ત હર્યું, પ્રગટયું અંગે અનંગ
રે; સાંભળતાં ગોપીજન આઘ્યાં, કશ્ન સર્માંપે સંગ. હરી.
૨ વેણું સાંભળીને દોહોવું મુક્યું, દોહંતા વાસણુરે; ખીર
ચડાવી તેમજ મુકી, વાહાલા પાસે મન. હરી. ૩ તાતાં
દુધ જમાવતાં, પતી શેવા ભોજનરે; લેપનતાં લોચન
આંજતાં, વિપ્ર તે આભણુ. હરી. ૪ પતીઓનાં રોક્યાં ન
રહ્યાં, આત્મા હરી રસ માનરે; કેટલાએક પતીએ રોક્યાં,
માધવ ચર્ણુ ચિત્ત લગન. હરી. ૫ સહુથી આગળ તે
જઈ પોહંતા, સગુણ મુકી તનરે; ત્યારે રાજાએ પુછ્યું;
એ કેમ પોચે જન. હરી. ૬ શુકલ ત્યારે એમ આચર્યા,
પેહેવું કહ્યું તે સતરે; દ્વેષ ભાવે શીશુપાળ આધાર્યો, એતો
પીઆ જીગત. હરી. ૭ વ્રજ રત્નાં આઘ્યાં જાણીને,
પ્રભુજીએ કહ્યું વચનરે; આઘ્યાં તેતો સાડ કયું, કારણ
કહો પ્રસન્ન. હરી. ૮ રજની એવી જંતુ ભયંકર, હમણાં
જાઓ ઘેરરે; માત પીતાને પુત્ર ભાંડર, શુછે તેહની પેર.
હરી. ૯ વન દીકું ચંદ્ર કરી શોભે, કાળંદ્રી જળ તેમરે;

ઘેર જઈ પતી સેવા કરો, પાળો ખાળક જેમ. હરી. ૧૦
 જો માહારે પ્રેમે આબ્યાંછે, તોએ તે પાણુ જોયુરે; પતીને
 મુકીને આબ્યાં, પતીવ્રતા ધર્મ ખોયું. હરી. ૧૧ ધરડો
 મુખ રોગી હેવો, તોય પતી નવ તણ્યેરે; નિંદા આવે
 સરવે જીવે, તેથી અન્ય નવ ભણ્યે. હરી. ૧૨ શ્રવણ
 કીર્તન બ્યાને આણું, એમ નહી કાંઈ વેહેલારે; એવાં વચન
 સાંભળી ગોપી, વિભળ થયાં સર્વ વેહેલાં. હરી. ૧૩
 મુખની ચુંખી ખાદર મુકે, શોક કરી નિસાસોરે; નહિણે
 ભોમી લખીને માગો, અવની વીમળ વીમાસે. હરી. ૧૪
 પ્રભુજીએ વાત કરી મન જોયું, એમ કહે શું વંઠેરે; નહિણે
 આંસુ ફેરવી લીધાં, ખોલ્યા ગદ ગદ કંઠે. હરી. ૧૫ ન
 મુકાય તે મુકી આબ્યાં, એવું દેહેવું નવ ધટેરે; જો ખીજી
 કહ્યું તે જાણું, ધર્મ કોણુથી પ્રગટે. હરી. ૧૬ ધર્મ રૂપ
 કરી તમને જાણું, તમ ભજે સહુ વિવંશોરે; મુકી નિત્ય
 અનિત્ય શું કરીએ, ચતુર થઈ આજીવણો. હરી. ૧૭ ધણા
 દીવશના તાપ હુતા તે, તમો વિના કોણુ સમાવેરે; કો
 કેહેશે જે કહ્યું ન માન્યું, કોહો ડ્રમ ઘેર જવાય. હરી.
 ૧૮ ચિત હૃદયું ને કામ નવ મુજે, જ્યાં ચાલો ત્યાં જ-
 ઇએરે; અધરામૃત કરી વ્રેહ સમાવો, વ્રેહ અગ્નિ નવ
 ઝરીએ. હરી. ૧૯ નહી સમે તો પદવી થાશો, ચર્ણુત
 મારાં સોઈએ; ચર્ણુ રમાને દુર્લભછેરે, તે જોઈ સંરક્ષણુ
 હોઈએ. હરી. ૨૦ વૃક્ષ સમક્ષ લક્ષ્મી રાજેછે, તો એ

પદરજ ધછેછેરે; સમરથ વાધ્યું તમ દીઠા મોટે, દારીકેરો
સહુ ધછે. હરી. ૨૧ અલકાવૃત શ્રી મુખ અવિલોક તે,
થઈ અપ્રચર આજરે; વેણું ગ્યાન સાંભળતાં મોહી, ત્રે-
લોક જીવતી સમાજ. હરી. ૨૨ ગોદિજ દ્રુમ પુલકીત
થયાં, ખીજની શી વાતરે; સ્તન સુસ્તક કરે પંકજ ધરે,
આરત મીટો ગાત. હરી. ૨૩ ખેદ વચન સાંભળતાં પ્રભુ.
ગોપી સંગે રમણુ કર્યો, ઉડગણુને વચે ચંદ્ર જેમ તેમ
ગોપી પ્રભુ ઠરયાં. હરી. ૨૪ સતનાં જીથ મળીને ગાઅમે,
બ્રજમાં ફરવા લાગ્યારે; જીમનાં કુલીને મળીસહુ આળ્યાં,
કેવળ રસમાં પાગાં. હરી. ૨૫ સ્ત્રિમાં અધિક કોણુઅમ
વિના, અમે કંઈ મદ મનરે; પ્રભુજીએ જાણી મનની
વારતા, ત્યાં થયા અંતરધ્યાન. હરી. ૨૬ શ્રી વલલ શ્રી
વિકૃત પ્રભુજીની, કૃપાથી ગાય અમેરે; તમનિજ દારકેશ
હર લાવ, લીલા વાર્ણવી પ્રેમ. હરીરસ માતારે. ૨૭ સ-
રદ્યુતમની રાત જોઈ, વાહાલ રમવા કીધું મનરે.

ધોળ ૯૦

પંચદ્ધી રાગ ગરબી.

તમે ક્યાંહાં ગયા વનમાર્ગરે ગીરધર સામળીયા, ટેક;
બ્રજ ભક્તે અંતર હેત જાણીને કલેશ ચિતને કીધુરે, હા
૯૫ નિસાશ વિહાર જોઈજોઈ મન હરીને લીધુરે. ગીરધર. ૧

હુંહું કશ્મ તમેછો કશ્મ, કહે સહુ તમને થઈ; વન નવ
 ખોજે હુંએ ગાય, અહીંયાં છે કે નથીરે, ગીરધર. ૨ અ
 સ્વસ્થને જઈને પુછું. નંદ સો નવ કે દીઠા; કુરખાદીકેને
 ત્યમ પુછું, એમ ગયાછે મીઠારે, ગીરધર. ૩ હે તુજશી
 હરીચણુ પ્રિયછે, અલીસે પ્રભુજી જોયારે; હે જાય મદલી
 કા માલતી, તખ છોટરસ મોહારે. ગીરધર. ૪ હે રસાજ
 રૂપગારીછો, યમુનાં ઉપકંઠે વશીયારે; હેધરણી તમો તપ
 મોટાછો, એમ ગયાછે રશીયા. ગીરધર. ૫ હે મૃગપત્ની
 દીઠા પ્રભુજી, પ્યારી સંગે રસ મીઠુરે; કંદ્રપ રાગે હે તર
 સરવે. નમન તમારૂં દીઠું. ગીરધર. ૬ હે વેલડીઓ પ્રભુજી
 જોયા, દીસોછો રસ ભીઝારે; ઉનમતે પુછું સરવને, કરી-
 એ પ્રભુજીની લીલા. ગીરધર. ૭ એક પુત્ના થઈ કશ્મ,
 એક સ્તન પીધું તે રીતેરે, સકટા ચરણુ ગાડુ, રીગણુ
 કીધું રીતે. ગીરધર. ૮ એક રામકશ્મ ગોપી, ખગાસુર ખક
 માર્યારે; ગાય દુરી મુખ વેણું વજાડી, તેડી વદન નિહાજો.
 ગીરધર. ૯ એક બાહુ ખંધપર રાખી, કશ્મ લીલા ગત
 જોએરે; એક એક સ્તાન અંચળ હુંઓ કરી, વરખા
 ભેમના પુવ. ગીરધર. ૧૦ એકચણુ તે અસ્તગ મુકી, કહું
 દુષ્ટ ખજ્જલી ચોરે; દાવાનળનું પાન કરુંહું, વેદેલાં આખો
 મીચોરે. ગીરધર. ૧૧ એક પુષ્પમાળથી બાંધ્યાં, એક
 હસ્તન અનુખળ ભીતાઓ; એ લીલા કરી વનવન ચા-
 લ્યાં, દીઠા તે પદમાં. ગીરધર. ૧૨ નંદસો વનના હે પદ

નિશ્ચે, ધન અંકુશપદ લેઆંરે; ખીજા જોડે ચણું વિલોકિ-
 ત, મન વિમારી રહ્યાંરે. ગીરધર. ૧૩ હે જોડે પદ જીવ્યો
 કેહેનાં, જ્યમ હસ્તની હસ્તી; જીવ્યો એનું ભાગ્ય સહુ
 કહીએ, એમ મુકી ખીલસ્તીરે. ગીરધર. ૧૪ ચણુરેણુની
 સ્તુતી શું કરીએ, ધણા ઇશ અહર્નિશ જાએ; જે પદ
 જોયા તે નવ દીઠા, જાણું ખેલે નાએરે. ગીરધર. ૧૫ પુ-
 ૬૫ વચે થયું આ ઠામે, પદ અડધાં દેખેઆં; એહાં પુણ્ય
 કેશમાં ગુથાઆં, ખેરી નિશ્ચે થયાંરે. ગીરધર. ૧૬ આત
 અમારાં મરે માહા કરે, તે જોતાં દીનતા જોઈએરે; અ-
 મો સર્વને વન મુકીને, એન ભજતા છોઈએરે. ગીરધર.
 ૧૭ મુખ સર્વેમં હું છું જાણું, માન કરે તે રોતરે, મુજથી
 હવે ચક્ષાએ નહી, ચાલો તે પદ મીતિરે. ગીરધર. ૧૮
 સ્કંધ ચઢો કહ્યું કશીજી, વિપ્રીતે મન જાણુંરે; ત્યાં થયા
 અંતર હેત વાહાલાજી, વળી વળી વિલાપ વખાણુંરે. ગી
 રધર. ૧૯ જોતાં આબ્યાં સર્વે, એપણુ દુઃખે ભરીઆંરે;
 એના મુખનાં વચન સાંભળી, વિસ્મે થઈ સહુ રહ્યારે.
 ગીરધર. ૨૦ ચંદ્ર પ્રકાશ ગયાતાં શોભી, તમ જોઈ પાછાં
 ફર્યાં; ભાગવદ ગુણ અલાપે પ્રભુના, ગાઈ ગાઈ ધર વિ-
 સરીઆં. ગીરધર. ૨૧ જીમનાં પુત્રીન મળી સહુ આબ્યાં,
 કૃષ્ણ ગવન ચિત લેઆં; દ્વારકેશતી અનુચર જાણી, કયા
 કટાક્ષે કહ્યારે. ગીરધર સામળીઆ. ૨૨ તમે ક્યાંહાં ગયા
 વનમાળીરે.

ધોળ ૯૧.

પંચહી પદ ૩ જીં લક્ષીતછંદ.

વ્રજ અતિ શોભીયુ, જન્મ તવ કરી, રમા શોભીયું હો
મળ્યા હરી. ૧ વિરખે જળથકી મૃત્યુ રાખીયુ, ગીરધરે
કરી એહ જાણીયું. ૨ આનંદ ગોપીકા અખિલ જીવને,
બ્રહ્મ પ્રાર્થના, જાદવ કુળે થયું. ૩ સંસાર ભય થકી, ચાલું
શાલુંછું, લક્ષ્મી કર ગણો, તેજ કર ધરો. ૪ શીકાર તો
થરો મુખ દેખાડીયું, સર્વ ભક્તનું ગર્વ તે હર્યું. ૫ પ્રણીત
જીવનું પાપ છેદવું, ચાલુંકમળધી, કામ ભેદવું. ૬ મધુર
વાણીએ, આનંદ જે થયું, એવા ભક્તને અમૃત પાવવું ૭
તવ કથામૃત કરી તૃપ્ત જીવને, શ્રવણ મંગળે કુઃખ તે
ગયું. ૮ હાર્ય વખાણું વ્રહે દયા નથી, રેદ છોડીને ચિત
ઓભીયુ. ૯ ગાય ચારતાં વ્રજ ધાદીયુ, લકતી ત્રણ શલા
ચિત દેખીયું. ૧૦ ઓખ આ અવાસમે, વદન ગૌર જે,
જોઈ પંચ સ્વર, પ્રગટ તે થયું. ૧૧ નમન પામીયું રમાએ
રચ્યું, ધર્યા ભુવણે એહજ થવું. ૧૨ વેણુ નાદથી શોક
નાશીયું, અન્ય નમન ન જોઈ અધર પાવવું. ૧૩ ભ્રમણ
અન્ય કરો નિમેશ જીગ થયું, વદન દેખતાં પલક કુઃખ
ગયું. ૧૪ સર્વ મુકીને સમીપ આવીઆં, ગ્યાન સાંભળી
કહો ક્યાં ગ્યાં. ૧૫ અતિ ઉદારછો ઇંદ્ર રાધવું, તે જોઈ
વામાનું મન મોહીયું. ૧૬ સર્વ ભક્તના વ્યક્ત રૂપછો,

સર્વ રદેનું કમણ ત્યાગીયું. ૧૭ અન્ય ભ્રમણુ વુમાશણુ
ખુચીયું, તણુ રદ પદ ધરો કહ્યું માનયું. ૧૮ જીગલ ચ-
ણુની રણું આપયું, દાસનો દાસ દારકેશ જાણુયું. ૧૯
વ્રજ અતિ શોભીયું.

ધોળ ૯૨.

પંચદ્વી પદ ૪ થું.

સર્વ ગાઈને રહ્યા, પ્રભુજીને આભ્યાં એમ, શુસ્વરે કરી
રૂદન કીધું; દુઃખ મનમાં ત્યમ, કહીએ પ્રાણુ નિધ્યની
વેદ્ય. ૧ પ્રગટ્યા ત્યાંથી કક્ષનજી, મુખ સદન મુખાર્વિદ
પીતાંબર અધરૂરી માળા; એહ ગોકુળચંદ કહીએ. ૨
સર્વ ઉભા થયા ગોપી, કરી દ્રષ્ટ પ્રસન્ન, પ્રાણુ આભ્યા હાથ
પગથી, થયાં ઉભાં મન કહીએ. ૩ કેટલાં અંગુલી કરી
કરી, ગ્રહાં વેદ પ્રસંન, ચંદન ચરચિત બાહુ લેધને; ધરૂ
સંશે અશ, કહીએ. ૪ કેટલાં અંગુલી કરીને, ચહોછે
તંબોલ; અક હસ્તસરોજ લીધું ધરૂ રૂદ અમુલ્ય કહીએ.
૫ કેટલાં ભ્રુકુટી કુટીલ રાખી, પ્રેમનો આવેશ; વક દ્રષ્ટ
કરીને જોયું, રસભર્યા આવેશ કહીએ. ૬ એક દ્રષ્ટ ટીક
જોઈ રહ્યા મુખ પાનથી ન અધાય; નૈન દારારદે લાવી,
ન મેદ્ય ન ભીડાય. કહીએ. ૭ ત્યાં કરીજોઈ જોઈ પ્ર-
ભુજી આનંદોઆ, વ્રેહતાપ સમાય; વ્રજભક્ત હરી સ
વજાંતછે, તે અધિક શોભા થાય કહીએ. ૮ કાળોદ્રી

સહુ પુત્રીન આબ્યાં, હર્ષ મનનાં અપાર ચંદ્ર; કીર્ણ નિ
શાનિશા નિર્મળ વળી ભોમી સમાર. કીહીએ ૯ ઉ.
દહોદે કરી શ્રુતી નામનો રથ જ્યમ પુર્ય કામ; ઉત્રી
વસ્ત્ર કુમકુમ અંકીત, પાર્થ્યા તે ઠામ, કહીએ. ૧૦ ત્યાં
બીરાજ્યા પ્રાણ નિધિ ગોપી શ્યામસ્પષ્ટ, સ્પશ હસ્ત
અતંગ દીપન; સ્મરણ ગોપી દ્રષ્ટ. કહીએ. ૧૧ ભજે તે
હેને ભજે જેકોઈ, તે કહીએ વિપરીત; ભજે ન ભજે
નહી ભજે, કહો ક્યાંહાંની રીત. કહીએ. ૧૨ પરસ્પરે
ભજે જે કોઈ, આપ આપણે અર્થ; વિપ્ર જોગ્યે ભજેછ,
તે જાણજો જુગત્ય, કહીએ. ૧૩ એક જોગી કામ પુરણ
મુઠ ગુર દ્રોહીષ્ટ; ચાર જાણની એક રીતછે, કહ્યુંછે ગો-
વીષ્ટ. કહીએ. ૧૪ અમો તો ભજતાં નથી, તે બ્યાન
છુટી જાય; દ્રવ્ય પામો જાય ત્યારે, અધીક તનમે થાય.
કહીએ. ૧૫ અમો ભજન પરોક્ષ કીધું, જાણજો એ સત્ય;
ત્યમ ભજનુ શું કહું, કેહેતાં ન આવે કત્ય. કહીએ. ૧૬
ચીરણ કાળનું આયુષ્ય લેઈને, આરોગણ ક્યમ થાઉરે;
દારકેશ કેહેછે છબીપર, નિરંતર બલજાઉ. કહીએ પ્રાણ
નિધની વેદ્યા. ૧૭

ધોળ ૯૩.

પંચદ્વી પદ પ મું રાગ ગરબી.

વાહાલા તારાં વચન સાંભળીને હરખ્યા, વાહાલાતારાં

વિરહ તાપ કરાવ્યા; વાહાલા તારા અડતાં આનંદ પર-
 ખ્યાં. રાસ રમીશું શ્રી ગોકુળચંદ્રશૃંગોલ, ૧ વાહાલા
 રાસ આરંભણ કીધું, વાહાલા નૃત્ય ભેદ ગતી સીધું;
 વાહાલા ખાડુ પરસ્પર લીધું, રાસ. ૨ વાહાલા ઉછવ
 રાસ અમુદય, વાહાલા અનેક મંડળી ગોળ; વાહાલા દૃશ્ન
 આદે તે સોળ, રાસ. ૩ વાહાલા દેવ સ્ત્રી દરશાવ્યાં, વા-
 હાલા ચઢી વૈમાન સહુ આવ્યાં; વાહાલા સંગે સખત ક-
 હાવ્યાં, રાસ. ૪ વાહાલા દેવ દુંદભી વાળે, વાહાલા ગાંધૃવ
 આનંદ રાળે; વાહાલા પુષ્પ વ્રષ્ટિ કરી સાળે, રાસ. ૫
 વાહાલા નેપુર કંકણી વાળે, વાહાલા ખાહેમાં મધ્ય
 મણી રાળે; વાહાલા રાસ મડળી રસ સાળે રાસ. ૬
 વાહાલા શ્રમ કણુ મુખપર અલકે, વાહાલા ભુવિલાસ
 ભુવિ લળકે; વાહાલા લક્ષીત મેઘ જળ ઝળકે, રાસ. ૭
 વાહાલા હિંચે સ્વર તે ગાય, વાહાલા રાગ રંગ ત્યાં થાય;
 વાહાલા તે રસનું શું કહેવાય, રાસ. ૮ વાહાલા અધિક
 સર્વકો નિખી, વાહાલા રૂઝું કહેતાં હર્ષી: વાહાલા સંગ
 સખી સહુ સરખી, રાસ. ૯ વાહાલાને રાસ અમિત કોઈ
 કહીએ, વાહાલાને ખાડુ કંઠ કરે અહીએ; વાહાલાને મળી
 અમે દિલકા લહીએ, રાસ. ૧૦ વાહાલા ચંદન ભુજને
 દીધું, વાહાલા અતિ યુમાશ મન લીધું; વાહાલા પુલકીત
 મુખન કીધું, રાસ. ૧૧ વાહાલા નિત્યે વિદકલ સરેશ,
 વાહાલા મુખ કપોળ કર પરસે; વાહાલા ચરવિત ખિંદુ

દરેરો, રાસ. ૧૨ વાહાલા નૃત્યગ્યાન મન ઠ્યું, વાહાલા
 નેપુર કિઠિણી રસીયું; વાહાલા હસ્ત રેદર ધ્યું, રાસ.
 ૧૩ વાહાલા એકલ પામ્યા ગોપી. વાહાલા કંઠ બાહુ
 આરોપી; વાહાલા રંગરેલી મન સોપી, રાસ. ૧૪ વાહાલા
 કણું કમળ બિરાજે, વાહાલા દ્રુમ અલક મુખ ભાજે;
 વાહાલા ભ્રમર રસ ગુણુ ગાજે, રાસ. ૧૫ વાહાલા માંગ
 મોતી કેસી, વાહાલા તેમ ગોપી રંગ રેલી; વાહાલા બા
 જક દરપણુ ખેલી, રાસ. ૧૬ વાહાલા વ્યાકુળ રસઆનંદ,
 વાહાલા કહેતાં ન આપે છંદ; વાહાલા એ વંદાવનચંદ,
 રાસ. ૧૭ વાહાલા ખચર સ્ત્રી રસ જોયુ, વાહાલા કામ
 દ્રષ્ટ મન મોહ્યું; વાહાલા વરદાને રસ મોહ્યું રાસ. ૧૮
 વાહાલા અતી વિરહેથી આણુો, વાહાલા પ્રેમ અમ્મીત
 મુખ જાણુો; વાહાલા પુછ ન કીધું પાણુ, રાસ. ૧૯
 વાહાલા સ્પર્શે આનંદ થાએ, વાહાલા લીલા થઈ તે
 જાવાએ; વાહાલા અમ્મત દ્રષ્ટિ જોવાએ, રાસ. ૨૦ વા-
 હાલા અમ્મિત સર્વે જાણુો, વાહાલા ક્રિડા કરીનેવખાણુો;
 વાહાલા જળ પ્રવેશ મન આણુો, રાસ. ૨૧ વાહાલા
 જળ ક્રિડાની રીત, વાહાલા કહે ન આપે પ્રીત; વાહાલા
 પરસ્પર થઈ જીત્ય, રાસ. ૨૨ વાહાલા જળથી ગમન
 કર્યું, વાહાલા પુષ્પીત વન સંચર્યું; વાહાલા તે જોઈ મન
 ઠ્યું, રાસ. ૨૩ વાહાલા નવરંગ નાટક સોજે, વાહાલા
 ચંદ્ર નીશા અતી રાજે; વાહાલા મદન જોઈને લાજે,

રાસ. ૨૪ વાહાલા રાગએ પુછયું એમ, વાહાલા ધર્મ
 રીત્ય તે તેમ; વાહાલા અધર્મ પ્રવેશ તે કેમ, રાસ. ૨૫
 વાહાલા ધર્મ સત્ય કરી સ્થાપો, વાહાલા વ્યકતા કરતાં
 રાખ્યો; વાહાલા પરદારા કેમ જાપો, રાસ. ૨૬ વાહાલા
 પોતે પુરણુ કામ, વાહાલા ઈચ્છિત કીધું તેમ; વાહાલા
 અભિપ્રાય કો એમ, રાસ. ૨૭ વાહાલા યું કીજ્યે કહો
 વીચાર, વાહાલા પુરણુ એ અવતાર; વાહાલા અનલ
 પડે સર્વે સાર, રાસ. ૨૮ વાહાલા ઈશ્વર વચન પ્રમાણુ,
 વાહાલા આવાણુ કરે અજાણુ; વાહાલા બુદ્ધિવાન ત
 અજાણુ, રાસ. ૨૯ વાહાલા હરીરસની ગત વખાણુ,
 વાહાલા તવન કરે અજાણુ; વાહાલા જેમ રૂં વિખ
 ખાણુ, રાસ. ૩૦ વાહાલા ઉચિત કરે વાણી, વાહાલા
 ઉચિત વગર સુહાણી; વાહાલા નીરહંકારી જાણી, રાસ.
 ૩૧ વાહાલા એવું કેવું પ્રતાપે, વાહાલા ઈશ્વર કરી સહુ
 જાપે; વાહાલા ભક્ત મનોર્થ આપે, રાસ. ૩૨ વાહાલા
 જેહી પદ રજ માગે, વાહાલા ધ્વજાદિક અનુરાગે; વા-
 હાલા કરમ બંધ શું લાગે, રાસ. ૩૩ વાહાલા ગુલામી
 પ્રીત જાણો, વાહાલા અંતરજામી માણો; વાહાલા બાંધ
 કુર્કમ વખાણો, રાસ. ૩૪ વાહાલા મનુષ્ય દેહ ધર્યું,
 વાહાલા તે કિડા આચર્યું; વાહાલા ગુણ ગાઈ ભક્તિ
 વયુ, રાસ. ૩૫ વાહાલા ગોપ મન કાંઈ નાળ્યું, વાહાલા
 મોઝ માયા કરી છાયું; વાહાલા પાસે દારા દેખાયું, રાસ.

૩૬ વાહાલા બ્રહ્મ રાત્રી તે જાણી, વાહાલા તોચ્છે ત્રમ
 ન માણી; વાહાલા ઘેર ગયાં સહુ રાણી, રાસ. ૩૭
 વાહાલા ચ્છે લીલા જે ગાચ્છે, વાહાલા શ્રવણુ રૂદે રસ
 લોવે; વાહાલા ભક્તિ માહા કૃષ્ણ પાવે, રાસ. ૩૮ વાહાલા
 ધન્ય વ્રજવંતી ગોપી, વાહાલા મન કરી સરવ સૌપી;
 વાહાલા ધન્ય જમુનાં રસ ચ્છોપી, રાસ. ૩૯ વાહાલા
 શ્રીમદ વલ્લભ ચાણુ, વાહાલા શ્રી વિઠ્ઠલશને વરણુ;
 વાહાલા દ્વારકેશછે રાણુ, રાસ રમીશું શ્રી ગોકુળચંદ્રશુંરે
 લોલ. ૪૦ સંપુણુ.

ધોળી ૯૪.

પંચદ્વી પદ ૬ રાગ ગરબી.

સરખી સાહેલી સહુ મળીને, નવ સત આત્મણુ સ-
 જીઆરે; સાન કરીને વાહાલાને તેડો, લટકે ગરબે રમીચ્છે
 ચાલો જોઈચ્છે. ૧ શ્યામા શ્યામને મધ્ય ખેસારી, તાળી
 વાહુ હાથેરે; નિર્ખતાં વાહાલે રીઝીજી, જીવે કટાક્ષ
 સાથે, ચાલો. ૨ સમ સ્વર ચ્છેકવીશમું રચના, ગ્રામ વ-
 ણુવને ભેદરે; રાગણીચ્છો છત્રીશે મેળવી, ગાચ્છો પ્રયંધ
 ભેદ, ચાલો. ૩ લાગદાટને ઉર પતી રસ, સંગીત નૃત્ય
 ગતી લીજેરે; મુશકાઈ વાહાલાચ્છે જોયું, સર્વે રસમાં
 ભીજાં, ચાલો. ૪ શામળીચ્છે ત્યારે ઉભા થઈને, વાણુવાઈ

કાંઈ કીધું; વિહવળ થયાં સાંભળી સર્વે, મન આકરશીને
 લીધું ચાલો. ૫ છુટા કેશ સ્થિત શ્રમ શ્રી કર, ભુજા
 આછાડી લટકે; કરણ કુલ નકેસર ટીલડી, કંકણ પ-
 હોચી મટકે, ચાલો. ૬ અક્ષાનંદ થકી ઉગાર્યાં, ભજના
 નંદે લીધારે; રાસ રમી જળ ક્રિડા કીધી, સર્વ મનોર્થ
 સીધાં, ચાલો. ૭ અક્ષાદિક શનકાદિક શંકર, ચઢી વૈભવે
 જોયરે; ગુણગાંધર્વ વ્યપસરા કીનર, પુષ્પ વ્રષ્ટી ત્યાં હો-
 ચ્ચે. ચાલો. ૮ ધન્ય વિદ્યુતની પેરે સહુને દરશન યોગી
 રીતે અક્ષ રાત્રીને લેખે કીધું; યોગીપેરે સર્વ જીતે, ચાલો.
 ૯ ધન્ય ગોપી વ્રજ શ્રી જુમનાં ત્રક, જ્યાં દશ રસ
 પાચ્ચે; શ્રી વલ્લભે ચર્ણુ પ્રતાપે, દારેકેશ નીજ ગાચ્ચે.
 ચાલો જોઈએ. ૧૦

ધોળી ૯૫.

અથ શ્રી પંચદ્વી ૭.

દીઠી સરદની રાત સોહામણીજો, વાહાલે રાસ રમ-
 વાની ઇચ્છા કરી જો. ૧ વાહાલે વેણુ વગાડી વનમાંજો,
 સ્વર પુરો સખીના કર્ણુ રદયમાંજો. ૨ નારી શ્રવણે
 સુણી સહુ નીસરયાં જો. કુળની મર્યાદા વિસરાંજો. ૩ તે-
 હને તતક્ષણુ ગ્રહ કાળ મેલીઆં જો, અંગે અટપટાં આ
 ભુષણુ પેહરીઆં જો. ૪ એમ આવતાં તે દીઠાં સુંદરીજો

ત્યારે ગમન વાવક બોલ્યા હરીજો. ૫ તમે શાંતે તે આબ્યાં
સહુ મળીજો, તમો કુળવંત કહાવો કામની જો. ૬ એમ
લોકમાં તે લાંછન લાગશે જો, તમારે પતીવૃતા ધર્મ ભા-
ગશેજો. ૭ પતીવૃતા પતિને છોડે નહીજો, પર પુરૂષયું પ્રિત
જોડે નહીજો. ૮ શ્રીમદન મોહનજી રૂપે ધરીજો, બે પાસે
તે સોહીએ કામનીજો. ૯ મધ્ય રાજે શ્રી ગીરધર રાજ-
આજો, પ્રભુ સાતે સ્વરૂપ ખીરાજીઆજો. ૧૦ પ્રભુ સાતે
સ્વરૂપ લીલા કરેજો, એણી પેરે તે વ્રજમાં વિચરેજો. ૧૧
ત્યારે શુંદરીને આલિમાન આવીયુ જો, ભાગ્ય પોતાનું
સરાવીયુ જો. ૧૨ ત્યારે અંતરધ્યાન હુઆ હરી જો, ઘણો
વિલાપ કરેછે શુંદરીજો. ૧૩ શ્રી જીમનાંજી પુલીન આવી
રહ્યાંજો, ત્યારે નાથજીને મન દરજી આવીજો. ૧૪ શ્રી
ગોકુળચંદ માજી રૂપે ધરીજો, ત્યારે શુંદરીને દરશન
આપ્યા હરીજો. ૧૫ દ્વારકેશ પ્રભુને જાઉ વારણેજો, ફરી
વ્રજ પ્રગટ્યા હમ કારણેજો. ૧૬

ધોળી ૯૬.

મહારા વાહાલાના વનમાંછ, વાગે રૂડી વાંસલડી; હુંતો
ધેત્રી ફરં ધરમાંછ, કોણે દીધી સાંકલડી. ૧ કુંભ વિના
જળ ભરવા ચાલી, શીરપર મેહેલી ઉઠાણીરે; ગઘણુરે
ભેઈ જળ ગળવારે બેઠી, કુંભની શુધ્ધિ ભુલી. વાગે. ૨
ગુણીઆ વના ગઉ દોવારે બેઠી, સાડી ભીંગઈ નવ

જાણીરે; વાછડું વાળતાં ગોપીયુરે, બાળક બાંધ્યાં તાણી
રે. વાગે. ૩ થી તાવીને છાસમાં રેડ્યાં, ને દુધમાં રેડ્યાં
પાણીરે; નેતર સઘને નાવડીયો બાંધ્યો, ધરનો ધણી નવ
જાણુરે. વાગે. ૪ પાત્ર વિના મેં ભોજન પીરશ્યાં મો-
દક મરચ્યાં ભેળીરે; સાકર વડીનાં સાક વધાર્યાં, શેવમાં
સુંઠ ભેળીરે. વાગે. ૫ સાસુ કહે વહુને વૈતર વળગ્યાં, અ-
વચળિયા ઉતરાવોરે, દીયરે કહે ભોગધને બાંધો, સાન
કરી સમજાવોરે. વાગે. ૬ તનમન માહારા પ્રાણુ હરીરે,
માહારો વાહાલાજી મથુરાં જાયરે; રામકૃશ્ન પ્રભુ એ રસ
પીતાં, વારે વારે સમજાવુરે. વાગે રૂડી વાંસડડી. ૭

ધોળ ૯૭.

શ્રી વિઠ્ઠલનાથજી માહારાજનું ધોળ.

માગશર વદી ચતુરદશી સાહેલીરે, શુભ વેળા શુભવારે;
શ્રી વિઠ્ઠલવર ભુતળ પ્રગટીઆ સાહેલીરે. ૧ ધન્ય ધન્ય
માત ચારોમતી સાહેલીરે, પુરુષોત્તમ અવતાર; શ્રીવિઠ્ઠલ.
૨ ઘેર ઘેર પોહોતી વધામણી સાહેલીરે, હર્ષાગ્રે વસા
તાત. શ્રીવિઠ્ઠલ. ૩ તોરણ બાંધ્યાં બારણે સાહેલીરે, ઘેર
ઘેર આગ્રવ થાય. શ્રીવિઠ્ઠલ. ૪ ધન્ય ધન્ય એ કાંકરોડી
એ સાહેલીરે. માનુની મંગળ ગાય. શ્રીવિઠ્ઠલ. ૫ જગચક્ર
સહુ ટોળે મળ્યા સાહેલીરે, સુણી અનોખમ વાત. શ્રીવિ-

કુલ. ૬ વીધથું વેદ સ્નાન કરે સાહેલીરે, દાન આપે વ્રજ
નાથ. શ્રીવિકૃલ. ૭ થાળ ભર્યાં સગ મોતીએ સાહેલીરે,
આવ્યાં શ્રી વ્રજની નાર. શ્રીવિકૃલ. ૮ વિપ્ર વેદ ધુની
ઓયરે સાહેલીરે, દેછે સહુ આશિષ્ય. શ્રીવિકૃલ. ૯ વ-
ધાવા આવે સહુ લાલને સાહેલીરે, હંછે હરખ ન માય.
શ્રીવિકૃલ. ૧૦ દાદીએ લીધા ગોદમાં સાહેલીરે, નિર્ખે
સધળો સાથ. શ્રીવિકૃલ. ૧૧ વૈશ્રવ ગાય આનંદ થું સાહે-
લી રે, આજ શ્રી જુગદીશ. શ્રીવિકૃલ. ૧૨ દેવનાં કુંદભી
વાગીઆં સાહેલીરે, પુષ્પની વૃષ્ટિ થાય. શ્રીવિકૃલ. ૧૩
દેવી એવે કારણે સાહેલીરે, ફરી લીધો અવતાર. શ્રી-
વિકૃલ. ૧૪ શણે લીધા એવે સાહેલીરે, લીલાનો નહી
પાર. શ્રીવિકૃલ. ૧૫ દાસ વલભ જાય વારણે સાહેલીરે,
પુરુષોત્તમ અવતાર, શ્રીવિકૃલ ભુતળ પ્રગટીયા સાહેલીરે. ૧૬

ધોળી ૯૮.

કોઈ મને કશ દેખાડોરે શ્રી ગોકુળમાં, કોઈ મને પ્ર-
ભુએ મેળાવોરે મધુવનમાં; મેરી મતી હેરી તેરો મર્મ ન
જાણે, વનમાં ફેરે વાહાસો તનમાંરે. મધુવનમાં. કોઈ
મને. ૧ સકળ ખન હુંડ્યા સકળ વ્રજ ધેર્યા, અર્તારે હ-
દાશી માહારા તનમાં. મધુવનમાં. કોઈ મને. ૨ અમર
ચીર પેહર્યાં મેધાડંબર આઠ્યાં, કુલડાં ખેનનતી બાગન-

મારે. મધુ બનમાં. કોઈ મને. ૩ કાટંતા ચીર ને હાર
માહારા દુટયા, નિર ભરાયાં લોચનમારે. મધુ બનમાં.
કોઈ મને. ૪ સુરદાસ કેહે પ્રભુ તીહારે મીસનકું, ચ્યતીરે
ઉત્તર માહારા તનમારે મધુ બનમાં. કોઈ મને કૃશ
દેખાડોરે શ્રી ગોકુળમાં. ૫

ધોળ ૯૯.

માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી, હુંતો જોઉ તમારી
વાટ; માહારે મંદીર પધારો શ્રીનાથજી. ૧ હુંતો શેરી
વળાવીને સજકરે, હુંતો પથરાવું લીલાખીળા પાટ. મા-
હારે. ૨ હુંતો કંકુ કેસરના ગારા ધાલું, હુંતો મોટીકસ્તુરી
પડાવું ભાત. માહારે ૪ હુંતો ગોખે ગોખેરે દીવા કરે,
હર્ષે બધાવું હીચોળા ખાટ. માહારે. ૫ હુંતો સજમાર
સજુરે શોભીતા, ચર્ણુ ચોળી ગરચોળાંને ધાટ. માહારે. ૬
હુંતો આડ કરે કેસરતણી, હુંતો ચોખલીયા ચોકું ભે-
ભાટ. માહારે. ૭ હુંતો સુંદીર મંગાવુંરે મુખડી, જીવજી
જમવા તમારે કાજ, માહારે. ૮ હુંતો બીડાં વાળુરેખાસટ
પાનનાં, આરોગાવું શ્રીવલભરાય. માહારે ૯ હુંતો થાળ
ભરે સગમોતીએ, વધાવું શ્રીવલભનો પરીવાર. માહારે.
૧૦ હુંતો કરજોડી કરંવિનતી, બલીહારી જાય માધવદાસ.
માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી. ૧૧

ધોળ ૧૦૦.

૭૨ વૈશાકવદી એકાદશીરે, શ્રીવલ્લભજી પધારવાની
 પેરે; શ્રીલક્ષ્મણુ ઘેર સોહલો, ૭૩ અક્ષલાજીએ મનમાં
 વિચારીયુંરે, ૭૪ સુતતે પધરાવીએ ઘેરે. શ્રીલક્ષ્મણુ. ૨
 ૭૫ અશિકુંડે માગજ આપીઓરે, ૭૬ એહુ સ્તને વહેછે
 પય નિધોરે, શ્રી લક્ષ્મણુ. ૩ ૭૭ નિજજન સર્વે ઉ-
 ધારવારે, ૭૮ ભક્તિનો કીધો ઉપદેશરે. શ્રી લક્ષ્મણુ. ૪
 ૭૯ બ્રહ્મ સંબંધ કરાવીયારે ૮૦ શેવા કરાવી પ્રિયરે.
 શ્રીલક્ષ્મણુ. ૫ ૮૧ પુઠી મારગની વીધો ગતીરે, ૮૨
 કોને તે નવ કેહેવાયરે. શ્રી લક્ષ્મણુ. ૬ ૮૩ હેવાના કુળમાં
 શ્રી કૃષ્ણ પ્રગટીઓરે, ૮૪ અઠળક શ્રીવલ્લભાયરે. શ્રી
 લક્ષ્મણુ. ૭ ૮૫ નિશાધન જનને તે એ પ્રભુરે, ૮૬ પ્રગટ
 દેખાડીછે રીતરે, શ્રી લક્ષ્મણુ. ૮ ૮૭ એને કારણુ હરી
 દેહ ધરીરે, ૮૮ તેમાં તે સંશય નહી ભગારે શ્રીલક્ષ્મણુ
 ૯ ૮૯ અધમ તે જીવ ઓધારવારે, ૯૦ શ્રીવલ્લભશ્રી
 વિહારે. શ્રીલક્ષ્મણુ. ૧૦ ૯૧ એહુના ચર્ણુ કમળનિત
 રેલીએ, ૯૨ છોડીએ સકળ કલેશરે. શ્રીલક્ષ્મણુ. ૧૧
 ૯૩ હરીદાસ શોભા પ્રભુ નિર્પતાંરે, ૯૪ ચર્ણુ કમળ
 ધોરી ધારે; શ્રી લક્ષ્મણુ ઘેર સોહીઓરે. ૧૨

ધોળી ૧૦૧.

અથશ્રી પુષ્ટિ માર્ગના દસ મર્મ ધોળ સખ્યું છે.
 પુષ્ટિ માર્ગ તણાં મર્મ દસ જાણીને; નિત્ય આચરું કરીને
 રૂદે વિચારે, તો તેહને વરા થાયરે શ્રીહરી પ્રેમની વેલડી
 ત્યાંહાં વિસ્તારે. ૧ પ્રથમ એક મર્મ શ્રી મહાપ્રભુ જાણીને,
 વિશ્વાસ દઢ કરી વચન પાળે; અવર સાધન સર્વ લો
 કિકે કામના, એહુની કૃપાવિના કૃળ ન ભાળે. ૨ બીજો
 મર્મ તે કેવળ શ્રી ગુરુ, વાક વીશ્વાસ આચરણે કરવું;
 જે જે વાણી શ્રીવલ્લભ ઓચરે, તે તે વિચારીન મન ધ-
 રવું. ૩ ત્રીજો મર્મ તે શ્રીકૃષ્ણના નામનો, માહાત્મ હરેદે
 થાય સદૃશ સારે; અનંક પ્રકારના ધર્મ કો ઉચરે, કોટીમે
 અંસે નહીરે ભારે. ૪ ચોથો તે મર્મ વિશ્વાસ આણી કરી,
 પ્રભુજી કરશે તે અતી રૂઠું; રાધકા રમણ શ્રીધ્વજ બીહારી
 હરી, ભજન કરવું અન્ય જાણી કુડુ. ૫ અવર લીલા સહુ
 અનંત રૂપે કરી, અંતરશામક સદારે જાણો; શ્રી હરી
 શામજો અનંત રૂપે કરી, નિત્ય લીલા પ્રભુ નિત્ય માણે. ૬
 પાંચમો મર્મ શ્રીકૃષ્ણ શાણુંગત, લોક વાદ સર્વ પરિત્યાગ
 ભાવે; નિરોક્ષ ભાવ તે સર્વત્ર પરીપીઅે, ત્યારે શ્રી કૃષ્ણને
 દ્યારે આપે. ૭ છઠો મર્મ તે કેવળ નાથનો, સર્વ પરિત્યાગ
 ગુણુ ઝ્યાન કરીઅે; ઝ્યાના દ્વારા કરી સર્વ લીલા ખરી,
 શ્રી વ્રજનાથને રૂદે ધરીઅે. ૮ સાતમો મર્મ તે અંતરી

શેવા, વરણાત્મક વ્રજમાંહે ફરીએ; ભાવાત્મક ત્યાંહાં
 વિપુરે પોતા તાણું, સખી ભાવે થઈ સહુ વરીએ. ૯ આઠમો
 મર્મ તે ક્રિડા રસ ભાવના, અંતરમાં અનુભવ કરવો; જેમ
 જેમ સખી સંગ કોડે, તેમ તેમ તે આચરવો. ૧૦ નવ-
 મો મર્મ તે દ્વેષ દલ ભાવના, તાપ કલેશ રૂદ્રમાં ભાવે;
 જે ક્ષણ દશા વ્રજ સુંદરી ભોગવે, ત્યમ ત્યમ એકિને અ-
 નુભવ કરાવે. ૧૧ દસમો મર્મ તે દીનતા ભાવના, સર્વ
 પ્રકાર કરી રૂદ્ર દુખ આણો; અવર સાધન નાહાના વીધી
 છે ધણી, કૃષ્ણ કૃપા વિના કાંઈ અનમાને. ૧૨ એ મર્મ
 દસ જે કોઈ ગાય ને અનુભવે, તેહને શ્રી કૃષ્ણ આધીન
 થાય; શ્રીમદ વલ્લભ નીપટ કરૂણા કરે, આપણા દાસની
 ખાંહ સાહ્ય. ૧૩

ધોળ ૧૦૨. ૫૬ ૨.

અથશ્રી પુષ્ટિ મારગના શિક્ષાંતનું ધોળ પવિત્રા
 એકાદશીનું લખ્યું છે.

પુષ્ટિ માર્ગ શિક્ષાંતની સાંભળો કહું એક વાત, આવણુ
 સુદી એકાદશી વચન કહ્યાં જે રાત. ૧ શ્રીમદ વલ્લભને
 મન ઈચ્છા હપતી એહ, આરાધ્ય સંબંધની પ્રભુજી-
 એ કીધી તેહ; પોતાના જન જાણીને ચિંતા ધરી મન
 માંહ, આતૂરતા કીધી ધણી શીજી પધાર્યા ત્યાંહ. ૨

પુરણુ પુરુષોત્તમ તમેઓ, જીવછે દોષ સહીત; આધારણુ
 કારક પ્રભુ, કેહેજો ધરી મન ચિત. ૩ ત્યારે શ્રીજી એમ
 બોલીઆ, સાંભળો વલ્લભરાય, નામ સમર્પણુ ને કરે,
 તેહનાં પ્રાયશ્ચિત જાય. ૧૪ જીવ જંત ને કોઈ આવે,
 બુઝારે શરણુ; તે ઉપર કરૂણા કરી, રાખીશ માહારે ચણુ.
 ૫ પવિત્ર કરીને સુત્રવુ, પહેરાવું શ્રીજીગદીશ; કેશરી રંગે
 રંગીયુ, તાર ત્રણુસહને ત્રણુવીશ. ૬ મીશ્રી લોગ ધરા-
 વીઆ, વસ્ત્ર ધરું તતકાળ; કોર છેડા કરી કેશરી, ધોતી
 ઉપરણા સાર. ૭ શેવકને સુખ કારણુ, શ્રીજીએ કીધો
 શ્રમ; નામ સમર્પણુ આપીને, રાખ્યો વૈશ્નવ ધર્મ. ૮ શ્રી
 ગીરીધારીજી મંદીર પધારીઆ, એ સુખ કહ્યાં નવ જાય;
 હરીદાસ શોભા જોઇને, એનેક મંગળ ગાય. ૯

ધોળી. ૧૦૩

ધન્ય શ્રીવલ્લભ અઢેળમાં પ્રભુ વરીઆ જીમનાં તીરે,
 ધન્ય વૈશ્વજન વંદે એ પદ રજને ત્રવેણી તીરે. ૧ ધન્ય
 જીમનાંજીનો સંગમછે, હેતી લેહરે રંગ તોરંગ છે; પાવન
 થાય સ્થાવર જંગમછે, ધન્ય. ૨ ધન્ય પ્રયાગ વારી નિ-
 રખીએ, ધન્ય તીરથ સઘળાં પરખીએ. ધન્ય. ૩ ધન્ય
 વેણી માધવ મુખપર વારી, એની છબી નિરખી જાઉ
 બહીહારી; ધન્ય ધન્ય સરવજનના સુખકારી. ધન્ય. ૪
 ધન્ય પ્રયાગ તીર્થ શબ્દછે, ત્રવેણી તીરે દરવાજા છે;

તોતો સારે સરવનાં કાજછે. ધન્ય. ૫ ધન્ય દશાસ્ત્રમેધ
 આરે જાતાં, ધન્ય નિરમળ અંગાજી નાહાતાં; ધન્ય ધન
 હરખે હરી ગુણુ ગાતાં. ધન્ય. ૬ ધન્ય ધન્ય એ માધવટો
 નાહાતાં, ધન્ય નિર્મળ તેહેનાં તન થાતાં; ધન્ય સેહેજે તે
 વૈકુંઠ જાતાં. ધન્ય. ૭ ધન્ય અઢિએજ રાજછે, ધન્ય પે-
 લી તીરે ધંગ ખીરાજેછે; મધ્ય ત્રવેણી ગાજેછે. ધન્ય.
 ૮ જણે એ ખટકેને ભોગ ધરીઆ, ધન્ય ભવ સાગર
 ફેરો ટળીઆ; ધન્ય પ્રેમ સુધારસમાં ભળીઆ. ધન્ય. ૯
 ધન્ય જીમનાજીમાં વાસ છે, ધન્ય વદલભ કુળની પાસ
 છે; ધન્ય શોભા જોધ હરીદાસેછે; ધન્ય શ્રી વદલભ
 અઢેજમાં, પ્રભુ વશીઆ જીમનાં તીરે. ૧૦

ધોળ. ૧૦૪

ધેર આવોરે ગોપીયુના વાહાલા, આનંદ વધારો નંદના
 લાલા; નાથ નથી કાંઈ નાના કાલા, તો પ્યાલા પીજે
 પ્રેમનારે. ૧ આવોતો આક્ષીધન દીજે, પ્રેમ તણા રસ
 પાછને પીજે; દાસલડોને દરશન દીજે, તો નિર્ભે કેજે
 નામનીરે. ૨ જન્મો જન્મના શ્યામ છો સંગી, મજે
 ગોપીયુ એકજ રંગી; નાથ વિના નહિ ખીજા સંગી, તો
 રહીએ તીલંગી ટેકમાંરે. ૩ આપ ખજે ગોવરધનધારીયો.
 સુરપતી ફેરો ગર્વજ હરીઓ; વ્રજવાશીનાં કારજ સરી-

આં, તો ગોકુળ રાખ્યું રેલતુંરે ૪ માડી માહારે એ વર
 રૂડો, જોની બીકથી કંસરાય ખુદો, નહાનો એ પરાક્રમે
 પુરો, તો ચોદો અવિચળ આંદલડોરે. ૫ કુમ કુમ કરા
 છડા દેવરાવો મહારે મોતીના ચોક પુરાવો; તરીયા તો-
 રણુ દ્વાર બંધાવો, તો વાહાલાને વધાવો પ્રેમચૂરે. ૬ જો
 શીડા તેડી જોશ જોવરાવો, ધડીઆં લગન ઠીક ઠરાવો;
 ખાતીલ ખુપની ચોપ કરાવો, તો તેજ જઈ સ્વદાન દધ-
 નેરે. ૭ તમારા પીતાજી લખ્યાંલેછે, વાહારજો બેતા
 ત્રાગ ફળ્યા તમારે; પોકે તો પોહાએ કોડ અમારા, તો
 કેહે માધવદાસ કરગઈ હુંરે.

ધોળ ૧૦૫.

કુમરી.

મુખડાનું માંડણુ મોતી. માહારાજ માહારા મુખડાનું
 માંડણુ મોતી, મેહે જળ જીમતાં ભરન ગઈતી; મુખડુ
 ધોતાં ખોયું મોતી, માહારાજ માહારા મુખડાનું માંડણુ
 મોતી. ૧ ગાગર ભર પનઘટપર સુકી, લાગી કુળમોતી
 જોતી જોતી. માહારાજ. ૨ ઘર જાઉતો મોરી સાસ લ-
 ડાહે, નણુદી ખોલેછે મેચુંદેતી, માહારાજ. ૩ પુરુષોત્તમ
 પ્રભુ આપ્યે અચાનક, મોતીકું લીધુંછે માહારાજ ગોતી.
 માહારાજ માહારા મુખડાનું માંડન મોતી. ૪

(૧૨૮)

ધોળ ૧૦૬.

કુમરી.

ભોરેહી બાજી કાહાના તેરી બેસ બાસુરીયાં મેરાજી
અરા ધરે નહી ધીર. ટેક. ગોકુળ બાજી બંદ્રાવન બાજી,
અર જીમનાજીકે તીરે. મેરાજીઅરા. ૧ મોર મુગટ મક-
રાકત કુંડળ, શુંદીર શ્યામ શરીર. મેરાજીઅરા. ર પુરુષો-
તમ પ્રભુકી છબી, નિર્જત ધન્ય મનવાર શરીર. મેરા
જીઅરા. ૩ ભોરેહી બાજી કાહાના તેરી બેરન સાસુરીયાં,
મેહરા જીઅરા ધરે નહી ધીર.

ધોળ ૧૦૭.

કુમરી.

સામરો ન જાને મેરી પીર, કનાઈયો ન જાને મેરી
પીર; પીર પીર પીર એલી અરરરરરર, સામરો ન જાને
મોરી પીર. ૧ મે દધી બેચન ગઈતી બંદ્રાબન, સામરાને
ખેચો મોરો ચીર; ચીર ચીર ચીર જ્યમ ફાટો જ્ય અ
રરરરરર, સામરો ન જાને મોરી પીર. ૨ મેહે જળ જી-
મના ભરન ગઈતી, સામરાને ડારો મોપે નીર; નીરનીર
નીર છાંટો જ્યમ છરરરરરર, સામરો ન જાને મોરી પીર.
૩ બંદ્રાબનમે રાસ રચ્યોહે, હરીયા હમારાજીવ, જીવ

જીવજીવ ચાલ્યા જ્યમ ખરરરરરર, સામરો ન જાનેમો
શી પીર. ૪ સુરદાસ પ્રભુ તીહારે મીલનકુ, બંસરીકો
ફેંક્યો મોપે તીર; તીર તીર તીર કુંપી જ્યમ ધરરરરરર,
સામરો ન જાને મોરી પીર. કનઈપો ન જાને મોરી પીર.

ધોળી ૧૦૮.

જે કારતગ માસ વદી અષ્ટમી, જે પ્રગટ્યા શ્રીગી-
રધરલાલ; આનંદ યુને અતી ઘણો. ૧ જે ધોઢ સકળે
ગાજી રહ્યું, જે વાજેજે નિશાન; આનંદ. ૨ જે ઘેર
ઘેર હરખ વધામણાં, જે ઘેરઘેર ઓછવ આજ. આનંદ.
૩ જે મંગળ સજ કરો માનની, વ્રજ નારી વધાવા
જાય. આનંદ. ૪ જે ગોકુળ ગુંડીરે ઉછળે, જે તરીયા
તોરણ ધાર્ય. આનંદ. ૫ જે દાન આપે કેસરી રાયજી
જે ગજરથ અચ્ચતે ગાય. આનંદ. ૬ જે ગોકુળગામ
રળીયામણું, રળીયામણું શ્રીજીમનાંતીર. આનંદ. ૭ જે
ક્રિડા કરે ગીરધરલાલજી, જે રત્ન ગંગાજના વીર. આ-
નંદ. ૮ જે અ પ્રભુને નવ્ય ઓળખ્યા, તેહનો ફેરોપડ્યો
સંસાર. આનંદ. ૯ જે અ પ્રભુને જોણુ ઓળખ્યા, તે-
હેના ભાગ્ય તણુ નહી પાર. આનંદ. ૧૦ જે આશ
પુરી વાહાણે ભક્તની. બલીહારી જાય માંધવદાસ. આનંદ
માહારે અતી ઘણો.

ધોળ ૧૦૯.

શ્રી વલ્લભ કુળ ભક્તે પ્રગટીયા, પ્રગટ્યા શ્રીવીરલ
નાથે; દાસેને મંત્રે આનંદ ધણોરે વેદપુરાણે આવાતરે.
ધન્યમાતાજી શ્રીઅકાંજી, જાણેકરશ્રીનાથજી હુલરાવ્યારે;
શુક શન્કાદીક ગમનહી, પ્રગટ્યા શ્રીપુરપોતન આવ્યારે.
૨ ઘેરઘેર ગુંડી ઉછળે, તોરણ દારે સોહાયરે; પરમપનોતાં
શુંદરી, હરજીને નિર્ભયા જાયરે. ૩ સુંદરી સર્વ ટોળે મળ્યા.
સુખ જોઈજોઈ મોહરે; આનંદ સાગર ઉલટયો, ત્રીભોવન
જય જયકાર હોયરે. ૪ વાજાંત્ર વાગે શોભીતાં, ઘેર ઘેર
ઓછવ થાયરે; કુંદભી વાગે દેવતાનાં, શુકજી શ્રીભાગવત
ગાયરે. ૫ કેશર કુમકુમ છાંટણાં, દેવની આશિષ્યથાયરે;
દાન આપે શ્રીવલ્લભજી ધણું, ઉલટ અંગ ના માયરે. ૬
ભક્તિ માર્ગ સ્થિર સ્થાપવા, વૈશ્રવની કરવા સાહ્યરે;
આપણેન અનુગ્રહે કર્યો જોગી ન જાણે એ વાતરે. ૭
ભક્તિ કરો શ્રીવિઠ્ઠલજીની, ખીજ ફોગટ વાતરે; અરે
લીલા જે કોઈ જાણુરો, તે વ્રજવાસીનો સાથરે. ૮ મ-
ગસર વદીને નોમી ભક્તી ભક્તી ભક્તી આજીની વાતરે;
શ્રીવિઠ્ઠલવરે રૂદ્ધ હુવા, પ્રગટ્યા શ્રીપુરણુશ્લોકરે. ૯ ધવળ
મંગળ હોય ધણાં, આ સુખ અંગેન માયરે; ચીરણુજીયો
માહારો વાલમો, બક્ષીહારી માધવદાસેરે, ૧૦ શ્રીવલ્લભ
કુળ ભક્તે પ્રગટ્યા, પ્રગટીયા શ્રીવિઠ્ઠલનાથે.

ધોળ ૧૧૦.

સાંભળ સુજની વધામણી, શ્રી ગોકુળપતીને દરબાર; પારવતી માણ્યે સુત જનમીયા; શ્રી દ્વારકાં નાથજી અવતાર, પ્રગટ્યા શ્રી પુરૂષોત્તમ લાલજીરે. ૧ વાળું વાગે સોહામણાં, ગુણીજન ગાય છે ગ્યાન; માગણુ જ્યક મળ્યા સહુ, તેમને આપ્યાં બહુ દાન. પ્રગટ્યા. ૨ ધન્ય ધન્ય વદશાક માસનો, ધન્ય સુદી પડવાનો દીન; ધન્ય ઘડી શુભ વારનો, હરખ્યાં સર્વેનાં મન. પ્રગટ્યા. ૩ જીવતી જતરે ટોળે મળી, નવ સપ્ત સળ્યા રાણુગાર; ચાલો પ્રભુને વધાવાને, કરધરી મંગળ ચાર. પ્રગટ્યા. ૪ કંચન કળસ સુસ્તક સોહીએ, ગાતાં મંગળ ગીત; પ્રિતશું પોહોચ્યાં દરબારમાં, જાણુ આવા રાણુજીત. પ્રગટ્યા. ૫ ભેટ ધેર મન ભાવતી, વળી વળી વારણુ જાય; એ પ્રભુ ચર્ણુ પરતાપથી, નિજદાસ આનંદ ગુણુ ગાય. પ્રગટ્યા શ્રી પુરૂષોત્તમલાલજીરે.

ધોળ ૧૧૧.

સેનગોરી અમા શ્રીનાથજીને ખમા, ખમારે ખમા નં- દરાય સાંજાં; શેનં ગોળે ચડી નીહાલવારે, અમાં અ- મને આશા વાસન ગોરી, અમાં કેશરીઓ બાંધો સોહી- એરે, અમાં માથે સોહીએ પાધ ગોરી, અમાં બાંહે બાળુબંધ ખેરખોરે, અમાં કુંડળ ઝળકે છે ચાર ગોરી,

(૧૩૨)

અમાઁ ગોરી કુંદન ઝળકે ચાર ગોરી, અમાઁ ઝુમક લ-
ટકે ચાર ગોરી, અમાઁ મીઠે લાલનકુ, અમાઁ ફુલરી
અણુવટ પોહોચીઅરે, અમાઁ ગળે ગુંગકા હાર ગોરી,
અમાઁ ભીમના ઠાકોર ભેટીયોરે, અમાઁ વ્રજના પ્રાણુ
આધાર ગોરી, અમાઁ સેન ગોરી અમાશ્રીનાથજીને ખમા.

ધોળ ૧૧૨.

નાગર નંદજીના લાલ, માહારી ચુંદડીના ચોર; ચુંદડી
ચોરી વાહાલો દુદમ ચડી બેઠો, સાસરીયાં સુનાયકે, દુર
થકી દીઠો, નાગર. ૧ કાનડ કાળા મોરલી વાળા; મકર
ધારોરે, આધી રાત્ર મથુરાંથી આબ્યોરે, કુંસ કારણેરે.
વાલા નંદના. ૨ લાખ ટકેકી ચુંદડી, અજખ રૂડો રંગ;
સાસરે સંતાપશે મેરો ખુડો થશે અંગ. વાલા. ૩ નંદકુંવર
સ્વામ સુંદીર, મદન મોહનલાલ; નંદકે ગીરધર જીવન
મેરો નામ, વાહાલા વ્રજનારે મેરી ચુંદડીના ચોર. ૪

ધોળ ૧૧૩.

શ્રી ગોકુળનાથજીના લાલરે, શ્રી પુરુષોત્તમ વર રંગર-
શીઆ; વાહાલે કીધા વૈશ્નવ ન્યાલરે, જનમ જનમ મા-
હારે મન વસીયા. ૧ એમનું નખ શીખ અદભુત રૂપેરે, શ્રી

પુરુષોત્તમ; વાહાલો શ્રીકાંકરોલીના ભુપરે, જનમો જનમ.
 ૨ તમારાં સુંદીર નેન વિશાળરે, શ્રીપુરુષોત્તમ; તમો તી-
 લક મુદ્રા ધર્યા ભાળરે, જનમો જનમ. ૩ શ્રી મુખછે
 પુનમ ચંદરે, શ્રીપુરુષોત્તમ; જોતાં ભાગ્યાં ભવદુઃખ દુરે,
 જનમો જનમ. ૪ તમો શ્રીવ્રજભુષણના ભાતરે, શ્રીપુરુ-
 શોત્તમ, તમો શ્રીજીમનાંજીના તાતરે; જનમો જનમ. ૫
 તમો વ્રજકોર ખેટીજીના તાતરે, શ્રીપુરુષોત્તમ, શ્રીચારોમતી
 વહુજીના નાથરે, જનમો જનમ. ૬ શ્રીપદમાવતી વહુજી-
 ના કંથરે, શ્રીપુરુષોત્તમ; સુત શ્રીગીરધરજી ગુણુવંતરે, જનમો
 જનમ. ૭ તમો રાજનગર મુખ આધુરે, શ્રી પુરુષોત્તમ;
 માહાપતીત વાચ્યજી દુઃખ કાપુરે. જનમો જનમ. ૮ છોટી
 કાંકરોલી જનમ દીન કીધોરે, શ્રીપુરુષોત્તમ; નિજદાસેન
 શર્ણુ કીધોરે, જનમો જનમ માહોરે મન વશીયોરે. ૯

ધોળ ૧૧૪.

આ કળીમાં કારણુ એક, અષ્ટાક્ષરભારી, શ્રી વક્ત્રલ
 શ્રીમુખથી પ્રગટીઆ અષ્ટિ તારી, શ્રીવલ્લભ વંશની કૃપા
 થકી. કહું અષ્ટાક્ષર વર્ણુનરે, શ્રીમુખથી પ્રગટ્યા એ શ્રી
 વલ્લભ; એ વેળાને કહું પ્રણામ, અતષ્ટાક્ષર ભારી. ૧ આ
 દેવી જીવપર દયા વિચારી, રસ વરસાવા ભારીરે; શ્રીવિ-
 ક્રુલ પ્રભુજીએ કીપા કરીને, ગ્રંથ પ્રગટ્યા જહવારી; અષ્ટાક્ષર
 ભારી. ૨ અષ્ટાદશ કર્યા શ્લોક પ્રગટ્યા શ્રી વક્ત્રભરાજ

કુમારે; માહા ગુઠ રસ પ્રગટ કર્યા, જાઉ વંશ સહિત
 બત્રીહારી, અષ્ટાક્ષરભારી. ૩ પ્રથમ શ્લોકમાં પ્રગટ બતાવ્યું,
 શ્રીકૃષ્ણ ચંદ્રનું રૂપે; કૃષ્ણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ નેત્રી કરીને, સ-
 દા જપો રસ રૂપ, અષ્ટાક્ષરભારી. ૪ આનંદને વળી પરમાનંદ
 નું, સુખ અષ્ટાક્ષર માંહોરે; નિશ્ચંતને વળી નિઢળ થઈને,
 ભજે મજે પ્રજ્ઞરાય, અષ્ટાક્ષરભારી. ૫ શ્રીમાહાપ્રભુજીએ
 સાત ભક્તિનાં, દાન કર્યાં આમંત્રે; માહા અધોર કળી-
 જીવ ઓધારવા, સાતે ભક્તિનો એ જંત્ર. અષ્ટાક્ષરભારી. ૬
 સાત ભક્તિનાં નામ વખાણું, શ્રવણ વળી કીર્તનરે, સ્મ-
 રણને વળી શ્રવણ ભક્તિ, પાંચમી છે અરચન. અષ્ટાક્ષ-
 રભારી. ૭ પાદશ્રીવંદન વંદન વાસ તવ, એ સર્વે મળીને
 સાતે; માહા પ્રાકૃતી સાતો જાણે, એક એક મળી
 વિકાત. અષ્ટાક્ષરભારી. ૭ શુકપરીક્ષત પ્રહલાદ રોષજી,
 લક્ષ્મીને પૃથુરાજે; હનુમાન આદે સાતે જાણે, એકએક
 ભક્તિએ કીધાં કાજ, અષ્ટાક્ષરભારી. ૯ હુવા મોટાને
 બહુ પરાકૃષ્ઠી, પ્રાપ્ત થયું રતનરે; આ દૈવીજીવપર દયા
 વિચારી, અષ્ટાક્ષર ધન્ય ધન્ય, અષ્ટાક્ષરભારી. ૧૦ આ
 સાતેમાંથી એકે સાધન, આ કળીનાજીવ શું કરશે; અ-
 ષ્ટાક્ષર માહામંત્ર જાપ્યાથી, ભવસાગર તે તરશે, અષ્ટાક્ષર
 ભારી. ૧૧ જે દીવસથી શ્રી ગુરૂકૃપાથી, અષ્ટાક્ષર મળ્યું
 દાનરે; તે દીવસથી જીવત પરિયંત, રૂઢું રાખ્યું ધ્યાન. અ-
 ષ્ટાક્ષરભારી. ૧૨ સ્વાસો સ્વાસ ને હરતાં ફરતાં, અષ્ટાક્ષર

મુખ ગાયરે; નિંદ્રા જાગ્રણુ રસ્તે ચાલતાં, અહુર્નિશ ચા-
 લ્યાં જાય. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૩ આનંદને વળી પરમા
 નંદનું, સુખમળે સુખ થાયરે; માહા અસૌકિક લીલાનો
 અનુભવ, કરી લીલામાં જાય અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૪ પ્રથમ
 શ્લોકમાં શ્રી વલ્લભ શ્રીવિઠ્ઠલ, કૃપાબહુ ગુઠ કીધીરે; નિ
 શ્ચિત્તે દાન આપીને સકળ કામના શીધી અષ્ટાક્ષરભા-
 રી. ૧૫ બીજા શ્લોક સદા સર્વદા, શ્રીકૃષ્ણ સ્મરણુકરણું
 રે; જમના દુતણું કાંઈએ ન ચાલે, લેશમાત્ર નહીં ડરણું.
 અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૬ અધાત ભક્તિ અષ્ટાક્ષરની, માહા
 પાતક સહુ નાસેરે; ગોપાક્ષણુ સ્ત્રી બાળકની હત્યાતે સહુ
 ત્રાસેનાસે. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૭ ત્રીજા શ્લોકમાં માહા-
 ત્મ જાણી, અષ્ટાક્ષર નિત્ય જપવોરે; જમનાદુત પડે ન-
 હી દ્રષ્ટે, એવો અષ્ટાક્ષર ઓળખવો. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૮
 કાળકર્મ તેહને નહીંબાંધે, હિલટા અનુકુળ થાયરે; માયા
 મોહના આપે તેને, જે અષ્ટાક્ષર નિત્યગાય. અષ્ટાક્ષર ભા-
 રી. ૧૯ જ્ઞાન અજ્ઞાન ને શ્રીકૃષ્ણ ભજનથી, અગણીતપાપ
 સહુગાયરે; અજ્ઞાનની વાત વિચારો, માહાપાપી પાવન
 થાય, અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૦ ચોથામાં શ્રીસહીત અષ્ટાક્ષર
 વર્ણુ શ્રીવિઠ્ઠલેશરે, નિજશઠી ઉપર હેત વિચારી, ગુરૂ
 રૂપે ધરાતાઘરા. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૧ નિર પક્ષપડે નિરા-
 ધાર કરીને, પ્રગટ કર્યા માહારાજરે; પાંચમા શ્રીમુખ ક
 છથી, શ્રીવલ્લભ કીધાંકાજ. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૨ શ્રીગીરી

રાજ ધર્મું ચિંતા મટાવા, માહામંત્ર પ્રગટાવોરે; જ્યમ
 ર્ધ ઢગલો ચીનગી બાળે, તેમ જીવના દોશ મટાવા. અ
 ષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૩ દ્વાપરમાં પ્રભુ પ્રગટ થઈ, પૃથ્વીનો ભાર
 ઉતાર્યોરે; તેમ કળીમાં આ અષ્ટાક્ષરથી, વાહોલે સકળ
 શૃષ્ટિને તાર્યા. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૪ શ્રી વલ્લભ શ્રીવિઠ્ઠલેશ
 કૃપા કરીને, પુષ્ટિ રસ પ્રગટાવોરે; માળા તીલકછાપઅ.
 ષ્ટાક્ષર, પંચાક્ષર ધણા ભાવ્યા. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૫ છઠ્ઠા
 શ્લોકમાં અષ્ટાક્ષરના, અક્ષર વર્ણુવ્યા ત્રણુરે; શ્રીકૃષ્ણ ના
 મને સુભાગ્ય સાથે, દ્રઢ કરી મનનુ પરણુતા, અષ્ટાક્ષરભા
 રી. ૨૬ શ્રીથી અખંડ શોભાગ્યની પાત્રિ, મળે અલૌકિક
 ધન્યરે; કૃશાખ્દપાપ તાપને ટાળે, અશખ્દ કૃણી અન્યસા-
 ધન. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૭ સાતમા શ્લોકમાં શરણુ ત્રણુ
 એ, અક્ષર વરણુવ્યા આપરે; પ્રથમ શખ્દથી લક્ષ્યોરાશી
 ટાળી મટાવા તાપ, અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૮ રકાર શખ્દથી
 માહા અલૌકીક, લીલાનું થાય જ્ઞાનરે; આણુકારથી
 અન્ય આશરો છુટે, દૃઢ ભક્તિમાં રહે ધ્યાન, અષ્ટાક્ષર
 ભારી. ૨૯ આઠમા શ્લોકમાં એ મમાએ કૃપા ગુંઠ બહુ
 કીધોરે; પ્રથમ એ દૃઢ પ્રિત્ય ખતાવી, ખીજે સાઉજન થી
 થી. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૩૦ નવમા શ્લોકમાં મહાત્મ ગાણી,
 અષ્ટાક્ષર નિત્ય ગાયરે; શ્રીજી શ્રીવલ્લભના ચર્ણુ પરતીત
 સંદે દૃઢ થાય. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૩૧ દશમા શ્લોકમાં મા-
 હામંત્રથી, રોગ પાપ સહુ જાયરે; રીઝી થીઝી સહુધરમાં

આવે, પરમાનંદ સુખ થાય. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૩૨ એકાદ-
 શમો આણુંદને, વળિ પરમાનંદ પુરણે; સ્નેહ કરી અષ્ટા-
 ક્ષર ગાંધે, તેહને રોગ જ્યરનું ચુરણ. અષ્ટાક્ષરભારી. ૩૩
 દ્વાદશમો વળી પ્રેત ભુત, પિશાચ સર્વેને શીધેરે; ચારે શ-
 ત્રનો ૬૨ નહી તેને, અષ્ટાક્ષર રાખો ઢીંગ, અષ્ટાક્ષરભારી.
 ૩૪ ત્રિઓદશમાં કૃત્તિયા કૃદ્ધ અષ્ટાક્ષરથી ત્રાસેરે, આ
 નંદ મુરતી શ્રીકૃષ્ણચંદ્ર, નિજભક્તને રાખો પાસે. અષ્ટાક્ષર
 ભારી. ૩૫ ચતુરદશમાં સર્વે પ્રકારનું, દુખ મટે સુખ થા-
 યેરે; અહો રાત્ર શ્રીકૃષ્ણ ભજનથી, ઉભય લોકે સુખ ગાય.
 અષ્ટાક્ષર ભારી. ૩૬ પંચદશમાં વલ્લભ પ્રભુને, શાણું થઈ
 સુખ ગાયરે; સર્વ મેત્રનો રાજ શીરોમણી, ભજે સ્વર્ગ
 મટે વ્રજ થાય. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૩૭ અટ દશમો અષ્ટાક્ષર-
 નો, ગુપ્તે જપ થાયજો, મહાત્મ જાણી શ્રદ્ધાપુર્વક, ભજે
 તાપ કલેશ સહુ જાય. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૩૮ સત્તરમો સહુ
 શૃષ્ટીના, ઉપર હેત કરી પ્રગટ્યારે; વેદ શાસ્ત્ર પુરાણ
 આધનો, સાર સહુ મન ભાવે. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૩૯ અ-
 ષ્ટાદશમો શ્લોક શ્રીવીકૃલ, પ્રભુજીએ પુરાણ કીધોરે; અ-
 ષ્ટાક્ષરમાં નિધી જાણી, સકળ મનોરથ શીધો. અષ્ટાક્ષર
 ભારી. ૪૦ એવે વાહાલે નિજ શૃષ્ટી પર, દયા વિચારી
 ભારી ભારી રે; શ્રીગુરુ કૃપાથી વર્ણુવ કીધો, જાય દાસ-
 નો દાસ ખડીહારી. અષ્ટાઅક્ષર ભારી. ૪૧

ધોળ ૧૧૫.

ચાલો જળ જીમનાંરે નહાવા, ગીરધર આવશે ગાયો
પાવા. ૧ ગોવાળની મંડળીરે, લેછનેરે, વાહાલો માહારો
નાચે તાતા થેછરે. ૨ સુખની શી કહુરે સુજની, વાત
કંઠ વરણુવી ન જાય વ્રજની. ૩ વ્રજ વર્ણુવામાંરે ન
આવે, એ સુખ અનુભવીયાથી ન આવે. ૪ અનુભવમાં
છરે એહને, એ ક્યાંહાંથી જેહને તેહને. ૫ એ સુખ પાં-
ડવારે હો પાસે, એ સુખ અરજીતને અભિલાસે. ૬ દાસ
વલ્લભનારે સ્વામી, વાહાલા માહારોછે અંતરગમી; ચાલો
જળ જીમનાંરે નાહાવા. ૭

ધોળ ૧૧૬.

હરિ તને પ્રસન્ન તે ક્યમ થાશે તાહારા દીલનું કપટન
જાય, પ્રભુ તને પ્રસન્ન તે કેમ થાશે ટેક. એ પૈસાની
ચુર શેવા બતાવે ત્યારે ત્યાં ગણગણનું શું બોલે, ધરની
સ્ત્રી જ્યારે માગે ધરાણું; ત્યારે હર્ષ મગન થઈ ડોલે, હરી.
૧ હરીના ભક્તને લુપ્તચક્ર વેડ વળગી હોય જાણે, સગા
સમંધી જ્યારે પરણા આવે; ત્યારે નિષ્ઠાન પિરશે પરાણે,
હરિ. ૨ એકાદશી ઉછવ જાગ્રણમાં, ત્યાં તને નિદ્રા
લાગે; ભાંડ ભવૈયા નૃત્ય નારી સંગ, આખી રાત તું
જાગે. હરિ. ૩ હરીની શેવા કરતી વેળા કાયા તારી કંપે,

ગંજી સોગટાં રમતાં; આખો દીવશ ના જંપે, હરી. ૪
હરીનું ચંદન ધસતી વેળા, શ્રમે શરીર બગડે; કુંડી ક-
તકુ મરી મશાલો, ભેળિ ભાવે ભાંગ રગડે, હરી. ૫ ખોટાં
મોતી કાચ કીડીઆં ભગવત ભુવણુ ધાલે, સોનું રૂપુ
મણી મુગતાફળ; ધરની સ્ત્રીને નવ ચાસે, હરી. ૬ આ
કરવું આ ના કરવું, એમ સહુને શીક્ષા દેછે; કહ્યા પ્ર-
માણુ કશું કરતો નથી, અનુચિત કર્મ કરેછે, હરી. ૭ જગત
દેખતાં જપને એસે બાકી નવ નાહાય ખાવા, ગળુ કાપતાં
થાય ગરગળો; એ વૈશ્વના વાહલા, હરી. ૮ ભજન
હરી નામ રટણુમાં ચ્યતી આળશ તાહારે, હાચાં કુટણુ
પરનિંદામાં આખો દીવશ ન હારે, હરી. ૯ અંતરની
ગત્ય કોય ન જાણુ જાણુ અંતરજામી, સાચા સબંધી
સામળિયો; દાસ દયાનો સ્વામી, હરી. ૧૦ સંપુર્ણ.

ધોળ ૧૧૭.

વ્રજ ચોરાશિ કોસની વન યાત્રાની પરીક્રમા

દયારામ કૃત લખીછે.

છે પ્રથમ પ્રણામ શ્રી વિઠ્ઠલ નાથ, એમના શેવક
જનનો મળીઓ સાથ. ૧ ચાલો ચાલોરે વૈશનવ વ્રજમાં
જાઈએ, શ્રીગીરધારીજી નિર્જી ધણીઆતાં થઈએ. ૨
પેહેજા શ્રીજીમનાજી વિશ્રામ ઘાટ નાહીએ; પરિક્રમા
કરતાં હરીના ગુણુ ગાઈએ. ૩ સરવે ભગવદી મળી મધુ

વન જઇએ, તાલ વન કમોદ વન જઈ નાહીએ. ૪ સતુ
 વાધ ભૈરવીને બોહોળાં વન, ત્યાંહાંતો શ્રી કુંડ નાહી
 થઇએ પાવન. ૫ નાહાઇએ રાધાકૃષ્ણ કુંડ પ્રભુને ભજીએ,
 શ્રી વલ્લભ શ્રી વિઠ્ઠલની બેઠકે નમીએ. ૬ નારદ કુંડને
 કુસ બોખરજે, શ્રી પ્રભુનું ભજન મનથું કરજે. ૭ જીરે
 ગ્વાલ પોખર નાહીએ તેહ, શ્રી ગીરધારીજીની ટેલેટીમાં
 લોટીએ દેહ. ૮ ગીરી ધરણુ ધીરજ મંદીર જોવાં, ત્યાંતો
 જન્મ મર્ણનાં કુપ બોવાં. ૯ નાહીએ માનશી ગંગાને
 ભ્રમ કુંડનાં સ્નાન, માહા પ્રભુની બેઠકે કરીએ પ્રણામ.
 ૧૦ દાન ધાટીથી ખીસછુ જાવુ, ત્યાંતો ચક્ર તીરથ મો
 હોડું નાહાવું. ૧૧ પાપમોચન રણુમોચન વંદન, લીલાનાં
 સ્થળ તેતો નંદ નંદન. ૧૨ ચંદ કુપ સરોવર ખટ મુલ,
 માહા પ્રભુની બેઠકે થઇએ અનુકુળ. ૧૩ શંકર ખત કુંડ
 ગાંધ્રવ કુંડમાં નાહીએ, ગોવીંદ કુંડ નાહી કીરતાર્થ થઇ-
 એ. ૧૪ માહા પ્રભુ બેઠકે ત્યાં ભોગ ધરીએ, હેતે મળ
 હરી કીર્તન કરીએ. ૧૫ જીરે અવછરા કુંડને પુછ રીજે,
 જીણી શીખાન ભાગ ઉટે રણીજે. ૧૬ હરી હાથી ગા-
 યોનાં પગલાં, એક મુગટ શીખાનાં દરશન કરવાં. ૧૭
 શામ દોક બેઠક શ્રીજીની, એક ગફા ગોવીંદ સ્વામીની.
 ૧૮ બાંધ બાંધણે સીંધુરી શીખારે ભલી, હરજી પોખરસુરકુંડ
 ચણે રૂઢકુંડળી. ૧૯ રાખાદંડવ્રતીને નમાવાં શીશ, શ્રી
 ગોવરધન સ્થળની શોભા અતીશે. ૨૦ મુજણી શીખાને

ભોગ ધરવા, નિત્ય આંવે લોક બહુ દર્શન કરવા. ૨૧
 ગુલાલ કુંડ ગંઠોડી પરમ દરનાં વરણ, જીરે ચલકનંદાને
 બદ્ધીનારાયણ. ૨૨ કદમખંડીને ધ્વજોલી કામવન, નાહી-
 એ પ્રેમ કુંડ વિમળકુંડ નિર્મળવન. ૨૩ બીજા કુંડપાણેરા
 છે ત્યાંહાં, આંખમીઆમણીની ગુફા ત્યાંહાં. ૨૪ ચરણ
 પાહાડીને ધસ સીદલા, ભાજન ઠારીને ભોગ કટોરા ભ-
 લા. ૨૫ જીરે ગફા એક વચ્છાશુરની, સુરભી કુંડે ખેઠક
 વર વલભની. ૨૬ સોનેરી કદમ બડી ધામ, ત્યાંતો ચી-
 ત્રામણી શદ્ધાને ચીત્ર સમાન. ૨૭ તેતો દેહે કુંડ નાહાણ
 ઉચે ગામ, ત્યાંતો દરશન કરવાં રેવતીને બળરામ. ૨૮
 ભાનુક્ષેત્રનખરસાના ગામ, ત્યાંહાંતો, રાજ કરે રૂડા ભણુ
 ભાન. ૨૯ શ્રીરાધકાની સંગે અષ્ટ સખીઓ જાણ, જીરે
 સાંકડી ખોહ ને ધાંટી દાણ. ૩૦ જીરે દાન ધઠ મનઘઠ-
 ના ધઠમન, જીરે દાણી કુંડ રત્ન કુંડને ઘેખરવન. ૩૧
 માહા પ્રભુની ખેઠકે મોર, જીરે નોખારી ચોખારી ભાનુનું
 વન. ૩૨ પીરી પોખર સંકેત બટમુલ, બીચલા કંઠ
 કુંડને રૂપિ કુંડ. ૩૩ નંદગામને નંદ જસોદા માત, શ્રી
 કંઠની સાથે વલભજી ભાત. ૩૪ સુરજ કુંડ મધુવન કુંડ
 સધળા, આયું જોઈને મન થયું વિમળા. ૩૫ ચણુપાહાડી
 ચરણ અંકુશ શીદલા, દરશન કરીને ગાવી લીલા. ૩૬
 દધી ગામ સંકુડને કોટીયવન, ક્ષીર સાગર સગેસાઈ ને
 ધસવન. ૩૭ શ્રી જીમનાંજી કીધાં શ્રી બળરામ, અખે

ખટ કાત્યાયની વ્રતના ઠામ. ૩૮ ગોપી ધાટ ધાટ ચીર
હરવાનાં, જીરે નંદધાટ ઉતરવાનાં. ૩૯ ભાંડવન જાઉનાઉ
નીવાટે, ભાંડીર કુવોને ખટખીજોરી ધાટે. ૪૦ વેલવનમે
માનશરોવર સુખધામ, માહાકાસીદલા પીપરોલીને મા-
ટપાન. ૪૧ લોવનરાવન પ્રગટયાં રાધા, માહાવન બ્રહ્માનું
ધાટ માટી ખાતા. ૪૨ શ્રી ગોકુળ મંદીર પ્રભુના સાત,
ત્યાંહાંતો રમણુ સ્થળની સી કહુ વાત. ૪૩ શ્રી માહા
પ્રભુની ખેઠકછે જ્યાંહાં, જીરે બ્રહ્મ સખંધની આરા ત્યાંહાં
૪૪ પેહજાં છોકર કુકરાણી ધાટ નાહીએ. ગોપ કુવો
નાહી બળદેવ જઈએ. ૪૫ પછે વંદાવન બનશીખટ જોડ,
પરિક્રમાના સ્થળ આબ્યાં તેહ. ૪૬ જીરે મથુરાં જન્મ
ભુમી વિશ્રામ, જીરે સ્થળ સધળાં જોવાની હામ. ૪૭
ચોરાશી કોશની પરિક્રમા કરી. સર્વે ભગવદી મળીગુણુ
ગાઓ હરી. ૪૮ જ કોઈ પાઠ ભણેને નિત્ય ગાય, તેહેને
વનયાત્રા ફળ આધિકજ થાય. ૪૯ એ કોઈ પાઠ કરેનિત્યે
નેમ, તેહેને હરીશુ ખાટે અતી ઘણો પ્રેમ. ૫૦ જીરે વંત
ઉપવન કીધો કરી જોડ, શ્રી વ્રજભુવણુએ પુર્યા કોડ
૫૧ જીરે હરીગુણુ ગાયમે વલ્લભદાસ, તેહેના મન તણીતો
પુરજો આશ. ૫૨ જીરે પ્રથમ પ્રણામ શ્રી વિઠ્ઠલનાથ.

ધોળ ૧૧૮.

કું થું જાણું જે વાહોલે મુનમાં થું દીકું.

(૧૪૩) :

વારે વારે સાચુ ભાળે મુખનાગે મીઠું, હું શું જાણું જે
વાહાલે મુજમાં શું દીઠું. ૧ જળ ભરવા જાઉં ત્યારે પુંઠળ
પુંઠળ આવે, વગર ખોલાવ્યો વાહાલો ખેડેલું ચઢાવે. હું
શુંજાણું. ૨ વઢુને તરછોકુ તોયે રીસ ના લાવે, કોઈ
મીસે મારે ઘેરે આવીને ખોલાવે. હું શુંજાણું. ૩ એકલી
જાણીને વાહાલો પાવેલે લાગે, રંગ થઈ વાહાલો કંઈકંઈ
માગે, હું શુંજાણું. ૪ મહુને જાતાં જાણી વાહાલો દોડ્યો
આવે દોટે, પોતાની માળા લેઈ પેહેરાવે માહારી કોટે.
હું શુંજાણું. ૫ મને જાતાં જાણી આગળ આવી રોકે,
દયાનો પ્રિતમ ખેલેની કેડલો ન સુકે. હું શું જાણું વાહાલે
મુજમાં શું દીઠું.

ધોળ ૧૧૯.

શ્રી ગોકુળિયું મુકીને કંઈ જઈએ નહી, ટેક. વાસો
વસીએ ચણકમળની છાંયજો, શ્રી જીમનાંજનાં સુદીર
ત્રઠ રળીઆમણાં; જ્યાંહાં માહારા વહાલાજના પરમ
રમણ સુખ ધામજો. શ્રી ગોકુળીયું. ૧ જશોદા ધાટે આ
નંદ સાગર ઉલટ્યો, સુખ સાગર માજની લેલકત સમા-
નજો; શ્રી હુકરાણી ધાટે સુંદર ખેડક શોભીતી, સદા ખી
રાજે શ્રીવત્સલ પ્રાણુઆધારજો. શ્રીગોકુળીયું. ૨ શ્રીગોકુળિ-
યાની વૃક્ષ લતા સહુ નમી રહ્યાં, ચણુ પરશવા શ્રીગોકુળ
અષ્ટરીધાનજો; શ્રીગીરી ગોવર્ધન રત્ન ખચીત શો-

હીએ ધણાં, આઘ વંદાવન નિત્ય રમણુનુ ધામજો શ્રી
ગોકુળીઉ. ૩ આનંદ મંગળ મારગ સીધુ ઉત્તર્યો, કુંજની
કુંજમાં ખેલે શ્રી નંદકુમારજો; આ નાણું શ્રી ગોકુળીયું
નિર્ઘ્યુ સહી, આ નાણાના ભાગ્ય તણો નહી પારજો,
શ્રી ગોકુળીયું. ૪ શ્રી વલભજી ઘાટે પ્રીતમજી ખેસે ધણા;
આનંદ ગલીમાં ભીડ તણો નહી પારજો; રંગીલી ગલી
શ્રી ગોકુળપતી મંદીર જતાં, ત્યાં કઈ વાહાણો વળી
લેછે દાનજો શ્રી ગોકુળીયું. ૫ જગ મોહનમાં ખેડક સુ-
શોભીતી, મનોર્થ પુરે શ્રી ગોકુળનાથજો; રમણુ રેતીમાં
રાસ મંડળ રચતા કરી, હરખી નિરખી જન્મ કૃતાર્થ
થઈએજો; શ્રી ગોકુળીયું. ૬ ભેડ પેહેરામણી ભાવ સ-
હીત સહુકો કરે, વૈશ્રવ કેહે અમને આપો વ્રજમાં
વાસજો; શ્રી જુમનાંજી ઘેરાં નીર અપતી શોભીતાં, હેત્રી
રીતે કેહેછે શ્રી વલભદાસજો; શ્રી ગોકુળીયું યુકીને કંઈ
જઈએ નહી. ૭ સંપુરણુ.

ધોળ ૧૨૦.

વારી વારી શ્રી ગોકુળનાથ, તમારા લટકાને. ટેક.
લટકે શ્રી ગોકુળ ગામ વસાવ્યુંને મોહોટા મંદીરનું રા-
જ્યરે; સહુ શેવકને ચરણે રાખો, ચઉદ ભોવનના નાથ,
દરશન જઈએ, વારી વારી. ૧ પીળાં પીતાંબર પરવટ
વાળી, હોડયાં ઉપરણાં સારરે; કેસરી કેરાં તીલક ખીરાજો,

શીરપર કેશરી પાધ; દરશન જઘંચેરે, વારી વારી. ૨ કંઠે સોહીએ કુગ કુગી, ને હોરા કંઠી અતી સારીરે; કંઠે મોતનકિ માળા ખીરાજે, કુંડળ ઝળકે કાન; દરશન જઘંચેરે, વારી વારી. ૩ સુંદર સારાં કડાં ખીરાજે, ને પોહોચી રત્ન જડાવેરે; ખાંહે બાજુખંધ ઘેરખા ખીરાજે, એવા વાહાલાને શણગાર; દરશન જઘંચેરે, વારી વારી. ૪ મદન મોહનજી આપે ખીરાજે, ને બાળકુશ નાહાની જોડેરે; નવ નિત્ય પ્રીયાજી આપ ખીરાજે, બડાં વૈશનવનાં ભાગ્ય, દરશન જઘંચેરે, વારી વારી. ૫ સાતે સ્વરૂપશ્રી ગોકુળમાં ખીરાજે, ને જાણીએ ગૌડોક પુરીરે; મોહોટે મંદીર ગોકુળનાથજી ખીરાજે, સામા વિઠ્ઠલનાથના લાલ; દરશન જઘંચેરે, વારી વારી. ૬ ગોકુળનાથજીને પાર્વતી, વહુજી નિત્ય નવી આરતી પુરેરે, ભટકે શ્રી ગોકુળનાથ આરતી ઉતારે; શેવકને સુખ આપે, દરશન જઘંચેરે; વારી વારી શ્રી ગોકુળનાથજી તમારા ભટકાને. ૭ સંપુરણ.

ધોળી ૧૨૧.

પ્રમટયા પુરૂષોત્તમ ભાલરે, સાંભળ મારી સાહેબી; વાહાલાજે આનંદકારીરે, વાત કરે હસી હસી. ૧ હેવા વૈશનવ જનનાં જીથરે, નિર્બુધું નહણાં ભરી; એવા પુરૂષોત્તમ પાતળીઆરે, લીધુંછે સરવસ હસી. ૨ એવા ચતુર શીરોમણ જાણુરે, સાન કરી સમજાવેછે; રસીઆછે રસનો ભોગીરે, પ્રેમ પ્રિત્ય ઉપજાવેછે. ૩ પક્ષા ફરીજનીઆના

દીક્ષમાં દાઝ ધણેરી આંવછે; તમારે શ્રીમુખ જોવા આ-
વતારે, વ્રહે ધણી સંતાપછે. ૪ ધરમાં તો નથી ગમતારે,
આંગણીએ નથી રહેવાતાં; વાહાણ તમ વિના માહા-
રાજરે, અળગાં નથી રહેવાતાં. ૫ માહારા કામણુગારા
કાનરે, વારે વારે શું કહીએ; માહાઈ અખળાનું શું ગો
રે, રૂદન કરી થાકી રહીએ. ૬ મરકલેડે મોહ પામીછુંરે,
અંજે આનુરતા હેજ; મને ખાંજી ના આવે નજરેરે, સાં-
ભળ માહારી સાહેલી. ૭ સહીઅરરે સંદેશો ફેલેજોરે,
વિનિતિ માહારા વાહાણની; સહીઅર સમજાવી ફેલેજોરે,
શ્રી ગોકુળનાથજીના લાલને ૮ પ્રભુ દયાના માહારા
દયાળે, ઠાંકરોમીના છો વાશી; પ્રભુ પ્રિત કરી પધારોરે,
ચરણકમળનીછું દાશી. ૯ પ્રગટ્યા પુરુષોત્તમ લાલરે,
સાંભળ માહારી સાહેલી. સંપુરણ.

ધોળી ૧૨૨.

લાલ તમારો લટકો જોઈ મને ચટકી લાગી પ્રેમતણી,
શ્રીદાઉદજી તમારો લટકો જોઈ મને ચટકી લાગી પ્રેમ
તણી. ૧. લટપટી પાધ કેશરીઆ વાધા, જડાવ તીલ
કેની શોભા બની; લાલં દાઉદ. ૨ રસીક કુંડળ લોલક
લજકે, જડાવ જડચારે મહી હીરા મણી; લાલંદાઉદ. ૨
ખાંહે ખાજીઅંધ ખેરખા સોહીએ, જડાવ પોહોચીની શો
ભા ધણી; લાલં દાઉદ. ૩ ઇત ગોકુળ ઇત મથુરાં નગરી,
ખીચ જીમનાજી નીર વહે; લાલં દાઉદ. ૪ વંદ્યાવનમાં

રાસ રચ્યોહું, સહોત્ર ગોંપીને વચે ગીરધારી; લાલ
દાઉદ. ૫ વંદ્રાવનની કુંજગલનમાં, જુગજુગ રહીઓ એ
જોડી; લાલ દાઉદ. ૬ જુમનાંજની નીરેતીરે ઘેન ચ-
રાવે વાહાજો, યંસી બગેવે વાહાજો કદમ ચઢી, લાલ
દાઉદ. ૭ સુરદાસ પ્રભુ તીહારે મીલનકુ. રંગતણા માહા
રાજ ધણી; લાલ તમારો લટકો જોઈ; મને ચટકીલાગી
પ્રેમતણી. ૮ સંપુરણ.

ધોળી ૧૨૩.

ચાલો ચાલો કાળીંદ્રને કાંઠેડ, ગીરધારી ચારે ગાયા.
શ્રીનાથજીને નિર્ભયે. ૧ હરીના શીર કુલની શોભા ધ-
ણી, એમને જોગલડે શણુગાર. શ્રીનાથજી. ૨ હરીનેભાલે
તીલક સોહીએ કેશરી, એમના ખીટીયાળાછે કેશ. શ્રી
નાથજી. ૩ હરીને ખોલ સદારસ મોઠડાં, એમનીઆંખ
લડી અમરીત, શ્રીનાથજી. ૪ હરીને કાંને કર્ણકુલ શો-
ભોતાં, એમનાં કુંડળ રત્ન જડાવ. શ્રીનાથજી. ૫ હરીને
હડપચીએ હીરલા અગમગે, એમના તેજ તણો નહીપાર
શ્રીનાથજી. ૬ હરીને કેઠે તે માળા શોભતી, એમને
ઉરગજ મોતીના હાર. શ્રીનાથજી. ૭ હરીને બાંહે બા-
જુમંધ ખેરખા, એમની પોહોંચી છે રત્ન જડાવ. શ્રીના
થજી. ૮ હરીનેપીળાં પીતાંબર શોભતાં, વાહાલે વ્યોઢ્યા
ઉપરણાં સાર. શ્રીનાથજી. ૯ હરીને કેહેડે સોહીએ કઠી
મેખળા, એમને ઝાંઝરનો ઝમકાર. શ્રીનાથજી. ૧૦ હરીને

(૧૪૮)

ચરાણે ચાખડી શોભતી, એમની ચતુરાઈની છે ચાલ.
 શ્રીનાથજી. ૧૨ હરીને હાથે સોહીએ લાલ લાકડી, એતો
 ધેનુ ચરાવાને જાય. શ્રીનાથજી. ૧૨ હરીને સંગેતે સરખા
 ગોવાળીયા. ત્યાંહાં વાહાલો મધુરીશી મોરલી વાય. શ્રી
 નાથજી. ૧૩ વાહાલો તે શ્રીવંદ્રાવનની કુંજમાં, ત્યાંહાં
 ખેત્રે શ્રી નંદકુમાર. શ્રીનાથજી. ૧૪ એ સ્વરૂપનીશોભા
 જોઈને, બલીહારીજાય માધવદાસ. શ્રીનાથજીને નિરખીયે
 ૧૫ ચાલો ચાલો કાળંદ્રીને કાંદોડે, ગીરધારી ચારેગાયો.

ધોળ. ૧૨૪

અથશ્રી ગોસાંઈજીનો વિવાહ ખેલ.

શ્રી ગોવર્ધનધારીજી, વારીશ્રી મુખપર જાઉજી; કરોરે
 કૃપા પ્રભુજી તમે શ્રીવિઠલ વિવાહ તે ગાઉજી. ૧ એરે
 વિવાહ વિસ્તારતાં. જો મુખ કાંઈયે ફેરેવાયજી; એમ ક-
 રતાં કાંઈ હેતથી, દાસલડાને મુખ ધાયજી. ૨ એવા ક-
 પાળ કૃપાનાથજી, કૃપા કરી અમ તણી જાણીજી; આ
 પણી આરત જાણીને, એવાત ચીતડામાં આણીજી. ૩
 હરખ્યા તે હરીવંશ અતીધણું, માગ્યું તે અમતાણું દીજેજી;
 વેહુલા થાઓરે વિવાહ કરો, વેદપુરાણુ એ થાગ્યુંજી. ૪
 આપણી ઈછાએ આચર્યા, શીખ હરીવંશને દીધીજી;
 જાણુ કરો સહુ ન્યાતમાં, વાત વિવાહ તણી કીધીજી. ૫
 મણુરે મણી ધેર આવજો, એરે વિવાહ તણી વાતજી;
 પરમ પનોતુછે એકુળ, પનોતી છે કન્યાની માડીજી. ૬

પીતારે પનોતો છે જેહનો, જોણે લીધી માહા મોટી પેર-
છ; પ્રગટ્યા પુરુષોત્તમ નાથજી, આદર આદરો ધેરજી. ૭
કુમ કુમ છડા દેવરાવીયા, મોતીના ચોક પુર્યાજી; પાટ
ઢાળોરે પ્રકાશયું, મોહાશણુ ગાવાને આવેજી. એ રીતે
ગીત ગાઈયું, પનોતો ભક્ષોરે વેહવાઈજી; તાહારે તે પુન્ય
છે અતી ધણું, પાંચ્યો તે શ્રીવિકૃલ વર જમાઈજી. ૯ સ-
કળ શાસ્ત્રની રીતયું, નિત્ય તે ભક્તી પેરે ધાયજી; વિવા-
હરે ભક્ષો શ્રી વિકૃલ વરનો, માધવદાસ બક્ષીહારીજી. ૧૦

ધોળ ૧૨૫.

૫૬ ૧.

વિવાહ મળીઓ અવણુ સુણીઓ, હુવો જયજયકાર;
આનંદ વાંધ્યો અતી ધણો, મન કુસનો નહી પાર. ૧
ધેર આંબ્યા ભક્ષે ભાંબ્યા સગાં સહુ સહુ વાત, આપણુ
અતી બડભાગીઆં; આનંદ અતીધણો ગાત. ૨ વહુજીએ
ધનનાથજીને, પુછી પુછી ગણી ગાત; આચારજી બોલા-
વીએ, હઈડે હરખ અપાર. ૩ તમારી પ્રીત જોઈ જોઈ,
મેહે જાણ્યું મનમાં એમ; વિજોગ તમો કમળ હાથ,
આવડું જાણ્યું કેમ. ૪ મુખે બોલ્યાં મૃગાનેણી, વાણી વેદ
તે સત્ય; ગુરૂજી તમોજો અતી ભક્ષેરા, પ્રાણનાથ સુરત.
૫ એજ માગુ માવડી, મુને આપી મુકો આજ; માયા
કરજ્યો મુજને, જ્યમ સરે અમારાં કાજ. ૬ ગુરૂજી શું
ગોઠ પુછી, તેતો પ્રભુજીની પેર; સમાધાન કીધાં ભલાં,

(૧૫૦)

પછી વિપ્ર વળીઆ ઘેર. ૭ વાત જાણી ચિત્ત આણી,
માનની મનમાંછું; વિવાહ આદર અતી ઘણો, શ્રીનાથજી
છે જોહ. ૮ એક હમારી પિનતી, તમો આવી ધરજો ના-
થ; માધવદાસ ખલીહારડે હાવે, શેજ સ્થાપો સરવ સાથ.૯

ધોળ ૧૨૬.

પદ ૨ જી.

પનોતીયે દીધીછે આશિષજી, વિવાહ તે દીધો આણેલ
માસજી. ૧ હુંએ તમને પુછુછું ગીરધરજી, જઈ પુછું ગો-
વીંદ જીવો વરજી. ૨ જોશીડો તેડાવો માહારાજજી, એમ
કીજે શેષકજનનાં કાજ; ૩ જોશીડો ઉતાવળો આવેજી,
જ્યોતિષ સઘજે ડોલાવેજી. ૪ આવીને દંડવ્રત કીધોજી,
હસ્તકમળ શીરપર દીધોજી. ૫ જોશીયે વિચારયુંછે મન-
જી, જોશી ભણેલો ધન્ય ધન્યજી. ૬ જોશીયે જોયુંછે વિ-
ચારીજી, પુછેછે સઘજેરી નારીજી. ૭ જોશીયે જોયું એ
રૂકુજી, નથી કાંઈ આણે માસે રૂકુજી. ૮ સમતસોળ રૂડા
વીસજી, વઈશાક સુદી રૂડી છે આજજી. ૯ લગન મોક-
લ્યુંછે મન રળીજી, માધવદાસ ખલજોયે વળી વળીજી. ૧૦

ધોળ ૧૨૭.

પદ ૩ જી.

લગન મોકલ્યું છે શ્રીવિઠ્ઠલનાથજી, રૂડે શ્રીવલ્લભજીનો
સાથજી; કપા કરો પ્રભુ તમો તણી, કપાનાથ મોહોટા

માહારાજજી, એમ કીજે દાસલડાનાં કાજજી. ૧ હર્ષે તે સુરીનર રાજઆ, માંડવે ગાંધ્રવ નાચેજી; માંડવે આદર ઝાઝોજી, કુંદલી મધુરી વાજેજી. ૨ માંડવે ગ્રેહલ રચાય-જી, વજ્ર અમુલખ રચાયજી; માંડવે અતી ધણો મર્મજી, એ સર્વ વિધોગત કર્મજી. ખેડુ પાસે ગોવીંદજીની નારી-જી, માધવદાસ શ્રીમુખપર વારીજી. ૩

ધોળ. ૧૨૮.

૫૬ ૪ ધુ.

વેહેલા થાઓ પ્રજનાથજી, કાજ સહુ મોહોટરોં કી-નેજી; એણીપેરે કારજ કીનેજી, પ્રભુ બોદ્યાં વાણી એ સત્યજી. ૧ સમરથ સહીત જડુનાથજી, કોડ તેત્રીસે ત્યાંહાં જોયજી; કુળ ધરમ કરમ સધજી કર્યું, પ્રભુજીએ જાણ્યું એ મનજી. ૨ નવલ તે જોખન નાથજી, ચઢીઆ તે શ્રીવલભ સુત ધન્ય ધન્યજી; સર્મારે સાંજનો સમો થયો, ધાડકા ભલુ રડુ ગામજી. ૩ તુરે ભલી ધુરગાવતી, સુતી આવી લેતી એ નામજી; ખાંત કરી ધણી રાણી-એ, વાણીયે હરીરસ ગાયેજી. ૪ આદર અતી ધણો કુલજી, તોરણુ આબ્યો છે અશ્વજી; નવલ દીશોર તોરણુ ચઢ્યા, જ્યો વર મોહન વીશ્વજી. ૫ કંદ્રપ કોટી સ્વર-પજી, ભુતજી ભલી પેરે ભાવ્યાજી; જાણુ કરો વહુજીને ઘેર; કોટી બ્રહ્માંડ આબ્યાજી. ૬ વહુજીએ વાત સહીને કહી, ના કહી કોણુ પેરજી; આણુચિતબ્યારે ઉતાવળા,

પ્રભુજીએ પધારયા છે ધેરજી. ૭ વચન સમર્થ અન્યોઅ-
 ન્ય, મન જાણી જે એમ કીનેજી; વસ્ત્ર અન્યો અન્ય
 અમુલખ, નિત્ય તે નવરંગી લીલાજી. ૮ આલ્મજી તે
 અતી શોભીતાં, આલ્મજી અંગે છે મોતીજી; ખીચ ખીચ
 ચીત્ર અમુલખ, સખી ધણી ધણી પેરે જોતીજી. ૯ નાગ
 નાગોદર ગુમજી, લીલાવટી તીલક તે સોયજી; નાકે કુલી
 નથ વેસરી, હૃદયે હરખ તે અનુદયજી. ૧૦ સખી તણો
 સ્નેહ, અખળા તે અણીપેરે ખોલ્યાંજી; ધર સહ જોશે
 શ્રી વિઠ્ઠલ વરનો, ત્રેલોટ નહી કો તોલજી. ૧૧ તમો એ
 તે એમ મન જાણુજ્યો, કહી લહી વાત એ રૂડીજી; પા-
 વેલે નેપુર વાજ્યાં, પાવડીએ જડીઓછે ચુનીજી. ૧૨
 કાને તે ઝાંઝર ઝબુકતી; ગાલે તે કોટી પ્રકાશજી, નેત્ર
 અંજન જૂગાનેનજી, સજ યદ્ય નિર્ખી હ્યો વરજી. ૧૩
 માંહોમાંહે સહુ એમ કહે, સખી સહુ શોભીતો સાથજી;
 માનનીયે મનમાં જાણીયુ, એ આંવે સુંદીર નાથજી. ૧૪
 ત્યાંહાં થકી ચઢયા સુણી નાથજી, કામ તે આવડું થું વ-
 હેજી; એટલે આવી વધામણી, સોહાવાની તોરણ ટોડેજી.
 ૧૫ શ્રીવિઠ્ઠલનાથજી આવીયા, ભાવીયા, ભલી પેરે કાં-
 હાંનજી; પૂષ્પ વૃષ્ટિ કરે દેવતા, જોગીયે મુઝ્યાં છે ધ્યાન-
 જી. ૧૬ ગ્વાન કરે સર્વે અનંગ, બેઠી ચક્રોળની પાંતી-
 જી; અથ્થ હસ્તી દહું કેટલા, ના લહું ધોડેલે જીન લી-
 લાજી. ૧૭ શ્રી વિઠ્ઠલનાથજી, પેહેરયાં પીતાંબર પીળાંજી;

કનકરૂપ પાટ ઢળાવીએ, આઠયાં પીતાંબર લીલાંજી. ૧૮
ગાવંદજીએ વહુને કહ્યું, એ સહુનાં અહીંઆં તેતડયાજી;
માધવદાસ જાય બલીહારડે, બીજો સહુ સાથેજ કંડેજી. ૧૯

ધોળ ૧૨૯.

૫૬ ૫.

આવો પતોતી મૃગાનેણી, બહુ ગુણવંતી નાર; આ-
વો સોહાસણુ સુંદરી, સોહાગી ઉમા છે બાહાર. ૧ એક
જેઠ મોતીની થાળ ભરીને, બીજી જો પુષ્પની છાંય; ત્રી-
જીએ તોરણુ આવીયાં, ચોથીએ ચંદન લાવ ૨ એણી
પેરે આનંદ ઉલટ્યો, ચાલે ચંદ્રાવળીને સાથ; ગજ ગતી
ચાલે હાથે ભર્યાં, ઉલટ અંગ ન માપ. ૩ પ્રભુજીનો પ્રેમ
જાણાવીયો, તેહેને આપ્યો ઉર કેરો હાર; જ્યારે દીઠા
શ્રીવિકૃલ પરને, જાણુ છુટી ચાટ્યા ગજ રાજ. ૪ ભેર
ભુંગળ તાળ અદંગરું ગાયે; શ્રીવિકૃલજીનો દાસ; પ્રેમ શ-
બ્દ વાજે ધણા, થાય નફેરીના નાદ. ૫ આબ્યા સુંદીર
સોહામણા, માંડવે હુવો જયજયકાર; શ્રીવિકૃલનાથ પધા-
રીઆ, જોવા તેત્રીસ કોડ. ૬ પદમની પ્રેમ કરે ધણો
સરીઆંતે વહુનાં કાજ; ભક્તતણાં મન કુલીયાં શ્રીવિ-
કૃલ સુખની રાશ. ૭ પોંખીને પધરાવીઆ, આવીઆ
સુંદીર જોડ; વદધુની ત્યાં હોય ધણી, દેવ વૈમાન ચડી
જોય. ૮ શ્રીપુરૂષોત્તમજી પધારીયા, માહારે મોહોટી લા-
જ; માધવદાસ બલીહારડે, સરીઆં વૈભવનાં કાજ. ૯

(૧૫૪)

ધોળ ૧૩૦.

પદ ૬.

પ્રભુજીને પાઠે તે પધરાવોજી, વહુજીને જોઈ જોઈ તન
મન વારેજી. ૧ વર કન્યાજીને આવેજી, કન્યાજીને વેગે તે
પધરાવેજી. ૨ સંભઈયાજી સંભઈયાજી સંભઈયાજી, વીલમ
ના કીજેએકે મૈયાજી. ૩ ત્રૈલોકનાથજી તેડેજી, આયુંએમ
કીજીએ જોડજી. ૪ પરમપતોતીજી આવ્યાંજી, માંહરામાં
રૂડાં લાવાંજી. ૫ વહુજીએ જાણ્યું એ ચિતજી, પુરપોતમ
પાંમી તે સત્યજી. ૬ શેવા સુખ દઈ કેલેવાયજી, શેવક સુ
ખ દેવ દેખાડજી. ૭ માંહરામાં શીશી પેર હોયજી. ૮
શાસ્ત્ર મરજાદા સહુ હોયજી. ૯ વેહેલા થાઓ વરમાળા
પેહેરાવોજી, માધવદાસ બલીહાર કરજોડીજી. ૧૦

ધોળ ૧૩૧.

પદ ૭.

ચીરણુજીવી ચોરીયે આવ્યાજી, સહીયર વહુજીને કા
લાવોજી. ૧ ખાઈતમ એટલું ત્યાંહાં કરજોજી, અમને તે
ચિતડામાં ધરજોજી. ૨ આપની કુળ ચાલ તે કીજોજી,
ખીડી કરી હસ્તકમળમાં દીજોજી. ૩ મધુરે સ્વરે માંડ્યુંજી
ગ્યાનજી. જોડે તમને કેટલીજી સાનજી. ૪ સુંદીર મરોવર
જી સાધજી, ખેડુ પાસે ધ્વજના નાદજી. ૫ તે જોતાં રૂડાં
જી સંસારજી; હવે મંગાવેજી કંસારજી. ૬ કણસાર પીરસે

કન્યાજીની માડીજી, પેહેરીઠે પંચરંગી સાડીજી. ૭ કંસાર
સારો રૂંડો સ્વાદજી, એ લોલા મોહોટીઠે પુટિજી. ૮ શ્રી
મુખે એમ આશીશ દીધીજી, ગુરૂજીએ ચોરીકમ કીધું-
જી. ૯ ગુરૂજી બોદ્યા જે વાણીજી, એ વાત ત્રીલોકે
જાણીજી. ૧૦ જીગલ સ્વરૂપ ચડીઆ વરધોરેજી, માંધવદાસ
બળ જાય કરજોડીજી; એકવાર બોલો શ્રી રણજોડજી. ૧૧

ધોળ ૧૩૨.

૫૬ ૮

વેલવાઈ તારો માંડવડો સંભાળ કે માંડવડો સંભાળ કે;
રશીક વર રમી વર્ષારે, સંગે સોહીએ પદમાવતી નારકે.
આવી ટોળે મળીરે. ૧ વળી વદે કન્યાજીનો ભાઈએ કે,
બાઈ ક્યારે આવશેરે; શ્રીવંદ્રાવનચંદ શ્રીવિઠ્ઠલનાથકે,
સાથે રૂંડો ભાવશેરે. ૨ વળી વદે કન્યાજીની માડી કે,
કોહો રાત કેટલીરે; સુંદરીને શીખામણુ દીજો કે, થઈ રસ
ભેટલીરે. ૩ સુંદર તાંહે સુખ રાસતો, વદન જીવે વળી
વળીરે; સોહાશણુ સાસરે જાયતો, સહીયર વળાવી વળીરે.
ધન્ય ધન્ય તઈલગની નાત્ય કે, સંગે બહુ સખીરે; વ-
હુજીને વળાવીને જાય કે, એ વાત વેદે લખીરે. ૫ વાટડી
વિલંબના કીજો, તો કુજો માણુ સહીયરે; વળી વળી
પંથ નીહારેતો, આપણુ સાથજીરે. ૬ શ્રીવિઠ્ઠલવરને વેગે
વધાવો કે, ઇંદ્રસોહાશણુરે; માંધવદાસ બલીહાર જાયકે,
એ જોડ રૂડી બનીરે. ૭

ધોળ ૧૩૩.

૫૬. ૯

શ્રીવિકૃત્તવર પરણીને પધાર્યાછ, સુરીનર જોવાને ત્યાંહાં
 આવ્યાછ. ૧ જોઈ શકોતો એ વર જોગેછ, આનંદ
 એણીપેરે થાયછ. ૨ કંદ્રપ કોટીછે સ્વરૂપછ, ભુવન
 ભક્તી પેરે ભાવ્યાછ. ૩ વહુછ એ વાતજ ઘેર ફાહાવીછ,
 પછી ત્યાંહાં પેહેરામણીઓ આપીછ. ૪ ઢાળ. પેહેરામણી
 ભક્તી રીતયું, શ્રીવિકૃત્તનાથજીને મન ભાવીછ; સરવે
 આણીને દ્રષ્ટે કર્યું, કારજ જેહવાઈ તણુ સીધુંછ. ૫ બાળ-
 પણે વપરીત યું યું, કીજે કુળતણી રીતયું; પંચદિવસ
 પ્રભુછ એટલે એહ, અઝોકીકે રીતછ. ૬ લોક જીવે
 લોકની રીતયું, પ્રભુ જીવે વ્રજ કેરો સાથછ; કહિતક
 નાહાના પેરના ઘેર ઘેર દીસેછે અંતછ. ૭ વર વહુછ
 ઉતાવળાં ભળી, મળી રળી રમતછ; વાહાણાછ વારમાં
 કીજીએ, દીજીએ માગુ એ વરદાનછ. ૮ વાહાણાછ વારમાં
 કીજીએ, વળી વહુની એ જાનછ; સ્વરગથી મુખ
 પામ્યા દેવતા, જાગી મુક્યાંએ ધ્યાનછ. ૯ પાતાળેથી
 શેષ નાગરીઝીયા, ઇંદ્ર નિશાન વજ્રાવ્યાંછ; મોહોટાં
 ભાગ્યેજે જોતણાં, એ વર નહી સમતોડછ. ૧૦ માંધવદા-
 સને આશરે, સંસાર સપજોછે બળીઓછ; કૃપા કરી શ્રી
 વિકૃત્તનાથજીએ રસ લેહેરમાં વળીઓછ, શ્રીરે જોવર્ધન
 ધારીછ; વારી શ્રી મુખપર જાઉછ રીછ. ૧૧ સંપુરણ.

ધોળ ૧૩૪.

શ્રીનટવરલાલને વારણુરે સુંદીર શ્રી છોટાલાલ ખલી-
હારીરે લાલ, શ્રીનટવરલાલને વારણુરે ૧ રાજ નગર
રળીયામણુરે, તેહની સુંદીર શોભા સારીરે લાલ, શ્રી
નટવરલાલ. ૨ છપન ભોગ સોહામણુરે; કીધો બુદ્ધી
ખડુ વિચારે લાલ, શ્રી નટવરલાલ. ૩ શઘકુ સંવત વ્ય-
ઠામરે; ચતુર ચોરાણુવો ચુભકારીરેલાલ, શ્રીનટવરલાલ. ૪
વેગે વધશાક માસમારે; મુદની સાતમને શોમવારેલાલ,
શ્રીનટવરલાલ. ૫ દેશો દેશથી આવીયારે; સહુકો આખ્યાં
નરે નારીલાલ, શ્રી નટવરલાલ. ૬ આંતરથી હરી આ-
વીયારે; શ્રી ગોકુળનાથજીની ગાદી ભારીરેલાલ, શ્રીનટવ-
રલાલ. ૭ શ્રી લક્ષ્મણુલાલને જોઈનેરે; સહુકોને પ્રિતી
ધણીછે, પ્યારીરેલાલ, શ્રી નટવરલાલ ૮ દક્ષણથી કુખ
કાપવારે; આખ્યા શ્રી કલ્યાણુરાય હેતકારીરેલાલ, શ્રી
નટવરલાલ. ૯ પુર્વથી પ્રભુ પધારીયારે; શ્રીત્રીકમજી મા-
ધવરાય ગીરધારીરે લાલ, શ્રી નટવરલાલ. ૧૦ પશ્ચીમથી
પ્રભુ પધારીયારે; આખ્યા શ્રી મગનજાજીજી માહારાજરે
લાલ, શ્રી નટવરલાલ. ૧૧ મહુલાલ મથુરાં નાથજીરે; ખી
જા ખાળકે જાઉં ખત્રીહારીરેલાલ, શ્રી નટવરલાલ. ૧૨
સેજે સાતને તારીયારે; તેહને મેહરે કરી માહારાજરેલાલ
શ્રી નટવરલાલ. ૧૩ સેજે દાસ જમનાને દયા કરીરે; હેતે
લીધો છે હઠાડીરેલાલ, શ્રી નટવરલાલને વારણુરે. ૧૪

ધોળ ૧૩૫. ૫૬.

નાથ કેસે ગજકો બંધ છોડાયો, તેરે અહીં અચરજ જઈ
 મોપે આઆયો; નાથ કેસે ગજકો બંધ છોડાયો. ટેક. ગજ
 આરે ગ્રહ લડત જળ ભીતર, લઢત લઢત ગજ હાર્યો;
 જવ પુર શુંક રહી જળ આહાર. તમ હરી નામ પુકાર્યો
 નાથ. ૧ સમરીકે બોરે સુદામકે તાંદુળ, રૂચી રૂચી ભોગ
 લગાયો; દુરીયોધનકો મેવો ત્યાગી, ભાજી ચિદુર ઘેર પાયો
 નાથ. ૨ પેઠ પાતાળ કાળિનાગ નાથ્યો, ફીંણપર નર્ત
 કરાયો; ગીરી ગોવરધન કરપર ધાર્યો, નંદવેર લાલ કહે-
 વાયો નાથ. ૩ અગાસુર મારે અગાસુર મારે; દાવાનળ
 પાન કરાયો; સ્યંમ ફોડી હીણાકસ્યમારે, નરસિંહ નામ
 ધરાયો, નાથ. ૪ અન્નમેજમે ગજગુણક તારી, દ્રોપદીકો
 ચીરે પુરાયો; પયપાન કરતાં પુના મારી, કુમજ્યાકો રૂપ
 બનાયો. નાથ. ૫ કૌરવ પાંડવકો જીજ્ઞ રમાયો, કૌરવકું
 માર હુડાયો; દુરીયોધનકો માન ઘટાયો, મોપે ભરંસો આ
 યો, નાથ. ૬ સમ સખીયન મીઝી કુંગન બાંધ્યો, રેશ-
 મ ગાંઠ બંધાયો; છુટે નહીં રાંધાજીકો કુંગન, કેસે તે ધેનુ
 બ્ય હુડાયો. નાથ. ૭ ખોળ કોટડી પ્યાદળ ધાર્યો, ગરૂડકું
 નાજ સંતાયો; છુટે નહીં રાંધાજીકે કુંગન, આરે અ
 બળ ક્યાંહારે છુપાયો, નાથ. ૮ જોગી જ્યાકો ધ્યાન ધર-
 તહે, ધ્યાન ધરત નહીં આયો; સુરદાસ કહે પ્રયુ તીહારે

મીસનકુ, જશોદાકો ઘેન ચરાયો. નાથ કેસે ગજકો બંધ
છોડાયો. ૯

ધોળી ૧૩૬.

છરે છરે પ્રથમ સુરજપોળ જાણોછ, રમા વૈકુંઠ વ-
ખાણુ. છરે છરે. ૧ નવસીડીયે નવધા ભક્તિછ, શ્રી
ગોવર્ધન ચોક પ્રેમ વ્યાશક્ત. છરે છરે. ૨ કૃષ્ણચોક મા-
હાસુખ કુંડછ, સીંગપોળ જોઈ આનંદ. છરે છરે. ૩ એ
હુંસ એ હસ્તી ખીરાજેછ, ચારે વેદ માહા ધુની ગાજે.
છરેછરે. ૪ કમળ ચોક રાસ ક્રિડા રમણુછ, શીવ આવે
ગોપીધરી તન. છરેછરે. ૫ એક મારે શામતી જનાં ને-
નછ, ત્યાંહાં તો મુઝાખાઈ પડ્યાં મીન. છરેછરે. ૬ રત્ન
ચોક સ્યામતીજનાં તનછ, સુર વ્યાખ્યા ચડી વૈમાન.
છરેછરે. ૭ જગ મોહનમાં માહારાણીજનાં મનછ, મ-
ણાં કોઠા જીવતી વ્યાસન. છરેછરે. ૮ ચોક કિર્તની
આગતીછ, દરશન કરવા આવે સહુ મળી. છરેછરે. ૯
વૈંજું બાજે કિર્તનીઆ ગાયછ, ત્યાંહાં તો આનંદ ઉરના
સમાય. છરેછરે. ૧૦ માનું છડી માંડી પ્રિત્યછ, વ્યાશ
પાસ ચિત્રામણુ ભીતે. છરેછરે. ૧૧ નિજ મંદીર વ્યાપ
સ્વરૂપછ, પાસે સજ્યા મંદીર અનુપ. છરેછરે. ૧૨ શ્રી-
જનો નીચે વસ્ત્ર સુખકારીછ, માનુ હે ચંદ્રાવળી નારી.
છરેછરે. ૧૩ ચારું ચોક ગહિલોક કેહેવાયછ, ત્યાંહાં તો
ફેરી હોય તે જાય. છરેછરે. ૧૪ પીછો વઈ ચંદ્રાવળી

જાણીજી, ચંદરવો જીમનાં મન આણી. હરેહરે. ૧૫
 ગાદી સુંદીર મન લાયકજી, પીઠ તકીયા માહાદાએક.
 હરેહરે. ૧૬ આશાપાસ એ તકીઆ રાજેજી, માહાસુખ
 એકાંતે ખીરાજે. હરેહરે. ૧૭ એ સેસાતર તાણાં સુખ
 ધામજી, પડે ચંદ્રાવળીજીનું નામ. હરેહરે. ૧૮ એ જીરરી
 સ્વામનીજીના તનજી, સરમ જળ શ્રી માહારાણીજીનાં
 મન. હરેહરે. ૧૯ એ ખીડા માહા પ્રભુ દક્ષણા ભજો,
 સુખ વસ્ત્ર મોહન ચામ. હરે હરે. ૨૦ જીગલ ચર્ણુશીષ
 પંધરાયાજી, ગીરીરાજ હરીદાસ કેહેવાય. હરેહરે. ૨૧
 એકે ભક્ષ શ્રીગોસાઈજીનું રૂપજી, ઉર સાત ધંબા અનુપ.
 હરે હરે. ૨૨ સજ્યા ભોગ માહા સુખ કંદજી, શોભા
 નર્ણુ નિર્ખી સુખ ચંદ. હરેહરે. ૨૩ એવો મારગ થયો
 નહીં થાયજી, શ્રીમહા પ્રભુની કૃપા થકી પુષ્ટિ કેહેવાય.
 હરેહરે. ૨૪ છડીનું ત્યાંહાં તત્કાળજી, ગુણુ ગાયે શ્રી
 વલ્લભ લાલ. હરે હરે પ્રથમ સુરજપોજ જાણો. ૨૫

ધોળી ૧૩૭.

પુષ્ટિ માર્ગનાં પાંચ તત્વ નિત્ય ગાયજી, તેહેનાં જન્મ
 જન્મનાં પાપ સરવે જાયજી. ૧ શ્રીજી શ્રીવત નિત્ય પ્રિ-
 યાંજી સુખકારી, સમરો શ્રીમથુરાંનાથ કુંજમીહારીજી. ૨
 શ્રીવિઠ્ઠલશરાય શ્રીદ્વારકેશરાય ગારધારીજી. શ્રીગોકુળચં-
 દ્રમાજી શ્રીમદનમોહન પર વારીજી. ૩ ખીજી તત્વ શ્રી
 વલ્લભ કુળને ભજીએજી, કુડા ભોક લાગને કામ સર્વ ત-

જ્યેષ્ઠ. ૪ આ ત્રીજી તત્ત્વ શ્રી ગોવર્ધનધર નિત્ય ગા-
 ઝ્યેષ્ઠ, શ્રીનટવરકાલનું ગમનું સર્વે થાયજી. ૫ આ ચો
 થું તત્ત્વ શ્રી જીમતાંજી, ન જાણેજી, કરો સ્નાન જળને
 પાન એ સુખ માનેજી. ૬ આ પાંચમું તત્ત્વ શ્રી વ્રજ
 ભોમીને ગાધ્યેજી. નિત્ય ઉઠી વૈશ્ણવજન પદરજ પાધ-
 યેજી. ૭ આ પાંચમું તત્ત્વનું ધ્યાન નિરંતર કીજીજી, તે
 મન વાંછીતનાં કૃણ સર્વે લીજીજી. ૮ આ પાંચ તત્ત્વ શ્રી
 અક્ષાદીકેતે દુર્લભજી, શ્રીવત્સલ પ્રભુ પ્રગટ પ્રમાણું કહ્યાં
 સરવે સુંદીરજી. ૯ એ શોભા જોઇ હરીદાસ જાય બલી-
 હારીજી, એ લીલા ગાજ્યો નિત્ય નરને નારીજી. ૧૦ પુષ્ટિ
 માર્ગનાં પાંચ તત્ત્વ નિત્ય ગાધ્યેજી.

ધોળી ૧૩૮.

સખી સરદ પુતમની રાત મુજને વાહાલીજી; એવી
 ગોકુળ વૃજની નાર રમવા ચાલીજી. ૧ એવા નાકપ્રમા
 જે નથ નીર્મળ મોતીજી, એવાં દરપણુ લીધાં હાથ મુખડાં
 જોતીજીરે. ૨ એવાં કાંખી કહ્યાં ચાર વાંછવા ચમકેજી,
 એવો ઝાંઝરનો ઝમકાર ધુમરી ધમકેજી. ૩ એવાં
 ચોળીને પહેયોં ચીર પીતાંબર પીજાંજી, માહારા વાહા-
 લા સાથે રમવો રાશ કરવી લીલાજી. ૪ એવી લીલા
 તે ગાજ્યો નરને નારીજી, ત્યાંહાં રમે ગોપીઓને કાંહાં
 ન રમતાં ભારીજી. ૫ એવાં બાંહે બાળુઅંધ ઓગનીઆં
 ખળકેજી, એવો હૃદયે એકાવળ હાર ઝુમણાં ઝળકેજી.

૬ ત્યાંહાં કુદડી ફરે ગોપી ચાર વચ્ચે ગીરધારીજી, હેવા
માધવદાસના દાસ જાઉં બલહારીજી. ૭ સખી સરદ પુન
મની રાત્ર મુજને વાહાલીજી.

ધોળ ૧૩૯.

ધન્ય ધન્ય શ્રીદ્વારકાં નાથજીરે, વંદુ વૈશ્નવ જન સાથરે,
૧ તઠરાજીત મોહોડ અટારીરે, રાય સાગર અમ્રત વા-
રીરે. ૨ માહા ભાગ્ય મેવાડો દેશરે, જ્યાંહાં પ્રિત કરો
પ્રવેશરે. ૩ ધન્ય ધન્ય તે કાંકરોડી ગામરે, માહારે વાહાલે
તે કયો વિશામરે. ૪ મુગટી અધીક પુરી માહારાજરે,
સદા વધશ્વ જનને કાજરે. ૫ અમરાપુરી એ થકી લા-
જરે, પ્રભુ પુષ્ટી પ્રકાશ ખીરાજરે. ૬ પરધાર અનોપમદી-
સેરે, જોતાં વૈશ્નવનાં મન હીસેરે. ૭ ચોક ચંદરવા ધણું
શોભેરે, જોતાં વૈશ્નવનાં મન લોભેરે. ૮ નિજ મંદીરની
શોભાયરે, તેતો મુખે કહી નવ જાયરે. ૯ હીરા હેમ જ-
ડાવની જાળીરે, કુંજરાજીત પુંજશાળીરે. ૧૦ હીમઆસને
હીરા ઝળકેરે, મુકતાકૃષ્ણ ચોદીશાએ લળકેરે. ૧૧ દીધું
દર્શન દ્વારકાંધીરે, એતો સકળ ભોવનના ઠશરે. ૧૨ મેઘ
વાર્ણ મનોહર અંગેરે, જોતાં લાજોં છ લક્ષ આનંગરે. ૧૩
ખેડુ પાસે ગોસાંધજી ઉભારે, રૂપ ચારની એકજ શોભા-
રે. ૧૪ શ્રીવિઠ્ઠલ રૂપ નિધાનરે, શોભા કોટીક કામ સ-
માનરે. ૧૫ ગુણુવંત શ્રીગોકુળનાથરે, વ્રજભુવણુ લાલજી
સાથરે. ૧૬ જોતાં નઈણાં ત્રસ ન થાયરે, રૂપ અધીક અ-

ધીક શોભાયરે. ૧૭ બહુ જીવને ઓધારવા કાળરે, હેંબું
૩૫ ધરયું માહારાજરે. ૧૮ સુખ સિંધુ હરિયે વિનોદરે,
જોતાં ઉપજે માહા મન મોદરે. ૧૯ ધણું ચણુંકમળની
આશરે, ગાએ નિર્જે તે પ્રભુદાસરે. ૨૦ ધન્ય ધન્ય શ્રી
દારકાં નાયજરે.

ધોળ ૧૪૦.

શ્રીલક્ષ્મણ ભટજીને દાર ચાલો તો જોવા નઈએજી,
નન્મ દીવસેજી આજ મળીને ગાઈએજી. ૧ વાજે છે
ઢોલ નિશાન નોમત વાજે અતી નવી, યાય છે કુંદભી-
ના નાદ વેદની ધુતી ત્યાં હવી. ૨ બંદીજન બહુ કરે
ગ્યાન વૈશ્વજી જાય વારણે, મોતીના ચોક પુરાય તોરણ
બાંધ્યા બારણે. ૩ શ્રીવલભને નપરાબ્યા, કેસરચંદન ધ-
ર્યાં; મરદન કર્યા ફુલેલ, શવકજનના મન હર્યાં. ૪ ઉ-
જીવોદક પ્રભુજી નાહી, અંગવસ્ત્ર કર ધર્યાં; કેશરી ધોતી
ઉપરણાં સાર, પ્રભુજીએ પહેર્યાં. ૫ કુમકુમ ભાળ તીલક,
અક્ષત સાહે પીળા; પીઠાયે બેઠા શ્રીવલભ, વૈષ્ણવ નિર્જે
લીલા, ૬ જોવાને દેવતા આબ્યા, માર્કુંડની પુજા સમે;
શ્રીકૃષ્ણ કૌકૃષ્ણ સાર, દક્ષણા જે જોને ગમે. સગાં કુટુંબ
સહુ સાથ, ભોજન કીધાં પ્રીતયું; બંદીજન વિવિધ પ્રકાર,
ખીડાં આખ્યાં રીતયું. ૮ સર્વે વૈશ્વજનને પ્રસાદી જીઠણ
દીધી છે; એ શોભા જોઈ હરીદાસ, પ્રિત્યે કરી પીધી છે.
૯ શ્રીલક્ષ્મણ ભટજીને દાર ચાલો તો જોવા નઈએજી.

ધોળ ૧૪૧.

શ્રીવલ્લભ પ્રગટ્યા પ્રગટ્યારે, શ્રીલક્ષ્મણુ ભટજીને ઘેર.
 રે, થઈ રહીછે લીલા લેહરેરે, પુષ્ટિની કરવા પેહરેરે. શ્રીવ-
 લભ. ૧ થયાં અવની ઉપર અઝવાળારે, ત્રીલોકના તી-
 મીર ટાળ્યારે; વાહાલે વેણુ હમારાં પાળ્યારે, શ્રીવલભ. ૨
 આદરથી આઘ્યા હરી ઘેરે, પોતાનાની દરવા પેરેરે; શી-
 ખવી શેવા કીધી નેરેરે, શ્રીવલભ. ૩ માઆમત કીધો
 ખંડેરે, પાખંડીને દીધો હંડેરે; એહુનો યશ વાધ્યો નવ
 ખંડેરે, શ્રીવલભ. ૪ એ શ્રીદક્ષપણુભટજીના નંદેરે, વાહાલો
 પુર્વ જન્મના ચંદેરે; વરતાવેછે અતી આનંદેરે શ્રીવલભ.
 ૫ એ શ્રી એહમગારના લાલેરે, વાહાલે વૈશ્ણવ ઉપર
 કીધો વાહાલેરે; વાહાલે દાત દીધાં કીધાં ન્યાલેરે. શ્રીવલ-
 ભ. ૬ નવખંડમાં નવાનવા દેગેરે, એહુના ગુણુ ગાય નિગમ
 મહારેરે; એહુનો પાર ન પામે શેપેરે, શ્રીવલભ. ૭ સુખ-
 ાની લેહરો જાયરે, ત્યાંતો આનંદ ઉર ન સમાયરે, હરી-
 દાસ વલભના જશ ગાયરે, શ્રીવલભ પ્રગટ્યારે પ્રગટ્યા.૮

ધોળ ૧૪૨.

શ્રીવલ્લભ શ્રીવિઠ્ઠલ શ્રીજી શ્રીયુગનાં શ્રી નવનિત્ય
 પ્રીયાજી, શેવા કરો આનંદમાં શ્રીજીતો, રીઝસે શ્રીગોપી
 પતીજી. ૧ દ્રઢ આશરો શ્રી માહાપ્રભુજીનો રાખે, અષ્ટા-
 ક્ષર નિરાદીન ભાખે અણુસમર્પિત વસ્તુ રખે આખો

તો,રાખજો ગુરૂ ચર્ગું મતીજી. ૨ ભગવદી એ સતસંગજ
કરજો, દયા સર્વ કોઈ ઉપર ધરજો; વૈશ્ણવની રીતે
અનુસરજો, તો ધરજો ટેક ધણી એકનીજી. ૩ હરી ગુરૂ
વૈશ્ણવ સરખા લેખો, બીન્યભાવે રૂદે નવ દેખો; દાસપણું
ત્રણેનું ગ્રહજો, તો તનમન ધન વિવેકશુંજી. ૪ પ્રકૃતીત
મન હરીના ગુણ ગાજો, કપટદંભયકી અળગા રહેજો;
કુટ સંગયકી દુર પળાજો, તો નાહાજો પદરજ હરી ભ-
ક્તમાંજી. ૫ દિનતાભાવ અંતરનાસ્નેહી, પ્રભુ પ્રસન્તાનું
કારણ એહી; નિશ્ચે માનજો નહી સેદહીતો, દેહ દમો
શા કારણેજી. ૬ મનુષ્ય જન્મ માહા દુર્લભ જાણો,તેથી
દુર્લભ હરીના ચર્ણુ વખાણો; એ એ પાત્રી શેવા રસ
માણો તો, જાણજો જીવ્યા નકતમાંજી. ૭ શ્રીવક્ત્ર
પ્રભુ માહારા સ્વામી, પ્રાણજીવન ધન્ય અંતર્યામી;
અક્ષર બ્રહ્મ તણા એ ધામીતો, દાસ દયામય વારણેજી.
૮ શ્રી વક્ત્ર શ્રીચિહ્ન શ્રીજી શ્રીનવનિત્યપ્રીયાજી.

ધોળી ૧૪૩.

તમારાં નઘણાં છે કામણુગારાં, શ્રીનાથજી ધુતારા;
તમે હર્યાં છે ચિત અમારાં, શ્રીનાથજી ધુતારા. ૧ ધુતારો
હોય તે ધન્ય ધુતે, વાહાલા માહારા બીજાનો શી માયા;
એ ધુતારે માહારૂ સર્વસ ધુત્યુ. પરવશ કીધી માહારી
કાયા. શ્રીનાથજી. ૨ સુંદીર શ્યામ સલુણી માહારી સજ-
ની, વાહાલા માહારા નઘણા પાર પેઠા; ચિતમાં ધર

કીધું, એવો ઘેલડો રૂઢીયા કમળ વચ્ચે પેઠો. શ્રીનાથજી.૩
 સુંદીર આવો મોરે પરી પાલવ, વાહાલે મોરે ફળ સાઈં
 વખાણું; સાખ તણો રસ લીજીએ, શુદ્ધા તો તેને રશી
 ઓ હું જાણું. શ્રીનાથજી. ૪ મોહનજી તમારી મીઠડી
 એ કેઈ, વાહાલા માહારા હું નવ પલરથાયુ; જીગમાં તે
 જીવભાવીક કહીએ, તે આવી આવી રશ પામું. શ્રી-
 નાથજી. ૫ તનમન ધન સ્મરણ કીધું, વાહાલા માહારા
 હવે નથી કાંઈ કાચું; શ્રીવલ્લભના સ્વામી રશીક શીરો-
 મણી, જન્મ જન્મ હું તમને જાણું, શ્રીનાથજી ધુતારા. ૬

ધાળી ૧૪૪.

સજની સહુદો ચાલો જવા જઈએજો, શ્રીવ્રજનાથ-
 જીના લાલ ડોગાળો નિરખીએ લોલ. ૧ શ્રી વિઠ્ઠલનાથ-
 જી કામણુગારા કાહાનજો, કામણુ કીવાંરે બેહેની
 વાતમારે લોલ. ૨ જોરે બેહેની પાધ સોરંગી લેહેજો,
 તોરોરે મેહેલોરે મોહનલાલનોરે લોલ. ૩ કેસર કેરૂં તીલક
 ખીરાજે ભાજજો, વાંકેને અંખોડે મનકુ વેંચાઈ ગયુરેલોલ.
 ૪ જોરે બેની મુખકું પુનમચંદજો, આંખલડીને આળ ચી-
 તકું ચોરીયુરે લોલ. ૫ વાહાલો માહારો મુખડે હશીહશી
 મધુરું ખોલેજો, અમરતને વર્ષેરે હૈયુ શીચાયુરે લોલ. ૫
 બાજુખંધ પોહાચી કેઠ ખીરાજે ભાજજો, નટવરને ભેખેરે
 ધરીયા રાશનેરે લોલ. ૭ કોમળ કરપર સુંદીર રેખા શો-
 હીએજો, પોતાના જાણીને જાણલાવીઆરે લોલ. ૮ જોરે

બેહેની વાંકડા શ્રીવિકૃલનાથજી, છખીલાને જોવાને મનડાં
મોહી ગયારે લોલ. ૯ હવે ધરનાં કારજ નવ શોહીએ-
જો, વાહાલાને જોવાને મનડું ટળવજેરે લોલ. ૧૦ એ વા-
હાલાની પાસે દાશી રહીયું જો, લોકડીઆની લાજથી
હુંતો નવ ડરેરે લોલ. ૧૧ વાહાલો માહારો સરવ સુખ
આપેજો, કાલાને વાલારે મનોહર નિત્ય કરેરે લોલ. ૧૨
સજની સહુકો ચાલો જોવા જઈએજો.

ધોળ ૧૪૫.

લટકાળા લાલ, શ્રીવિકૃલ વરને નિર્ધુતે ધન્ય ધન્ય;
કરુણા સાગર, દેવી જીવના તારણુ પ્રાણુજીવન. ૧ શ્રી
મુખતી શોભા શી કહીએ, ચાલો સરવે જોવાને જઈએ;
શર્ણુ જઈએ ધણીઆતાં થઈએ, લટકાળાલાલ. ૨ વાહા-
લો પુરુષોત્તમ કહીએ, તેહનું ધ્યાન રૂદ્રમાં રાખી રહીએ;
એને મુકી ખીજે ક્યાં જઈએ, લટકાળાલાલ. ૩ વાહાલો
વ્રજપતીકો કાહોવેછે, નિજજનના તાપ સમાવે છે;
નિરખતાં મોહ ઉપજવેછે, લટકાળાલાલ. ૪ વાહાલો
કાંકરોલી માંહે રહેછે, વાહાલો ગીરીધર ધાટમાં રહેછે;
વાહાલો નિત્ય નિત્ય દર્શન દેછે. લટકાળાલાલ. ૫ કરજોડી
વલ્લભદાસ કહે, વિનંતી રૂદીઆમાંહે લહે; તાપ ત્રીવિધ
તનમાંહે સહે. લટકાળાલાલ, શ્રી વિકૃલવરને નિર્ધુતે
ધન્ય ધન્ય. ૬

ધોળ ૧૪૬.

૭રે ધન્ય ધન્ય શ્રાવણ માસ, શુક્લ પક્ષ એકાદશી-
 ૭; ૭રે અડધી રાત્રીનો પ્રકાશ એ વાત પ્રભુજને
 મન વશી૭. ૧ ૭રે ધન્ય ધન્ય ગોકુળ ગામ, શ્રીજીમનાં
 પુલીત સોહામણાં૭; ૭રે મહા લીલા સુખધામ, કુંજ-
 નિકુંજ રળીઆમણી૭. ૨ ત્યાં ખીરાજે શ્રીહક્ષમણ પાસ,
 દામોદર દાસ૭; પધાર્યા શ્રીવંદરાવન ચંદ, ખેલતા આ-
 વ્યા તે રાસ૭. ૩ ૭રે જે ગાવાથી વલભ રાજ, ગુઢ-
 વાન પ્રભુજ્યે કહ્યા૭; દેવીનું કરવા કાજ, ખોલ દીધા
 પ્રભુજ્યે સહી૭. ૪ કરાવા ષ્ઠ સખંધ, નિર્દોશ જીવ
 થાય વળી૭; ૭રે છુટશે સધળા ખંધ, ચર્ણુશર્ણુ આ-
 વી મજે૭. ૫ ૭રે દોશ તે પાંચ પ્રકાર, ક્ષણું એક
 એક રહે નહી૭; ૭રે અમો કરીશું અંગીકાર, શાકા-
 રજ ગજરાને વગ રહી૭. ૬ ૭રે અન્યોઅન્ય સો હોય,
 પવીત્રાં પવીત્ર ધાલે ગજે૭; ૭રે મિશ્રી ભોગ ધરાય,
 રૂપ દીઠો એકઠા મળી૭. ૭ ૭રે પુષ્પ પત્ર ફળ તોય,
 અન વસ્ત્ર અપે બહુ૭; ૭રે રાત્ર અરાત્રાન જો હોય,
 પ્રેમ ભક્તી સર્વે ગ્રહી૭. ૮ ૭રે વચન શ્રીવલભ હાથ,
 વર્ષ પ્રભુજ પધારીઆ૭; ૭રે નીજલાલ વ્રજનાથ, રાશ
 રમણુ વિસ્તારીયા૭. ૯ ૭રે ઘણા દીવસનો વિજોય,
 જીવત સર્વ ખાહે ગ્રહી૭; ૭રે સંસાર માંહે મોહ, તે
 છુટી ચર્ણુ રહ્યા૭. ૧૦ ૭રે શ્રી વલભાચાર્ય માહારાજ,

તે શ્રી વિઠ્ઠલનાથનેજ; જીરે કુલ દ્વાર કરે કાર કાર અ-
લેહ, ગોવરધનનાથ તેજ. ૧૧ જીરે કલ્પવૃક્ષ શું મુળ,
શ્રીવલ્લભ શ્રીવિઠ્ઠલ કુસીયોજ; જીરે સારવા સ્વાર્થ અનુ-
કુળ, પુત્ર પુત્ર વૈસ બહુ લીયેજ. ૧૨ જીરે તાદરશી જ-
નને સગદે, દત્ત અનુભ કુરેજ; જીરે રેહ હરી રશ શરણ
મંત્ર નિત્ય ઓચરેજ. ૧૩ જીરે અસમર્પિત અનાચાર,
આવા સરથી બીલે ધાણુજ; જીરે આસુગી બુદ્ધિ વિચાર,
બીતા રેહ ક્ષણુ પ્રતિ ક્ષણુજ. ૧૪ જીરેજ એ વર છે
અંગીકાર, વીશ્વાશ મનમાં રાખજોજ; જીરે સાધનતજ
અપાર, શ્રીકૃષ્ણ શ્રીકૃષ્ણ મુખ ભાખજોજ. ૧૫ જીરે પુ-
ત્રી માર્ગ એહ, શ્રી ભગવદી સંગ અનુસરેજ; જીરે શ્રી
વલ્લભ વર જોય, શ્રી વલ્લભદાસ સહુ રૂદે ધરેજ. ૧૬

ધોળી ૧૪૭.

શ્રીવલ્લભ દુર્લભ જયુગમાં કહીએ, પ્રગટ્યા આણીવાર
જો; ભુલ્યા ભુલ્યા જીવ પોતાના, તેની કરી સંભળજો.
૧ ચણુ કમળ મકરંદ લોભાણાં, તેહનાં ભાગ્ય અપારજો;
વચન સુધારસ શ્રવણુ શીર્યાં, શ્રી મુખોધનીજ સારજો.
૨ વદન માધુરી રૂપ અનુપમ, કીધા વિવિધ શણુગારજો;
શ્રીગોકુળ તો ફરી વસાયો, શ્રીવલ્લભ રાજ કુમારજો.
૩ નંદન વન શ્રી વલ્લભસુતશું, બાંધી પ્રીત અપારજો; શણુ
ગાર કરીને ગીરીથી ઉતર્યા, ચાલી આંસુડાંની ધારજો.
૪ ત્રણુવાર પ્રદિવ પરીક્રમા, હર્યો ભુમીનો ભારજો; એ-
વિના આવી કોણુ કૃપા કરે, એછે મર્મ ઉદારજો. ૫ દા

સ ગોપાળ ક્યાંલગી વર્ણુ, સકળ વેદ ધોરીંધર ધીરજો; શ્રી
વસલ દુર્લભ યુગમાં કહીએ, પ્રગટયા આણીવારજો.

ધોળી ૧૪૮.

છખીલા છખી તારી જોઢરે, રહયું મન માહાર મોહી
રે. ૧ વાંકી વરણી તાહારીરે, મનોહર મુખ પર જાહવા
રીરે. ૨ મોરલી અધર ધર આપીરે, વગાડી વાહાલેપરાં
કીધાં ગોપીરે. ૩ વંદ્રાવન વગાડી સુંદીર શ્યામરે, ત્યાગ ક-
રાવ્યાં ધરનાં કામરે. ૪ જાણુજે વંદ્રાવન જાહરે, પાલવ
પાતળિયાનો સાહુરે. ૫ જાણુજે હવે શીપરે થાંશરે, જોયા
વિના જીવડો જોશરે. ૬ હરખ ભયં આવે વ્રજની નારીરે,
સામું જીવોને દેવ મોશારીરે. ૭ સ્નેહ શામટે કીધારે હ-
મારાં ચિત ચોરી લીધારે. ૮ ભુખ્યા મને ભોજન નવ
ભાવેરે, સેજલડીએ નિંદ્રા નવ આવેરે. ૯ સેજલડીએ
નિંદ્રાનવ આવેરે, જાણુજે હરી આવેળા આવેરે. ૧૦ વ-
લોણાં વલોવી રહુરે, માંખણીઆં આવે તો ઉતારે. ૧૧
સાંજે હુંતો ગાવલડી દોતીરે, વાહાલાજીની વાટલડી જો
તીરે, ૧૨ મારેધર આવોને હેલીરે, રહીછુ મરજદા મેલી
રે. ૧૩ આજ મારે આનંદની હેલીરે, ગીરંધર જોયા થ-
ઇ ઘેલીરે. ૧૪ આજમારે દીવાળીનો દીનરે, ઘેર પધાર્યા
જીગજીવનરે. ૧૫ હરીવર આવંતો રૂડોરે, અવિચળ આંદ
લીઓ ચુડોરે. ૧૬ વસલતા સ્વામીછે રશીયારે, હમારા
રૂઢીયામાં વશીયારે. ૧૭ છખીલા છખી તારી જોઢરે, ર-

હયું છે મન માફ મોહીરે. ૧૮

ધોળી ૧૪૯.

ચેતચેત ચીરણુજીવી તો રેણુ નથા જો, શ્રીગોકુળેસ
પ્રભુનું સ્વરૂપ લે મતીજો. ચેતચેત ૧ નારી છોકરાં આ-
રાધ નથી તારજો, મુઠ્ઠાધિથી તેને તું કેહજો માફ જો.
ચેતચેત ૨ તે સહીત તું થા પ્રભુકેરી શરણમાં જો, લી-
લા પામશો કેવાશો પંચ વરણમાં જો. ચેતચેત ૩ ખાવું
પીવું ઓઢવું ને જો કાંઈ પહેરવું જો, ચર્ણુસ્પર્શ કર્યા વિ-
ના તે સામુ ન રહેવું જો. ચેતચેત ૪ કહયું માની પ્રીત્ય
કરવી હરીદાસમાંજો, ખીક રાખવી તે અલૌકિકની આ-
શમાંજો. ચેતચેત ૫ એવો અનુદય પ્રતાપ વલ્લભવંશમાંજો,
દાસ થાયછે શા સારું તું અન્ય અંક્ષમાંજો. ચેતચેત ૬
તારૂં ધનને જોખન જોશે ઝખમારતુંજો, યું સુતોછે મોહ-
જાળમાં ગમારતુંજો. ચેતચેત ૭ અવધ આવી ઉભું ર-
હેશે પળ એકમાંજો. માટે ટેકે રાખો પુષ્ટિના વિવેકમાંજો,
ચેતચેત ૮ એમ કરતાં મોત પેશી ગયું અંગમાંજો, ખાં
ધ્યો પાસ લેતાં દુત આવી સંગમાંજો. ચેતચેત ૯ ખા-
ધુંપીધું ને ના વાવરું કોઈ રીતથીજો. સગાં લેઈ ચાડ્યાં
મસાણુ વિપરીતથીજો. ચેતચેત ૧૦ લાગી પળએકમાં
ભસ્મ થઈ ગયાંજો, જેમ આળ્યો તેમ પાછો વ્રથા વહી
ગયોજો ચેતચેત ૧૧ એવું જાણી શરણુ રહેવું વલ્લભ-
વનીજો, ઇચ્છા રાખવી તે શરણુ કેરા શેવકનીજો, ચેત

(૧૭૨)

ચેત૦ ૧૨ ભગવત મંડળીમાં ખેસતાં ના લાજવુંજો ઝાંઝ
હાથમાં લેધેતે ગાતા ગાજવુંજો. ચેતચેત૦ ૧૩ પાપથી
ભરેલા જીવ તેહને નહી ગમેજો, શુદ્ધપુષ્ટિ હશે તેતો રાશ
માંજો. ચેતચેત૦ ૧૪ લાજ રૂપે દોશ ખેઠો ખડુ અંગમાંજો
તેથી મુખ ના લેવાયું સતસંગતમાંજો. ચેતચેત૦ ૧૫ વેદ
શાસ્ત્રમાં ભક્તિ એક સારછેજો, તે વિનાના જીવજગતના
ભારછેજો. ચેતચેત૦ ૧૬ જ કોઈની પુટી રશદિન થઈ
ચાખેજો, દાસ ગવરીને શ્રીગોકુળપાસ રાખેજો. ચે-
તચેત ચીરણુજીવીતો રહેવું નથી. ૧૭

ધોળી ૧૫૦.

શ્રી ગોકુળમાં એક નંદનુ ધામ, ત્યાં પ્રત્યા શ્રીસુંદી-
રશ્યામઃ કરવા શેવક જનનાં કામકે, ધન્ય જશોદા માવ
હી. ૧ અંધારી આઠમ અજવાળી તે રાત્રે પ્રગટયા વ-
નમાળી, મંગળ ગાય સહુ વ્રજનારી કે. ધન્ય૦૨ તરીયા
તોરણુ બાંધ્યાં છે દ્વારે, સાર્થીઆ શુભ તણો નહી પાર;
દધી છાંટે સહુ નરને નારકે, ધન્ય. ૩ કુંદભી દેવનાં વા-
નંત્ર વાગે, પશુ પક્ષી સહુ પાવલે લાગે; શ્રીકૃષ્ણની ભ-
ક્તિ સદા મુખ માગે કે, ધન્ય. ૪ સહીઅરે સહુ મળી
વારણુ જાય, ઘેરઘેર વાત વધામણી થાય; શ્રીજશોદાને
હૃદયે હર્ષ ન માય કે, ધન્ય. ૫ સહીઅરે સહુ ત્યાં ગા
તી આવેરે, વજ્રઆલુષણુ હરખે પેહરોવેરે; મગન થઈ
મંદીરમાં માહોલે કે, ધન્ય. ૬ જાયકે જન મળી જશજ

ગાય, નંદ બંધાઇમાં નાહાલજ થાય; હેવા આપને મુખે
ના કેહેવાય કે, ધન્ય. ૭ વ્રજ જન ન્યાહાલ થયાં તે
કીજે, એમના ભાગ્યનો પાર નાલીજે; પુષ્ટિમાં ધાલ્યાં
નંદજીને છેપે કે, ધન્ય. ૮ વેદ કેહે એતો પુરણુશ્રદ્ધ, કોઈ
ના જાણે એનો મર્મ; શાં સુકિત કર્યાં નંદજીએ એ
ધર્મતા, ધન્ય. ૯ દીન પુંઠળ દીન હર્ષમાં જાય, શ્રીગોકુ-
ળમાં ખેલ બહુ થાય; શ્રીવત્સલ વેદ પુરાણુ ગાય કે ધન્ય
જશોદા માવડી. ૧૦

ધોળ ૧૫૧.

શ્રી વત્સલ પ્રણુપરણુમું, શ્રી માહાલક્ષ્મીજી ગુણ
વરણુમું. ૧ એમની કુખ ઉપર જાઉં બત્રાહારી, સુતશ્રી-
ગોપીનાથજી પરવારી. ૨ શ્રીનિહલનાથજી સુતછે છોટા,
ગુણુ વર્ણુવી શકે નહીં કવી મોહોટા. ૩ શ્રીરૂક્ષમાણી
વહુજીના પ્રાણુપતી, છોટાં વહુજીને પદમાવતી. ૪ ખટ
પુત્ર પ્રગટ શ્રીરૂક્ષમાણી, તૈલગ તીલક ત્રીભોવન ધણી.
૫ શ્રીપદમાવતીને એક પુત્ર હુવા, તેમના વેદ પુરાણુ
જશ હુવા. ૬ શ્રીગીરધરજીને સંગ ભાગની, શોભા જોઈ
ચકિત થઈ દામની. ૭ શ્રીગોવંદરાયજીને વહુ રાણી,
એમને જોતાને આળ્યાં ઇંદ્રાણી. ૮ શ્રીબાળકંઠજીને ક-
મળા વહુ, એમને જોતાને આળ્યાં સહુ. ૯ શ્રીગોકુળના-
થજીને પારવતા, સમ તુલ્ય ન આપે રખાવતી. ૧૦ શ્રી
રઘુનાથજીને જાનકી સોહીએ, એમને નિર્ખી નિર્ખી

(૧૭૪)

નિજ જન મોહીએ. ૧૧ શ્રીજકુનાથજીને શ્રીમાહારાણી,
ગુણ ચતુરી મધુરી અમૃત વાણી. ૧૨ શ્રીધનશ્યામજીને
કાનવતી, અમરું સ્મરણ કરીએ નિત્ય પ્રતી. ૧૩ એ
સકળ સ્વરૂપ સોહામણાં, શોભા જોઈ હરીદાસ લે ભા-
મણાં. ૧૪ શ્રીવલ્લભ પ્રભુજી પરણુમુજી.

ધોળ ૧૫૨. ૫૬.

કળયુગ સખ જીગતે અધીકાર્ધ, જા જીગમે પ્રગટેશી-
તળ; શ્રીવલ્લભ સુખદાર્ધ. ૧ જો કોઈ શાણું આપ્યેહે ધનકો,
તન કોહોપસ હાથી, દાસ ચાણું હરીવાંક ધાસકી, ચાણું
રેણું નીધપાર્ધ. ૨ કળયુગ સખ જીગતે અધીકાર્ધ.

ધોળ ૧૫૩.

તનકદેરી માર્ધ માંખન તનકદેરી માર્ધ, તનકે મુખમાં
દુધકી દતીઆં; ખોલતેહે તો તડાય, માખન. ૧ તનકેસે
મન મોહનાહો, નેત્ર પકડો જાય; કંપીઓ જાણે રોષ
કંપીઓ, વશુધા ઉઠી વ્યકળાય. માખન. ૨ તનકે માગો
ખોહોત દીનો, લીએ કંઠ લગાય; સુર પ્રભુકી તનકી
ચોટીઆં, ગુથત માત ખોલાય ૩ માંખન તનકદેરી માર્ધ.

ધોળ ૧૫૪.

શ્રીકૃષ્ણ કમળ મુખ નિર્ખવા, ચાલો શ્રી નંદજીને ઘેર
રે; જશોદાએ શ્રીકૃષ્ણ જન્મીઆ, હરખીઆ આનંદ
મેહરે. ૧ ચઉદ લોવન કેરાં ભુવણાં, નંદસુત શ્રીગોકુળ

આવ્યારે, કુલી ફરે વ્રજ સુંદરી; ગોપી ગોવાળાને મન
લાવ્યારે. ૨ ગોપીકા સર્વ ટોળે મળી, હરીને વધાવાને
જાયરે; અંતર ઘટ ઉતાવળા, હરીને જોવાની અપેક્ષા અરે.
૩ પુન્ય પવિત્ર પ્રભુજી તણાં, ગાયછે નઉતમ ગીતરે; ગીત
ગાઅને સ્વર શોહાઅ, થયાંછે એકાગ્રહ ચિતરે. ૪ ભેઠ
લાવ્યાં બહુ ભામની; આંદણો લાલાને કીજરે, હર્ષતાં
નિર્મતાં પ્રિત યું, મોહનને અપોહંગે લીજરે. ૫ ભીડ ભાઈ
ધર આંગણે, નંદજશોદાને મન ભાવ્યારે; વ્રજ ભોમીનાં
મુખ શાં કહું, નાથને મોતીડે વધાવ્યારે. ૬ માધવદાસના
પ્રભુજી, પરીવાર સ્થીર કરી સ્થાપોરે; દાસ ઉપર દયા
કરી, વાસ વ્રજમાં આપોરે. ૭ શ્રીકૃષ્ણ કમળ મુખ નિ-
ર્મવા ચાલો શ્રીનંદજીને દારેરે.

ધોળ ૧૫૫.

જે શ્રી વલ્લભ દેવકી, જેઅ પ્રાણુ પ્યારેકી; જે શ્રીવ-
લભ નંદકી ટેક. પ્રાકૃત ધર્મ રહી માહાપ્રભુ, અપ્રાકૃત
વ્યયુ જાણુ; શ્રી હરી અનલ પ્રગટશે, શ્રીવલ્લભ રૂપ વ-
ખાણુ. જે શ્રી વલ્લભ દેવકી ૦ ૧ શ્રીહરી આત્મા પાલકે,
ભુતજ પ્રગટો આઅ; દેવીજી અર્પણુ કીયો, નિજ મુખ
માત્ર સુનાઅ. જે શ્રીવલ્લભ ૦ ૨ શ્રી વીઠલ પદ પરસેકે,
હોત સરસ સુસાતા; અધમ રટત આનંદમે, કરત અમી-
રસ પાન, જે શ્રીવલ્લભ ૦ ૩ શ્રીમદવલ્લભ રૂપ કહો, કોન
કરી શકે બખાન; ગુઢલાવ નીજ સ્વામની, પ્રગટ કૃણુ

સુજાન. જે શ્રીવલ્લભ ૪ શ્રી ગીરધર ગોવીંદનું, શ્રી
 બાળકૃષ્ણ ગોકુળેશ; શ્રીરઘુપતી જહુપતી યનશ્યામજી, બા-
 બક સખ ભુમેશ. જે શ્રી વલ્લભ ૫ પ્રૌઢ ભાવ ગીરીવર
 ધરે, શ્રી નવનીત પ્રિયાજી બાળ; શ્રીમથુરાનાથની કુંજ-
 મે, શ્રી વીઠ્ઠેશ રસાળ. જે શ્રીવલ્લભ ૬ શ્રીદ્વારકેશ
 તત્ત્વ ભાવમે, ગોકુળ શ્રીવ્રજભુષ; વ્યદભુત ગોકુળચંદ્રમા,
 શ્રીમદન મોહન સ્વરૂપ. જે શ્રીવલ્લભ ૭ જીવત પાલન-
 મે મોદશું, શ્રીબાળકૃષ્ણ રસરાય; માર સકટ ઉધો કીઓ,
 રસ સખ દીઓ ગીરી રાય. જે શ્રીવલ્લભ ૮ માટ લી-
 ઓ માખત લીઓ; નેપુર બાળત પાપ; નર તત્ત્વ લા-
 લજી, ત્યાં હરખત જશોદામાય. જે શ્રીવલ્લભ ૯ ગોપીઓ
 એહી જગતમે, ચલત ઉલટી રીત; તીનકે પદ અંધન
 કીઓ, બઢત કૃષ્ણ પર પ્રીતય. જે શ્રી વલ્લભ ૧૦ ધન્ય
 ધન્ય શ્રી ગીરીરાજજી હરીદાસનમે રાય; શાનિધ્ય
 શેવા કરત હે, તુમ બળ મોહનરાય. જે શ્રી વલ્લભ ૧૧
 નમી નખ ખચીત કચન ભચે, શ્રી અંદ્રાવનકી ભોમ;
 કદ્ય સુધી ભુતળ બહે, ત્યાં રૂળ રૂળ જીમ. જે શ્રીવલ-
 ભ ૧૨ ઉભે નીજકુળ અંભદોઉ, તરંગશ્રીડી જાન; શ્રી
 જીમનાંજી વહકુંઠકા. ક્યમ કરી કરૂ બખાન. જે શ્રી
 વલ્લભ ૧૩ સુરદાસ કૃષ્ણદાસજી, પરમાનંદ કુંભનદાસ
 ચતુભુજનંદદાસજી; છીતસ્વામી ગોવીંદદાસ, જે શ્રીવલ્લ
 દેવકા. જે પ્રાણુ પ્યારેકી. ૧૪

ધોળ ૧૫૬.

રાગ સાખી—સાધન સખ સુને ભયે, સુને ભયે જામ
જાય; કળિકે દંડ ખંડન કીચે, શ્રીવલ્લભ કુળકી છાપ. જે-
એશ્રી વલ્લભ, જેએશ્રી વિહલ. ૧ શ્રીવલ્લભ વર સમેરે
નહી, ખોલે અડપલા ખોલ; તાકી જનની ભારે મૂઠ, વૃથા
ખળવો દોલ. જેએશ્રી વલ્લભ. ૨ શ્રીવલ્લભ ખોલ જાળો
કહે, શ્રીવલ્લભ અમૃત વેન; શ્રીવલ્લભ તજે આર ભજે,
તાકે કૃત ગચ્છેદો નેન. જેએશ્રી વલ્લભ ૩ શ્રીવલ્લભ વ-
લ્લભ જો કહે, ખસે હજારો કોમ; તાકે પ્રાશ્વિત ઉજરે,
જ્યું મુરજસે ઉજોશ. જેએશ્રી વલ્લભ ૪ શ્રીવલ્લભ સમ-
રણ વીના, મીથ્યા સખ વીચાર; મુઠ કાગદ કે નાવમે,
કહો ક્યમ કરી ઉતરે પાર. જેએશ્રી વલ્લભ ૫ શ્રીવ-
લ્લભ આપ તેમ શુનો, કછુ ન રહે કછુ દુર; નેન પલક
શું ઝારીએ, વા નારગકી ધુર. જેએશ્રી વલ્લભ ૬ શ્રી
વલ્લભ કહ્યો તેહને સખ લહ્યો, સકળ રાસ્ટ્રકો ભોર; શ્રી
વલ્લભ કુળ જાણો નહી, કુખ્યો કુટુંબ સમેત. જેએશ્રી
વલ્લભ ૭ શ્રીવલ્લભ વલ્લભ જો ભજે, સદા સોહજો હોય;
દુઃખ ભાજે દારીદ્ર હરે, વેરી ન ગાંજે કોય. જેએશ્રી વ-
લ્લભ ૮ શ્રીવલ્લભ કુળકું છાંડકે, આર દેવકુ ધાય; તામુખ
પતીઆં કુટીએ, જમ લગ દુટી જાય. જેએશ્રી વલ્લભ ૯
જે વલ્લભ કુળકું છાંડકે, ભજ ભૈરવ ભુત; અંતે કંજેતી
હોયગી, જુઓ શીયાકો પૂત. જેએશ્રી વલ્લભ ૧૦ શ્રી

(૧૭૮)

વલ્લભ પર રૂચિ નહી, નહી વૈશ્વવ પર સ્નેહ; તાકો જન્મ વૃથા ભચ્ચો, જ્યું કાગણુ કો મેહ. જેએશ્રી વલ્લભ ૧૧ હરીજન આએ ખારણે, હરી ન જોડ્યાં હાથ; તે નર ભુતળ ભોરંગ થાશે, પેટ ધસે દીનરાત. જેએશ્રી વલ્લભ ૧૨ હરીજન આએ પુરણુ, માગે ચાર રતન; વાંણી પાંણી ને સાથરી, સમટ સાથે અંત. જેએશ્રી વલ્લભ દેવકી ૧૩

ધોળ ૧૫૭.

શ્રીવિકૃલનાથ નામ રસ અમરીત, પાન સદા તું કરે રસના. ૧ વારંવાર કહ્યું હુંતોશું, એહી નામ જો ધરે રસના. ૨ એ રસમાં પ્રતિબંધ પરતો, તાંસુતું અતી ઉરે રસના. ૩ હરીકો વિમળ જશ ગા નિરંતર, જાત વિધન સખ દેખે રસના. ૪ શ્રીવિકૃલનાથ જોતું અપનો ભલો ચોહતો એ મારગતું સારે રસના. ૫ ચત્રુભુજ પ્રભુગો રીધર લાલકો, આનંદ ઉરમાં ભરે રસના. ૬

ધોળ ૧૫૮.

સુંદીર ગોકુળીયું જોવાના મુજને કોડ, તે મુજને દેખાડજો. ૧ જ્યાંછે લાલ ગીરધારીજીતી જોડ, તેમુજ ને. ૨ એમનું સુંદીર સોહામણું રૂપ, તે મુજને. ૩ એમને આજોએ અવની કરા ભુપ, તે મુજને. ૪ સુંદીર શ્રીજીમ નાંજીનું નીર, તે મુજને. ૫ વળી શોભા ખેટીજીના વીર,

(૧૭૯)

તે મુજને. ૬ શુંદીર શ્રી કુકરાણીનો ધાટ, તે મુજને. ૭ માહારો વાહાલો કરે જ્યાં પાઠ, તે મુજને. ૮ નપણું ભ-
રીને નિહાળુ ગીરીરાજ, તે મુજને. ૯ જોણે સાર્યા માધવ
દાસનાં કાજ, તે મુજને દેખાડજો. ૧૦

ધોળી ૧૫૯.

રાગ કાફી — શ્રીગોકુળ સુખ બાસ બસીજે, શ્રીવલ્લ
વીક્ષ્ત ચર્ણુ સ્પર્શ કીજે, અતી પુનીત જીમનાં જળ પી-
જે. ૧ શ્રીગીરીધર ગોવીંદ બાળકશ્ચ, શ્રીગોકુળ નાથ
નીરખી સુખ લીજે; શ્રીરઘુપતી જદુપતી ધનસાંવળ, સખ
મંદીર દરશન નીત્ય કીજે. ૨ રમણ રેતી અતી પરમ
મનોહર, ટીકનપે જાએ લોટી લીજે; વસલ છોકર છાંય
નીરંતર, વૈશ્ણવ સંગ ઘેરાં રસ ભીજે. ૩ શ્રીગોકુળ સુખ
બાસ બસીજે.

ધોળી ૧૬૦.

વિપ્ર શીરોમણુ તૈલંગ નાથ. તેમાં શ્રીજક્ષમણુ ભટ
વીક્ષાત; પત્ની શ્રીઅલંબાજી સત તે કુળ પ્રગટયા શ્રી
વસલનાથ તો, વાત સુણો વશુધાનવીરે. ૧ દેવનાં કુંદભી
વાળાં વાજે તો, પુષ્પની વ્રતિ ઉપર હેવીરે; ચંદ્રઉગે કમો
દની કુલ્યાંતો, કમળ કુલ્યાં રવી જાઘનિરે. ૨ તેમતેમ ભ-
ક્ત તણાં મન કુલ્યાં, જગન પુરુષ પ્રગટયા સોસીઅે;
કળયુગ જીવ ઉધારવા કાજેતો, વૈશ્ણવને સુખ આપવારે.

શ્રીવલ્લભ દર્શન દુલભ હોય તો ભાગ્ય ભાગ્ય જોવાનીયેરં.
 ૩ કૃપાદ્રષ્ટિ જો ભણી ભણે તો, કોટી માહાદુઃખ વામી-
 ચ્ચેરે; ભાગ્યાં સંકટને દુરગયાં દુઃખ શ્રીવલ્લભ જોતાં સ-
 સીમુખ, શ્રવાણ પાન કરતાં ભાગીછે ભુખ એ ચર્ણુ જે
 આળ્યા છવ તે ચર્ણુકમળ હોડી મળ્યારે. ૪ ભવસાગરજન
 ગાયો નાખરીઓ તો ઓળંગતાં વાર કેટલીરે ઉજવળ
 નિર્મળ એ મારગ તો, જેમરે ગંગાજળ ગાજતારે. ૫ એ
 નેક કોટી મારગ જોતાં એવાં, અધીક અમને છાજતારે,
 નામ સમરપણુ આપ્યાં જે જતને તો, અનન્ય શેવક થયા
 ભાવશુંરે. ૬ ઘેર ઘેર શેવા સોંપી ભક્તને પ્રેમ ભાવ લડા-
 વશુંરે, ત્રણુ વાર પ્રથિવ પરિક્રમા, માયાવાદીના ભાગીછે
 પ્રહ્લા; ખંડ ખંડમાં રાધા ધર્મ તો, મર્મ ન જાણે એ કુળ
 તણુંરે. ૭ આ સુખ નિત્ય છાંડે તો, લીલા લલીત એ કુ-
 ળતાણુંરે; આનંદ મંગળ નિત્ય ઓછવતો, ત્યાં પ્રગટ્યા
 શ્રીગોકુળ ધણુંરે, કૃપા દ્રષ્ટિએ કામ દુર્ગાતો, કલ્પદમશ્રી
 વલ્લભચરે; ગંગાપ્રભુ શ્રી દેવકી નંદન, કલ્પદમ શીરઢાળી
 યાર. ૮ વિપ્રશિરોમણુ શ્રીતૈલંગનાથ.

ધોળી ૧૬૧.

શ્રીવલ્લભ વિકૃલ શ્રીજીરે રમવાને આવો; શ્રીનવનિત્ય
 પ્રીયાજી નાહાનારે, સંગ તેડીને લાવો. ૧ શ્રીબાળકશ્રીજી
 બાલુડારે બેલડીએ આવો; શ્રીનટવરજી પ્રાણુ પ્યારારે,
 એમને તેડીને લાવો. ૨ રમવું જમવું રંગેરે, વાહાલાની

સંગે કહ્યાં હમારાં માનોરે, શું થાઓછો ઢંગે. ૩ શ્રી
 ગોસાંઘ માહારાજ તમને કહુંછુંરે, ગુજરાત પધારો; ત્યાં
 સર્વને દરશન દઈનેરે, પુષ્ટિ માર્ગ વધારો. ૪ સહુને સમર
 પાણુ આપોરે, તેહવાં હમને આપો; સહુ વૈશ્નવને તાર્યોરે,
 હેવા હમને તારો. ૫ મધ્યરાતે મંદીરમાંરે, વાંસલડી વાગી;
 ભર નિદ્રામાં સુતીરે, ઝમકીને જાગી. ૬ ઓચંતી ચ્ય
 જાણીરે, બારણે આવી; પાડોશાણુને પુછુરે, મોરલી ક્યાં
 વાગી. ૭ જો તાહારા મંદીરમાંરે, વાંસલડી વાગી;
 જીમનાંજની તીરેરે, મોરલી ત્યાં વાગી. ૮ શ્રીપુરૂષોત્તમજી
 મહારાજ તમને કહુંછુંરે, શ્રીજી દ્વાર પધારો; શ્રીભામની
 વહુજના દાશીરે, જીમનાં પાન કરવા સધારો. ૯ ચર્ણુ
 સરણુ ચમને રાખોરે, ચ્પેટલું છે કામ; ચ્પહરનિશ દરશન
 આપજોરે, દેઉ તમારૂં નામ. ૧૦ શ્રીવલ્લભ વિઠ્ઠલ શ્રીજી
 રે, રમવાને આપો.

ધોળી ૧૬૨.

સર્વે સધંયર સમાણી મળી આપોરે, ગીરધારી લાલ
 જીને મોતીએ વધાવોરે. ૧ ચર્ણુજીયો શ્રીવ્રજભુખણુજના
 ભાષારે, રૂપનિજ વૈશ્નવ કેરા વાહાણારે. ૨ રૂમઝમ
 આંઝરી ધુધરી વાજેરે, લીલા જોયા વિના મન દોઝેરે. ૩
 કાણુ કાણુ વાહાણો કપા દ્રષ્ટિ જીએરે, વાહાણ ઉપજાવે
 વાહાણો મીઠી વેણુરે. ૪ મુખ પુરણુ સરદ સશી રાજેરે,
 જોતાં સનજન ચકોર વીરાજેરે. ૫ વ્યતી કટી તટી શો-

(૧૮૨)

હીએ જાણી ધોતીરે. ૨જી કામની ક્રમજ મુખ જોતીરે. ૬
ઉપરજો આંહી ઉભા પ્રભુ પાસેરે, કરતા આરતીને નિર-
ખ્યા ગોકુળદાસેરે. ૭ સરવે સદયર સમાણી મળી આચોરે.

ધોળ ૧૬૩.

શ્રીવલ્લભ ફુલભ યુગમાં કહીએ, તે પ્રગટયા આણી
વારજી; ભુલ્યા જીવ પોતાના, તેહેની કરવા સંભાળજી. ૧
ચરણ ક્રમજ મકરંદ લોભાણા, તેહેના ભાગ્ય અપારજી;
વચન સુધારસ શ્રવણે સીએ, શ્રીસુખોધની સારજી. ૨
શ્રીગોકુળને ફરી વસાવું, શ્રીવલ્લભરાજ કુમારજી; શેવા
શ્રીગીરધર લાલની, કરવા બહુ પ્રકારજી. ૩ કરિ સણ-
ગાર વાહાલો ગીરીથી ઉતર્યા, ચાલી આંસુની ધારજી;
પત્રક એક રહેવાય નહી પીયુષિના, એજે પ્રાણ આધાર-
જી. ૪ મનુશ તન ધરી લીલા કીધી, પુરણ બ્રાહ્મણ
સાકારજી; ત્રણવાર પ્રથિવ પરીક્રમા, ઉતાર્યો ભુમીનો
ભારજી. ૫ એ વિના હેવી કોણ કૃપા કરે, એ જ પર્મ
ઉદારજી; રખે એમાં સંદેહ આણો, સકળ સારમાં સારજી.
૬ દાસ ગોપાળદાસ ક્યાંલગી વરણ, સકળ વેદધારીજી;
શ્રીવલ્લભ ફુલભ યુગમાં કહીએ, તે પ્રગટયા આણીવારજી.
શ્રી વલ્લભ ફુલભ યુગમાં કહીએ.

ધોળ ૧૬૪.

ગોકુળની ગોપીઓરે ચાલી જળ ભરવા, સામળીઓ

(૧૮૩)

સન્મુખરે; આઘ્યા માહાર મન હરવા. ૧ આ તે શું અ-
ચરજરે, આઘ્યા માહારી સેરડીએ, કાંઈ હું નવ ખોલુરે.
એ ખોલાવે છે. ૨ મોહન મોહીનેરે, માયા લોભી છે;
જીવણને જોઈનેરે, ધર ધંધો ભુલી. ૩ હારે મને સંજન
ગમેછરે, એ વરનો લટકો; આંગળીએ વળગ્યોરે, વાહાલો
આવેછે. ૪ આ અમે વડુવારે, લાલા લાજ ભર્યા;
ખોલતાં ખીજરે, કંથે કેદ કર્યા. ૫ સાસુલડી સુણરે,
નણુદલ નાહાની છે; માધવના સ્વામીરે; અન્નતની ઘડી
એ. ૬ ગોકુળની ગોપીઓરે, ચાલી જળ ભરવા.

ધોળી ૧૮૫.

સાચા સખંધીડા. શ્રીગોકુળ ક્યારે જઈશું, આપણુ ખે
ખેલડીએ વલગી; શ્રીજીમનાંજીમાં નાહીશું સાચા સખં-
ધીડા. ૧ ગોકુળીઆની ગતી ગતીએ, ગુણુ ગોવીંદના
ગાઈશું. સાચા ૨ શ્રીગીરધારી અલખલા જોઈ જોઈ,
મન ચીતવ્યાં લાડ લડીશું. સાચા ૩ ભીમના દાકોરેજ
ધને ભેટીશું, સદાસોહાગણુ થઈશું. સાચા સખંધીડા શ્રી
ગોકુળ ક્યારે જઈશું. ૪

ધોળી ૧૮૬.

ભગે ગોપાળ ભુલમત જાઓ; મનુષ્યા દેહીકો એ-
હીહિ લાવો. ૧ ગુરૂશેવા કરી ભગત કમાઈ; જન્મ તે
મનુષ્યા દેહી પાઈ. ૨ એદેહીત સુપરો દેવા; દેહ ધરી

કરીએ હરી શેવા. ૩ સુનોહો સંત શેવાકી રીત; કરો
 કોએ અરૂણો પ્રીત. ૪ પ્રતી ઉઠી શ્રીકૃષ્ણ કેવે; જોહી
 કૃષ્ણ મૂર્તિ સોઈ પાવે. ૫ જીને ઠાકોરકો દરશન કીઓ;
 જીવન જન્મ સકૃણ કરી લીઓ. ૬ જે ઠાકોરકી આરતી
 કરે; તીનલોક તાકુ પાયપરે. ૭ જે ઠાકોરકો કરે પ્રણામ;
 વૈકુંઠ હોત તાકુ નિજ ધામ. ૮ જે શ્રી હરીકોસુમરે ના
 મ; તાકુ કુશળ નિત્ય પુરણુ કામ. ૯ જે ઠાકોરકો ધ્યાન
 લગાવે; ધ્રુવ પ્રહલાદકી પદવી પાવે. ૧૦ જીને ઠાકોરકો
 ચણામૃત લીઓ; વૈકુંઠ લોક અપનો ધર કીઓ. ૧૧
 જેહરી આગે બાજીત્ર બળવે; તીન લોક રાજ્યધાની
 પાવે. ૧૨ જે હરીકો સ્નાન કરાવે; ધર્મયોનીમાં કબજુ
 ન આવે. ૧૩ જે શ્રી હરીકો કરે શ્રગાર; તાકુ પુરણુકરે
 અંગીકાર. ૧૪ જે ઠાકોરકુ તિલક ધરાવે, તાકો મહીમા
 કહત ન આવે. ૧૫ જે ઠાકોરકો કીર્તન સુનાવે; તાકુ
 ઠાકોર નિકટ ખોસાવે. ૧૬ હરી મંદીરમાં દીપક કરે;
 અંધકુપ ભવમાં નહી પરે. ૧૭ જે ઠાકોરકી સેજ બીછાવે;
 નિજપદપાવે દાસ કહાવે. ૧૮ જે ઠાકોરકો પાલતે ઝુલા-
 વે; વૈકુંઠ સુખ અપને ધર લાવે. ૧૯ જે ઠાકોરકો ધરાવે
 ભોગ; તાકુ પરમાનંદ નિત્ય ભોગ. ૨૦ પાયપદમી જશો
 દા માતા; તા સુખકી કછુ કહી ન જાત. ૨૧ ગ્વાલમંડ-
 બી સો ગોપાળજી ગાવે, સો ઠાકોરકો સખા કહાવે. ૨૨
 ગોકુળ ગોવર્ધન જે લીલા ગાવે, ચરણકુમળ રસ તમહી

પાવે. ૨૩ જે વૈશ્વવ વિવેકી હોય; તાકી સંમત નિત્ય
 પ્રતી હોય. ૨૪ શ્રીભાગવત સુનો આદર કરી; તાકે રેદ
 ખસે શ્રીહરી. ૨૫ જે ઠાકોરકુ ભોગ ધરાવે; શેવાકો કૃળ
 તખહી પાવે. ૨૬ જે કરે જીમનાં જળ પાન; સો ઠાકોરકે
 રહે સનીધાન. ૨૭ હરી મંદીરમાં કરે જીહારી; કપહુ ન
 પાવે જમકી પ્યારી. ૨૮ જેણે ઠાકોરકી ગાગર આણી;
 વૈકુંઠ અપને સ્થાન ઠરાની. ૨૯ જેને ઠાકોરકો મંદીર લી-
 ખ્યો; મનુશા જન્મ તેહે જન જીયો. ૩૦ જેને ઠાકોરકો
 શીધો ખીનો; જે તે તીર્થ તેહેને કીનો. ૩૧ જે ઠાકોરકો
 બેને કુલ; સદા ખસે કાળંદ્રી કુળ. ૩૨ જે ઠાકોરકો માળા
 પહેરાવે; સદા સર્વદા ભગતહી હોવે. ૩૩ જે ઠાકોરકો
 ચંદન લગાવે; ત્રીવીધ તાપ સખ મનકે જીવે. ૩૪ જે ઠા-
 કોરકો ખાસન ધુવે; શદા સર્વદા નિર્મળ હુવે. ૩૫ જે
 શ્રીહરીકો કિર્તન કરે; મુક્તિ ચાર તાકે પાપ પરે. ૩૬
 શેવામાં જે આળસ કરે; કુકર હોય ફેર ફેર મરે. ૩૭
 મનશાયું જે શેવા કરે; તખહી શેવા પુરી પરે. ૩૮ શેવા-
 કો જે આશરે રહીએ; કુખ દુર ખચન સખહી સહીએ.
 ૩૯ શેવામાં જે સંશય લાવે; તે કોટીક જન્મે પ્રાશ્વિત
 પાવે. ૪૦ વેદ પુરાણ શ્રીભાગવત ભાખે; સચરા સખ
 વ્રજ જન ચાખે. ૪૧ શેવા કીજે અદભુત રીત; શ્રીવિઠ્ઠલ
 નાથયું રાખે પ્રિત. ૪૨ શ્રીમાહાપ્રભુને પ્રગટ ખતાઈ;
 કપા ભઈ તખ મત આઈ. ૪૩ શેવાકો કૃળ કહ્યો નવ

જાય; એ સુખ સમરો શ્રીવજ્રભરાય. ૪૪ શેવાકો ફળ
શેવા પાવે; સુરદાસ સખે બલબલ જાવે. ૪૫ ભજો ગોપાલ
ભુજ મત જાવો.

ધોળ ૧૬૭.

આવો મળો સાહેબડીજી, હૃદયે હરખ ન માય; માંહે
માંહે વધામણી, પ્રગટ્યા શ્રીવિહારાય. ૧ નવ સતઆભ-
ણુ અંગે સજ્યાંજી, ચાલી પ્રજની નાર; અતી આનંદે
ઉમંગી ભરીજી, પોહોતાં શ્રીવજ્રભ દ્વાર. ૨ ધન્ય ધન્ય,
શ્રીવજ્રભ ધણીજી, ધન્ય શ્રીઅંકાજીમાત; શ્રીગોકુળચંદ
પ્રગટીઆજી, શ્રીગોપીનાથજીના લ્લાત. ૩ આપણનેસુખ
આપવાજી, શ્રીવજ્રભ રાજકુમાર; ફરી ગોકુળ પધારીઆ,
અમળાના આધાર. ૪ દ્વાપર ઓળંગીજી, હૃદયમાં હુતી
હામ; તે પ્રભુજી પધારીઆજી, પુરવા નીગમના કામ. ૫
માગસર માસ સોહામણોજી, સોહામણો નોમીનો
દીત; કૃષ્ણ પપવાડીએ પ્રગટીઆજી, શ્રીગોકુળ માંહે
રતન. ૬ રાત્ર દીવસ સોધે સદાજી, બ્રહ્માદીક મોહશ;
દરશન માત્ર આપે નહીજી, સપનંતર નવ લેશ. ૭ શેષ
સહસ્ર મુખે સ્તુતિ કરેજી, નિગમ ના પામે પાર; દેવીનાં
કુખ ટાળવાજી, પ્રગટ્યા ખીજવાર. ૮ શ્રીવજ્રભજીના
લાડીલાજી, શ્રીપદમાવતી વડુજીના કંથ, ભગવદી ભાવે
ભેડીઆજી, અઢળક પુર્ણાનંદ. ૯ ઘેર ઓછવ અતી ધ-
ણોજી, વાજે તાજ અદંગ; માનુનીમંગળ ગાયજી, હૃદયે

ધરી ઉમંગ. ૧૦ કુમકુમ કેસર છાંટણું, ઉલટ ચંગ ન
માય; તરીઆ તોરણ બાંધીઆં, મોતીના ચોક પુરાય.
૧૧ ગાએ ગીત સોહામણું, પ્રગટયા શ્રી વીકૃતનાથ;
દાન આપે વીવીધ તણું, ઉદાર શ્રી વલ્લભનાથ. ૧૨
બંદીજન બહુ યશ ભણે, ચીર્ણુઓ રાજકુમાર; તલગ
તીલક ત્રીભોવન ધણી, શ્રી ગોકુળપતી આધાર. ૧૩
શ્રીવલ્લભ ધેર પ્રગટીઆ, પુરાણુ બ્રહ્મ જુગદીશ; સકળ
કળકળીકાળમાં, પ્રગટયા પ્રાણુ ઈશ. ૧૪ કળયુગ જીવ
ઓધારવા, ટાળવા ભોમીનો ભાર; વદનકમળ અવિ-
લોકીતાં, પોહોતી મનડાની આશ. ૧૫

ધોળી ૧૬૮.

શ્રીવલ્લભ વીકૃત હરીના જાણ્યા, તેણે સર્વશ ખોધું.
ટેક. શું લાવ્યા શું લઈને જશો, વારંવાર વહેવાઆરે. શ્રી
વલ્લભ ૧ પુષ્ટિ માર્ગમાં જે જન આવ્યા, વિશ્વાશે ના
વળગારે; શેવાનું કૃળ શેવા થશે, રત્ન પ્રમાણે મેવારે.
શ્રીવલ્લભ ૨ સંપત પરમાણે સમર્પિત લેજો, તેનું નામ
તો શેવારે; શેવા કરશેને પાખંડ ધરશે, તે અથડાતા મર-
શે. શ્રીવલ્લભ ૩ ભાવ વિના જે ભક્તી કરશે, તે પથર
કેમ તરશેરે; મીઠું બોલે આચરણુ ખોટાં, તેહને તે ખર
કહીએ. શ્રીવલ્લભ ૪ માધવદાસ તો એટલું માગે છે,
તેહનો સંગ ના કહીએ; શ્રીવલ્લભ વીકૃત હરી ના જા-
ણ્યા, તેણે સર્વશ ખોધું. ૫

ધોળ ૧૬૯.

શ્રી વલ્લભ પ્રભુજીને શર્ણુ ન આપ્યો, જન્મ વ્યપનો ખોયોરે; પહેલે તો તે કંછુ ન ખીચાર્યો, ઉદર ભરી ભરી સોયોરે. શ્રીવલ્લભ ૧ વ્યમૃત મુધારસકી ચાહના કીની, મનપાખડે મોહ્યોરે. શ્રીવલ્લભ ૨ શુર કેહે મેં વ્યખહુ ચેત્યો, નેનન ભર ભર રોયરે. શ્રી વલ્લભ ૩ શ્રી વલ્લભ પ્રભુજીને શર્ણુ ન આપ્યો.

ધોળ ૧૭૦.

વળી વેગે દરશન આપીઆં, લાલ ગોવર્ધનધારીરે; ક-રે પેરે પેરે વારણાં, મુખપર જાઉ બલીહારીરે. ૧ શોભા મુંદીર તાહારી શી કહું, માહારે મુખ રસના એકરે; શેષ નાગ કેહેવા સમરથ નહી, કહો જીવ કોણુ વશ કરે. ૨ જશોદાને નયણે નીંદ્રા તજી, થઈ રહી આગુરનારે; વ્ર-જના જીવણુ માહારો વાલમો, કરજો વ્યભારી સાહારે. ૩ થોડા માંહે ધણું કરી, વીનતી ચિતડામાં ધરજોરે; દિન જાણી દીના નાથજી, તાપ ત્રીવિધી તણાં હરજોરે. ૪ વળી વેગે દરશન આપીઆં.

ધોળ ૧૭૧.

શ્રીવલ્લભ કુખ વ્રજનું જીવણુ, ધન્ય શ્રી વિકૃત પ્રભુ પ્રગટીયારે; વેદ વહીતકૃત શ્રી ભાગવતસત, ભક્ત મનોરથ સર્વ સચારે. ॥ ઠાલ ॥ જીરે ભક્ત મનોરથ સરવે સરીયાંતે

બ્રજનાં કાજ; શોહસ્ર શક પ્રમાણુ કહે, પુરુષોત્તમ શ્રી
 વિઠ્ઠલનાથ. ૧ એક રસનાએ ક્યમકહું, રસતાણો અધિક
 વિસ્તાર; જીવ જાણુવા જોગ નહી, પણ શ્રુતિ ન પામે
 પાર. ૨ મન ઘચ્છાએ માહારો વાલમો, પધાર્યા શ્રીના-
 થજી દ્વાર; અધીકારીરે આશ કહે, રથ સારાવા નિરધાર.
 ૩ ભોજન કરી પધારીયા, વાહાલે વસ્ત્ર પેહેર્યાસાર; કંઠમાં
 આરોપીયો, શ્રીનાથજીનો હાર. ૪ રસ ભર્યા સામગાં,
 આનુર રેદ ભાવ અપાર, હાશ વદને વચન કહે તે, સાં-
 ભજે નર નાર. ૫ વૈશ્નવ જીયે પરવર્યા, શોભા તણોતહી
 પાર; તોરંગ લીલા વાયું વેગે, આંણીઆં સંગ દ્વાર. ૬
 પંગડે પગ દેઢ નાથ ચઢ્યા, વાર કોટીક કમ; ચાંપાસ
 વૈશ્નવ મંડળી, શોભા તે સુખનું ધામ. ૭ સખીસં પધા-
 રીયા, જઈ નિર્ખી આનંદ કંદ; ચકોરની પેરે ભામની,
 નિર્ખે તે શ્રીસુખચંદ. ૮ ધોળ ગાયને સ્વર શોહાએ, શ્રી
 જીમનાંજીને તીર; દુરથી અવિલોકતાં, નહણે તે ઢાળે નીર.
 ૯ વાલમો વેગે નાહાવા ખેડા, પાર પોહોઆ સાર; ઇંદ્રા-
 સન વારણુ, આ રથ કાંઈ વાર. ૧૦ પદ અષ્ટ લોકે કથા
 પ્રસંગે, ચિત્તા સહુની જાય; ભીડ રથ પાછળ ઘણી, આ-
 જાંદ અંગ ન માય. ૧૧ જીરે મારગ સુખ શાં કહું, કેહે-
 તાં ન પામું પાર; અદ્ય બુદ્ધ્યમત મંદ મારી, ક્યમ કરી
 કંઈ વિસ્તાર. ૧૨ જીરે સમેનાં સુખ શાં કહું, વાલમો ખે
 ઠા નાહાવ; જોજે દશાના જીવછે, તેહેને તે તેયો ભાવ. ૧૩

નાથ નિગમે નિકટ પોહોચ્યા, મન કુળ અંગ ન માય;
 અવિલોક વાયા આતુર ધણા, વાહાલો વેગે નાહે. ૧૪
 હરે નાહી ધોતી અંગ પેહેરી, તીલક કીધાં સાર; ઉપર-
 ણો ઓઢી કરી, પધારીયા આધાર. ૧૫ પ્રણામ પર્વતને
 કરી, જઈ જોયા શ્રી મુખચંદ્ર; કુખડાં લઈ દંડવ્રત કરે,
 અવિલોક શ્રીવલ્લભનંદ. ૧૬ આરતી સેનસણગાર ભોજન,
 નિત્યનો વેહેવાર; એણીપેરે અનુભવ કરે, શ્રીવલ્લભ રાજ
 કુમાર. ૧૭ એણી પ્રકારે જન જે રહ્યા, શ્રીનાથજીને
 દાર; આનંદ ઓછવ અતી ધણો, મન કુલનો નહી પાર.
 ૧૮ શ્રીનાથજીને નિરખવા, નિજ ઝ્યાન કરે સહુ સોર;
 અનુભવીને અનુભવ ધણો, કેહેતાં ન પ્રીછે દોષ. ૧૯
 હરે પરસ્પરના શુભ એહુના, એહી જાણે ભ્રાન્ત; જીવનો
 કોણુ આશરો, જે કરે મોહોટી ખાંત. ૨૦ હરે નાથની
 ગર્થી ઉતર્યા, વ્રજ ચાલવા નિધાર; કંઠ હારેને હાથ
 ખીડી, લટકતા વ્રજરાય. ૨૧ હરે નિજ મંદીર પધારીયા,
 ભોજન તણો વેહેવાર; વસ્ત્ર પેહેરી રથ ખેઠા, પ્રાણના
 આધાર. ૨૨ પ્રભુજીને મનમાં શોચના, ફરકતા અધુર ર-
 શાળ; તેહને વેણે ભુજ્ય ચર્ણુ, આતુર રમણુ ગોપાળ. ૨૩
 વ્રજમાં તે આવી વધામણી, સાંભળી સહુ નરનાર; હર-
 ખે તે હેડે મલયતી, ગુજરાતી કેરી નાર. ૨૪ વ્રજ જીએ
 જીય મન કુલીને ઉભી, જોયા પ્રાણુ આધાર; ધોળ મા-
 ધવદાસનું, ગાતાંતે ગુણુ વિસ્તાર. ૨૫ સેરીએ તે શોભી-

(૧૯૧)

તાં સાધીઓ, ચોકમાં ચિત્ર રસાળ; મારગ કદળીના
રથેભ રોખ્યા, આવતાં આધાર. ૨૬ પ્રિયે તે પ્રભુજી પ-
ધારીયા, જોહનો શેરીએ ન સમાય; શેવા કરી શ્રીનાથજી,
આવ્યા બેઠક માંદ્ય. ૨૭ આરતિ કરેરે ઓવારણાં, વાહાલે
ભક્તતની પુરી આશ; જુગ જુગ જીવો માહારા વાલમા,
ખસી જાય ગોપાળદાસ. ૨૮ શ્રીવલ્લભકુળ વ્રજનું જીવણ.

ધોળી ૧૭૨.

ભલે પ્રગટ્યા શ્રીગીરીવરધારીલાલ, શેવક જન સુખકા-
રણેજી; જીરે આનંદ મંગળ ગાય, તોરણ ખાંધ્યાં ખારણે
જી. ૧ જીરે ધન્ય શ્રીરક્ષમણી નાય, કુંવર ઝુલોવે પાર-
ણેજી; જીરે વ્રજ બધું નીરખવાને જાય, નીરખી હરખી
જાય વારણેજી. ૨ જીરે સુરપતી કરે નીરધોરા, ઢોલ દદારા
વાગીઆંજી; જીરે વૈશ્ણવ જન કરે કલોલ, પ્રગટ્યા શ્રી
ગોકુળના રાજઆજી. ડાઢાળા ભલે પ્રગટ્યા શ્રી ગીર-
વરધારી લાલરે, નીખ શીખ સુદીર રૂપ રસાળરે. ૪ શુંદીર
શુભગ શોહામણાભાલરે, ભાલ કેસરી તીલક ખીરાજે
લાલરે. ૫ લોચન ચચળ મીન સમાનરે, નાશીકા કીર
ચંચુ ધનુષ્ય કમાનરે. ૬ તેહને તેજે ત્રીભોવન મોહીએરે,
રત્ન જડીત કાન મોહીએરે. ૭ ઉપર દીસેછે મોર્તીરે, વદન
સુધારક ભીતીરે ૮ ધર ધર શુંદીર મંગળ ગાયરે, વાલા-
જીને નીરખવાને જાયરે. ૯ કર ગ્રહી કંચન કેરી થાળરે,

(૧૯૨)

મધ્ય મુગતાવળનો હારેરે. ૧૦ આળ્યા શ્રીવિઠ્ઠલ રાયજીને
દ્વારેરે, નીરખવા શુંદીર શ્રીગીરધર લાલેરે. ૧૧ નીરખી
એ વારણે જાયરે, સુખ જોતાં ત્રપ ન થાયરે. ૧૨ એસુખ
અનુભવીઆંરે પ્રમાણે, વ્રજ ભુખાણુ ક્યમ કરી વખાણુરે
૧૩ ભલે પ્રગટયા શ્રીગીરીવરધારી લાલ.

ધોળ ૧૭૩.

ચતુભુજછે ચાફેરે રૂપાળા રશીઆ, મુખ મનોહર
શુંદરેરે, શરીતા તીર વશીયા. ૧ ચરણ કમળ ચીત માફે
રે, ધ્રુધરીને ધમકે; પાય વીંછવા પેચારે, ઝાંઝરને ઠમકે.
૨ શ્વેત શરીરે ચંદનરે, આનંદથી અરચ્યું; કસ્તુરીનું
તીલકરે, ચંદન અંગ ચરચ્યું. ૩ કાંને કુંડળ લળકેરે, ચળકે
ચુની ચાફે; ભાળ ભ્રુકુટી નિરખીરે, મન મોહું માહાફે. ૪
અતિ અણીઆળી આંખરે, કાળજ કોરાણું; કીકી
કામાણુગારીરે, ચિત તેથી ચોળાણું. ૫ પીળા પટકા લળ-
કેરે, ચટકે આખડીઓ; જામાછે જરકશીઆરે, કરકસી
રાખડીયો. ૬ મુગટ લટપટ લળકેરે, મોતનની માળા;
રત્ન સોંહાસન રાજેરે, રશીઆ રૂપાળા. ૭ પ્રભાશંકરના
સ્વામીરે, વશીઆ ગુજરાતે; ભાવ કરી સહુ ભેઠેરે,
કફળાકારી તે ચતુભુજછે ચાફેરે. ૮ રૂપાળા રશીયા.

ધોળ ૧૭૪.

શ્રીવજ્રલ પ્રભુને કફ પ્રણામજી; જોહેને કરી હોય પુરણુ

કામજી. ૧ રંગ રસોલ અદ્વીત જોહેયું નામજી; સકળ છે
 સાથ ન લેતાં નામજી. ૨ ટેક. નામ લેતાં શ્રીવલ્લભ પ્રભુ
 તું, કલમીશનો હોય નાશ; એવી ધ્રુવતા આઘ્યાયીરે શે-
 હજ નજત ઉપહાસ. ૩ ઉપહાસ સહી ઉપરાંત પામે, અન
 ભાષણ નવકરે; શ્રીલક્ષ્મણ સુતની કૃપાથી, શેહજે ભ-
 વસાગર તરે. ૪ શ્રીવલ્લભ પ્રભુ પ્રગટીઆ, જીવની ક-
 રવા પેર; ભવજળ માંછ મન દેખી, થઈ મનમાં મેહર.
 ૫ વિચાર કીધો શ્રીવલ્લભ પ્રભુજીએ, પોહોચ્યા શ્રી જી-
 મનાં તીર; શ્રાવણ સુદી એકાદશી, મધ્ય નીશાં શ્રીગી-
 રીવર ધીર. ૬ તે સમે શ્રી વલ્લભ પ્રભુ; બોલ્યા શ્રીનાથ
 અધોળ કળયુગ દેખી જીવને, સોંપ્યું તમારે હાથ. ૭ અ-
 સ્ત્રી શુદ્રનો નીસ્તાર કરવા, વિચાર્યું મેં જોહ; નામ રૂપી
 નાહાવ ખેસારી, ભવ પાર કરવા તેહ. ૮ બત્રીશ દોશ
 નીવરતશે, ધાશે નીરમળ તન; માહાદ્ ભજન કીરતન
 શ્રવણ કરતાં, સદા પ્રકુલીત મન. ૯ ચાલેસદા પ્રકુલીત,
 મન હરીગુણ ગાયજી; સ્વરૂપેશવાનું તો, ફળતેહન થાયજી.
 ૧૦ અન સમરૂપી વસ્તુ જોહજી, મનમાં જાણી નીચેહવી
 તેહજી. ૧૧ જ્યમ ગંગાજળ ત્રીવીધ પ્રદારજી, ત્યમ આ
 મારગજી અતી સારજી. ૧૨ વિચાર્યુંજે તે નીરધારજી. ૧૩
 એમ કહી પાંખ્યા અંતર ધ્યાનજી, શ્રી વલ્લભ પ્રભુજીએ
 વિચાર્યુંજે ગ્યાનજી. ૧૪ ॥ ઢાળ ॥ જ્ઞાન વીચાર્યું શ્રી
 વલ્લભ પ્રભુજીએ, જીવનું કરવા કાજ; શેવા સ્મરણ સો-

પીઠ, શ્રીવલ્લભ પ્રભુજી માહારાજ. ૧૫ આરાધા આપી
જીવને, તમે કરો એહ પ્રકાર; રંક જાણી શ્રીનાથજીએ,
કરો અંગીકાર. ૧૬ તે કાળે કુમારગે, સખ જીવ ચાલ્યા
જાય; શ્રીવલ્લભ પ્રભુની કૃપાથકી, માહા પતીત પાવન
થાય. ૧૭ એવો યશ વિસ્તાર વાઘ્યો, ત્રણલોક ચાલી
વાત; અહ્મ સંબંધના ગ્રહણથી, નહોય કાળની ધાત. ૧૮
પુષ્ટિ મારગ રોપીએ, પ્રથિવ તે પ્રગટો શુર; બત્રીશ જે
દોશ તે જીવના, તતક્ષણ કીધા દુર. ૧૯ વિના જ્યાં
વિના ધ્યાને, વિના જોગ આચરણુ, જ્યેમ ત્યેમ કરીને
જીવ રહે, શ્રીવલ્લભ પ્રભુને શરણુ. ૨૦ જોગ ધ્યાન જપ
તપ વીના, જપે નીરંતર એક, સરવસ છાંડી નામ નીશ્ચે
રાખીએ મન ટેક. ૨૧ હું કરગરીને કરું વીનતી, મુનેશ-
રણુ રાખો આજ; હરીદાસકો કરગ્રહી, રાખો બાંહ
ગ્રહેકી લાજ, શ્રીવલ્લભ પ્રભુને કરું પ્રણામજી.

ધોળ ૧૭૫.

વેણુય મધુરીરે વાય, તેણે શુદ્ધ પુધ માહારી જાય. ૧
અંતર ભેદયુરે વાહાલે, તેડ્યાં વ્રેહતણાં તે ચાલે. ૨ અ-
વળાં ભુવાણુરે ધર્યાં, પગનાં નેપુર કાને પેહર્યાં. ૩ દુધ ઉ-
કાળરે ચાલ્યાં, બાળકે વાવંતારે મેહલ્યાં. ૪ પતિકુળ લ-
જ્યારે લોપી, મનહું પુર ખોટા મને સોપી. ૫ આનંદે
ચાલીરે હેલી, થઈ છે કાનુડાને ભેલી. ૬ વળતા ખો.

દ્યારે વાણી, સાંભળો ગોપીજન મન આણી. ૭ અર્ધ
 નિશાએરે આઘ્યાં, લોક વિરુદ્ધ તેમ ક્યમ કહાવ્યાં. ૮
 કુળનો ધર્મ નહીં એ રીતે, વેદ મર્યાદા તણી એ ભીતે.
 ૯ કુંથ તમારેરે જાણે, ઈષ્ટો દેશે કોઈક ટાણે. ૧૦ લાંછન
 લાગેરે કુળને, જાઓ પાછી આપણુ ગોકુળને. ૧૧ વાત
 વિચારીરે તોલો, અણુધટુ પ્રભુ શાનું ખોલો. ૧૨ ઘન
 વિનતારે ખોલ્યાં, અંતરપટ મન સરવે ખોલ્યાં. ૧૩ સરણુ
 તમારેરે આઘ્યાં, વેદ રૂપી સાંકલડાં તોડાવ્યાં. ૧૪ લાંછન
 તેહેનેરે આવે, સ્વરૂપ સંબંધી નહીં મન લાવે. ૧૫ દેહીના
 સંબંધી વાહાલા, તેહેનું શું ઉપજેછે કાલા. ૧૬ આત્મા
 સંબંધીરે વાહાલો, સર્વ તજીને તે અમતે જાહાલો. ૧૭
 ચાણુ કમળનીરે આશા, આવી પ્રેમતણી પાશા. ૧૮ વ
 ચન સુણીનેરે રીઝ્યા, ગોપી સમોવડ નહીં કોઈ ખીજા.
 ૧૯ રમત માંડીરે હરીએ, સુંદીર સંકેત વનની ગલીએ.
 ૨૦ સરદયુતમનીરે રાતે, રાસમંડળ રચ્યો ખડુ ભાતે. ૨૧
 તતાથેઈ તતાથેઈરે તાળી, સ્વખંધન ગાયે નરનારી. ૨૨
 ગીડગીડગીડેરે રંગે, ધુંગધુંગ નાચે ઉર તીરપને સંગે. ૨૩
 ગતીની ભેદમારે જાણુ, કવીની શી ગત પોહોચે તે
 વખાણુ. ૨૪ ગોપીએ અભીમાનરે આણુયું, અમ સરખું
 કાંઈએ ન જાણુયું. ૨૫ અંતર ધ્યાનેરે પામ્યા, સંગ લેઈ
 ગયા એક શ્યામા. ૨૬ તેમનું મનડુરે કુદ્યું, મુજ વિના
 સરવેછેરે કુકુ. ૨૭ ચાણુ ચલાએ નહીંરે સ્વામી, ખાંધ

ચડાવો અંતરયામી. ૨૯ અલીમાન એવુંરે આંહુયું, તેથી
 પ્રભુજીએ મનમાં બાંહુયું. ૨૯ પ્રભુજીએ મેલ્યાંરે વનમાં,
 તજીગચ્છા દુઃખ પાંખ્યાં મનમાં. ૩૦ એટલે રાખીજનરે
 આબ્યાં, હુળીમળીને સાંહામાં ખોલાબ્યાં. ૩૧ પ્રભુજીએ
 દીઠારે ખાળા, લોચન સુંદીર બદન રસાળાં. ૩૨ મનમાં
 મન જ્યારે આબ્યું, તજી ગયા તમેને શું કાહાબ્યું. ૩૩
 નેત્રે વેહેછેરે નીરે, ચાત્રો ભેગાં જીમનાં તીરે. ૩૪ દ્રમને
 પુછેરે હેલી, કંઈ દીઠાછે વનમાલી. ૩૫ કદમના વ્રક્ષનેરે
 પુછે, કહીએ પીતાંબરની સુધ્ધ કેહેછે. ૩૬ એમ પુછતાંરે
 જાય, દેહગતી ભુલ્યાં કાંઈ ન લવાય. ૩૭ એમ કરીનેરે
 ખેઠાં, રૂદન કરેછે મળી એકઠાં. ૩૮ સુધ્ધ રહી નહીંરે લ-
 ગાર, પ્રગટયા હરજી તણીવાર. ૩૯ આનંદ મંગળરે થાય.
 વ્રજની જીવંતી રાસ રમાએ. ૪૦ રસની રેલીરે થાય,
 સ્વામ પીવત હું ને અપાય. ૪૧ શ્રી વલ્લભ કૃપાએરે ગાય,
 દાસ મનોરથ પુરો થાય. ૪૨ વેણુ મધુરીરે વાય, તેણુ
 સુધ્ધબુધ મારી જાય.

ધોળી ૧૭૬.

આજ માહારે ઘેર આવીયારે, સુંદીર શ્રી વ્રજભુખાણુ-
 લાલ; શ્રી સુખ જોતાં માહાર મન હર્ષુરે, ચંચળ નઠિ-
 ણુરે વિસાળ. ૧ નવરંગ મોળીડું મસ્તક શોભીતુંરે, ઉપર
 પેચ કેસરી રંગ; સ્વેતનો જામોરે અંગે બેસતોરે, પટકે
 બસમાં ખુટી સોરંગ. ૨ લટકેને લટકે લાલજી પધારીયારે,

બેઠાં ગાદી તકીયા અહો રાજ; આલોને સહીયરો વાહા-
લાજને નિરખીએ, તજીએ લોક કુટુંબની લાજ. ૩
શેવકજન ચોદીસ નિર્ખતારે, મનમાં આણી અતીશે ઉ-
લાસ; અતીહો મુકી મર્યાદા આનંદ ઉલટયોરે, એ સુખ
નિર્ખે વલભદાસ. ૪ આજ માહારે ઘેર આવીયારે.

ધોળી ૧૭૭.

ખોરી પ્રગટયા શ્રીવ્રજભુખણલાલ, વાહાલો નખશીખ
સુંદીર રૂપ રસાળ. ૧ વાહાલો શેવક જન કેરા પ્રતીયાળ,
વાહાલે દાસલડાની કરીરે સંભાળ. ૨ જીરે માગશર માસ
થુકલ પક્ષ દીન, જીરે મંગળવારને ખીજનો દીન ૩ શ્રી
ગીરધરલાલજી હર્ષ્યા મન, જીરે ઉદય થયો કુળદીપરતન.
૪ જીરે રતનાગર મીત્રવંદાજી વહુ. જીરે પુત્ર જન્મ સુખ
પામ્યા સહુ. ૫ જીરે ચારોમતી વહુજીને ઉલટ બહુ, આ
પે આભુષણ વસ્ત્રનો પાર ન લહુ. ૬ જીરે કુમકુમ હાથા
તોરણ બંધાય, જીરે વાજંત્રવિવિધ પ્રકારનાં વાય. ૭ જીરે
નરનારી મળી મંગળ ગાય, કેસર અરગળા કુમકુમ સે-
રીયે છંટાય. ૮ જીરે જાત્ય કર્મ નિગમ કૃત થાય. જીરે
જાત્યકજન જાત્યવા જાય. ૯ શ્રી ગીરધરલાલજી આપે
દાન, જીરે જાત્યક જન બહુ પામ્યા માન. ૧૦ જીરે આ-
શીશદે વ્રજ વેદ દાન, જીરે વલભદાસ સદાગુણુ ગ્યાન. ૧૧
ખોરી પ્રગટયારે શ્રી વ્રજભુખણલાલ.

ધોળ ૧૭૮.

વંદુ શ્રી વસભનાથનો વંશજ, પુરાણ બ્રહ્મ શ્રીકૃષ્ણાલિ-
 શજ. ૧ જ્યમ રવીકુળ રધુરાધવજ, વળી ચંદ્રવંશીને
 જડુ જાદવજ. ૨ તેમાંતે તૈલંગ તીલક કુળજ, શ્રીવિકૃષ્ણ
 પ્રગટ્યા શ્રીગોકુળજ. ૩ સમત પંદર ખોહોતારાં વરસજે
 સારજ, માગશર વદી નોંમી ભયુવારજ. ૪ ઘટી એક-
 વીશને પણ પચીશજ, હસ્ત નક્ષત્ર ઘટી છવીશજ. ૫ પણ
 ચુંવાળીશને તૈતળ કરાણજ, પ્રગટ્યા તે સેમે સ્યામ વર-
 ણજ. ૬ જેમનંદ જસોદાજ હરખ્યાંજ, ત્યમ શ્રીવલ્લભ
 શ્રીઅકાંજ હરખ્યાંજ. બાળલીલા કરી લાડ લડા-
 વ્યાજ, પછે તે વડુજને પરણાવ્યાંજ. ૮ વડાં તે વડુજ
 શ્રીરૂક્મણીજ, પુત્ર છ ખેટી ચાર તે તણાંજ. ૯ શો-
 ભા જીમનાં ખેટી એ વડાંજ, કમળા દેવ્યકા ખેટી નાને.
 ડાંજ. ૧૦ બીજા શ્રીપદમાવતી વડુજ, તેના એક પુત્ર
 શ્રીધનશ્યામજ; કહુજ. ૧૧ શ્રીરૂક્મણી વડુજએ પુત્ર
 ખટ જાયાજ, જીજીઆ શેવા સહીત લરવાયાજ. ૧૨
 પ્રથમ પ્રગટ શ્રીગિરધરજ, શેવા શ્રી નવનિત્યરાયની ગ-
 મેજ. ૧૩ શ્રીમથુરાનાથ સદા સુખકારી, શ્રીનટવરરાય
 કુંજ્ય ખિહારીજ. ૧૪ ખિમ તે પુત્ર શ્રીગોવંદજ, શેવા
 શ્રી વિકૃષ્ણરાય મુકંદજ. ૧૫ ત્રિમ તે પુત્ર શ્રીબાળક-
 શજ, શેવા શ્રી દારકાનાથજ સમર્થજ. ૧૬ ચોથા તે
 પુત્ર શ્રીગોકુળનાથજ, શેવા શ્રી ગીરીવરધારી સાથજ.

(૧૯૯)

૧૭ પાંચમા તે પુત્ર શ્રીરઘુવર કહીએજી, શેવા શ્રી ગોકુ-
ળચંદ્રમાજીની લઇએજી. ૧૮ છઠા પુત્ર શ્રીજડુનાથજી
માહારાજજી, શેવા શ્રીબાળકશાજી વીરાજેજી. ૧૯ શ્રી
પદમાવતી વડુજીના તનજી, શ્રીધનશ્યામ શેવા મદન
મોહનજી. ૨૦ એ લીલાએ શ્રીગોકુળ ઓપ્યુજી; ત્રીલોક
ખીજી વંદાવન ઓપ્યુંજી. ૨૧ મુળ શ્રીવલ્લભરાયજી કૃપા
જી, શ્રીવિઠલ કલ્પ વ્રક્ષ રસાળજી. ૨૨ પ્રસરયો સમ
સાખાએ જડતજી, નભ અંકુરને ફળકુલ પત્રજી. ૨૩ હેવું
નિત્યે જાણી સીતજી છાએજી, આઘ્યા તે ભુલ્યા ભવ
દ્વારજી. ૨૪ મનમાંહે રાખી તે મોહોટી આશજી, નિ-
શાએ કર્યો તર તજે નિવાસજી. ૨૫ કુલફળ સ્વાદ સુ-
ગંધ જે જાણેજી, સુખ શંકરને નિગમવખાણેજી. ૨૬ સુણી
ધાયાં ચોદીશાથી નરનારીજી, આઘ્યાં તે ચરણ સરણ
વર્ણ ચારજી. ૨૭ એક કુળ સરણ ગએ ધણું સુખજી,
એવું જાણી અમે થયાં સનમુખજી. ૨૮ જે ગાયે સીખે
આરાધેજી, પ્રસન થઈ ફળ આપે તેહેનેજી. ૨૯ પ્રાપ્ત
પ્રિત્ય વિના પ્રેમ ક્યાંથીજી, નિશ્ચે કરે ભક્તિ એ ગ્યાન-
માંથીજી. ૩૦ એ ફળ પ્રખળ પ્રસરયો ત્રેલોકજી, સ્વાદ
ચાખે તેહેનો જાય શોકજી. ૩૧ જઈ ગ્રહી પાંચમી જે
ડાળજી, છાંય કરી શ્રી દેકાનંદના લાલજી. ૩૨ દયા
કરી શ્રીકૃષ્ણ ફળ દીધુજી, તે મેહેતો શ્રવણુ ઇંદ્રીએ રસ
પીધુંજી. એ સ્વાદ પ્રસરયો અંગો અંગજી, નિત્ય નિ-

(૨૦૦)

રખુ તે નવસો તોરંગજી. ૩૪ રધુકુળ જદુકુળ આનંદજી,
ગંગ પ્રભુ શ્રીગોકુળચંદ્રજી. ૩૫ વંદુ શ્રી વલ્લભનાથનો
વંશજી.

ધોળ ૧૭૯.

હરીખસો હરીખસો હરીખસો મેરે આપે નેનમેં હરી
ખસો ટેક. અંતની કૃપા કરોરે કેશવરાય, દુરીજન હોય
તહેને દુર કરો. ૧ મેરે આપ બડાઈ આરે પરનીંદા તે
માહારા ચિતમાંથી દુર કરો. ૨ મેરે શેવા નહી શ્રીકૃષ્ણ
ચંદ્રકી તે નર જીગમાં ક્યાં ખસો. ૩ મેરે સુરદાસ પ્રભુ
ભક્ત ભજન વિના સ્વાન થઈ ઘર ઘર ભસો. ૪ મેરે
આપે નેનનમાં હરીખસો. ૫

ધોળ ૧૮૦.

વાંકે અંખોડે શ્રી નાથજી, મુને મળીયા મારગમાંય;
મન હરી લીધાંજી, મનકુ તે માહાર મોહી રહ્યું નિરખી
છબિલાને તાંય, મન હરી લીધાંજી. ૧ વાંકી તે પાધેવર્ણા
ગીઓને, વાંકી ચલિઆલ મનં વાંકાં તે નેણુ સોહામણું
ને વાંકીવેણુ રસાળ, મનં ૨ નંધણું તમારાં શ્રી નાથ.
જી, હુંતો કેધપેરે કરેરે વખાણુ. મનં જોતાં તે શુદ્ધ
બુદ્ધ વિસરી, માંતુનીઅ મેહેક્ષ્યાં માંન. મનં ૩ કાળંદ્રીને
કાંઠેડે, વાહાલો ગીરધારી ચારે ગાય. મનં કદમ કેરી છાં
પડી, વાહાલો મીઠી મોરલીવાય. મનં ૪ વંદ્રાવનની કુંજ-

માં અમને રંગભેર રાસ રમાડ્યાં. મન૦ બાંહેમાજીઅંધ બેરખા, ને પોહોચી છે રત્ન જડાવ. મન૦ ૫ કાંને તે કુંડળ ઝગમગે, હરીના ખેટખીયાળા કેસ. મન શોભા તે શી કહું માહારા શ્યામની, માહારો વાલોજી નટવરવેશ. મન૦ ૬ સહ મળીને ચાલ્યા શ્રી જીમનાંજીને ઘાટ. મન૦ મારગજતાં મોહન મળ્યા, ને રોકી ઉભાછે વાટ. મન૦ ૭ જીમનાં જળમાં ઝીલતાં, માહારો નુટ્યો નવસર હાર. મન૦ મોતી તે સઘળાં વેરઈ ગયાં, એક હીરલો લા ધ્યો સાર મન૦ ૮ શેષ સહસ્ત્ર મુખ સ્તુતિ કરે; એનો નીગમ ન પામે પાર. મન૦ શ્રી વલ્લભ પ્રભુ મને અહીં મળ્યા માહાઈ મન પામ્યું ઉલાસ મન૦ ૯ દાસનોદાસ વીનતી કરે, અમનેદેજો વ્રજમાં વાસ. મન૦ દીનજાણી કૃષ્ણા કરો, તો પોહોચે મનની વ્યાશ. મન૦ ૧૦ વાંકે અંબોડે શ્રીનાથજી, મુને મળીયા મારગ માંય.

ધોળ ૧૮૧.

આવોરે આવોરે સુહાગી, શ્રી વલ્લભીઆનો સાથ; સખી મેવાડે પધાર્યા, શ્રી ગોવરધનનાથ. ૧ સખીમન કર્મ વચ્ચે, તજો ધરનાં કાજ; મેલોવેદ મરયાદા, ને કું-જની લાજ. ૨ છાંડોમન વિના પતી, સુત અંતે પરિવાર; આપણું નૈણું નીરખો, શ્રીનંદ કુમાર. ૩ વાહાલો રૂપે છે રૂડલા, ને ભીનલે છે વાન; ગળસ્થળમંડીન, કુંડળલજકેકાન. ૪ ખીશોજ અલકે તીલક, જાણીએ કંચન રેખ; નાશા

ગજ ભોતીના, નટવર ભેખ. ૫ શીશ પાત્ર સોરંગી, ઉપર ચંદ્રીકા મોર; વાહાલા મનોહર મુરતી, ચીતડાનો ચોરડ વાહાલો બંક અવલોકની, ભગુટી કમાન; એહુનાં નૈણાં અણીયાણાં, જાણીએ મદનશ્યાંખાણુ. ૭ વાહાલો ચંચળ ચપળતા; વાગુ ખંજન મીન, શોભા જોધને અગથયા આ ધીન. ૮ ખીંખાધરજે, અતી અરુણુ પ્રવાલ; મુખ માધુરી માધુરી. વાંસલડી રસાળ. ૯ જીરે કુશમજરે, મદમુસકની હાંસ; અળકે દંત દાઢમ, જ્યમખીજ પ્રકાશ. ૧૦ કંઠે ક- ટેસરી, ગળે ગુંગાનો હાર; બાજુબંધ પોહોચીને, જીમક સાર. ૧૧ પાએ પોહોળ, નેપુરનો ઠમકાર; ચાએ ગજની ચાલ, ધુધરી ધમકાર. ૧૨ કટી કાઢની, કીંકણીનો ઝમ કાર; પાય અણુવટ વીંછવાનો ઠમકાર. ૧૩ જીરે સોળ કળાએ ઉદીઓ ચંદ, વ્રજ જીવતી સુંદરી; હશે મંદમંદ. ૧૪ જીરે એહુની આરતી, ઉતારે શ્રી વલભરાય; શોભા જોધને જન વલભ બલીહારી જાય. ૧૫ આવાંરે આવાંરે સોહાગી, શ્રીવલ્લભીઆનો સાથ.

ધોળ ૧૮૨.

હરી ભજન વિના જીવે સો નર કેસા. ટેક. અંતર પ્રીતિ નહી પુર્યોતમ, નર ખર કુકર જેસા. હરીભજન૦ ૧ નહિ વાકું સંત સમાગમ, નહિ ગુર ઉપદેશ; હરીભજન- ન૦ ૨ હું હું કર કર જન્મહી ખોયા, મનુસ્યા જન્મઅં- ધેસા. હરીભજન૦ ૩ એસો અવસર બહોત નહિ આવે,

તપ કૃષ્ણ નામ કૃષ્ણ લેગા. હરીભજન ૪ સુંદરદાસ ભગ-
વત ભજન વિના, કહાં જઈ ઉતર દેશા, હરીભજન વિના
જીવે સો નર કેસા. ૫

ધોળ ૧૮૩.

જય ખોલો શ્રી વ્રજરાય લાલની, હો ખેહની મહારી
જય ખોલો શ્રી વ્રજરાય લાલની, મીઠી મધુરી વાણી વા-
હાલાની. હો ખેહની મહારી, જય ખોલો વ્રજરાયલાલની.
ટેક. શ્રી નટવરલાલ સ્યામલાલની શેવા કરવા પ્રગટ્યા,
કાકાજી મહારાજને ત્યાંથી સટક્યા. ઓ ખેહની ૧ શ્રી
છોટાજી મહારાજના કાકાજી કહાવે, વધસ્તવને મન ભા-
વે. ઓ ખેહની ૨ શ્રીરાણીજી વડુજીની કુખે રત્ન જાયા,
શ્રી વ્રજકોર માજીએ ગોદ ખેલાવ્યા. ઓ ખેહની ૩
શ્રી મહાલક્ષ્મી વડુજીના પ્રાણુપતિ કહીએ, એ વાહા-
લાનું મુખ જોઈ રહી ને ઓ ખેહની ૪ શ્રી માહાલક્ષ્મી
વડુજી સદોરે સોહાગી, લાલજી જન્મોછે ખડભાગી. ઓ
ખેહની ૫ ખડા પુત્ર શ્રીબાળકૃષ્ણજી લાલજી, પદમાવતી
વડુજી સરદાર છે. ઓ ખેહની ૬ શ્રીદ્વિગનાથ લાલજી
શેવાના રસીઆ, જાનકી વડુજીને મન વસીઆ. ઓ
ખેહની ૭ શ્રી માહાલક્ષ્મી વડુજીએ મહા તપ કીધાં,
એ લાલજી વડુજીનાં મુખ લીધાં. ઓ ખેહની ૮ શ્રી
નટવરલાલ શ્યામલાલે આનંદ દીધો, શ્રી ગોકુળ માંહે
આઠમાસો કીધો. ઓ ખેહની ૯ પરદેશ પધાર્યા દેવી

જીવને ઓધાર્યા, ભવસાગરમાં ડુબેલા તાર્યા. ઓ ખેહનીં
૧૦ લ.લજી વડુજીને લેઈને રાજનગર પધારો, શેવકેને
સુખ વધારો. ઓ ખેહનીં ૧૧ ગુરૂ પ્રતાપે હુંતો વિનતી
કરુંછું, ચિત મહારૂ ચરણે ધરુંછું. ઓ ખેહની મહારી
જય ખોલો શ્રી વ્રજલાલની.

ધોળ ૧૮૪.

આનંદ સાગર ઉલટ્યો, રસનાચ્છે વહેછે પ્રવાહ; ગોકુ-
લપતિ પામીએ. ૧ શ્રી વલ્લભજીનારે લાડીલા, પુષ્ટિના
પુષ્ટ મહારાજ. ગોકુળ ૨ શ્રી ચંકાજીનારે લાડીલા,
જગતના પ્રાણુ આધાર. ગોકુળ ૩ તેલ અલ્પંગ કરાવી-
એ, વૈશ્ણવને હર્ષ ન માય. ગોકુળ ૪ કેસરે નાણા
શ્રી વિકૃતવર, ચોકીએ ખેઠા સોહાય. ગોકુળ ૫ અંગ
વસ્ત્ર વહાલે અંગ ધર્યાં, ધર્યાં તીક્ષ્ણ મુદ્રા ભાળ. ગોકુળ ૬
ધોતી ઉપરણારે કેસરી, પેહરોને પ્રાણુજીવન. ગોકુળ ૭
અપરસ ગાદી પધારીઆ, મુખે ભણેછે વાહાલો પાઠ.
ગોકુળ ૮ માગેરા શ્રીજીને ચર્ણ નમે, રસીઆ જોઈ
જોઈ મોહે. ગોકુળ ૯ વૈશ્ણવ સમાજ પ્રમોદ કે વારુંછું
તનમન ધન. ગોકુળ ૧૦ વૈશ્ણવ સમાજ ઓછવ કરે,
ખડીહારી માધવદાસ ગોકુળપતિ પામિએ. ૧૧ આનંદ
સાગર ઉલટ્યો.

ધોળ ૧૮૫.

શ્રીમદનમોહનલાલ આગળ વિનતિ કીધી, રાજનગર

પધારચાની આસા લીધી શ્રીનાથજી પધાર્યાની શી કહું
 વીધી, કશ્નજાલે સુખ આપીઆરે. ૧ રાજ નગરમાં
 વધાર્યો ગયાય, વૈશનવને મન હર્ષ ન માય, વ્રજરાયજી
 પ્રભુ સામા જાય, શ્રીબાળકશ્નજાલે. ૨ બેઠક ધામ ભો-
 મીનાં ધનરે, તે રંગ ખેત્રે તેમ ઉડે પવન; જયજય રાખદ
 ખોલે વૈશ્ણવ જન, શ્રીબાળકશ્નજાલે. ૩ રાજા બેઠીજી
 પારણે બુલે, સાત સ્વરૂપની મધ્ય બિરાજે; એ શોભા
 માહારા નાથ ઘેર છાજે, શ્રીબાળકશ્નજાલે. ૪ મંગળા સમે
 વહાલો મંદીરે પધારે, અધિકારીને મન આનંદ થાય;
 જળ ગરીઆમાં ઠાકોર કેસરે નાહાય, શ્રીબાળકશ્નજાલે.
 ૫ શ્રીમહાલક્ષ્મી વહુજીની કુખે રત્ન જાય, શ્રીવ્રજકોર
 વહુ માજીએ ગોદ ખેલાવ્યા; એમને મસ્તક શ્રીનટવર-
 લાલ પધરાવ્યા, શ્રીબાળકશ્નજાલે. ૬ શ્રી રઘુનાથજીના
 કહીએરે ભ્રાત, રોવા વિના બીજી જાણે નહિ વાત; શ્રી
 રાજા બેઠીજીના અખંડ તાત, શ્રીબાળકશ્નજાલે. ૭ શ્રી
 પદમાવતિ વહુજીના કંથજ કહીએ, એ વહાલાને રાણું
 જઈ રહીએ; કોટી જન્મનાં પાપ નિષ્કુળ થઈએ, શ્રી
 બાળકશ્નજાલે. ૮ શ્રીગુર પ્રતાપે હુંતો વિનતિ કરું
 ચારુંકમળ ! ભુ ચિત ધરુંએમની કૃપાધકી વ્રજમાં
 ફરું; શ્રીબાળકશ્નજાલે સુખ આપીઆરે.

ધોળ ૧૮૬.

શ્રીગોકુળ ગામે અતિ રજીઆમણેરે, ત્યાંહાં મહારા

(૨૦૬)

વહાલાજીનો વાસ; ધ્રુજ વિનતા સર્વે ટોળે મળીરે, આવી
રંગભેર રમવા રાસ. ગોકુળ૦૧ નવજોખનના નવસપ્ત વ-
ર્ષતીરે, સુંદરીએ કીધા સોળ શણગાર; સહુ મળી આ-
વ્યાં રે, આકુળ વ્યાકુળીરે, નિર્જવા શ્રીગોવિંદ રાજકુમાર.
ગોકુળ૦ ૨ હરીમુખ જોઈને આનંદ પામીઆરે, હૃદય
હર્ષ ન માય; સુંદર જમનાંજી કાંઠેરે, હમચી કુદતે વળી
ગાય. ગોકુળ૦ ૩ રાસ મંડળ પ્રભુજીએ ત્યાંહાં રચ્યોરે,
રૂડી રૂડી સરદયુનમની રાત્ય; જીવતીના જીવ વચ્ચે
માહારો વાહાલમોરે, તતાયે નાચે ને વળી ગાય.
ગોકુળ૦૪ રસિક શિરોમણુ શ્રીકલ્યાણુ રાયજીરે, રસીયા
જનકરો વિશ્રામ; શ્રીવલ્લભદાસ જાય વારજીરે; પુરો
મહારાં મનવાંછીત કામ. શ્રીગોકુળગામ અતીરજિયામણીરે.

ધોળ ૧૮૭.

શ્રીગોકુળનાથ સોહામણાંજી, એમનાં લીજ ઘેર ઘેર
લામણાંજી. શ્રીગોકુળનાથ૦ ૧ ગજસીરોમણુ રાજીઆ-
રે, દેખી સોળકળા સશી લાજીઆરે. શ્રીગોકુળનાથ૦ ૨
જીરે તન મન ધન કર વારજીરે, પ્રભુ પ્રગટયાજો ભક્તને
કારજીરે. શ્રીગોકુળનાથ૦ ૩ કોડ પુરવી તે ભક્તતણી,
સખી પોહોચીછે હૃદયનીહામ ધણીરે. શ્રીગોકુળનાથ૦
૪ જીરે માધવદાસ કરે વિનતીરે, ચરણે રાખોને શ્રી
ગોકુળપતીરે. શ્રીગોકુળનાથ સોહામણાંજી. ૫

ધોળ ૧૮૮.

જય જય લાલ ગોવર્ધનધારી, સુંદર રંડું નામજી; શ્રી
પુરુષોત્તમ પ્રગટ્યા હો વાસી, શ્રીવિઠ્ઠલ રૂપ નિધાનજી.
૧ વ્રજ શુંદરીના પ્રાગુજન, શેવકતા પ્રાણુ આધારજી;
ટોળે મળિ સર્વ સુંદરી ને, સોળ કીધા સણુગારજી. ૨
ખત્રીસમાં એકે નહીં વ્યોછો, સોળ કળા મુખ ચંદ્રાચ્ચજી;
થાળ ભરી સગ મોતીએ, વધાવો શ્રીવલ્લભ રાચ્ચજી. ૩
વધાવીને શ્રીમુખ નિરખો, નિમિત્ત ચળગાં થાયજી; પ્રેમ
સુધારસ પીઓરે પદમની, હળી મળી મંગળ ગાયજી. ૪
શ્રીવલ્લભ સુત જો વાહલા કરીએ, તો ભવસાગર તરી-
એજી; એતક દેવ ઉપાસન તજીને, વર વિઠ્ઠલને વરી-
એજી. ૫ તન મન ધન સમર્પણ કરીને, વૈશ્ણવને અનુસ-
રીએજી; માધવદાસ એટલુંરે મોગે, શ્રીગોકુળમા અવત-
રીએજી. ૬ જ જ લાલ ગોવર્ધનધારી, સુંદર રંડું નામજી.

ધોળ ૧૮૯.

સખીરે શ્રીવિઠ્ઠલ નંદન આવો માહારે ખારણે, હુંતો
જોઉછું માહારા વાહલાની વાટ. શ્રીવ્રજભુખણુ ઘેર પધા-
રીઆ. ૧ મેહતો પ્રેમ પથાણાં પાથરયાં, તે પર પધારયા
શ્રીવિઠ્ઠલ વરજીના લાલ; શ્રી વ્રજભુખણુ ઘેર પધારીઆ.
૨ મેં તો કુમકુમ કેસર ધોળીઆં, હુંતો પુજું માહારા
વાહલાજીના પાય, શ્રીવ્રજભુખણુ ઘેર પધારીઆ. ૩ સ-

ખીરે સઘંચિરો સર્વે ટોળે મળી, ભાવે ભેટ કરે ને મંગળ
 ગાય; શ્રીવ્રજભુખાણુ ઘેર પધારીઆ. ૪ હુંતો આરતી
 ઉતાઈં કપુરની, હુંતો વળીવળી નીરખું વાહાલાનું વદન;
 શ્રી વ્રજભુખાણુ ઘેર પધારીઆ. ૫ માહારે ગુન કરતાં
 રહેણી વહી ગઈ, એટલે ઉદીત થયા આદીત ભાણુ; શ્રી
 વ્રજભુખાણુ ઘેર પધારીઆ. ૬ દાસ મુળજનો સ્વામી મ-
 ભ્યો, વાહાલે મારે ઉતારયાછે ભવસાગરને પાર; શ્રીવ્રજ-
 ભુખાણુ ઘેર પધારીઆ.

ધોળ ૧૯૦.

તાહારા દલ કેરી વાત મેં જાણીરે, ગીરધર દાણીરે.
 ટેક. સઉકોને તમો મન કરી જાણો, નવ જોયાં દુધને
 પાણીરે. ગીરધરં ૧ વંદાવનને મારગ જાતાં, માહારી ન-
 વરંગ ચુંદડી તાણીરે. ગીરધરં ૨ કાંકરડી માં મારો માહારા
 વાહાલા, તો દેખેછે સઘંચિર સમાણીરે. ગીરધરં ૩ પાંહ્ય
 મરડી માં મારો માહારા વાહાલા, તો દેખેછે નંદજની
 રાણીરે. ગીરધરં ૪ નરસીંહના સ્વામીની સંગે રમતાં,
 એના મુખની તો મીઠડી વાણીરે ગીરધર. ૫

ધોળ ૧૯૧.

કોમળ અંગેરે આ સુજની, શ્રીયાળકૃષ્ણ દીઠા; રંગ
 રસ ભીતરે આ સુજની, શ્રીમદન મોહનજી દીઠા. — ૧
 શ્રીમુખ શોભા શી કહુંને મેરે મુખ વરણુવી ન જાયરે;

ગૌર શ્યામતો અંગ બીરાજે; શોભા વરાણવી ન જાય,
કોમળ અંગેરે. ૨ મોર મુગટને કાંને કુંડળ, નાકે સોહીએ
મોતીરે; એ વાહાલાને કારણે હુંતો, મંદીર હીંકું જોતી,
કોમળ અંગેરે. ૩ કંઠે સોહીએ કંઠે સરીને, લીલાવટ જડા-
વરે; સીર સોહીએ હલકાવલી, ટીપાળો સોહીએ અનુસાર.
કોમળ અંગેરે ૪ ખાંહે બાળુઅંધ ખેરખાને, કુમત ફરકે
ચારેરે; રત્ન જડીત મોંહે હીરલા જડીયા ને નંગ ધરો
લખ ચાર, કોમળ અંગેરે. ૫ કેહડે સોહીએ કટી મેખ-
ળા ને ઝાંઝરનો ઝમકારેરે; મંદીરમાં ઘુટડીઓ ખેલે,
નામ ધરો નંદલાલ. કોમળ અંગેરે ૬ રત્ન જડિત સી-
હાસન ખેઠા, કળસ સોહીએ નવ નિત્યરે; નીત્ય નવા
સાગુગાર નીત્ય નવા ભોગ, કુલની ખાળા ધરાય. કોમળ
અંગેરે ૭ વ્રજવલ્લભ સગુગાર ધરાવે, લાલમણીજી ખેલ
ખેજાવેરે; વ્રજપાલ લાલજી ચોપાટ ઢાળે, વચ્છાલાલ પંખો
તાણે. કોમળ અંગેરે ૮ ગોપેશજી ભોગ ધરાવેને, ગો-
કળસજી ભોગ સરાવેરે; દ્વારકા નાથજી બીડલાં ધરાવેને,
જીવણલાલજી ચારતી ઉતારે. કોમળ અંગેરે ૯ સેન
સમે શ્રી મદુલાલજી પધારે, શંખનાદ ઘંટા થાયરે; શંખ
નાદ સુણીને ભીતર પધારે, ઝારી ઘંટા ખદલાય. કોમળ
અંગેરે ૧૦ જીવણલાલજીના મંદીરમાં કંઈ આનંદ ઓ-
છવ થાયરે; દહી દુધની કાવડ લઈને, આવે સહુ ગોપ
ગોવાળ. કોમળ અંગેરે ઓ સુજની. ૧૧

ધોળ ૧૯૨.

શ્રી દામોદરદાસ હરસાંની અતી હરખે ભર્યા, ઉપર ખેઠા જોતા હુતા વાટજો; ભાઈ સરવે ધન કાઢીને ઢગલા કર્યા, તેહેના સાહમાં જોયા નહી લગારજો. શ્રીદામોદરદાસ૦ ૧ એટલામાં તો પ્રભુ પોતે પધારીઆ, આવતાં નીખ્યા પોતાના નિજ નાથ જો; દોટ મેલીને દોડી પાસે આવીઆ, પડ્યા પાયને જોડ્યાછે ખેહુ હાથજો. શ્રીદામો૦ ૨ હાથ સાહીને પ્રભુ તો પોતે ઉઠાડીઆ, પુછ્યું દમલા આવો તેહેની વારજો; સીધ્ય નમાવી સ્વાંમી પ્રત્યે ખોલીઆ, વાટ ક્યારની જોતો હતો માહારાજજો. શ્રીદામોદરદાસ૦ ૩ ત્યાંથી સાતે તેડી પોતે પધારીઆ, આવ્યા શ્રી ગોકુળ માંહે શ્રીગોવીંદ ધાટજો; શ્રદ્ધ સખંધની આસા પ્રભુજીએ કરી, વચન સુણ્યાં પણ સમજ્યા નહી તલમાત્ર જો. શ્રીદામોદરદાસ૦ ૪ ત્યાંહાંથી શ્રી ગોવરધન ઉપર પધારીઆ, આતી પોહોડ્યા છોકર ઢાંપા માંહજો; પેછ પધાર્યા શ્રી ગોવરધન નાથજી, હાથ થંભીને રાખ્યા વેગળા ત્યાંહજો. શ્રીદામોદરદાસ૦ ૫ ત્યારે શ્રી વલ્લ ખીજીને ખોલીઆ, દાસ પાણું તે જાણીને અપરાધ જો; ત્યારે શ્રી મુખેથી શ્રીજી ખોલીઆ, દાસ ધર્મ રાખ્યો માટે નહી બાદજો. શ્રીદામોદરદાસ૦ ૬ એક સમે શ્રી વલ્લ પોતે ખોલીઆ, પુષ્ટિ માર્ગ ચલાવો પ્રકાશજો; તેતો દમલા તાહારે સાર જાણુ જો, રેહેશે રૂદેમાં રેહેશે કરીને

વાસ જો. શ્રી દામોદરદાસ૦ ૭ એવી કીયા જાણી શ્રી
ગોસાંધજીએ, પોતે કરાવ્યું પીતાનું ત્યાંહાં આધજો; દક્ષણા
માગી ત્યારે પોતે કહ્યું, સિદ્ધાંત રહસ્યના દોઢ રલોકની
વાતજો. શ્રીદામોદરદાસ૦ ૮ એવી કીયા જાણી શ્રીવિ-
ક્રલનાથજી, ખસાડતા તો ગાદી અડધો હાથજો; ચરણા
અત તો પોતાનું આપેજ નહી, એવા મોહોટા જાણીશ્રી
વલ્લભદાસજો. શ્રીદામોદરદાસ૦ ૯ ત્યારે શ્રીવલ્લભ મુખે
થી બોલીયા, મુજમાં ને શ્રીગોસાંધજીમાં નથી કાંઈ ભે-
દજો; મોટે ચરણામૃત તો નું લેજોસદા, શ્રીવલ્લભ વાણી
કહી તે જાણીને વેદજો. શ્રીદામોદરદાસ૦ ૧૦ ત્યારેપોતે
આવીને વીનંતી કરી, મુને કૃપા કરી પોતે શ્રી માહારા
જ જો; ત્યારે પોતે કૃપા કરીને આવીઆ, વલ્લભદાસના
સરીયાં સવળાં કાઢજો. શ્રીદામોદરદાસ હરસાની અ-
તી હરખે ભર્યા. ૧૧

ધોળી ૧૯૩.

ગોરધનશ ગુરને ચણું નમું હોજરે, પ્રથમ લાગુછું પા-
ય; દીન જાણીને કણ્ણા કરો, રાખો ચરણની છાય ગો-
રધનશ૦ ૧ શેવા સ્મરણમાં નથી જાણતા હોજરે, નથી
જાણતો કાંઈ ધર્મ; વિષયવાસનામાં વળગી રહ્યો, એવાં
અનુચિત કર્મ. ગોરધનશ ગુર૦ ૨ અમ સરખા અધમ-
ને આધારવા હોજરે; તમે કીધોછે શ્રમ; અભેદાન દેવા
ને કારણે, પ્રગટ્યા પુરણ પદ્મ. શ્રી ગોરધનશ ગુર૦ ૩

દષ્ટિ કરીને હરી અવતર્યા હોજરે, કરવા દધવીનીસહા
 ય; માહા ઉદ્ધાર કરણા નીધી, શ્રીવલ્લભ અવતાર. શ્રી
 ગોરધંતેશ ગુરૂં ૪ નામ આપપીને નીર્મળ કર્યા હોજરે,
 કરવા પ્રસન્ન સમંધ, તોય તમને નથી જાણતો, એવો થ-
 ધને ખડો અધ. શ્રીગોરધંતેશ ગુરૂં ૫ કાળ કર્મમાંથી
 કાઢીઆ હોજરે, મોટો જન્મનોરે ત્રાસ; જે જન સરણે
 આવીયા, રાખ્યો દ્રઢ વીરવાસ. શ્રીગોરધંતેશ ગુરૂં ૬
 તમે તો તમારાં જળદ પાળશો હોજરે, કરવા જનનો
 આદેશ; દોશ ન વિચારશો જીવનો, તેહનો નહી
 આવેપાર. શ્રીગોરધંતેશ ગુરૂં ૭ શ્રીઆળકશ્ચના લા-
 ડીલા હોજરે, છગન મગનતા તાત; શ્રીઆજુરાય શ્રી
 મગનલાલજના કાકાજ, શ્રીવિક્રેશજના ભ્રાત. શ્રી
 ગોરધંતેશ ગુરૂં ૮ દાસના દાસની વિનતી હોજરે, પ્રભુ
 તમે ધરજો કાન; દુષ્ટ બુદ્ધિ હમારી દુર કરો, આઉતમા
 રા ગુણગ્યાન. શ્રીગોરધંતેશ ગુરૂં ચરણે નમું હોજરે.૯

ધોળ ૧૯૪.

પદ ગરબી.

જીમનાં જાતારે ઘાટે, આજ મને પ્રભુજ મળિઆ
 વાટે. ૧ મુજ એકલડીરે જાણી, હસીને ખોલ્યા સારંગ
 પ્રાણી. ૨ હરીનું હસવુંરે મીઠું એવું, રૂકુ કધયે નોહોનું
 દીકું. ૩ આજનાં સારારે સુખડાં, પ્રભુજનાં જોવાસરખાં
 મુખડાં. ૪ મુખકુ પુનમરે ચંદ્ર, વાલા તારી આંખડીમાં

(૨૧૩)

જંત્ર. ૫ મધુરીશી મોરકીરે વાજે, તે તો માહારા સામ.
સુંદીરને છાજે. ૬ ડાહ્યાણુ બાંધુરે બચકે, રામકૃષ્ણપ્રભુને.
નીર્ખવા અચકે. ૭ માધવદાસેરે ગુણુ ગાય, તેથી ભવનાં
પ્રાશ્વિત જાય. ૮ જીમનાં જોતારે ધાટે.

ધોળી ૧૯૫.

રાગ સામેરી.

આલો આલોરે શ્રીમાહારાજ, મોતી માડ આલોને;
મોતીને જોતીને હાર પોતી, તો હું વંદાવન જોતીરે..
આલો આલોરે નંદન લાલ મોતી માડ આલોને. ૧
મોતીરે નિપજ ભવસાગરમાં, તાહાડ મુખ જોતાં રોવાણું
રે; મોતી માહાડ આલોને. ૨ બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ
ગિરધર નાગર, ચરણ કમળ મુખ જોતીરે; મોતી મા-
હાડ આલોને.

ધોળી ૧૯૬.

ભજે આરી લાગી માજમ રાતકે, ચૈત્રવદી એકાદ-
શીજી; પુછ્યાં પુછ્યાંરે ત્રૈલોક નોધાર્યા, શ્રી લક્ષ્મણુ ઘેર
પધાર્યાજી. ૧ કીધી કીધી શ્રષ્ટિ શું પ્રિત્ય, મર્ગદા મુકી
મળ્યાજી; ભાગા ભાગે જીવના પ્રહ્લ, આનંદ સાગરમાં
ભળ્યાજી. ૨ માહાડ માણુ આપો માહારાજ. અદ્યપુષ્ક
હુંછું દીનજી; મનેરોવા મુખ દીજેજ નાથ, મન માહાડ
પોહોનું રળીજી. ૩ બલીહારી તે માધવદાસ, એ લીલા

માહારે મન વશીલ; ભલે આવી લાગી માનમ રાતકે
ચેત્ર વદી એકાદશીલ. ૪

ધોળ ૧૯૭.

પાંચરંગ પ્રભુલના ગદ્યએ, ગાતાં અંગમાં નિર્મળ
થઈએ. ૧ પેહલો લાલ ગુલાબીનો રંગે, તેહનો સઘળો
ખનોછે સંગે. ૨ લાલ રંગનું મોળિયુંછે રાતું, હરીનુંમુ-
ખડુ દીસે અતિ માતું. ૩ લાલ મોરડી રંગ રસાળે,
લાલ કોટમાં ગુંજની માળે. ૪ લાલ જામા પેહર્યા જર
કસીરે, લાલ લોભણીલાલનેઅંગ વસીરે. ૫ લાલ મોઢડી
કનઘએ પેહરીરે, લાલ દીસોછો લાલ લેહરીરે. ૬ લીલો
રંગ પ્રભુલનો ન્યારોરે, રાતા રંગમાં શોભેછે સારોરે. ૭
લીલો લીલમ મુગટમાં જડીછે, હરીના તેજની કાંન્તિ
ખડીછે. ૮ લીલાં પાંન ખીડલાં ખતાસે, આપો પ્રેમ
ભક્ત કોઈને દાસે. ૯ લીલા રંગની સુંધણી સારીરે,
લીલો રંગ અન્યો ગીરધારારીરે. ૧૦ લીલા પટકા બાંધ્યાછે
કેડેરે, વરણાગીમાં જાયછે લેહરેરે. ૧૧ લીલા તુજશીના
હાર સરીરે, હરીશોભેછે હજધર વીરે. ૧૨ લીલા
વાધા તે સારંગપ્રાણીરે, ધણું અમર રાધા રાણીરે. ૧૩
સખી પ્રિતમ પીજો રંગે, સરખી સુંદરી સર્વ સંગે. ૧૪
પિળાં તિલક કેસરનાં કરીપારે, અંગે નેપુર સઘળાં ધરી.
આરે. ૧૫ પિળો પાધ કેસરનો ભિનોરે, હરિનો લટકો
અન્યોછે તીનોરે. ૧૬ પિળાં સોના કડાંકર માંહીરે, પિળાં

હીમ બાબુઅંધ બાંહીરે. ૧૭ પીળી સોનાની સાંકળી
 સારીરે, માંહી રેખ જડી રઠીઆળીરે. ૧૮ પીળાં પીતાં
 બર પેહેરચારે, વર્ણાગીમાં બાબુઓ લેહેરેરે. ૧૯ પીળાં
 સોના પાવણડાં ચણુરે, મોહોટા સંત નમે હરીને ચણુરે.
 ૨૦ હવે ઉજળો રંગ વખાણુરે, મોરલીધર મનમાં
 વ્યાણુરે. ૨૧ ઉજળાં જાણનાં કુલ બેકરે, હરીએ હાર
 ધરમાં કંઠ લેહેકરે. ૨૨ ઉજળાં મુકતાફળ કાંતેરે જોગ્ય
 સ્વરૂપ ધરયુગે ધ્યાનેરે. ૨૩ ઉજળા ધુધરા ધનકારેરે,
 ચરણે શોભી રહ્યા છે ઠમકારેરે. ૨૪ ઉજળી વ્યાંખડી
 વ્યાણીયાળીરે, કાળી કીકી દીસેછે રૂપાળીરે. ૨૫ હવે કમ્મનો
 રંગ વખાણુરે, શ્યામરંગ રૂદેમાં વ્યાણુરે. ૨૬ શ્યામ
 ખીટલીઆળા કેસરે, એમના જોવા સરખા વેશરે. ૨૭
 શ્યામ નઘણું કમળ અતી ભારીરે, કાળી કીકી દીશેછે
 રૂપાળીરે. ૨૮ શ્યામ ગોરીમાં ગોરસ ભરીઆરે, પ્રેમે
 પ્રભુજના આગળ ધરીઆરે. ૨૯ શ્યામ મેઘ ગરજના
 કરતારે, પાણી ગોકુળ ઉપર ભરતારે. ૩૦ જેને ડાકોરમાં
 કર્યાં દરશનેરે, તેહને રણછોડરાય પ્રસન્નરે. ૩૧ પાંચ
 રંગ પ્રભુજના ગારોરે, વધમાન ખેશી વધકુંઠ જાશેરે. ૩૨
 પાંચ રંગ પ્રભુજના પુરારે, તેહમાં એકે નથી અધુરારે.
 ૩૩ ફર જોડી કવીજન કેહેછેરે, એતો અહરનીશ શરણે
 રેહેછેરે. ૩૪ પાંચ રંગ પ્રભુજના ગાઘએરે.

ધોળી ૧૯૮.

જય શ્રીકૃષ્ણરે ભાઈ. ખોલો ખોલો વૈશ્ણવરાય,
 તેતો કળી મળીસાએ સાઈ, જય શ્રીકૃષ્ણરે ભાઈ. ૧વલભી
 વૈશ્ણવની એ રીત, જય શ્રીકૃષ્ણ ધણા પવિત્ર, તેથી પ્રસન
 થાય નવનિત્ય. જય શ્રી ૦ ૨ જોણે જય શ્રીકૃષ્ણ ગાયા,
 તેતો અડસઠ તિરથ નાહાયા; તેથી પાંચ પદાર્થ પાયા, જય
 શ્રી. ૩ નામ તણો પ્રતાપજ મોહોટો, તેથી આ જીગ
 લોગેછે ખોટો; સરવે વ્રજ ભોમીમાં લોટો, જય શ્રી. ૪
 જે જન જશોદાજી ધણું જાણે, એમના સુતનો ઉદય વ-
 ખાણે; મનમાં મેહર કરીને મોને, જયશ્રી. ૫ જસોદા
 સુતને પાન કરાવે, ગોપીજન સઉ આનંદ પાવે, વાહાલો
 મહારો વ્રજમાં લાડસડાવે, જયશ્રી. ૬સુતતો પારણામાંથી
 જાગ્યા, સહુ ગોપીજન આનંદ પામ્યા; વાહાલે મહારા
 તનના તાપ સમાયા, જયશ્રી. ૭ વંદાવનની તે વાટે, મારગ
 રોકોછો શા મોટે; વાહાલે મહારે રાસ રમાડ્યાં છે રાતે
 જયશ્રી. ૮ જોણે જય શ્રીકૃષ્ણ ગાયા; તેહેની સફળ થઈ
 છે કાયા; તેતો પ્રેમ પદારથ પાયા, જયશ્રી. ૯ રાખો ચરણુ
 કમળની છાય તેહેનો ભવનો ફેરો જાય; તે તો હરીદાસ
 ગુણુ ગાય, જયશ્રી કૃષ્ણરે ભાઈ. ૧૦

ધોળી ૧૯૯.

શ્રીગોવિંદરાયજીરે રસીયા, માહારો રૂદેકમળમાં વસી-

યા. ૧ શ્રીમુખ સુંદીરે દીસે, જોતાં નિજજનનાં મન હીસે. ૨ ભાળ તીવ્રકરે ખીરાજે, ભિગુટી ધનુષ્ય કામનું સાજે. ૩ નાકે મોતીરે લળકે, જાણે જયલા વીજળી ચમકે. ૪ સામળ વર્ણુરે સોહીએ, જોતાં ભવનાં કુખડાં ખોઈએ. ૫ શ્રીમુખ મધુરે ખોલે, શ્રી વચનામૃત નહી કોઈ તોલે. ૬ શ્રીવિક્રમેસ રાયજીરે માથે, જીગજીગ જોડ ખીરાજે સાથે. ૭ અનુભવ ગ્રંથતણા વિચાર, શ્રીહરરાય-
જી પ્રગટ્યા ખીજાર. ૮ શ્રીવિઠલનાથજીરે લાલ, શ્રીગો-
કુળ આછવજી સુત ધણું વાહાલ. ૯ પૌત્ર શ્રીગોપેશ્વરજી છોગાળા. શ્રીલક્ષ્મીને દીન દયાળા. ૧૦ ચંચળ ગતીએરે ચાલે, હસતાં વૈશ્રવ સાંમું ભાળે. ૧૧ એ ધણુ નિજજનને સુખદેછે, શ્રી ભાગવત નિરંતર કેહેછે. ૧૨ એવા સ્વામી સમર્થ રાજે, પ્રગટ્યા દૈવી જીવ હિત કાજે. ૧૩ એમના ગુણુનેરે ગાઉ, ચર્ણુકમળ રજ લેવા ધાઉ. ૧૪ પ્રગટ્યા પુરૂષોત્તમ અવતાર, એમની લીલા અપરમપાર. ૧૫ વ્રજ શેવકનારે સ્વામી, ચરણુકમળ વંદુ સીર નામી. ૧૬ શ્રી ગોર્વીંદરાયજીરે રસીયા.

ધોળી ૨૦૦.

શ્રી લક્ષ્મણ સુતનેરે ગાઉ, શ્રીવલ્લભનાથને વારણુજાઉ. ૧ પ્રગટ્યા પુરૂષોત્તમ અવીનાશી, શ્રી વંદ્રાવન ખીધુ બદન ખીજાસી. ૨ એતો પુરણુ પરમાનંદ, શ્રી માહાલ-
ક્ષમીપતી અતી આનંદ. ૩ સુત ગોપીનાથ શ્રીવિઠલ ક-

હીએ, એમના ગુણ જસનો પાર ન લહીએ. ૪ શ્રી વિઠ્ઠલનાથ પ્રગટયા પુરૂષોત્તમ, જાણુ પ્રગટ કર્યા શ્રી પુરૂષોત્તમ. ૫ એતો કહીએ પર્મ ઉદાર, શ્રી માહાલક્ષ્મી પદમાવતી ભરથાર. ૬ એમના સાત કુંવર સુખદાતા, કરવા દધવીને સુખશાતા. ૭ પ્રથમ શ્રી ગીરધરજી માહારાજ, શ્રીલામનીજી વહુજીએ સીર તાજ. ૮ શ્રીગોવીંદરાય ધણું રસ ભરીયા, તે શ્રીરાણીજી વહુજી વરીઆં. ૯ શ્રીબાળકૃષ્ણજી ભીનિવાન, શ્રીકમળાવતી પતી ચતુર સુગ્ગન. ૧૦ શ્રીગોકુળનાથ જગત જસ જાણુ, શ્રીપારવતી પતી અતી રસ માને. ૧૧ શ્રી રઘુપતી રૂડા રૂપે જાણુ, એતો શ્રી જ્ઞાનકી જીવન પ્રાણુ. ૧૨ શ્રી જદુપતી જીગતી જગતમે જણાવે, શ્રી માહારાણી પતી અતી મન લાવે. ૧૩ શ્રીધનશ્યામજી પુરણ કામ, શ્રીકૃષ્ણવતી પતી અતી રસ દાન. ૧૪ શ્રીલક્ષ્મીજી ખેટીજી સતલામા શોભા યમુનાં કમળા દેવકા નામ. ૧૫ એ શ્રીવલ્લભનો પરીવાર, નિત્ય પ્રત્ય સમરો નરનેનાર. ૧૬ શ્રીમદ વલ્લભ પદ અનુરાગી, જે જન ગાએ તે બડલાગી. ૧૭ શ્રી લક્ષ્મણ સુતનેરે ગાઉ.

ધોળી ૨૦૧.

કૃષ્ણદાસમે ધન મન મોદકરે ધણું, શ્રીવલ્લભ રાણું
થઈને સહુ દુઃખ વાખ્યાળે; કૃપા કરીને પોતે પાસે રાખ્યા,

સદા સમીપ રહીને બહુ સુખ પામ્યાજો, કૃશ્નદાસ. ૧ માર્ગ જાતાં પાહાડ થકી સડ્યા પડી, તેને ત્યાં પહો હાથે થંભી રાખીજો; શ્રીવલ્લભ પર વાછલતા કીધી ધણી, પોતે પ્રસન્ન થઈને વાણી ભાષીજો. કૃશ્નદાસ ૦ ૨ માર્ગ માર્ગ ને માર્ગે તે આપુ તુને, માર્ગ દ્રઢ હોય સુખ રતા નવ આવીજો; બે આપીને તીજની તો ના કહી, ગુરુ દ્વાર તે વેદ વિરૂદ્ધ કાઢાવીજો. કૃશ્નદાસ ૦ ૩ વાસ ગદામાં પ્રભુ પોતે પધારીયા, બાહાર ઠાડો રેહજે એમ કહી બોલ્યાજો; ત્રણ દીવસ લગી અહો રાત્ર ઠાડા રહ્યા, પોતે પ્રસન્ન થઈને કહ્યું મન ખોલીજો. કૃશ્નદાસ ૦ ૪ માર્ગ કહ્યું ત્યારે તેહનું તેહ મામીયું, તે માંહે બે આવી તેતો અપારજો; ગુરુ ઉધારની પોતે તો નાહી કરી, શ્રીવલ્લભ સરવેશ્વર સધજે બ્યાપીજો. કૃશ્નદાસ ૦ ૫ ગંગામાગર પ્રભુ પોતે પધારીયા, બ્યાન મરમરાની ઈચ્છા મન કીધીજો; પાર નહીને સીધ કરાવી લાવીયા, પોતે પ્રસન્ન થઈને આરા દીધીજો. કૃશ્નદાસ ૦ ૬ પુછ્યું ત્યારે તેહનું તેહ, માગીયું પોતે કહ્યું જે જીવ શું માગી જાણેજી; ગુરુ આગળ સમ ખાધા તે સાચા ખરા, શ્રીવલ્લભ પુરસોતમને વેદ વખાણેજો. કૃશ્નદાસ ૦ ૭ પ્રિય અપ્રિય તે પ્રભુજીને શું પુછીયું, ગોરસ સનેહ પર અતીશે પ્રભુજીને પ્યારજો; ધુંવા ધરોહ ક્લેસ પ્રભુને ન ગમે, શ્રીવલ્લભ સુખથી બોલ્યા નિરાધારજો. કૃશ્નદાસમે ધન મન મોદકે પાણું. ૮

ઘોળ ૨૦૨.

સંભર વાળા દાસ દામોદરને હરી, પત્ર પમાડી શ્રી
 વલ્લભ સરણે લીધોજો; શેવા પધરાવી શ્રી દ્વારકાંતાથની,
 વળતી ભક્તિરસ લાવ ધરીને પીધોજો. સંભર વાળાં
 ૧ જળ શેવા પણ પ્રભુજીની પોતે કરી, લોક લાજ કુળ
 કાન સમુરની મેહલીજો; સજ્યા મંદીર માંહે સજ્યા સ-
 મારતાં, વિપરીત વાસના રચક મનમે ફેલીજો. સંભરવા-
 જાં ૨ રાજભોગની થાળ ધરી ચોક થકી, પ્રભુજીએ
 લાત મારીને પાડી નાંખીજો; શેવા કહું કરતુક કહીને
 ખીજ્યા ધણું, વળતી નાક ધસીને દીનતા લાખીજો. સં-
 ભરવાળાં ૩ ઉણુ કાળમે ચોપારે મુતા જઈ, પ્રભુ ઉપર
 વાંછલતા કાંઈ નવ લાવ્યાજો; દાસી ઉપર દયા પરભુ
 પોતે કરી, મંદીર ખોળાવીને પંખો કરાવ્યોજો. સંભરવા-
 જાં ૪ મંદીર સિદ્ધ કરાવી પ્રભુ પધરાવીઆ, રાજ વ-
 ધ્મિવ પેરે શેવા મુખ માનીજો; અમરીખ રાજા સરખો
 એને જાણુજો, એવું શ્રીવલ્લભ મુખથી બોલ્યા વાણુજો.
 સંભર વાળાં ૫ દાસ દામોદર હરસાણી ઘેર આવીયા,
 અન મુખડી લેવરાવી પુરણુ પ્રિતજો; સખડીની વિનતી
 તો પોતે નાકરી, શ્રીમાહાપ્રભુજીને રીસ ચડી તે રીતજો.
 સંભર વાળાં ૬ ધરમાં ખેદ એવું પોતે જાણીયું, શ્રીવ-
 લ્લભ પાસ જઈ અપરાધ સમાધેજો; માટે સઉ શ્રીવલ્લભ

(૨૨૧)

પદ શેવા કરે, અનાશ્રયનો દોશ ધણો ખતલાવેજો. સંભર
વાળા દાસ દામોદરને હરી. ૭

ધોળી ૨૦૩.

પદમ નાભ તે દાસ વ્યાસ સુખઅતિ ધણું, શ્રીવલ્લભ
સરણ રહીને બહુ સુખ લીધુંજો; અથવા વ્રતકરીને શેવ્યા
શ્રીનથુરેસજી, વેપારીને ધન કરજ કહાડી દીધુંજો. પદમ
નાભ તે દાસ. ૧ બેટી છોટી કુંવારી પોતાતણી, વૈશ્નવ
જાણી પરજાતિમાં દીધીજો; ફેરી સગાઇ તુળસાં બોવી
તે સમે, પોતે કેહુ અમે કીધી તેતો કીધાજો. પદમ ના-
ભ તે દાસ ૨ એવું સાંભળી તુળસા મન હરખી ધણું,
વૈશ્નવ ઉપર વાહાલ સરવેને એવોજો; પારવતી શેવાથી
પ્રભુ રીઝ્યા ધણું, સુત રૂઘનાથદાસ તે કહીએ તેવાજો.
પદમ નાભ ૩ એવા ધૈર્યવાન તે બીજા કો નહી, શ્રી
વલ્લભ શરણ થઇને ભક્તિ રસ પીધોજો; દરસન કરવા
સારૂ અઢેલમાં, છોલા સમરખી પ્રભુજી પ્રસન કીધાજો.
પદમ નાભ તે દાસ સુખ અતિ ધણું. ૪

ધોળી ૨૦૪.

પુરૂષોત્તમ દાસ સદા સુખ અતિ ધણું, શ્રી વલ્લભ ક-
પા કરીને સુખ લીધુંજો; પોતે સરણ થયા તે સહુ પરીવા
રજી, શ્રી મદન મોહનજી શેવીને સુખ લીધુંજો. પુરૂષો-

તમદાસ૦ ૧ ઓછવ જન્મ તે પ્રગટ પ્રભુ પોતે કરે, નંદ
જસોદા ગોપ ગોપી સહુ આવીજો; દધવી જીવપર દયા
પ્રભુ પોતે કરી, પ્રગટ કૃષ્ણની લીલા સહુ દરશાવીજો.
પુરૂષોત્તમ દાસ૦ ૨ ઓછવ જોવા સારૂ શ્રી માહાદેવજી,
આવી પોતે પ્રસાદ માગી લીધોજો; ઘર ચોકી સારૂ
આરા પોતે કરી, કાળભદ્રચને હુકમ પોતે કીધોજો. પુરૂ-
ષોત્તમદાસ૦ ૩ પુત્રી પુન્ય પત્રીત્ર એક પોતાતણી, નામ
તે આઈ રૂક્મણી કહીએ તેહનુંજો; કારતગ સ્નાન કરી
હરી શેવ્યા હેતરું, એવું મેઠું ભાગ્ય તે કહીએ તેહનુંજો.
પુરૂષોત્તમદાસ૦ ૪ નામ દેવાની આરા પ્રભુ પોતે કરી,
દધવી જીવ જન જે કોઈ આવે તેહનેજો; વળતી શ્રી
વલ્લભ પોતે પધારીઆ, એવી કૃપા કરી તેહની નહીંને જો.
પુરૂષોત્તમદાસ૦ ૫ યત્રાવ લંચન ગ્રંથ પ્રગટ પ્રભુએ કરી,
માયા વાદી તતક્ષણુ જીતી લીધાજો; આહીર સુખ સાધે
સંભાષણુ નવ કર્ય, પુરણુ બ્રહ્મ શ્રીકૃષ્ણ પ્રસિદ્ધ તે કીધા
જો. પુરૂષોત્તમદાસ૦ ૭ ગોપાળદાસ ગુણુ ગાપું હિલાસમે,
પુત્ર શેઠના એવા તે વળિ કહીએજો; માટે શ્રી વલ્લભ
ચરણુ સદા શેવો સહુ, વધશનવજન તે સદા તરણુજો
કહીએજો. પુરૂષોત્તમદાસ સદા સુખ ચ્યતી થાણું. ૮

ધોળ ૨૦૫.

ગદાધરદાસકપીલકડા માંહે ખરા, કાત્રી કોસડના પરોહિત

તે જાણુજો; શ્રીવલ્લભ સરણુ થઈને સુખ પામ્યા ધાણું, આ-
વ્યા વત રહીને રોવ્યા રસ માનજો. ગદાધરદાસ ૦૧ જે
આવે તે સરવે સમરપે નાથને, ધરમાં વાસી તે કાંઈએ
નવ રાખેજો; ગુણુ ગાએ તે શ્રી ગોવરધનનાથના, કરી
કીરતનને પોતે મુખથી ભાખેજો. ગદાધરદાસ ૦ ૨ કોઈ
સમે વળિ વળતી કાંઈ આવે નહી, સરવ ભોગ જળ
લોહી સમરપણુ કીધીજો; મધરોત્રે જજમાને આપીઉં,
લાવી જલેઆપો તે ધરાવી દીધીજો. ગદાધરદાસ ૦ ૩
પ્રસાદ લેતાં વહશ્ચવ ખડુ પ્રસન થયા, એ સ્વાદ તે અમે
નથી કાંઈ આખ્યોજો; જેવી લાગ્યા તેવી કૃત પોતે કહી,
સત્ય વચન તે મુખથી પોતે ભાખેજો. ગદાધરદાસ ૦ ૪
માધવદાસ વીસઈભાણુ લાવીયા, આરોગ્યા તે પ્રભુણુ પુ
રણુ પ્રિતેજો; મુખથી આસીરવાદ પ્રસન થઈને કહ્યું, હરો
ભક્તી દ્રઢ થઈ રંગની રીતેજો. ગદાધરદાસ ૦ ૫ એવો
જસ ભગવદીના પ્રભુ પોતેકર્યા, શ્રીવલ્લભ પ્રભુ કૃપાયકી
સહુ જાણુજો, માટે સહુ શ્રીવલ્લભ પદ શેવા કરો, વહ-
શ્ચ ઉપર વાહાલ ધાણું તે આણુજો. ગદાધરદાસ ક-
પીલ કડા માંહે ખરા. ૬

ધોળી રંદ.

શ્રાવણુ સુદી એકાદશીનું લખ્યુંછે—ધન્ય ધન્યરે આ-
જુનો દીન; શ્રાવણુ સુદી એકાદશી, ધન્ય ધન્ય આ-

જીની રેન, ધન્ય વ્યાજીની માહાણીસીજી. ૧ ધન્ય ધન્ય શ્રીમુખ કેરા વાયક, બ્રહ્મ સંબંધ કરાવીયાજી; સાંખ્યા શ્રી પુરૂષોત્તમ હાથ, મનડાની વ્યાશા પુરણુ થઈજી. ૨ જીવો જીવોરે જીવ્યાના ભાગ્ય, વિના સાધન મુખ પામીયાજી; માહા શ્રીવલ્લભ શરણુ પ્રતાપ, સેહેજે સકળ દુઃખ વામી-
આંજી. ૩ વિના સાધન જપ તપને નેમ, સકળ જીવ ઉધારીઆજી; માહા હીન પતીત ચંડાળ, અસ્ત્રી સઉદ્રા-
દિક તારીઆજી. ૪ માહા કઠણુ કાળ કળી માંદ્ય, અતી કર્ણાએ પ્રગટીઆજી; કીધી સરણુંગતની સાહાય, તાપ રૂદેમાં મીઠાવીઆજી. ૫ ચરણુજીવો શ્રી લક્ષ્મણુ નંદ, સદા ભક્ત સીર ખીરાજતાજી; નિત્ય વ્રજમાં અખંડ ખી-
હાર, સદા વ્રજ શેવક સીર ગાજતાજી. ૬ ધન્ય ધન્યરે વ્યાજીનો દીન, આવણુ સુદી એકાદશીજી.

ધોળી ૨૦૭.

વધસાખ શુદી એકાદશીનું લખ્યુજી.

વધસાખ સુદી એકાદશી, પ્રગટ્યા શ્રી વલ્લભરાય; સ-
રીનર મુનીજન હરખીઆ, હરખીઆ વ્રજ સહુ સાથ. ૧ દેવનાં દુંદભી વાગીયાં, ગાજ્યાં ભેર અદંગ; અવહરા નૃત્ય કરે ધણું, વ્યાન તે ગાંધિવ સંગ. ૨ નિજ સ્વરૂપ પધારીઆ, ચંપા તે રણુમોઝાર; સીંહાસન પધરાવીઆ, કીધો અતમંડળાકાર. ૩ તાત નિરખી વિશ્વે થયા, મંડળ મધ્યે સ્વરૂપ; મુખ પર રવી સશી વારણુ, શોભા અતી-

સે અનુપ. ૪ શ્રીલક્ષ્મણુ ભટજી વીમાંસીને, ઓળખ્યા
 પુત્રમચંદ; પુત્ર ભાવ હુલરાવીયા, ઓછંગે ગોવીન્દ. ૫
 વરજની માંહી ગુપ્તછે, પ્રગટયા ખીજી વાર; લોક પ્રસી-
 દ્ધ જણાવીએ, માત ગર્ભવાસ. ૬ મંડળ દરશન માત્ર-
 થી, ઓધાર્યા જીવ અનેક; શ્રીવલ્લભ નામ ધરાવીને,
 રાખ્યો તે સરવેનો ટેક. ૭ પાર ના પામું લીલાતણો,
 રસનાએ ક્યમ કેહેવાય; હરિદાસ શોભા નિરખિને, પ્રેમ
 મુદિત ગુણુ ગાય. ૮ વધશાખ સુદી એકાદશી, પ્રગટયા
 શ્રી વલ્લભરાય.

ધોળી ૨૦૮.

શ્રી વિકૃલનાથજીના લાલ છો અતિ લટકાળા, વેશવ-
 ના પ્રાણુ આધાર સહુને છો વાહાલા. ૧ શ્રીગોવીંધરાય
 જીના પુત્ર, સહુકો એમ કેહેછે; વાહોલે દીધાં અઠળક
 દાન, મનવાંછીત દેછે. ૨ શ્રી ગોપેશ્વરજીના ભાત, રૂપે
 રૂડાછે; નીરખે નહીં જ નરનાર, તે નર કુડાછે. ૩ એ-
 વાં પ્રકુલીત વદન વિસાળ, શું કહું શોભાને; જાણે ઉદી-
 ઓ પુનમ ચંદ થયું મન લોભાને. ૪ એમનું શુદીરભાજ
 વિસાળ, તિલક શોભેછે; નિરખીને લાગે મોશાર; ચિ-
 તડાં લોભે છે. ૫ શ્રીકેઠે માળ કુસમતણી, અતિ રાજે
 છે; નિરખતાં વધશિવ જનને, મોહ ઉપજાવેછે. ૬ ચંચળ-
 તા ચાલ ચાલ, ભારે દીસેછે; જાણે મદગજ કમળ સ-
 માન, મન મોઈ હીસેછે. ૭ છબિ પર જઉં બલીહાર,

હું તમને વાડ; પ્રગટ્યા શ્રી વિકૃતનાથ, શેવક જનના
સાર. ૮ મને હરખ ધણેરો થાયછે, ગુણ ગાવાને; મહારા
તનના તાપ સમાવ, ભવ દુઃખ જાવાને. ૯ છેલછપિલા
લાલછે, અતિ સારારે; હીડેછે ભટકા કરતા કામ; કામ-
ણુગારારે. ૧૦ શ્રી સહાડનગરમાં વાસ, સહુકો જાણેછે;
જસ થયો જગત વિકાત, દાસ વખાણે છે. ૧૧ શું કહે
બ્રજભુખણુ, ગુણુ તમારારે; અવગુણુ ન જોશો નાથ, ધણી
અમારારે. ૧૨ શ્રીવિકૃત નાથજીના લાલછો અતિભટકાળા.

ધોળી ૨૦૯.

અથશ્રી કકાનો ભાવ લખ્યોછે ॥ શ્રીકૃશ્નાયનમઃ॥

કકા ક્રિયા કરજો શ્રીવલ્લભ, તો તેહને કાંઈ નહીં દુ-
ર્લભ. કૃશ્ન દ્રષ્ટિએ કરીને જીવે, તો તેહનાં દુઃખ દાળિદ્ર
ખુવે. ૨ ત્યાંહાં તેહને થાય શુભલ, કકા ક્રિયા કરે શ્રીવ-
લ્લભ. ૩ ખખા ખરીજો દ્રષ્ટિ કરે, પુષ્ટિ ભક્તિ માંહે પર-
વરે. ૪ અક્ષ સંબંધ તે કરજો રીતે, શેવા સ્મરણુ કરજો
પ્રીત્યે. ૫ પ્રભુપદ કમળ રૂદેમાં ધરી, ખખા ખરિ દ્રષ્ટિ
કરી. ૬ ગગા ગુરૂ ગોવીંદ ગુણુ ગાય, શ્રીવલ્લભ શ્રીવિકૃ-
તરાય. ૭ એવું નારાયણુ કરજી નિત્ય ભજો, અન્ય દેવ
ઉપાસતા તજો. ૮ પ્રભુ મળવાનો કરો ઉપાય, ગગાગુરૂ
ગોવીંદ ગુણુ ગાય. ૯ ધધા ધણું ધનસ્થામ સંભાર, લો-
કીકમાંથી ચિત નિવાર. ૧૦ વિશયા શક્તિથી દુરજરહે,
ત્યાંહાં ઘટ મેઘ નિર્ગમ લહે. ૧૧ એવું મનમાં કરી નિ-

ધાર, ધધા ધણું ધનસ્યામ સંભાર. ૧૨ નના નેહ નંદલાલ
 શું થાય, તે માટે એ કરવો ઉપાય. ૧૩ એની લીલામાં
 મનજો ભમે, તેતો એને અતિશે ગમે. ૧૪ પ્રેમ ધરીને
 નિસદીન ગાય, નના નેહ નંદલાલશું થાય. ૧૫ ચચા ચિત
 ચતુરાઈથી ચ્ચાણુ, શ્રી ગોવર્ધન નાથ વખાણુ. ૧૬ ચિત
 તણી ચંચળતા તજો, પુરણુ પુરસોતમને ભજો. ૧૭ એછે
 અમૃત સિંધુની ખાણુ, ચચા ચિત ચતુરાઈ ચ્ચાણુ. ૧૮
 છછા છખી છમીલાની જોઈ, અ સમાન ત્રીભોવનમાં
 કોઈ. ૧૯ નણું નિખી અતી સુખ લીજો, પ્રેમ શુધારસ
 નિસદીન પીજો. ૨૦ તો સર્વે સુખ સેજે હોઈ, છછા છખી
 છમીલાની જોઈ. ૨૧ જજા જગતમેં જસ વાધે, જો અ-
 વા પ્રભુને આરાધે. ૨૨ જો મુખથી શ્રીકૃષ્ણ શ્રીકૃષ્ણ કહે,
 તો વ્રજ વંદાવનનું સુખ લહે. ૨૩ મન ક્રમ વચન કરીને
 સાધે. જજા જગતમેં જસ વાધે. ૨૪ ઝઝા ઝઝુ શું
 વળી કહીએ, સુખ દુખ દુર વચન સમ સહીએ. ૨૫
 કામ ક્રોધ મદ મોહને ટાળી, ચાણું કમળ ચિત દીજા
 વાળી, ૨૬ તે સુખ સરવે સેહેજમાં લઈએ, ઝઝા ઝઝુ
 શું વળી કહીએ. ૨૭ ટટા ટગમગ ટગમગ જોશો, પ્રભુને
 ભજ્યા વિના જન્મજ ખોશો. ૨૮ ઉત્તમ દેહ જો મનુષ્ય
 ધરી, એ અવસર નહીં આવે ફરી. ૨૯ નહીં એનો તો
 આગળ રોશો, ટટા ટગમગ ટગમગ જોશો. ૩૦ ઠઠા
 ઠગતો કાળ ઠગાય, હવે કંઈ એક મનમાં ભય ખાય. ૩૧

કપટ ક્રોધ નીંદા પરહરી, પોત પોતાનું સાધન કરી. ૩૨
 નિર્મળ ચિત્તે હરી ગુણ ગાય, હઠા હગતો કાળહગાય. ૩૩
 હડા હાપણુ એવું કરી, શ્રી વજ્રલ વિકૃત ચિત્ત ધરી. ૩૪
 ભંડુ એતો જો પોતા તાણું, પ્રભુથી ચિત્ત રખે ટાળો કાણું.
 ૩૫ તો ભવસાગર સેજ તરી, હડા હાપણુ એવું કરી. ૩૬
 હઠા હીઠ હીઠાઈ ના કીજે, શેવા કદા કીરતન મન
 દીજે. ૩૭ ભવસાગર ઉતરવો ખોટો, તે તરવાનો માર્ગ
 મોટો. ૩૮ રસના ગુણુ ગાર્હ રસ પીજે, હઠા હીઠ હીઠાઈ
 ન કીજે. ૩૯ જોણા નાંજણાં સફળજ કરી, માધુરી મુરત
 મનમાં ધરી. ૪૦ નખ સિખ રાખો એહુનું રૂપ, સુંદીર
 શ્રી વંદાવન ભુપ. ૪૧ હવે રખે વિસારી હરી, જોણા ન-
 ઇણા સફળજ કરી. ૪૨ તત્તા તનની તપતજ ટજે, જો
 ગીરી ગોવરધનધર મજે. ૪૩ જો પોતાનો જન્મ સધારો,
 તો એ સાથે પ્રિત્ય વધારો. ૪૪ પોતે પોતાપણું સંભાળે,
 તત્તા તનના તાપજ ટજે. ૪૫ થયા થડ ગ્રહી થાક નિ-
 વારો, મનુષ્યા જન્મ તરવાનો આરો. ૪૬ ભવસાગર
 ઉતરવો પાર, નામ રૂપીછે નાવજ સાર. ૪૭ શ્રી ગુરૂ
 શ્રીવજ્રલ વિકૃત ધારી, થયા થડ ગ્રહી થાક નિવારી. ૪૮
 દદા દયા કરી દેશે દાન, એ આગળ જો ધરેશે કાન. ૪૯
 વંશ વંશાદીક કરશે આધાર, ભવસાગર ઉતરવો પાર. ૫૦
 દિવ જનને અતીશે માન, દદા દયા કરી દેશે દાન. ૫૧
 ધંધા ધન્ય દીવસ છે આજ, મંદીર પધાર્યા શ્રી મહા-

રાજ. પર નિર્ખી નિર્ખી સુખ અતી ધણું થાય, તે સુખ
કથા ક્યાંહાં લગી કહેવાય. ૫૩ એ ચિત ધરે સરે સરવે
કાજ, ધંધા ધન્ય દીવશોએ આજ. ૫૪ નના નિશદીન જો
જોપે, એવું ફળ નહી કોહી જન્મ તપે. ૫૫ તપ કરીનેકાં
કશે કાય, કશ નામ ભજે સર્વ ફળ થાય. ૫૬ આખર
એ બહુ આપે ખો, નના નિશદિન નામ જો જોપે. ૫૭ પપા
પ્રિતમ પ્રાણુ આધાર, જીગમેં જીવણુ નંદકુમાર. ૫૮
માત જશોદાજીવું જીવન, ચોરી લીધું વ્રજ જનનું મન.
૫૯ વ્રજમેં નિશદિન કરે વિહાર, પપા પ્રિતમ પ્રાણુ
આધાર. ૬૦ ફક્ષ ફગતુ ના મેલીશ ચિત, રખે પિસારી
મોહન મીત. ૬૧ એ વિશારે સુખ નવ લહે, તેતો વેદ
પુરાણુ કહે. ૬૨ વળી વળી શું કહીએ નિત્ય, ફક્ષ ફગતુ
ના મેલીશ ચિત. ૬૩ બપા બહુ બળનું નહી કામ, શણુ
પણુ વશ થાએ શ્યામ. ૬૪ શ્રીવસલ વરનો માર્ગ ગ્રહો,
મનવાંચીત ફળ સર્વે લહો. ૬૫ ચણુકમળ કરીઆરામ,
બપા બહુ બળનું નહી કામ. ૬૬ લલા લગવદી સંગત
લલી, શ્રીવિકસ ગુણુ ગાએ મળી. ૬૭ એવું ચિંતન
નિશદિન કરો, બીજી વાત ના મનમાં ધરો. ૬૮ મોટો
ગુણુ નિર્ખ્યા છે કળી, લલા લગવદી સંગત મળી. ૬૯
મમા મુક્તિ થકી છે મોટું, ભક્તિ વિના બીજી સાધન
ખોટું. ૭૦ શ્રીવસલ વરશું ગમનજ કરી, પોતાના જનને
ચિત ધરી. ૭૧ તે કારણુ પદરજ લોટું, મમા મુક્તિથકી

છે મોટું. ૭૨ જળ જાવકરંગ જ્યમ દંત, તેમાં રંગ રા-
ખે શ્રી રાધા કંથ. ૭૩ જેમ રંગ ઉપર મજા ચોળ, તે
મીશે રંગમાં ચીત ચોળ. ૭૪ પ્રભુ રસમાં રહ્યું રસવંત,
જળ જાવક રંગ જ્યમ દંત ૭૫ રેરા રશીક રશીલાનાથ,
શ્રી ભ્રુમાન દુલારી સાથ. ૭૬ એ નિત્યે રસમાં
રસમસ નિર્જુ, રૂંદે કમળમાં રાખી હર્ષુ. ૭૭ એવું રત્ન
આવ્યુંછે હાથ, રેરા રશીક રશીલા નાથ. ૭૮ લલા લા-
ડણુ લાલન સંગ, છખી અવલોકી વાધો ઉછંગ. ૭૯
લલીતાજી મન લીલા ધરે, સકળ મનોરથ પુરણુ કરે. ૮૦
તૃપ્ત રેલ કરે શીતળ અંગ, લલા લાડણુ લાલન સંગ.
૮૧ વવા વશ થાને વ્રજચંદ, ત્યારે ટળે સકળ દુખ દંદ.
૮૨ દુઃખ ધણુંછે આ સંસાર, પ્રભુવિના કોઈ ના કરે
વાહાર. ૮૩ મનથી મુકી દેને સર્વે ફંદ, વવા વશ થાને
વ્રજચંદ. ૮૪ શશા શ્યામ શુંદીર સુખકારી, નિર્ખી નિ-
ર્ખી છખીપર બલીહારી. ૮૫ નિર્ખતાં તપત ટળે તનતાણી,
મનમાં થાય શીતળતા ધણી. ૮૬ તનમન દીને સર્વે વાળી,
શશા શ્યામ શુંદીર સુખકારી. ૮૭ વવા સાચુ સગપણુ
એહ, જન્મ જન્મ તે એ શું સ્નેહ. ૮૮ ભમી ભમીને
હારી ઠામ, ચરણુ કમળ થાયે વિશ્રામ. ૮૯ ફરી ફરીને
કહુંછું તેહ, વવા સાચુ સગપણુ એહ. ૯૦ સસા સુખમાં
સુતો રહે, ને પ્રભુ ભજ્યાનું મરમ ના લેહે. ૯૧ માહાર
તાહાર કરતો ફરે, ઉદર ભર્યાનું સાધન કરે. ૯૨ તેતો

જન્મ વૃથા સહુ કહે, સસા સુખમાં સુતો રહે. ૯૩ હેહા
 હેત હરી સાથે સાચુ, એ રંગે હું અતીશે રાચુ. ૯૪ દીન
 જાણી પ્રભુ કીજે સાર, મારે તો એઉનો આધાર. ૯૫
 દ્રઢ આશરા વિના સરવે કાચુ, હેહા હેત હરી સાથે
 સાચુ. ૯૬ લજા લક્ષણુ સુત કરી દયા, તેજ થકી સંપુરણુ
 થયા. ૯૭ દીન દયાળ કરૂણા નીધી સાગર, મનવાંછીત
 ક્ષણ પુરણુ આગળ. ૯૮ બહો જાતકર રાખો બધ્યાં,
 લજા લક્ષણુ સુત કર દયા. ૯૯ ક્ષણું ક્ષણું એ ચિતમાં
 ધરી, બીજી વાત સરવે પરહરી. ૧૦૦ શ્રીમથુરેશ મનોરથ
 પુરે, દુઃખ દાળીદ્ર સકળને ચુરે. ૧૦૧ ધ્યાન નીરંતર એ-
 ઉનો કરી, ક્ષણું ક્ષણું એ ચિતમાં ધરી. ૧૦૨ રા રાન
 પણું નવ જાણુ, રસના શ્રી વલ્લભ નામ વખાણુ. ૧૦૩
 હરીદાસ પરીપુરણુ કામ, શેવા નીરખી પોહોતી હામ.
 ૧૦૪ શ્રીમદન મોહન છબી તે ઉર આણુ, રા રાનપણું
 નવ જાણુ. ૧૦૫ ઈતીશ્રી કકાનો ભાવ સપૂણું.

ધોળ ૨૧૦.

મેહતો તમો મેહતો તમો જાણીઆ એ, શ્રી ગોકુળ
 કેરા રાય શ્રી ભાગવતમાં સાંભળીઆ એ, વ્રજમાંથી
 અજગા ન થાય. ૧ શ્રી વંદ્રાવનમાં ક્યોરે વિહાર, શ્રીરા-
 ધાજી તણોરે આધાર; ગહિ ચારણમાં હુઆરે ગોવાળ,
 ગોપી તણા અંગીકાર. ૨ ઇંદ્ર તણું મરડયુંરે માન, શ્રી

ગોવરધન વ્રજપાળ; દ્વિજ કુળમાં વાહાલો પ્રગટીઆ એ,
 શ્રી વિઠ્ઠલ ગ્રહે અવતાર. ૩ વઘશ્રવ વલભી એજાણીઆ
 એ, શ્રી પુરસોતમ નીરધાર; જીવ જાતા તમો રાખીઆ
 એ, અખળા તણા આધાર. ૪ માધવદાસ સોભાગીઆ
 એ, અખંડ એવાતણુ નીરધાર; આપો વ્રજમાં વાસો એ,
 કેહેતાં ન આવે પાર. ૫ મેહતો તમો મેહતો તમો જા-
 ણીઆ એ.

ધોળ ૨૧૧.

સજની ચાલો ઉછવ આજણ, જન્મ દીવસ શ્રીવલ્લભ
 રાજણ. ૧ તોરણુ ધજા પતાકા દ્વારણ, ધ્વજ મંગળ
 ગાયે સારણ. ૨ ઘેર ઘેર તોરણુ બંધાયણ, મોતીડ ચોક
 પુરાયણ. ૩ કુમકુમ હાથા તે દેવરાષીઆણ, કેસર સ્નાન
 પ્રભુજને થાયણ. ૪ વાહન વાગે અવ નવી ભાત્યણ,
 મળીઓ તે સજનન કુટુંબ ગાત્યણ. ૫ ભીડ મચી ઘર
 આંગણા માંહેણ, નીજ જન નાચે આનંદ શું ગાયેણ. ૬
 કેસરે નાહે શ્રીલક્ષ્મણુ નંદણ, જાણે પુત્રમ પુર્ણ ચંદણ.
 ૭ વૈશ્રવજન આલ્મણુ કરાવેણ, ચર્ણાદક લેઈને તાપ
 સમાવેણ. ૮ ઠોમળ વસ્ત્ર ઓઢ્યાંછે અંગણ, ધોતી ઉચ-
 ણી તે કેસરી રંગણ. ૯ તીલક મુદ્રાદીક શોભીત ભાળ-
 ણ, કંઠે ઉપવીત ને ગુણસીની માળણ. ૧૦ તેહ સમે જે
 ભાગ્યવાન હોયણ, આરતી તે કરતાં શ્રીમુખ જોયણ.
 ૧૧ મારકુંડ્ય ભાગ્ય વિચારે મનણ, અમને શ્રી વલ્લભ

કરે પુજનજી. ૧૨ પુજન્યે આપે તે બહુ વીધી દાનજી,
ભુદેવ જાન્યક ગન સનમાનજી. ૧૩ દેવતા તે કરે કુસ્મની
વ્રષ્ટિજી, જુગ જુગ જીવો શ્રીવલ્લભ ધિસજી. ૧૪ ચોકી
તે મંડળી મધે બીરાજેજી, એ વર વલ્લભ માથે છાજેજી.
૧૫ સન્નની ચાણો ઉછવ આજજી.

ધોળ ૨૧૨.

રાગ સારંગ.

જયાકું ખેદ રટત, બ્રહ્મા રટત શેરા રટત; નારદયુકવ્યાસ
રટત, પાવત નહિ પાર. જયાકું ૧ ઈજન પ્રહલાદરટત,
કુંતાજી કે કુંવર રટત; દ્રુપદ સુતા નારય રટત, અનાથ
ન કે નાથ. જયાકું ૨ ગુણુકા ગજ વિપ્ર રટત, ગહિત
માકી ગ્રહણી રટત; રીજ રવની રટત, સુત રાખત હુલ-
રાવે. જયાકું ૩ નંદ દાસ સોહી વિલાસ, શ્રી ગિરીવર
ધારી રસીક ભાસ; જયાસોમતિકો પુત્ર પ્યારો, રાધાકો
ઉર હાર. જયાકું ખેદ રટત. ૪

ધોળ ૨૧૩.

રાગ કાનડો.

ઉત્તમ કુળ અવતાર કહ્યાજો, શ્રીવલ્લભ રાજ કુમાર
ન જાણે; ચરચા ન કિનિ બર બલભદ્રી, રચ્યો પાખંડ
કીનો બહુ બાન્યો. ૧ રસીક કથા શ્રવણે ન સુની વિ-

પયામાં જો રહ્યો હપટાનો; મીઠ્યો ન સોચ ઉર અંતર-
કો, સમજ સમજ સનમાં પરટાનો. ૨ ગીરીવર ધરનવ્ર-
જ વંદાવન, કળકુ નયન નિરખી સરાન્યો; કૃશ્નદાસ
પ્રભુકો ગુન મહિમા, ગરગ મુનિ નહી જાત જાપાન્યો.
૩ ઉત્તમ કુળ અવતાર કહ્યાજો.

ધોળ ૨૧૪.

ચાલો સઘયરો સુંદીર વરને જોઈએ, સોહીએ કરોસ-
ણગાર. ટેક. શ્રીઅક્ષાંજના કુંવર કોડામણા, સોહામણા
સુંદિર નાથેરે; આપડા કાજરે પ્રભુજીએ કર્યા, મનકુમો-
હારે વ્રજ સાથેરે. ૧ આપડે ઘેરે સરવે એમ કરો, ભરો
ભરોભેટ અમુલ્યેરે; કળસ ઉપર સ્વન ધણી, ત્રિભોવન
સમનુલ્યેરે. ૨ શ્રીવલ્લભજીને ઘેર વંદામણાં, રણિઆમણા
રંગભેર ગાયેરે; પાલણુ પોઢાડે પ્રભુજી રમે, એ સુખકહ્યાં
નવ જાયેરે. ૩ સઘળો પરિવારે આપડા શ્રી નાથજીને,
બહીહારી માધવદાસેરે; કરજોડીને કરે ચિન્તિ, મને વ્ર-
જમાં આપો વાસેરે. ૪

ધોળ ૨૧૫.

પર્મ કૃપાળ શ્રી વલ્લભનંદન, કરત કૃપા નિજ હાથે ને
માથે; જે જન સર્વે આએ અનુસરહી, શ્રહી સુવત શ્રી
ગોવર્ધનનાથ. ૧ પરમ ઉદાર ચતુર ચંતામણી, રાખતભવ
દારાની સાથ; ભજે કૃશ્નદાસ કાજ સખસરહી, જો જાણે

શ્રી વિઠ્ઠલનાથ. ૨ પર્વ કૃપાળ શ્રીવલ્લભ નંદન.

ધોળ ૨૧૬.

॥ રાગ ધંનાશ્રી ॥ વધાઈ ॥

મોહો જુગ બેદ બચન પ્રતિપાલો, ધમ ગણ નાભહી
જ્ય તમહી તમ તમ તમ વ્યયુધરી. ૧ સત્યુગ શેવત વ-
રાહ રૂપ ધરી, હર્ણાકુસ ઉર માર્યો; ત્રેતા રામરૂપ દસરથ
ગ્રેહ, રાવણ કુળ સંહાયો. ૨ દ્વાપર બરજ ખુડતેત રાખ્યો,
સુરપતી પાર ના પાયો; કુંસાદિક દાનવ સખમારી, બ-
સુધા ભાર ઉતાર્યો. ૩ કળયુગ શ્રીવલ્લભ ગ્રેહ પ્રગટ્યો;
માયાવાદ નિવાર્યો; માણકચંદ શ્રીવિઠ્ઠલ પુરૂષોત્તમ, જ-
ગના પુરૂષ નિહાયો. ૪ મોહોયુગ બેદ વચન પ્રતિપાલો.

ધોળ ૨૧૭.

શ્રીવલ્લભ વિઠ્ઠલ હરી ન જાણ્યા, તેણે સર્વશ ખોયું-
રે; શું લાવ્યા શું લેઝને જાશો, વારંવાર વહવાયારે. ૧ પુષ્ટિ
માર્ગમાં જે જન આઘ્યા, વિસ્વાસે ન વળગ્યારે, સાધન
સર્વ છુટી જાશે, હરીથી રહેશે અળગારે. ૨ શેવા કૃષ્ણ
વા કરીએ, રતુ પ્રમાણે મેવારે; સંપત પ્રમાણે સમરપિ
લેખે, તેહનું નામ તે શેવારે. ૩ શેવા કરશે ને પાખંડ ધ-
રશે, તે પથર કંચન તરશેરે; ભાવ વિના જે ભક્તિ કર-
શે, તે અથડાતા મરશેરે. ૪ મીઠું બોલે ને આચાર્યખોટાં,
તેને તે ખળ કહીએરે. ૫ શ્રીવલ્લભ વિઠ્ઠલહરી ન જાન

ધોળ ૨૧૮.

તમારૂં જોવા સરખું રૂપ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; રૂપે મોહ્યા મોહોટા ભુપ શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૧ વાહાલા માહારા નવાનગરના વાશી, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; ખીજી નગર વસાવ્યું કાસી, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૨ સાથમદન મોહનજી ખીરાજે, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; રોવા શ્રી ગી-રધરલાલજીની છાજે, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૩ સાથેખહુ ખેટીયોનો સાથ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; સામગ્રી કરતાં સારી રાત, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૪ ભોગ ધરાવે દીના-નાથ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; ખીડલાં આપે જમણે હાથ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૫ અમ કરી કેહેછે વલલદાસ, શ્રી ગોવર્ધન નાથજીરે; અ સુખ ના આપે માહારી પાસ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૬ જાય ખજીહારી માધવદાસ, શ્રી ગોવર્ધન નાથજીરે; અમને વ્રજમાં તે આપો વાસ શ્રી ગોવર્ધન નાથજીરે. ૭ તમારૂં જોવા સરખું રૂપ.

ધોળ ૨૧૯.

ચાલો સખી આજ વંદાવનમાં જઈયે, જોઈજોઈ સો-મણ સુખીયાં થઈએ. ૧ વાહાલાજી તો બેઠાં કુલવા-ડી, જેતાં માહારી આંખલડી થાય ટાહાડી. ૨ કુલના તકોઆને કુલની ગાદી, કુલના ખારસાતને ખાહારિ. ૩

કુલનાં છન્નં મેડીને ચ્ચટારી, કુલની ફરતી મેહલો જારી.
 ૪ કુલની વહુજીને પેરણુ સાડી, દરશન કરીચ્ચે દહાડી
 દહાડી. ૫ કુટ્યાં કુટ્યાં કુલડીચ્ચાં બહુ બેહુકે, થોડે થોડે
 પવન પદાર્થ લેહુકે. ૬ વનમાં મોર કોકીલા બાલ, ના
 ચ્ચાવે કોઈ વલભ કુળને તોલે. ૭ હારે વહાલો છગન
 મગનીચ્ચો ખેલે, હારે વહાલો બાળ લીલા રસ રેલે. ૮
 હારે વહાલો પાપ છોગારી ને તોરા; હારે છોટાલાલજી
 તે ઠાકોર મોરા. ૯ હારે વહાલે નામ સમર્પણુ ચ્ચાખ્યાં;
 હારે વહાલે પોતાનાં કરી સ્થાપ્યાં. ૧૦ હારે હુંતો વલ-
 ભકુળની દારી, હારે ચ્ચમને કૃપા કરો વ્રજવાશી. ૧૧ હારે
 મને વ્રજમાં તે ચ્ચાપો વાસ, હારે બલીહારી જાય મા-
 ધવદાસ. ૧૨ ચ્ચાલો સખી ચ્ચાજ વંદાવનમાં જઈચ્ચે.

ધોળી ૨૨૦.

શ્રીપુરપોતમજી પ્રગટ હુવા તે, જોતાં લાગે વાહાલા;
 નખ થીખ સુંદીર રૂપ ચ્ચનોપમ, શ્રી જોકુળનાથજીના
 લાલા. ૧ શ્રીપારવતી માજી ગોદ ખેલાવે, ચુખન લેઈ
 હુલારાવે; ચુખડાં પુનમ ચંદસી જોતાં, નિર્ખિ નેન સરાવે.
 ૨ ચ્ચાંબલડી ચ્ચણીચ્ચાળી સોહે, ધુધરવાળા કેશ; દિજ
 વર રૂપે ભુજ ચ્ચનોપમ, ચ્ચાલે છે લધુ વેશ. ૩ ચંપક
 વર્ણી નાશા સોહીચ્ચે, ગાલ ગલીચ્ચા ઝીણુ; દાદાદાદા
 કહીને બોલે, કોમળ મધુરાં વેણુ. ૪ શ્રીવ્રજભુખણુજીની
 બલ ખેલે, જોતાં લાગે વાહાલા; બાળ લીલામાં પારણુ

જુલે, દાસ મનોહર ગાય. ૫ શ્રીપુરુષોત્તમજી પ્રગટ હુવાં
તે, જોતાં લાગે વાહાલા.

ધોળી ૨૨૧.

શ્રીવંદ્રા તે વનની વાટેરે, ગીરધારી લાલ; મચ્છો
કીધો તે શા માટેરે, ગીરધારી લાલ. ૧ બાંધી નૌશુની
પ્રીતરે, ગીરં સામળીઓ જાણુ રીતરે. ગીરં ૨ કદમ
કેરી છાંયરે, ગીરં વલભવરની બાંહરે. ગીરં ૩ રંગભેર
રમતા શ્રીજગદીશરે, ગીરં પાધ કસુંખી સીશરે ગીરં
૪ કાનમાં કુંડળ ઝળકેરે, ગીરંગળે ગુંજાના હાર લળકેરે.
ગીરં ૫ બાંહે બાજુબંધ પૌચીરે, ગીરં રત્ન જડાવની
ચોકીરે, ગીરં ૬ શ્રીવંદ્રાવનની કુંજમાંરે, ગીરં ઉભલા
વાંસલડી ધરી ભુજમાંરે. ગીરં ૭ શ્રી જીમનાજીની
તીરરે, ગીરં ઉભલા હળધર વીરરે. ગીરં ૮ વ્રજ બધું
જોવા જાયરે, ગીરં વૈશ્રવજન સુખીઆં થાયરે. ગીરં ૯
બલીહારિ જાય માધવદાસરે. ગીરં શ્રીવંદ્રા તે વનની
વાટેરે, ગીરધારીલાલ. ૧૦

ધોળી ૨૨૨.

રાગ ગરબી. ૧

રસીઓ રસ ભર્યોરે, વાહાજો શ્રીવિઠ્ઠલ વરણાગી-
ઓરે; વ્રજ વીનતાએ વર્યોરે, એમની છબી ઉપર લેહે
લાગીરે. ૧ નાગર નંદતણોરે, નટવર નાચેને ગાય બીતરે;

(૨૩૯)

વાહાલો લાગે ધણોરે, પ્યારો પ્રેમ ઉપજાવે છે પ્રિતરે. ૨
સુંદીર શામળારે, હરી માહારા હૃદય ક્રેરા હારે; પ્રિતમ
પાતળારે, માહારા પ્રાણુજન આધારે. ૩ લાગે હરી
મીઠડારે, રસીઓ રાસ રમણનો ભોગારે; વલભ પ્રભુ
દીઠડારે, તેવી સદા રહીએ સંગેગારે. ૪ રસીઓ રસ
ભર્યારે, વાહાલો શ્રીવિઠલ વરણાગીઓરે.

ધોળી ૨૨૩.

રાગ ગરબી. ૨

લાગી મને નેહજડીરે, એથી અળગા ક્યમ રેહેવાયરે;
નિરખુ ઘડી ઘડીરે, સુખડાં કેહેની આમળ કેહેવાયરે. ૧
ભીડી મહેન ધેહજમારે, વાહાલો શ્રી વંદાવન ચંદરે; સ-
હીઅર સાથમારે, સોહીએ તારામાં જ્યમ ચંદરે. ૨ ઉભો
અક્ષયજડીરે, જીવણ જીમનાંજીની તીરે; લાલચ ધેહજ-
ડોરે, વેણુ વગાડે હજધર વીરે. ૩ સખી ટોજે મળીરે,
જોવા જરોદાજીના કાનરે; મરજદા ટળીરે, વલભ પ્રભુ
શું લાગ્યું ધ્યાનરે. ૪ લાગી મને નેહજડીરે, એથી અળ-
ગા ક્યમ રેહેવાયરે.

ધોળી ૨૨૪.

રાગ ગરબી. ૩

ઘેલી ધઈ ફરે, ઘેહજા ગીરધારીની સંગેરે; ધીરજ
નવ્ય ધરે, આતુર કીધું માહાર મનરે. ૧ જળ ભરવા

મસેરે, જાવું શ્રી જીમનાજીને ધાટેરે; હરી હરખે હસેરે,
આરે આવી રોકે વાટેરે. ૨ નિરખુ નઈણાં ભરીરે, સુજની
સામળીઆનું રૂપરે; હરખું હઈડાં ભરીરે, સર્વસ કાંહાંનવર
સ્વામ સ્વરૂપરે. ૩ બીજી મહને નવ્ય ગમેરે, માહારે સ-
ર્વસ નંદકુમારે; મન કેડે ભમેરે, દારા વલ્લભ પ્રભુ પ્રાણ
આધારે. ૪ ધેહેલી થઈ કૂંડેરે.

ધોળી ૨૨૫.

ગરબી ૪ થી.

પ્રિતની વાતડીરે, જોહેને લાગી હોય તે જાણેરે; તુજ
ધેર જાતણીરે, નિર્લજ થાય તે એસ માણેરે. ૧ તેમ ત્યાં
હાં પ્રેમ નહીરે, જ્યાંહાં પડદો ત્યાંહાં શાની પ્રિતરે; પ્રેમ
ત્યાં નેમ નહીરે, જગત ભક્તની અવળી રીતરે. ૨
પ્રિતજો માહારેરે, સુજની સામળીઆની સાથેરે; એવી
નથી તાહારેરે, અમે વેઆણા એઉ હાથેરે. ૩ તનમન
સાંપીયુરે, હવે જો થનાર હોય તે થાયરે, ભવોભવ અર્પિ-
યુંરે, દાસ વલ્લભ પ્રભુ જીગ જશ ગાયરે. ૪ પ્રિતની વાત-
ડીરે, જોહેને લાગી હોય તે જાણેરે.

ધોળી ૨૨૬.

ગરબી ૫ થી.

કારણુ શુંએ કહુંરે, સુજને કાહાંનુડાના કોડરે; કોઈથી
નવ કૂંડેરે, હરખે હૈકુ મોડા મોડરે. ૧ પ્રિત પ્રગટ કૂંડેરે,

સુમતી સેને રાખું છાનુંરે, હરખ હૃદયે ધરે; માહારા
મનના માન્યા માનુંરે. ૨ આ ભવ દુખટળનુંરે, હનુજ્યમ
સુખી કેરૂં સાલેરે; દુરીજન દેખી બેળેરે, માહારા સીર
નંદલાલેરે. ૩ પ્રાણના પ્રાણ સખીરે, જીવણ જશોદાજીના
કાહાનેરે, રાખું હૃદયે લખીરે, વસલ પ્રભુ થું લાગ્યું
દયાનેરે. ૪ કારણ

ધોળ ૨૨૭.

માહારા રૂપાળા રણછોડ, તમારી મને લેહે લાગી.
તમારૂં મુખ જોવાના કોડ. તમારીં ૧ મને ધરમાં નવ
રહેવાય, તમારીં સુવું મંદીર ખાવા ધાય. તમારીં ૨
શેવકને રાખો પાસ, તમારીં હરીદાસની પુરજો વ્યાસ.
તમારી મને લેહે લાગી. ૩ માહારાં

ધોળ ૨૨૮.

અથ શ્રી જગનનાથજીના શણુગાર.

શ્રીગુરૂ ગણપતીને સારદા, પ્રેમે લાગુજી પાય બેહુ ક-
રજોડીતે વર્ણવું, દરસન આપો માહારાજ. માહારાં મન
મોહયું જગનનાથજી ૧ વ્યોડીસા ગામ સોહામાણું, ત્યાં
જગનનાથજીનો વાસ; ઘેરઘેર કુલની વાડીઓ, નાળીયે-
ર કેળાંના ખાગ. માહારાં ૨ ચાર દરવાજા ચોધણા, મં-
ડપ રચીઆજી સચંભ; રામે દરવાજે લક્ષ્મી વસે જાણી-
એપુનમચંદ. માહારાં ૩ કે પેહલી તે પોળમાં પેસતાં,
પતીત પાવન થાય; બીજીને પોળમાં પેસતાં, વ્રજવ્રજરાય

રણુછોડ, નીત્ય નીત્ય કિર્તન થાય. માહા૩૦ ૪ ધ્રુવરેમં-
 દીરની શોભા ધણી, દીસે ઝાકઝમાળ; ચંદરવારે કટાર
 ના, લખીયા દસ અવતાર, સોહીયે ચિત્રામણુ સાર,
 માહા૩૦ ૫ નઠણાં તમારા જગનનાથજી, જાણીએ કમ-
 જની પાંખ; જોતાંતે શુદ્ધબુદ્ધ વીસરી, બળભદ્ર સુરજરા
 યની કાંત, માહા૩૦ ૬ અમો તે વડેરે સોહામણુરે; તેની
 શીતળ છાંય, વીસામોરે વૈશ્નવતણુરે, પોહોડયા પરસોતમ
 રાય, માહા૩૦ ૭ કુલનાં તે યુગટ કુંડળ બન્યાં, કુલના બ
 નીઆજી હાર, કુલના બાબુઅંધ બેરખા, કુલના સોળ
 શણુગાર, કુલનો ચોરસ હાર, માહા૩૦ ૮ કાંતે તે કુંડળ
 ઝગમગે, બીલાવટ તીલક જડાવ; અંધરે તંબોળ રચી
 રહ્યું, કર ઉપર જાઉ બલિહાર. માહા૩૦ ૯ વણુ તે વ
 ણુ જાણુનહી, કીધો એજ પ્રકાર; નાહાના મોટાને ગણ્યાં
 નહી, પ્રસાદ વરણુયા ન જાય. માહા૩૦ ૧૦ ઉરઉપરસો-
 હીએ પામરી, ઉપર કસમની કોર; વદન દીસેજી હરીનાં
 કુટડાં; જોતા રસીયાજી કાજ. માહા૩૦ ૧૧ કુલની તજા-
 ધ કુલની પછેવાધ, કુલનાં ઉશીકાં શાર, કુલનાં તે ગાલ
 મથુરીયાં. પોહ્યા પરસોતમરાય. માહા૩૦ ૧૨ કુલના જા
 મા કુલની કાંચળી, કુલનાં કુમતાં ચાર; પીળાં પીતાંબર
 પેહરીયાં, કંઠે તુળશીના હાર. માહા૩૦ ૧૩ હંખી નંખી
 ને ભુલી ભય, કોને કહીએજી વાત; ઘેરથી આવી હુંતો
 એકલી, સનમુખ થયા જગનનાથ. માહા૩૦ ૧૪ જોં તે

માસ અસાડીલો, સુદ પુનમ ચંદ; ખિહુ વીર નાહાવાને
 ઉતર્યા, આસન આપ્યાં આત્મણુ. માહા૩૦ ૧૫ જેઠે તે
 માસ અસાડીલો, સુદ પુનમ ચંદ, વાસો તે માહે વશી
 રહ્યાં ચંદન મહેલાજી છાંટે. માહા૩૦ ૧૬ ચૌઆ ચંદન કેવડો,
 વળી મરવો મચકોડ; અરગળને અત્તર ધણાં; કુસ લીધાં
 મરદંબ. માહા૩૦ ૧૭ કંચનના કળસ ભરાવીઆ, તેહનાં
 નીર્મળ નીર; સોનાના કળસ ભરાવીઆ, વીંપ લાવેછે
 નીર. માહા૩૦ ૧૮ ચિત્ર તે નીર ભરી લાવીઆ, કરમાં
 લીધાં શ્રીફળ; વાજંત્ર વાળં વાગીઆં, મુખે ખાંધ્યાંછે
 વસ્ત્ર. માહા૩૦ ૧૯ ઉજળાં વસ્ત્રનાજી અંગુઠા, સોહીએ
 શ્યામશરીર; લાલ પીતાંબર પેહેરીઆં, નવલી દક્ષણ ભાત
 કમર કંચનના પાટ. માહા૩૦ ૨૦ નવાં તે કુસજી નવરંગા,
 તેહનું નવરે જાણું નામ; લાલ તે કુસ સોહામણાં,
 ધરીઆં હસ્તીનાં રૂપ. માહા૩૦ ૨૧ છપન ભોગ ત્યાંહાં
 નીપજે, પેહેલી ખીચડી સાર; સીરો પુરીને લાખસી, કં-
 ચન માલપુવા સાર. માહા૩૦ ૨૨ કુધપુરીને જલેખી ધ-
 ણી, લાડવે ના આવેજી પાર; વેઢમાં પુધાને ઢોકળાં,
 પીઠાં આવેજી સાર. માહા૩૦ ૨૩ નાળીએર કેળાંજી અતી
 ધણાં, ભાઠા કોળાનું શાક; સાળ દાળને ભાજી ધણી,
 અટકાં દીવસને રાત. માહા૩૦ ૨૪ મોળાં તે દહી જમા-
 વીઆં, ધી તાવ્યાં તટકાળ; અરગના ધુપ ઉકાળીઆ, ગ-
 રથે લીધાં દીપન. માહા૩૦ ૨૫ ગુણસી દળેરે સમીઆ,

જમીઆ જાદવરાય; સોનાની ઝારી જળે ભરી, આચમન
 લેજો માહારાજ. માહા૩૦ ૨૬ લવીંગ સોપારીને એ-
 લચી, ખીડલે ખાસટ પાન; ખીડલાં તે વાળ્યાં ખરાસનાં,
 આખ્યાં લક્ષ્મીજી હાથ. માહા૩૦ ૨૭ જમી ખેલીને ઉ-
 ઠીઆં, આખ્યાં વ્રજ મંદીર માંય; લક્ષ્મી સાથે બોદ્યા
 નહી, સાધુને ન આખ્યાં દરશન. માહા૩૦ ૨૮ પંડ્યાએ
 થટરે દેખાડીઆં, ધરીઆ દસ અવતાર; પંદર દીવસ
 ગયા દોહલા, નેત્રે ના આખ્યાં દરશન સોહીએ ચિત્રામણુ
 સાર. માહા૩૦ ૨૯ દહી તાપનીરે તાણે ધણું, આગળ
 પડીને જોર; જાત્રાજી હાથ જોડી રહ્યા, પડ્યા પાડછે સો-
 ર. તેડા તે કોઇના આવે નહી, એવા જીગલ કીસોર.
 માહા૩૦ ૩૦ વિધ સીખ સડુ પોતે કરી, પછે ચઢીઆ
 શ્રીનાથ; સડુકોનેરે સાથે તેડીઆ, લક્ષ્મીજીનેરે ના લી-
 ધાં સાથ. માહા૩૦ ૩૧ અટકી મટકીને ચાલે ધણું, લટકે
 ધરીઆજી પાધ; સુભદ્રા કોઈ જાણે નહીં, બળભદ્ર શ્રી
 જગનનાથ. માહા૩૦ ૩૨ અમાંવાર્યા દીનરે સોહામણો, નેત્ર
 આખ્યાં દરશન; અંગ ઉપર હાથજ ફેરવે, ઉર ઉપર લીધા
 શ્રીનાથ. માહા૩૦ ૩૩ સામજે રથ રાણુગારીયા, લાલ
 ધજાજી સાર; પરીક્રમારે પોતે કરી, તેહેનાં સરીઆંજી
 કાજ. માહા૩૦ ૩૪ માહાકુંડમારે નાહીને, મોરલી સચુદ્ર
 સાથ; ઇંદ્ર દમણુમાં નાહીને, ટાળ્યાં પરીઆનાં પાપ.
 માહા૩૦ ૩૫ ઇંદ્ર દમણુનીરે જાતરા, આદ્યા જાદવરાય; ૫-

શુ પક્ષીને પાવન કર્યાં, તેહનાં સરીયાં કાઢ. માહા૩૦
 ૩૬ તેરશે રથેર ચલાવીઆ, ખીજે આવ્યાજી ત્યાંહાંય;
 સીધ પોજે રથ રાખીઆ, વાજાં વાગેજી સાર. માહા૩૦
 ૩૭ કે પાંચમે રથેર ચલાવીઆ, દશમે આવ્યાજી ત્યાંહાં;
 સીધ પોજે રથ રાખીઆ, લક્ષ્મીજીએ ભીડયાં દરબાર.
 માહા૩૦ ૩૮ વળતા તે બળભદ્રજી બોલીયા, લક્ષ્મીજી
 ઉધાડો દરબાર; બારણે ઉભારે જગનનાથજી, ઇંદ્ર વરસે
 છેજી ધાર. માહા૩૦ ૩૯ વળતાં તે લક્ષ્મીજી બોલીઆં,
 સાંભળો બળભદ્ર જેઠ; મંદીર પધારો પોતા તણે, ચલા-
 વીશું દરબાર. માહા૩૦ ૪૦ કે પરસાદ એમેર ચલાવીશું,
 ચલાવીશુરે દરબાર; કાળો એ કપટી સદાયનો, એમને
 ના લીધાં સાથ. એમને દીધાજી છેદ. માહા૩૦ ૪૧ કે
 પરસાદ તમારે ચાલે નહીં, ન ચાલે દરબાર; કાળો એ
 બંધવ એમ તણો, કાળા વિના કોણુ કરશે રાજ.
 માહા૩૦ ૪૨ વળતારે જગનનાથજી બોલીયા, સાંભળ
 સામજોદેહ; મોહોટા એ બંધવ એમ તણા; મોહોટા
 બળભદ્ર વીર. સજ્યા તે તેમની રાખી નહી, સાથે મુલદ્રા
 બેહેન. માહા૩૦ ૪૩ વળતારે જગનનાથજી એમ બોલીયા,
 સાંભળે સામજોદેહ, પતીત પુરાવુંજી તમતણા, મીથ્યા સીદ
 કરો વાર. માહા૩૦ ૪૪ મોહોરો આપુરે હુંતો રોકડી, ઉઠો
 કરો શણુગાર; પ્રદ્યુમન પુત્રજી તમ તણા, તેહેને મોતીના
 હાર. માહા૩૦ ૪૫ હરખીને લક્ષ્મીજી ઉઠીઆં, જઈને

(૨૪૬)

ઉઘાડ્યા દરબાર; પહેલીને આરતી પોતે કરી, હરખી ઉઘા
જગનનાથ, રત્ન સીંહાસને પધરાવીઆ, હરખી બેઠા
જગનનાથ. માહાર૦ ૪૨ વડોરે સણુગાર જગનનાથજી,
કેઈપરે કરેરે વખાણુ; કાયર કુડોજી અતી ઘણો, મારે
છડીઓના માર. માહાર૦ ૪૭ હાર સણુગાર ગાયે સાં-
ભળે, તેહનો પુરીમાં વાસ; નવરે ગાય નવ સાંભળે, તેહનો
પથુનો અવતાર. ગાય માધવદાસ. માહાર૦ ૪૮ શ્રીગુરૂ
ગણપતીને સારદા, પ્રેમે લાગુજી પાય, બેહુ કરબોડીને
વર્ણવું; દરશન આપો માહારાજ. માહાર૦

ધોળી ૨૨૮.

શ્રીજીઆવા લટકાળા, જીરે સરસ્વતીને લાગુ પાય; શ્રી
જીને સન્મુખ નિરખવા જાય. શ્રીજીઆવા૦ ૧ તમે ચઉટા
પાસે રહોછો, વૈશ્ણવને દરશન દોછો. શ્રીજીઆવા૦ ૨
ચઉટાની શોભા સારી, ત્યાંહાં ફરતી મેહલાવો જારી.
શ્રીજીઆવા૦ ૩ હાથે કડાં સાંકળાને વેઠ વીંટી, એમની
શોભા નજરે દીઠી. શ્રીજીઆવા૦ ૪ એમની દશે આંગ-
ળીએ વેઠરે, એમને કેહડે કટીમલ મેખરે. શ્રીજીઆવા૦
૫ એમને નાકે નકરાં મોતી, એમના મુખની છબી જો-
તી. શ્રીજીઆવા૦ ૬ એમને કાંને કુંડળ લળકે, મોતીના
તોરા ઝળકે. શ્રીજીઆવા૦ ૭ કેસરી પાદ મોતીના તોરા
માહારા પ્રભુજીના ચર્ણુજી ગોરા. શ્રીજીઆવા૦ ૮ એમને
આરતી ઉતરે જ્યારે, વઈશ્રવ દરસને આવે ત્યારે. શ્રી-

જીઆવા૦ ૯ એમનો શ્રી ગોકુળમાં વાસ, બલીહારી
જય માધવદાસ. શ્રીજીઆવા લટકાળા૦ ૧૦

ઘોળ ૨૩૦.

આજ આનંદ માહારે ઉર ન સમાયજી, પ્રગટ્યા શ્રી
બલભ રાજકુમારજી. ૧ ભુતળ ભાગ્ય તણો નહી પારજી,
દૈવી તે જીવનો કરવા આધારજી. ૨ મંદીર માંહીતે ચોક
પુરાવોજી, તોરણ બારણીએ બંધાવોજી. ૩ હુંતો કર્મ-
વિધના શાણુગારજી, આજ મારે હધડે હરખ અપારજી. ૪
નાચુ ગાવું તાળી તે પાડુ હાથજી, હરખે તેડાવું સહીઅર
સાથજી. ૫ કોને કોહો કોહો તેના કહેવાયજી, છબી પર
જન રશીક બલ જાયજી. ૬ હરખે શ્રી વજ્રભ નંદને ગાવું
જી, શ્રીચક્ર નાથને વારણે જાઉજી. ૭ એમના તે નામ
તણો મહિમાયજી, સકળ અન્નંગળ અળગા થાયજી. ૮
જેરે વાહાજે પુષ્ટિનાં કીધાં દાનજી, ટાળ્યાં ટાળ્યાં જીવતાણું
અસાનજી. ૯ જીવને તો બ્રહ્મસબંધ કરાવ્યાજી, તેજ થ-
કી પુરુષોત્તમ મન ભાવ્યાજી. ૧૦ કીધો કીધો ભક્તિ તણો
ઉપદેશજી, ટાળ્યાં ટાળ્યાં અસુરતાણું આવેશજી. ૧૧ રાખ્યા
રાખ્યા અણુસમરપિત વસ્તુ ખાતાજી, વારે વારે અન્ય
આશ્રય જીવ જાતાજી. ૧૨ મનડાંની આશા પુરણુ કી-
ધીજી, શીક્ષા તે શેવા કરવાની દીધીજી. ૧૩ બાંધી બાં-
ધી ભક્તશીધુની શ્વેતજી, દૈવી તે જીવને કરવા હેતજી. ૧૪
કીધો કીધો માહા મોટો ઉપગારજી, દૈવી તે જીવનો કરવા

વિસ્તારજી. ૧૫ જીરે વાહાલા સમ્રોતે લાલ ફેરા જે તાત
જી, શ્રી ગોપીનાથજી ફેરા એ લાતજી. ૧૬ શ્રી અકાંજી
ના ગર્ભ તણો એજી રજી, શ્રી વલ્લભજીએ કીધાંજી જ-
જી. ૧૭ તેમની ભક્તિ તણે શીર શોહીએજી, નીરખ-
તાં નિજ જનનાં મન મોહીએજી. ૧૮ જીરે વાલા શ્રી
ગોકુળના વાશીજી, જીરે હુંજી શ્રી વલ્લભ કુળની દાસીજી.
૧૯ જીરે વાલા વ્રજમાં તે આપો વાસજી, હારે બલીહા-
રી તે માધવ દાસજી. ૨૦ આજ મારે આનંદ ઉરના
સમાયજી.

ધોળી ૨૩૧.

તો તે જાની ભજે વન વારી, શરણુ આએકી તાપ
નિવારી. ૧ જન પ્રદહાદ પ્રતિસા પાળી, હિરણ્યકશ્યપુકી
દેહ વિદારી. ૨ ધ્રુવ નિર્ભય પદ દીઓ મોરારી, અમરિ-
ખકી ગર્ભ ગતી ટાળી. ૩ દ્રૂપદ શુતા જપ્ત પ્રગટ પુકારી,
બ્રહ્મ ચીર હરી નામ ઉવારી. ૪ ગજ ગણીકા ગોતમ
ત્રીપ તારી, સુરદાસ સદ સરણુ ગુમારી. ૫

ધોળી ૨૩૨.

દેખો હરી જ્યુકો એક સ્વભાવ, અતી ગંભીર ઉદાર
ઉદધી; પ્રભુ જાણુ શીરોમણી રાય. ટેક રાય જીતની શે-
વાકો કુળ માનત મેર સમાન, સશિદાસ અપરાધ સિંધુ
સમ ખુંદન એકો સમાન. ૧ દ્રષ્ટિ પરસકો હોત ચરણુપર

(૨૪૬)

જાનત હોજીએ એસી, વિગુપ્ત ભગ્યે કૃપા આ મુખકી
જામ એતાવો તમ તેસી. ૨ ભક્ત વિરહ કાતર કરણા
મય; દોલત પાછે લાગે, સુરદાસ એસે પ્રભુકો કેત દીજે
પીઠ અભાગે. ૩

ધોળ ૨૩૩.

અથશ્રી આસરાનાં પદ લખ્યાંછે.

પદ ૧.

શ્રી વલ્લભજીકો ભારી ભરસો, શ્રી વલ્લભ જીકો ભારી;
કાયકુરે મન ભટકત ડોલત, જ્યો ચાહીએ કૃષ્ણ કારી,
ભરસો શ્રીવલ્લભજી ૧ શ્રી વિકૃલ ગીરધર સખાળક,
જગત કીઆ આધાર; પુરષોત્તમ પ્રભુ નામ મંત્રદે, ચર્ણુ
કમળ શીરધારી. ભરસો શ્રી વલ્લભજીકો ભારી ૨

ધોળ ૨૩૪.

પદ ૨ રાગ. ખીહાગ.

શ્રી ગોવર્ધનકી રહીએ તલેટી, શ્રી ગોવર્ધનકી રહી-
એ; નિત્ય પ્રત્યે દરસન મદન ગોપાળ લાલકે, ચર્ણુ કમળ
ચિત લહીએ, તલેટી શ્રીગોવર્ધનકી ૧ તત્તુ પુલકીત
વ્રજ રાજમાં લોટત, ગોવીંદ કુંડમાં જ્યુ નાહીએ; રશીક
પીતાંબર સખશકી ખતીઆં, શ્રી ગીરધારીજી કહીએ.
તલેટી શ્રી ગોવર્ધનકી રહીએ. ૨

(૨૫૦)

ધોળ ૨૩૫.

પદ ૩. રાગ ખીહાગ.

તુમ શર્ણુગત આયો, શ્રી વલ્લભ તુમ શર્ણુગત આ-
યો; સખ દુઃખ દુર ગયો જખ દેખત, સુખકો પાર ન
પાયો. શ્રીવલ્લભ ૧ આરા તે શ્રીગોવર્ધન ધરકી, બ્રહ્મ
સબંધ કરવાયો; લીલા અપની સરસ દેખાઈ, શેવા સુ-
ખહી ખતાયો. શ્રી વલ્લભ ૨ શ્રી ભગવત સુબોધની
મથકે, અપનો પંથ જનાયો; એસા ઉગર શ્રી લક્ષ્મણ
સુતકો રશીકે કે મન લાયો, શ્રી વલ્લભ તુમ શર્ણુગત
આયો. ૩

ધોળ ૨૩૬.

પદ ૪.

હમતો શ્રી વિઠ્ઠલનાથ ઉપાશી, હમતો શ્રી વિઠ્ઠલનાથ
ઉપાશી; શેયું શ્રી વલ્લભ નંદન, કહા કરું જઈ કાશી.
હમતો ૧ ઇનકુ છાંડ આરનકુ બો ધાવે, સો કહીએ
અસુરાસી; છીત સ્વામી શ્રી ગીરીધરન શ્રી વિઠ્ઠલ, ખાની
નીગમ પ્રકાશી. હમતો શ્રી વિઠ્ઠલનાથ ઉપાશી. ૨

ધોળ ૨૩૭.

પદ ૫. રાગ ખીહાગ.

દ્રઢઈન ચારુન કેરો ભરસો, દ્રઢઈન ચારુન કેરો; શ્રી
બલભ નખચંદ્ર છટા ખીના, સખ યુગમાં જ્યું હુધેરો ભ-

(૨૫૧)

રૂસો. દ્રઢધન ૧ સાધન ચોર નહીં વ્યાકળીમાં જાણું
હોત નવેરો; સુર કહે માહાદ્વિધ વ્યાધેજ; ખીન મુલકો
ચેરો. ભરૂસો, દ્રઢધન ચણું કરો ૧

ધોળ ૨૩૮.

પદ ૬ રાગ ખીલાગ.

એક પલક જોરહીએ વંદ્રાવન, એક પલકજોરહીએ.
જન્મ જન્મકો પાપ કટતહે, શ્રીકૃષ્ણ શ્રીકૃષ્ણ મુખ કહી
દ્રાવન. એક પલક ૧ માહા પ્રસાદ ચોરજળ જીમ-
કો, તનક તનક પુર લહીએ; સુરદાસ વધકુંઠ મધુપુરી,
માગ્ય વિના ક્યાંહાંસી પાઈએ. વંદ્રાવન એક પલકજો
હીએ ૨

ધોળ ૨૩૯.

પદ ૭.

શ્રી વિઠ્ઠલનાથ ખસતજી વ્યાખ્યાકે, તાકી રીત પ્રિત
છખીન્યારી; પ્રકુલિત ખદન કરી કરણામાં, નેનનમાંઝલ
કે ગીરધારી. શ્રી વિઠ્ઠલનાથ ૧ હિંચ સ્વભાવે પ્રેમ પર
મારથ, સ્વાર્થલશ નરી સંસારી; વ્યાનંદ રૂપ કરત એક
સણુંમાં, હરજીકી કથા કહેત ખીસ્તારી. શ્રીવિઠ્ઠલનાથ ૨
મનકમ ખચન તાકો કીજે, પાઈઅત ખીરજ મુખકારી
કૃષ્ણદાસ પ્રભુ રશીક મુગટ મણી, ગુણુ નિધાંત શ્રીગોવર્ધન
ધારી ૩ શ્રી વિઠ્ઠલનાથ ખસતજી વ્યાખ્યાકે, તાકી રીત
પ્રિત છખી ન્યારી;

(૨૫૨)

ધોળ ૨૪૦.

પદ ૮ રાગ ખીહાગ.

હરીજનકુ હરનામ બહો ધન, હરીજનકુ હરનામ;
ખીના રખવાળ ચોર નહી ચોરત, સોવતહે સુખધામ.
બહોધન૦ ૧ દીન દીન બહત સવાઇ ઢરી, ઘટત નહીં
કછું દામ; સુરદાસ પ્રભુ શેવા જ્યાકી, પારસસા કોકામ
બહો ધન, હરીજનકુ હરનામ૦ ૨

ધોળ ૨૪૧.

પદ ૯ રાગ ખીહાગ.

શ્રી વિઠ્ઠલનાથ ધણી અમારે, શ્રી વિઠ્ઠલનાથ ધણી
ભવસાગરતો કહોડે શ્રીમાહા પ્રભુ, રાખો શર્ણુ અપની.
અમારે૦ ૧ નિશ દીન રટત પારનહીં પાવત, શેષ હસ-
અફણી; છીત સ્વામી ગીરીધરન શ્રી વિઠ્ઠલ, ત્રીભોવન
મુગટ મણી. ૨ અમારે શ્રી વિઠ્ઠલનાથ ધણી.

ધોળ ૨૪૨.

પદ ૧૦ રાગ ખીહાગ.

શ્રી ગોવર્ધન અમારે ડીગર ચલો, શ્રી ગોર્ધનકી અમારે
૨ માર્ગ ખીચ મળો મોહન; નાગર નંદ કીશોર. ડીગર
ચલો ૧ ઠોર ઠોર દ્રુમ વેલ કુલી, કુંજ કોકીલા મોર;
કુમન દાસ પ્રભુ ગોવર્ધન ધર, રશીક રાય શીર માહારે.
૨ ડીગર ચલો શ્રી ગોવર્ધનકી અમારે.

(૨૫૩)

ધોળ ૨૪૩.

પદ ૧૧,

ભજ્યે શ્રી વલભજ્યે ચર્ણુ, ભજ્યે શ્રી વલભજ્યે.
કે ચર્ણુ; સકળ પતીત ઓધારણુ, કારણુ, પ્રગટ લીચ્યો
અવતારણુ. ભજ્યે ૧ ગુઠ શ્રી ભાગવત પ્રતી પદ,
અર્થ પ્રગટ કરત; અખીલ લીલા પ્રેમ સંયુક્ત, દેખાડેશ્રી
ગીરીધરન. ભજ્યે ૨ આશરો કરી રહે જે જન, મી-
ટે જન્મને મર્ણુ; કહતહે હરીદાસ અમકુ. ઓર નાહીને
શર્ણુ. ૩ ભજ્યે શ્રી વલભજ્યે ચરણુ.

ધોળ ૨૪૪.

પદ ૧૨.

શ્રી ગોકુળરસ ચાખે, જે કોઈ શ્રીગોકુળ રસ ચાખે
તાકો થીત અનંતા ભટકે, લોભ દેખાવન લાખે. જેકોઈ
૧ પોહોડી રહો છોકરકી છંયાં, નિરખત તરવર સાખે;
શ્રીજીમનાં જળપાન કરતહે, શ્રી વલ્લભ મુખથી લાખે.
જેકોઈ ૨ શ્રીચિટ્લ ગીરીવરધર સખ બાળક, ધ્યાન
રૂદેમાં રાખે; રશીક પ્રિતમ જીહી બાનક હપર, વિશ્વ વ-
રણુ નાખે. ૩ જેકોઈ શ્રી ગોકુળ ચાખે.

ધોળ ૨૪૫.

પદ ૧૩.

શ્રી વલ્લભ માહારાજ. ખીરાજો શ્રીગોકુળ ગામખીરા

(૨૫૪)

જે શ્રીગોપી નાથ શ્રીવિઠ્ઠલ, ભક્ત જન પુરણ કામખી-
રાજો ૧ ખીરાજેશ્રી ગીરધર ગોવીંદ શ્રી બાળકશ્ર
શ્રી ગોકુળ પતી અભીરામ, શ્રી રઘુપતી શ્રી જંદુ પતી
શ્રી ધનશ્યામ, પુરુષોત્તમ પ્રભુ નામ. ૨ શ્રી વલ્લભ મા-
હારાજ, ખીરાજે શ્રી ગોકુળ ગાંમ

ધોળ ૨૪૬.

પદ ૧૪.

સમજ સોચ ખીચાર મનરે તું સમજ સોચ ખીચાર;
ભક્તી વિના ભગવાન દુરલભ, કહેતહે નીગમ પોકાર,
મનરે તું સમજ સોચ ખીચાર ૧ સાધુ સંગત ડારા પા
સા, ફરે રસ્તા સાર; ડાભ અપકે પડો પુરો, જીત પીછલી
હાર. મનતું ૨ છાંડ સતરે સુત અઢારે, પંચલીકોમાર;
કુરતે તજતી નકાને, ચમક ચોક ખીચાર. મન ૩ લોભ
માયા જંગળ ભુલો, ઠગો ઠગની નાર; સુરદાસ કહે હરી
૫૬ ભજન વિના, ચલો દોઉ કરઝાર. ૪ મનરેતું સમજ
સોચ ખીચાર.

ધોળ ૨૪૭.

પદ ૧૫.

આજ કામ કલ કામ, પગસુ કામ કરનો; પહેલે દીન
બોત કામ, કામમાં પીછે મરનો. આજ કામ ૧ જાગત
કામ સુવત કામ, ખેહર મુખ હૃદય ચલનો; છાંડ કામ
સમર શ્યામ, સુર કહે પકડ કરનો. ૨ આજ કામ કાલ કામ.

(૨૫૫)

ધોળ ૨૪૮.

પદ ૧૬.

નીશ દીન લેહેરી ગોવીંદ ગા, નીશ દીન લેહેરી ગો-
વીંદ ગા, જન્મ જુઠો દેહ ગંદી, શાવન કાગન આપ.
લેહેરી૦ ૧ પાણીમાં જ્યું પડત ખીંટુકા, પાણીમાં જ્યું
સમાય, મોહ માયા લોભ લાગે, કાળે ઘેરો આંચ. લેહેરી૦
૨ કરમ કાગદ આંચ દેખો, જોતે મન પત જાય; કોટી
અહ્લાંડકો ખોજ દેખો, લખો મીઠડુન જાય. લેહેરી૦ ૩
દેહીકે દશ દાર રૂંધે, અવધ પોહોચી આપ; સુર પ્રભુકો
ભજન કરેલે, જન્મકો દુઃખ જાય. ૪ લેહેરી નીશ દીન
ગોવીંદ ગા.

ધોળ ૨૪૯.

પદ ૧૭.

જો અસુદેવકીએ પુરન તપ, સો ફળ ફળત શ્રી વલ્લભ
દેવ; જો ગોપાળ હતે ગોકુળમેં, સો અપ અહીં અસે
નીજ ગ્રહે. જો અસુદેવ૦ ૧ જો ગોપ અધુહી અજમેં,
સો અપ અંધરૂમા ભાઇએ; છીત સ્વામી ગીરીધરન શ્રી
વિહલ, અર્ધ તેઈ તેઈ અર્ધ કધુ નાસંધે. જો અસુદેવકીએ
પુરન તપ.

ધોળ ૨૫૦.

પદ ૧૮.

બીના ગોપાળ ગોપાળ નહીં કોઈ અપનો, કુન માત

(૨૫૬)

તાત સુત ધરની એ સખ જગત રેનકો સપનો. ખીના
ગોપાળ૦ ૧ ધન કારણુ સખ નીશદીન ભટકત, વૃથા
જન્મ હુ અહીં અપનો; અંતે સાહે કરે નહીં કોઈ, નીશે
કાળ અગની મુખ જપનો. ખીના૦ ૨ સખ તજ હરી
ભજ જુગલ કમળ પદ, મોહન ધાડો ચરણુ હી અપનો;
કહે હરીદાસ શ્રીવલ્લભ શ્રીવિઠ્ઠલ, રસનાએ શ્રીવલ્લભ
નામ જપનો. ખીના૦ ૩

ધોળ ૨૫૧.

પદ ૧૯.

જીવત જોસે ભજન વિના પ્રેત, મલીન મદ ઘેર ધર
ડોલત. ઓદર ભરન કેહેત ભજન૦ ૧ મુખ કટુવત કરત
પરનંદા, સંતનકું કુખ દેત; શેવા નહીં જ્યાંહાં ગોવીંદ
ચાણુકી, ભોવન ગજનકો ખેત. ભજન૦ ૨ કપહુ પાપ ક
રી પર્ણશો પાવત ધડ ધુળમાં દેત, સુર રસના કહાં લો-
ખગડું; પુડો કુટમ સમેત. ૩ ભજન ખીના જીવત જોસે પ્રેત.

ધોળ ૨૫૨.

પદ ૨૦.

નેનમાં આજોરી, બસો ભેરે નેનમાં આજોરી; સુંદીર
શ્યામ કમળ દળ લોચન, શ્રીલ્લખુભાન કીસોરી. બસો
ભેર૦ ૧ મોર મુગટ મકરાં કૃત કુંડળ, પીતાંબર જક
જોરે; રસીક પ્રિતમ પ્રીયા નંગ અમુલ, કતકાબર મન
થોરી. ૨ બસો ભેરે નેનમાં આજોરી.

(૨૫૭)

ધોળ ૨૫૩.

૫૬ ૨૧.

કહાં ચરાવત ગઉઆં, શયામ તુમ કહાં ચરાવત ગઉ-
આં; આ વનમાં હું નિત્ય કીરતહું, કાંહાન દેખી થઇયાં.
શયામ ૧ આ બનમે અમ ન ધેન ચરાવત, શ્રી વંદાવન
છઘઆં; રસીક પ્રીતમ પીઆ લાલ હસી બોલો, દધી
બેચન તુમ અઘઆં. ૨ શયામ તુમ કહાં ચરાવત ગઉઆં.

ધોળ ૨૫૪.

૫૬ ૨૨.

શ્રીભાગવત વીચારી કોહી, શુક શ્રીભાગવત વિચારી
કોહી; હરીકી ભક્તી જુગ જુગ બાંધત, અન્ય ધર્મ દીન
ચાર. શુક ૦ ૧ કથાસુનો કીરતન મુખ લાવો, છોડો મી-
થ્યા વાદ; ખડ વંગ બે ગાડીમાં મુકત, તીહારે રહો દીન
સાત. શુક ૦ ૨ ચીંતા તજહો પરીક્ષાત રાજા, માનને શી-
ક્ષા અમારી; કમળ નેનકી લીલા ગાવે, તરંગ એ અનેક
બીહારી શુક ૦ ૩ સત્યયુગ સત્ય ત્રેતા તપ કીનો, દ્વાપર
યુગ ચોરી; શુર ભજન કરી કેવળ કીરતન, લગ્ન કોન
નીવારી. શુક ૦ ૪

ધોળ ૨૫૫.

૫૬ ૨૩.

હોત બોપાળ એ ગાયમે, જે સુખ હોત બોપાળ એ

ગાએ; જ્યાં કછુ નહીં જપતપ વૃત, કોટીકે તીરથ નાહે.
જેસુખં ૧ ગદ ગદ કંઠ લોચન જળ ધારા, પ્રેમ પુલકીત
તન ઝાએ; દીઓનો લેા ચાર પદારથ, હરીકો વરસ ઉર
જાએ. જેસુખં ૨ ત્રીલોક તરણા કર લેખુ, નંદ નંદ ઉર
લાય; સુરદાસ કહે પ્રભુ તીહારે મીલનકું, ચલન મલન
ચલાય. જેસુખં હોત ગોપાળ એ ગાએ.

ધોળી ૨૫૬.

પદ ૨૪ રાગ ખીહાગ.

કાહાકીઓ તેં આપ જુગમે, કાહાકીઓ તેં આપ;
ના હરી ભજ્યા ના હરીજન પોખે, જન્મપદાર્થ પાય. જુ-
ગમેં ૧ નહીં દ્રઢ એક આશરો કીનો, શ્રીવલભ વ્રજ-
રાય; નહીં ન આરાધન રાધાવરકો, કરીમન લાડ લડાય.
જુગમેં ૨ ગુર શેવા નહીં નામે રટો મુખ, ભાવ સહીત
ગુણુગાય; શેવા કર્મ માનસી કરકો, નામ ન ગાયો ઓતા-
ય. જુગમેં ૩ કીનો નહીં નિવેદન હરીકો, દીન ભાવ
મન લાય; ભુલ્યો નહીં પર રખંચ લીલાકું, ચીત્ર ન કી-
ઓ બનાય. જુગમેં ૪ નહીં ન શ્રવણુ ચ્ચનન મુખ હ-
રીકી, ટીક શ્રવન સુનાય; તાપ ભાવના ભક્તિ કપારસં,
ન કીનો ચિત બતલાય. જુગમેં ૫ સાધુ સંગત કબહુ ન
કીની, અંતર કપટ મીટાય; દુષ્ટભાવના ઉર અંતરકી, સો
નાશ કો મીટાય. જુગમેં ૬ કરી વૈરાગ નહીં ન દીનો,
દુષ્ટભાવ છટકાય; વંદાવન ગોકુળ ગોવર્ધન, મધુમન

ખસો ન જાય, જુગમે ૦૭ સાધન બળ કબલુ નહીં છાંડ્યા,
 પુષ્ટિભક્તિ ઉર લાય; કીનો નહી કાજ પરમારથ, સ્વાર્થ
 સખ ખીસરાય. જુગમે ૦ ૮ કબલુ ના નીરખ્યા નાથ નેન
 ભરી, સુધ રહ્યો નિત્ય ખાય; પરદુઃખ દેખી દયા ન ઉપ-
 જી, ભુખે ના દીનો તાય. જુગમે ૦ ૯ ધન કહેત સદા
 જગ ડોલત, ઝોર ના કછુ ઉપાય; રંચક સ્વાદ વિષ
 કે લાજ્ય, સરવસ દીઝે ગમાય. જુગમે ૦ ૧૦ સુખ કહેત
 ઉપાય કરત નિત્ય, પરસુખ સો અકળાય; ઉચી ખાત
 દેખી ઝોરનકી, અંગોઅંગ મરળાય. જુગમે ૦ ૧૧ શ્રી
 વલ્લભ શ્રીવિઠ્ઠલ ગીરધર, સો સુખ શકે ન ગાય; પુત્રપુત્રા
 દિક જાણી અપુન, દેખી ખહોત હરખાય. જુગમે ૦ ૧૨ ઘડી
 એક દીન માસ પરસદીન, ગનતી કરત ગીનાય; ઇત
 ઉત ખોલત ખીન સવારથ, આયુષ્ય દીઝે ગમાય.
 જુગમે ૦ ૧૩ અપને સુખ કુલી ખાત, કરત ખનાય ખનાય;
 કહા ભયો સમ લોક હસારથ, પુજા દેહી બડાય. જુગમે ૦
 ૧૪ જાનતહે હરી ઉરકી ખાત, તે ચતુરશીરોમણી
 રાય; ઇત ખાતનમે અટક ખાહાવરે, દીઝે જન્મ ગમાય.
 જુગમે ૦ ૧૫ ખાનપાન મેરી તોરી મેટે કરી નીશખાર
 ઉડાય; સોચ ખીચાર નહી મન કીનો, ભુખો નીપટ
 થડાય. જુગમે ૦ ૧૬ ઉધવ સો કહી અપ અંતરકી,
 કહી સુનાય; તા માર્ગ ચલીઝે મન ધરી, એ કો
 ખનાય. જુગમે ૦ ૧૭ શુકસો કહી પરીક્ષતરાજ.

(૨૬૦)

સુગમ બતાય; કળીમાં એક નામ અધીકારી, ઓર ન
કધુ ઉપાય. જુગમે ૧૮ કહીએ કાહાં બનાય બાતકી,
બેરબેર સમજાય; સખકો મુખ એક હરી ભજવો, ઓર
સમે છીટકાય. જુગમે ૧૯ ધર મુખ દેખી બોહોત કુલત
મેને, સુત મુખ બચન સુનાય; એ સંપત સ્વપનેકી જાનો,
દેખત મોહા જશીરાય. જુગમે ૨૦ ધીક જીવન જાકો
તકે મન, રહો વિશે લપટાય; સુરદાસ ચર્ણુ ઉર જાણો,
શ્રીગીરી ગોવર્ધનરાય. જુગમે ૨૧ કહાકીઓ તેં આપ
જુગમે, કાહાકીઓ તેં આપ. ૨૧

ધોળ ૨૫૭.

૫૬ ૨૫.

અખમોરી કોણુગતી બ્રજનાથ, અખમોરી કોણુગતી
બ્રજનાથ. ભજનખીમુખ અરશરણુ નાહી, ફીરત વીશી
આ સાથ. અખમોરી. ૧ અખહુ પતીત અપરાધી પુરણુ,
આચરુ કર્મ બીકાર; કામકોધ અરુ લોભ ચીતવંત, નાથ
તનહી બીસાર. અખમોરી. ૨ અખમે ચર્ણુશર્ણુ લપટા-
ણુ, રાખીલો મહારાજ; સુરદાસ પ્રભુ પતીત પાવન,
શરણુકો ખીરદ સંભાર. ૩ અખમોરી કોણુગતી.

ધોળ ૨૫૮.

૫૬ ૨૬.

તે તેસે રહું, જસે તુમ હુંરાખો તેસે ૨; જાનતહો

(૨૬૧)

કુઃખ સુખ સખજનકો, મુખ કરી કાહાકહું. જેસેનુમ. ૧
કખહુક ભોજન દેહો કૃપા કરી, કખહુક ભુખ સહુ; કખ-
હુક ચડન તોરંગ માહાગજ, કખહુક ભાર સહુ. જેસે
૨ કમળ નેન ધનશ્યામ મનોહર, અનુચર ભયોમે રહુ;
સુરદાસ પ્રભુ ભક્ત કપાનિધી તુમારે ચાર્ણગ્રહ. જેસે ૩

ધોળ ૨૫૯.

પદ ૨૭-

ખેરખેર નહી આવે અવસર ખેરખેર નહી આવે. જો
જાણેતો કરલે ભલાઈ, જન્મોજન્મ સુખ પાવે. અવસર
૧ ધન જોખન અંજલીકો પાણી, વણસતાં ખેર ન લા-
ગે; તન છુટે ધન કોણુ કામનો, કાપકુ કરવી કાહાવે.
અવસર ૨ જ્યાકો મન ખડો કશ્ન સુનાકુ, જીઠં કખહુન
આવે; સુરદાસકી એહ વિનંતી, હરખ નિરખ ગુણ
ગાવે. અવસર ૩

ધોળ ૨૬૦

પદ ૨૮.

સુંદીર ભેખ ખન્યો ગોપાળ, સુંદીર ગાપું સખા સંમ
સુંદીર; સુંદીર ભેખ ખન્યો નંદલાલ, સુંદીર પંથ સુંદીર
હરી અવતી. સુંદીર મોહકી શબ્દ રસાળ. સુંદીર ૧
સુંદીર લોક સકળ વ્રજ સુંદીર, સુંદીર નંદ જસોદાજી કે
લાલ; સુંદીર ભોજન ખચન થતી સુંદીર, સુંદીર હજધર

(૨૬૨)

કશ્મ કયાળ. સુંદીર૦ ૨ સુંદીર ચીતવન સુંદીર યુન,
માધવ કે કરહી ખીચાર; સુરદાસ પ્રભુ સખખીધ સુંદીર,
સુંદીર શ્યામ થુમ અવતાર. સુંદીર૦ ૩

ધોળ ૨૬૧.

૫૬ ૨૯.

કો પત રાખે ખેરી, શ્યામ ખીના કો પત રાખેખેરી,
અંધકો અંધ દુશ્વાસન, આન સભા મધ્ય ખેરી. શ્યામ૦
૧ માહામતિહીન ભયોએ, રાગ પકર લાઈ જ્યુએરી;
ભીષ્મ દ્રોણ કર્ણ દુર્યોધન, કીન હુન પાછોફેરી. શ્યામ૦
૨ જો વીશ્વાસ રહ્યોમે ગણ્યામે, કહું કરણા મય તેરી;
શ્યામ આઈ સાહે કરો કરણા નિધી, ખુડત રાખો એ
ખેરી. શ્યામ૦ ૩ તજ ખાનુ આનુર ઉક ધાએ, જોસે
ગજકી ખેરી, સુરદાસ પ્રભુ ભક્તકે કાજે, કહી અંખરકી
ઢેરી. શ્યામ૦ ૪

ધોળ ૨૬૨.

૫૬ ૩૦.

કરી મન ઉર સંતનકી સેવા, જનકે આર ભરસો ન-
હી, ભજે નિરંજન દેવા; શીળ સંતોશ સદા ઉર જનકે,
શ્યામ નામ કે લેવા. કરી૦ ૧ જીવન સુક્તિ ફીરે જુગ
માંહી, જયું નારદ સુની દેવા; જનકે ચર્ણુ કમળકુવંછન,
ગંગા જુમના રેવા. કરી૦ ૨ સુરદાસ ઉનકી સંગતી,

(૨૬૩)

મીલે નિરંજન દેવા. કરી૦ ૩

ધોળ ૨૬૩.

૫૬ ૩૧.

શ્રીગોકુળમાં રહીએ, સદામન શ્રીગોકુળમાં રહીએ.
ગોવીંદ ધાટ છોકરકી છિઆં, બેઠક દરસન પાઘએ. સ-
દામન૦ ૧ શ્રીજીમનાં કુતીંદ સુમંગ, શ્રીવંદ્રાવન ગીરી
ગોવર્ધન ભઘએ; ઘેરઘેર ભક્તિ ભાગવત શેષા, તનમન
પ્રાણુ બે કહીએ. સદામન૦ ૨ શ્રીવિહલતાથ બીરાજત
નિશદિન, ચણુ કમળ ચીત ભઘએ; શ્રીવલભ પ્રભુ કમળ
કીરપા તે, ઉનકે દાસ કહેવાઘએ. સદામન૦ ૩

ધોળ ૨૬૪.

૫૬ ૩૨.

જેસે હુ તેસો તીહારો, શ્રીવલભ નંદન અમ, જીવ
છાંડ દેહો મોહેક તે; બાંહે ચહેકી લાજ મન ધરહો ન-
ણુ ભરંસો મોહે સાધન ભવ દર તે. જેસો૦ ૧ તુમ તળો
આર દોર નાહી મેરે, જ્યાંસો ગય કહું દુઃખ લરકે; ૨-
શીક શિરોમણુ શ્રીવલભ માહાપ્રભુ, રાખો મોહે ચણુ
શણુ ભવદર તે. જેસો૦ ૨

ધોળ ૨૬૫.

૫૬ ૩૩.

રાવલકે કહે ગોપ આજ વ્રજ ધુની પર, કાંહાનાદે

(૨૬૪)

સુનો બાજે ગોકુળમાં મુડલરા; જસોદાકે પુત્ર ભયો ભ-
પુમાન જ્યાસુ કહો, જ્યાં ત્યાંથી ધામ્યે ગોપ દધી કુધ
ગગરા. કાંહાંનાં ૧ અંગે ગોપ બંદ્રાવન પાછે તરીઆ
મનોહર, ચક્ષન શક્તકો પાવત ન ડગરા; ચુન્નુજ પ્રભુ
ગીરધારીકે જન્મ સુની કુલીકુલી ફરત નારદ જેસે ભ-
મરા. રાવણકે કહે ગોપ આજ ધ્રુવ ધુની ઉપર.

ધોળ ૨૬૬.

૫૬ ૩૪.

નઉતર લીલા હોતી જુની, નઉતર લીલા હોતીજુની
જો શ્રી વક્ષમ પ્રગટ ન હોતે, બસુધા રહેતી સુની. ન-
ઉતર ૦ ૧ દોનદોન પ્રગટ લાલું રાજત, હે જ્યો કંચન
ખીચ સુની; છુગનદાસ આગરાકો શેવક. ગાવત જ્યાકો
મુની. ૨ નઉતર લીલા હોતી જુની.

ધોળ ૨૬૭.

આસરાનાં કિરતન રાગ ખીહાગ.

કેતે દીન હરી સ્મરણ ખીના ખોચ્ચે, કેતે દીન હરી
સ્મરણ ખીના ખોચ્ચે; પરનિંદા રસના કે રસમાં, આ-
પનો કર્તવ્ય ખોચ્ચે. કેતેદીન ૦ ૧ તેસ સગાય કીચ્ચે રચી
મરદન, બસતર બનાય કે ધોયે; તીસક બનાય સ્વામી
હોય નીકસે, વેશ્યનકે મુખ જોચ્ચે. કેતે દીન ૦ ૨ કંપત
કાળબાળ મુની ડરપત, ઘડાદિક શિવ રાચ્ચે; સુરધન-

(૨૬૫)

કી કાહાગત વેહેગી, ઉદર ભર ભર સોચ્છે. કેતે દીન
હરી સ્મરણુ ખીના ખોચ્છે ૩

ધોળ ૨૬૮.

રાગ ખીહાગ.

કેતી કહી સમગ્ધ, તોસુ કેતી કહી સમગ્ધ; નંદ
નંદ નંદન કે ચર્ણુ કમળ ભજ, તજ પાખંડ ચતુરાધ. તો
સુકેતી કહી. ૧ સુખ સંપત દારા સુત વેહે, જુઠ સંચે
સમુદાધ; દાણું ભંચુર ચ્ચે સંચે સવામ ખીન. ચ્ચંતે સંચે
નહી જાધ. તોસુ કેતી કહી. ૨ જન્મ મરણુ ખોહોત યુગ
ખીતે, હજુહુ લાજ નહી ચ્ચાધ, મુરદાસ ભગવત ભજ.
ન ખીન, જાચ્છે ગાંડ ગમાધ. તોસુ કેતી કહી સમગ્ધ ૩

ધોળ ૨૬૯.

રાગ ખીહાગ.

દોઉનમે ચ્ચેકો નહી ભાધ, દોઉનમે ચ્ચેકો નહી ભાધ;
ન હરી ભજ્યા ના ગ્રેહ સુખ પાપો, વ્રથા ખાંહ ગધ. દો
ઉનમે ૧ જયું સુવા શીમળ કૃષ્ણ લગોકે, લાલચ દાહ દ-
હી; પરતાનો જયમ ચાંચ ગુદાને, નીક સત તુળ મહી.
દોઉનમે ૨ હરી વિમુખવ ચંદ્ર ચકોર જયું યુગતચ્ચગાર
મહી; દ્રાક્ષ કાંહાં તે ખાચ્છે, સુર પ્રભુ ખોહે ખંખોરમહી.
દોઉનમે ચ્ચેકો નહી ભાધ ૩

(૨૬૬)

ધોળ ૨૭૦.

રાગ ખીહાગ.

મન તું જાય ગો અમજાની, મન તું જાઅગો અમ
જાની. જોગીપતી તપી સમે જાયગો, અરજાયગેઅ અ
ભિમાની. મનતુ ૧ રાજ્ય કરતે રાજા જાયગે, અરજય
તીરાની; વેદ ભણુતે બ્રહ્મા જાયગે, કથા સુનત તે રા-
ની, મનતુ ૨ આવેગી એક લેહર લોભડી, ખુડગો
ખીન પાણી; સુરદાસ એક ભક્તિ ન જાયગી, જ્યાંકી-
મતી ઠરાણી. મનતુ જાયગો અમ જાની ૦ ૩

ધોળ ૨૭૧.

રાગ ખીહાગ.

કોહુ કામ નહી આયો, ભજન ખીના કોહુ કામ
નહી આયો; આ જુઠી માયા કે કારણ, રતન શું જ-
ન્મ ગમાઓ. ભજનખીના ૦ ૧ હુંએ હુંએ મહેલ ચિત્ર
વિચીત્ર કીનો, રૂચી રૂચી ભોવન ખનાયો; તા હું મોસે
પકર નિકસે, કાણુંભર રેહે ન પાયો. ભજન ખીના ૦
૨ તરીઆ કહતહે સંગ ચલુંગી, ધુત ધુત ધન ખાયો;
ચલતી વેર રહી મુખ મુડ, ડગડું નહી પોહોચાયો. ભ-
જન ખીના ૦ ૩ જેતે સંગી તેરે હેત કરતહે, તીનકેહાય
બંધાયો; કાહાડ લીએ કંઠ હુ તે દોરા, કુંકી કુંકી બદન
જલાયો. ભજન ખીના. ૪ અખ તું સચ કરતહે અધ-

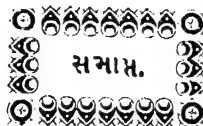
(૨૬૭)

મી, પેહેલે કછુ ન કમાયો; સૂર કહે ભગવંત ભજન
ખિના, ઉંધે શિર લટકાયો. ભજન ખીના કોહુ કામ નહી
આયો ૦ ૫

ધોળી ૨૭૨.

રાગ ખીલાગ.

જીવન એસે જો ખની આવે, જીવન એસે જો ખની
આવે; શ્રીવલ્લભ શ્રીચિઠ્ઠલ પ્રભુકી, સરણુ તાતજો પાલે.
જીવન ૦ ૧ દ્વાદશ તીલક સહિત મુદ્રાધરી, તુલસી કંઠ ધ-
રાવે; પ્રેમ સહિત જો નંદ નંદનકો, દીન જન્મ કર્મ ગુણુ
ગાવે. જીવન ૦ ૨ શ્રીભાગવત મુખ રસ ટીકા, અનુદીન
શ્રવણુ કરાવે; ભુશણુ ખસન ખીચીત્ર ખહુ રંગ, પ્રભુકું
લાડ લડાવે. જીવન ૦ ૩ આછી ભાત સામગ્રી કરકે,
પ્રભુકું ભોગ ધરાવે; પ્રભુકે ભક્તનસુ હીલમીલકે, વેપ્રસાદ
જ્યો પાવે. જીવન ૦ ૪ શ્રીગોકુલ ગોવરધન ખસકે, શેવ
દ્રઢ મન લાવે; શામા શ્યામ સંગમકી લીલા, બ્યાન રેદ-
માં આવે. જીવન ૦ ૫ શ્રી જીમતાંજી અધીક સ્નેહ ક-
રી, મુખ જળ પાન કરાવે; રસીક કહે પાપ ખાંધી ધુધરી,
અપનો અંગ નચાવે. જીવન એસે જો ખની આવે ૦ ૬

શ્રી નાથ દ્વારના સાચોરા બ્રાહ્મણ જગન્નાથ તરફથી મઢેલી વૃશ્ચવને નિત્ય નિયમ રાખવાની શીક્ષા.

શ્રીકૃષ્ણાપનમઃ શ્રીગોપીજન વલ્લભાપનમઃ વૈષ્ણવને
પ્રાતઃકાળે વેહેલું ઉઠવું, શુર્યાદય સમે નિંદ્રા નિરોદ્ધે. પ્રથમ
ઉઠીને કુંઠમાં બે માળા તેહતાં દરશન કરવાં, હાથ ધોવા,
ત્રીન કોગળા કરી ચાર્ણામૃત લેવું. ત્યાર પછી જ્યજ્ઞ
શ્રીવલ્લભ પ્રભુ શ્રીવિઠ્ઠલ સાથે તથા જ્યજ્ઞ શ્રીવલ્લભ
નંદન પ્રાતઃ સમે ઉઠી કરીએ. શ્રીવલ્લભાણુ સુતગાન
પ્રાતઃ સમે ઉઠી કરીએ, શ્રી વલ્લભ સુત ગાન ધનવિના
આર ને આપને કીર્તન આવડતાં હોય તે ગાઈએ. શ્રી
ગુમનાંજનાં પદ તથા વલ્લભાખ્યાન પછે દીશા જંગલ
જઈએ, તે જતાં વખતે બે માળા કુંઠમાં હોય તે આગર
જનોઈ હોય તો તે કાને લગાવવી. ત્રીન વાર મૃત્યુકા
લેઈ ગુદા ધોવી તથા દીશા જંગલ જઈએ તે પછી ડાબા
હાથથી લોટો નગાલવો તથા ડાબો હાથ બીજે અડકા-
ડવો નહી. દસવાર મૃત્યુકા લેઈને હાથ ધોવા, પછી પગ
ધોવા, ત્યારપછી મૃત્યુકા લેઈ બેવાર હાથ ધોવા, બાર
કોગળા કરવા, પછી દાતાણુ કરવું, શુદ્ધ જગોપર લોટો
મુકી દાતાણુ કરવું, દાતાણુ કરતાં એકો હાથ લોટે લગાવ-
વો નહી. કુણીવતી હાથ ધોવા, પહેલાં કોગળા કરી મો-

કું શુદ્ધ કરીને હાથ ધોઈને પછી કપાળ ધોવું, પછી સ્નાન કરી વાશી કપડે અડકવું નહી, અપ્રથમાં રહેવું, પછી એકાંત જગ્યાએ મુકવેલું ધોતીયું જો તેને કોઈ અડચું ના હોય તો તે ધોતિયાને પેહેરવું અથવા મુગટો પેહેરવો, પછી જ્યાં શેવાયું ઠેકાણું હોય ત્યાં આસન બીજાવવો, પછી આપણે બેસવું, બેસીને તીલક કરવું, તીલક કરવાની રીત રસોક પ્રમાણે.

કુમકુમે નચરે ધિમા તિલકાની દાદ શિવતુંઃ॥ લલાટે
ઉર્ધ્વ પુંદ્રુ સ્વાતુ પદ્મા કારંતુ વક્ષસિવેણું પવનીમં બાહુ
અન્ય દિવા કૃતિ ભવેત્॥

અર્થ—પ્રસાદી કુંકુ થકી દ્વાદસ તીલક કરવાં. ઉર્ધ્વ પુંદ્ર જે માર્તંડ ગ્રંથમાં શ્રીગીરધરજી માહારાજ કાશી વાળાએ નિર્ણય કર્યું છે. લલાટકે વિશે ઉર્ધ્વ પુંદ્ર કરવું ઉર્ધ્વપુંદ્ર ભગવાનના ચર્ણકૃતી દંડાકાર કરવું, એ તિલક નિર્ણય એટલે ગુણ કરકે રહીત હેવી રીતે કરવું, એ તીલક શુદ્ધ છે રૂદ્ર કમળ વિશે કમળના કુસની આકૃતી અથવા ભુજાને વિશે વાંસના પત્તા સરખું, ઓર ઠેકાણે દીવાની જેત સરખાં. એવી રીતે તીલક કરવાં. હેતી ઉર્ધ્વપુંદ્રની ભીતર એક ગદા ધારણ કરવી, તેના ઉપર ત્રણ સંપ્રદાયની છાપ ધારણ કરવી. છાપાં કર્યા વિના રહેવું નહી. કહ્યું છે કે—

॥ ઉર્ધ્વપુંદ્રં ત્રિપુટ્ત્વ મધ્યે શૃંગ્યન કારિયતે॥

અર્થ—તીલક વીચમાં શુન્ય ન રાખવો, ચાંડો કરવો.
અંચે શાસ્ત્રમાં કોઈ જગાએ વચન નથી તેથી ચાંડો ન
કરવો. ભગવંત નામ રૂપી છાપાં જરૂર ધારણ કરવાં
તેટકીવાર નાહીએ તેટકીવાર તીલક કરીએ તેટકીવાર
છાપાં કરવાં. શ્રી માહાપ્રભુએ નિબંધમાં કહ્યું છે તે
શ્લોક—

॥ શંખ ચક્રાદિકં ધાર્ય મૃદં પૂજાંગ મેવત્ ॥

॥ તુલસી કાષ્ટજા માલા તિલકં લિંગ મેવત્ ॥

અર્થ—શંખ ચક્રાદી ધારણ કરવાં, મૃત્યુકા વતી કરવાં
એટલે ગોપીચંદન કદાપી ન મળે તો ભ્રમાંડ ધાટની
રજવતી કરવાં તથા તે પણુ ન મળે તો તુળશીખના
થડ ભિત્તરની મૃત્યુકા વતી કરવાં પણુ છાપાં વિના ન
રહેયું તુળશી કાષ્ટની માળા પહેરવી તથા તીલક ઉર્ધ્વધુ-
દ્ર કરયું. નિબંધ તત્ત્વ દ્વિપ શ્લોકા ॥ વન્દિ નેવતુ સંયુક્ત ચક્ર
માયાદ વેષ્ણવઃ ॥ ધારયતે સર્વ વર્ણાનાં હરિજ્ઞ લોક્ય કામ્ય-
વેતિઃ ॥ તે થકી તત્પ્રમુદ્રા ધારણુ ન કરવી ॥ શંખાદિ ચિન્હ
રહિતઃ પૂજાવસ્તુ સમાચરેત ॥ નિઃકઠ પૂજન તસ્મહરિષ્ણાપિ ન
તુષ્યતિ ॥ અર્થ—તે થકી છાપ વિના શેવામાં ન જાયું શે-
વામાં જાય તો હરી જે ભગવાન તે પ્રસન્ન ન થાય તેથી
છાપાં કરવાની જરૂર છે વૈષ્ણવને શેવા જરૂર કરવી.
શ્લોકા ॥ નિબંધ તત્ત્વ દ્વિપનેશે એક કાલં દ્વિકાલંવા ત્રિકાલંવા-
પિ પૂજયતે ॥ અર્થ—અપને ધરમે પુષ્ટિ માર્ગની પરનાળીકા-

યુક્ત સેવા ન બીરાજતી હોય તો હું યરૂની આરા પ્ર-
માણે સુક્ષ્મ સેવા કરવી, સેવા વિના રહેવું નહીં. તે સેવા
ની રીત લખતા નથી. એક કાળખય તો બીજા કાળમાં
અથવા બીજો કાળ ખય તો ત્રીજા કાળમાં સેવા કરવી
પણ સુક્ષ્મ સેવા કર્યા વિના ખાવું નહીં. આપણા શ્રી
જે ભગવાન તે થકી બહીરમુખ થાય, સેવાના અવકાશ
માં સંધ્યા કરવી. કાળનો ત્યાગ થાય પણ કરમનો ત્યાગ
ન થાય તેથી સેવાના અવકાશમાં કરવી પછી, જપકરવો,
પછી આપને જે શ્રી સર્વોત્તમજી પાઠ અગર બીજો કો-
ઈપણ પાઠ આવડતો હોય તે જરૂર કરવો સર્વોત્તમજીનો
પાઠ તો જરૂર કરવો કેમકે તે વૈષ્ણવની ગાયત્રીજી. જે
રીતે આપણે સેવા કરતા હોઈએ તે કર્યા પછી માહાપ્ર-
સાદ લેવો. ભોગ ધરોને અથવા છ પ્રકારના જે પ્રસાદ
કહાઈ તેમાં એકે પણ જરૂર લેવો. તે છ પ્રસાદ કયા
કયા તેહની વિગત—૧ સાક્ષાત પ્રસાદ, ૨ સ્પર્શ પ્રસાદ,
૩ દ્રષ્ટ પ્રસાદ, ૪ મિશ્રીત પ્રસાદ. ૫ ચર્ણામૃત પ્રસાદ,
૬ અક્ષ પ્રસાદ એ રીતે છ પ્રકારના પ્રસાદમાંથી એક
પણ લેવો, અસમર્પિત વસ્તુ લેવી નહીં.

સાંજની રીત—ત્રણગાગ્યા પછી જે રીતે આપણે સે-
વા કરતા હોઈએ તે પ્રમાણે કરવી તે પછી શ્રીગોવર્ધન
વાશીનું ગ્યાન કરવું પછી વલભાખ્યાન અથવા મુળયુરુષ
અથવા શ્રી ભાગવતની અનુક્રમણીકા આદ્ય લેકે આપ-
ણને જે ધોળ આવડતાં હોય તેહનો પાઠ કરવો. પછી

વૈશ્નવ મંડળીમાં જાવું, તેહનો નિમ રાખવો; નેત્યાંહાં જે
 વંચક થાતુ હોય તેહનું વ્યાન રૂદેમાં રાખવું, ને તેમાં જે
 સંશય હોય તેહનો ખુલાસો જે કાઢ મ્હોટાં વૈશ્નવ હોય
 તેહને પુછી કરવો, ને તે જે પ્રમાણે કહે તે પ્રમાણે ચા-
 લવું સતસંગ કરવાની જરૂર છે, વધશ્ચરને મુખ્ય દયા રા-
 ખવી, સંસાર વિશે વૈરાગ્ય રાખવો એટલે સંસાર વિશે
 આશક્ત ન થવું; કામ; ક્રોધ, લોભ, મદ, મત્સરકરીનેરહિ
 ત રહેવું, ક્રોધની હીંસા ન કરવી, તથા નિંદ્યા ન કરવી,
 ક્રોધ ઉપર દ્વેશ ન કરવો, અસત્ય ભાશણુ ન કરવું, અના-
 શ્રય ન કરવો, અસત સંગ ન કરવો, ખોટી કીયા ન ક-
 રવી, ભગવંત ધર્મ સમાન ખીજો ધર્મ ન જાણવો, પર-
 સ્ત્રિવું ગમન ન કરવું, જો કરેતો હજાર વર્ષની તપશ્ચર્યા-
 ની નાસ્તી થાય, હજાર વર્ષની શતા નિષ્કૂળ થાય, દર્શન
 કર્યા વિના સર્વ સ્થાન રહેવું પરસ્ત્રિ સાથે એકાંતમાં
 એક પળ પણ ખેસવું નહી. જો ખેસેતો કામ ઉત્પત્તયયા
 વિના રહે નહી. તે થકી શ્રી ભાગવતાદીકમાં ના કહી
 છે, આપણી દીકરી હોય અથવા ખેહેન હોય તથા માતા
 ગુરૂપતની અથવા સાસુની જોડે પણ એકાંતમાં ન ખે-
 સવું—શ્રી માહાપ્રભુજીએ આરા કરીછે. ॥શ્લોકા॥ વિ-
 શયા ક્રાંતિ દેહાનાં નાવેશસર્વયાંહેરે: ॥ અર્થ—જેહેવું મન-
 લૌકિક વિશયને વિશે છે તેહના રૂદ્યમાં ક્રોધકાળ ભગ-
 વાન પધારતા નથી. વધશ્ચરને શ્રીઠાકોરજી શ્રીવલ્લભકુળ
 એમને વિશે સામાન્ય ખુદ્ધિ રાખવી. તા. વધશ્ચર હમે-

શાં પોતાના ધરમમાં ગુણશીલની તા. ગાયની શેવાકરવી.

કીર્તન સુતી વખત સ્મરણ કરી કેહેવું,

જયશ્રીવક્ત્ર, જયશ્રીવિકૃત્ર જયશ્રીજીમનાં શ્રીનાથજી;
કળયુગના તો જીવ વ્યોધાર્યા, મુસ્તક ધરીઆ હાથજી.
વર્ષશ્રવજન પર કૃપા કરીને દેળે વ્રીજમાં વાસજી, આંગે
પાછે ગડ બીરાજે, બીચમે મારો નાથજી. મોર મુગટ
પીતાંબર સોહીએ, મોરલી શોભે હાથજી; જયશ્રી ગી-
રધર જયશ્રી ગોવીંદ, જયશ્રી બાળકશ્રીજી. જયશ્રીગોકુળ
પતી, જયશ્રી રઘુપતી. જયશ્રી જદુપતી, શ્રીધન સ્યામ
જી. શ્રીગોકુળ વારે નાથ, મેરી દોરો ગુમ્હારે હાથજી.
જયજીમનાંજી, શ્રી ગોવર્ધનનાથ. માહા પ્રભુજી શ્રીવિહલ
નાથ, જેજે શ્રી ગોકુલરા. શેષ્ય નરહે કેલેશ, ક્ષાણુંક્ષાણું
પળ પળ સ્મરણ કીજે, નામ નીરંતર લીજેજી. ચરણ શ
રણ રાખે માહારો વાહો, શ્રી ગોકુળ વ્યવતરોએજી; શ્રી
ગોકુળમાંતો વાસો વસીએ, સંતસજાતીમાં રહેજી. શ્રીવ-
લ્લભ શ્રી વલ્લભ મુખથી કહીએ, ભવસાગરતો તરીએજી.
નિત્ય પ્રત્ય રમણ રતીમાં રહીએ, ગુલાબ છડી દરસન
કરીએ. જે દરસન બ્રહ્માને દુર્લભ, તે વ્યપને વ્યંગે કરી-
એ. શ્રી વંદાવન ગોવર્ધન વાશી, રાધા માધવ સુંદર
શ્યામ. હરિદાસ હરિ જનકો શેવક, દરશન દીજે આદો-
જામ. એટલું કહી મુખ ચણામૃત લેવું.

શ્રી માહા પ્રભુએ વ્યપના નિબંધમાં જે આરા કહીછે

(૨૭૪)

તે પ્રમાણે તે શાસ્ત્ર મુખ્ય જાણવાં. ૧ વેદ. ૨ વ્યાસશુત્ર,
૩ ગીતા, ૪ શ્રીમદભાગવત, એચારને સર્વોપમા માનવા.

પેસાળ કરીને હાથ પગ ધોવા ને ત્યાર પછી કોગળા
ત્રણ કરવા ને જમીને કોગળા વ્યાઠ કરવા. વિશયકરીને
કોગળા કરવા પ્રસંગે પ્રસંગે કોગળા કરી ચર્ણાન્નત લેવું
અશુદ્ધ રહેવું નહીં.

શ્રી હર રાયજીની શિક્ષાપત્રી } વર્ધશ્રવને વારંવાર
શ્રી ગોકુળનાથજીનું વચનાન્નત } વિચાર કરવો અને
શ્રી દ્વારકાની ભાવના. } જરૂર સાંભળવું.

ઠ્ઠોક.

યકંઠ લગ્ન તુલ્લશી ન ઠીનાક્ષમાલા॥ યેશામલપરિશે-
ખિત શંખ ચક્રા॥ એવા લલાટ પટલેલ સર્વદ્રવ્ય પુંદ્રા-
સ્તે વૈશ્નવા ભુવન માશુ પવિત્ર યતિ॥

અર્થ.

જેહેને કંઠમાં તુળશીની માળાછે, અથવા કમર કાક-
ડીની માળાછે; ખાડુને વિશે શંખ ચક્રાદી ધારણ કર્યાછે,
લલાટને વિશે ઉર્ધ્વયુદ્ધ તીલકછે એવા જે વૈશ્નવ તે જ્યાં-
જાય ત્યાંહાં એક માસમુધી તે ભોવન પવિત્ર રહે.

અધ્યાય તથા શ્લોક તથા પ્રકરણનું પ્રમાણ સ્કંધવિશે
રાગ કાઢી.

શ્રી વસંતચર્ણ લાગુજી, ગુણ ગાવું વાણી હેવી મા-

ગુંજી. ૧ શ્રી વીઠ્ઠનાથજી પુરો આશજી, જન્મ જન્મની
 જાણી દાસજી. ૨ અનુક્રમ તે શ્રી ભાગવતનુ કહોઅજી,
 સ્કંધ તે દ્વાદશ લહીઅજી. ૩ અધ્યાય ત્રણસેને બત્રિશજી,
 પ્રાકૃત અધ્યાય મળી ત્રણસે પાંત્રીશજી. ૪ શ્લોક અઠાર
 હજાર પ્રમાણજી, પ્રકરણ તેંતાળીસ પ્રમાણ નિરવાણજી.
 ૫ ઓગણીશ અધ્યાય પ્રથમ સ્કંધજી, ત્રણ પ્રકરણ કથાં
 પદ બંધજી. ૬ હિત પ્રકરણ ત્રણ અધ્યાય લગી થાયજી,
 પેહેલા અધ્યાય સઉનક પ્રકરણ કહેવાયજી. ૭ બીજે
 અધ્યાય સુખ પુરાણી ઉત્તર દીધોજી, ભક્તિ યોગ તે ઉત્કૃષ્ટ
 કીધોજી. ૮ ત્રીજે અધ્યાય કથા અવતાર ચોવીશજી,
 બીજી પ્રકરણ મધ્યમ કહુ નામી શીશજી. ૯ ચોથે ચિંતા
 વ્યાશજીને થઈ નારદ આવ્યાજી, ઉપદેશ કરી પાંચમે
 સમજાવ્યાજી. ૧૦ કીજેજી શ્રી ભાગવત પ્રકાશજી, તેણે
 થાય તાપ તીમરનો નાશજી. ૧૧ છઠે પોતાનું વ્રત્તાંત ના-
 રદ કહ્યુંજી, આગળ જન્મે જે સુખ દુખ લહ્યુંજી. ૧૨ ત્રી-
 જી તે પ્રકરણ ઉત્તમ જાણોજી, તેર અધ્યાયમાં એહ વ-
 ખાણોજી. ૧૩ સાતમે અધ્યાયમાં બાણ અશ્વસ્થામા કે-
 રાંજી, રક્ષા કરી સર્વને રાખ્યાં નેરાંજી. ૧૪ આઠમે ઉતર્યા
 ગર્ભ રક્ષા કરી લીધીજી, કુંતાજીએ પ્રભુની સ્તુતી કીધી-
 જી. ૧૫ બીસ્મ પીતાએ યુધીસ્ટીરને ઉપદેશ કીધોજી, તે
 સર્વને વચ્ચે અધ્યાય પ્રસિધોજી. ૧૬ દશમે અધ્યાય યુધીસ્ટીરને
 રાજ્ય ખેસાર્યાજી, પછે શ્રીજી પોતે દ્વારકાં પધાર્યાજી. ૧૭

એકાદશ અધ્યાય સગાં સહોદર સર્વ મળીઆંજી, માંહો-
માંહ પરસ્પર ભળીઆંજી. ૧૯ ભગવત ભક્ત પરીક્ષત
રાયજી, જન્મ વર્ણ દ્વાદશ અધ્યાયજી. ૧૯ ત્ર્યોદશે વી-
દુરજી હસ્તીનાપુર આઘ્યાજી, તીર્થ યાત્રા કરી સર્વ મન
ભાવ્યાજી. ૨૦ ધ્રતરાષ્ટ્ર ગાંધારી લેઈ સાથજી, વીદુરજી
આદ્યા ઉત્તર પંથજી. ૨૧ ચૌદમે અધ્યાય દ્વારકાંધી અ-
ર્જુન આઘ્યા ગ્રહજી, મુખ જોઈ યુધીષ્ઠિર પ્રશ્ન પુછ્યા જોહ
જી. ૨૨ પંદરમે અધ્યાય યાદવ કુલ ક્ષે થાયજી, પરિક્ષતને
રાજ્ય દેઈ પાંડવ ઉત્તર પંથ જાયજી. ૨૩ શોલમે અધ્યાય
પરિક્ષત દીગવીજો કહ્યાંજી, પ્રશ્નિ ધર્મ કલીયુગને તાંહાં
લહ્યાંજી. ૨૪ ધર્મ રક્ષા સતરમે અધ્યાય કીધીજી, કળીયુ-
ગને સ્થાન દેઈ શિખ દીધીજી. ૨૫ પરિક્ષતને વિપ્ર શ્રાપ
થયો અરિષ્ટજી, ઓગણીસમે અધ્યાય જઈ ખેઠા ગંગા
તીરેજી. ૨૬ સર્વ રાજ્ય તે ત્યાગ કીધુંજી, શુકજીને પુછીને
વૃત લીધુંજી. ૨૭ અધીકાર લીલા એ કહેવાયજી, એક
રસના ક્યમ કરી ગુણ ગવાયજી. ૨૮ હરીદાસ પ્રભુ શ્રી
ગોવર્ધન ધારીજી, શોભા નીરખી નીત્ય પ્રત્યે જાઉ ખલી-
હારીજી. ૨૯ ઇતી પ્રથમનું ધોળ આખ્યાન સંપૂર્ણ.

અથગ્રી દ્વીતીયસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન પ્રારંભ.

જાને લીલા દ્વિતીય સ્કંધજો, અધ્યાય દસ માહે પ્રકરણ
એનાં ત્રણજો, તત્વ ધ્યાન પેહલું ત્યાંહે. ૧ પેહેલા અધ્યા-

ય માંહે કહ્યાં, સાક્ષાત યોગ સાન; પોતાનાજ કારણે,
 સ્થુળ સ્વરૂપનું ધ્યાન. ૨ સુક્ષ્મ સ્વરૂપનું ધ્યાનછે, તેતો
 અધ્યાય બીજો; દત્તપ્રસાદ પ્રકરણ બીજું, એનું વર્ણન
 ત્રીજે. ૩ ઉત્પત્તિ દેવતા સર્વની, થઈ ભક્તી તે સક્રામી;
 સર્વ તજી પ્રભુને ભજો, એજ અંતરયામી. ૪ મન વાંછીત
 ક્ષણ પુરશે, પુરણકામજ એહ; મંગળાચરણ સુકજી કર્યું,
 ચોથે અધ્યાય જેહ. ૫ તેમાં શ્રીજીની સ્તુતી કરી, તેજ્યાં
 લગી કહીએ; ત્રીજી મનનું પ્રકરણછે, તે છ અધ્યાયમાં
 લહીએ. ૬ એક ઉત્પત્તિ, બીજો ઉપ પત્તિ; એના બે
 પ્રકાર, પ્રથમ ઉત્પત્તિ પ્રકારનો, કીધોછે ઉચ્ચાર. ૭ નારદ
 પુછ્યું બ્રહ્માજીને, કહ્યું પાંચમે કરી માન; અધ્યાત્મક જ્ઞાન
 પચીકરણ, સ્થુળ સુક્ષ્મ જ્ઞાન. ૮ આઠ સ્વરૂપ વૈરાગ્યનાં,
 છઠે અધ્યાય જાણો; સર્વ ઉત્પત્તિ પ્રભુથી થઈ, તે કહી
 વખાણો. ૯ સાતમે અધ્યાય શેવા વણુવ, ચોવીશે અવ-
 તાર; આઠમે અધ્યાયથી જાણીએ, ઉત્પત્તિ પ્રકાર. ૧૦
 નારદજીએ બ્રહ્માજીને પુછીયું, તે એનાં કહીએ; પોતાની
 ઉત્પત્તિ કહી, તે નવમે અધ્યાય લહીએ. ૧૧ ચતુર
 શ્લોક શ્રી ભાગવતનો, બ્રહ્માજીએ ઉપદેશ કીધો; નારદ-
 જીએ રદ્ધે ધરી, અવળું રસ પીધો. ૧૨ તે ઉપદેશ શ્રી
 શુકજીએ, પરિક્ષતને કહ્યો; શ્રી ભાગવત રસ સાંભળી,
 કૃતારથ થયો. ૧૩ આ અધ્યાય જો વરણું, આધી દૈવક
 સ્વરૂપ; દશમે અધ્યાય વરણું, તે કહીએ અનુપ. ૧૪

શ્રવણે સુધારસ પીજીએ, રૂદ્યા માંહે ધરી; હરીદાસ પ્રભુ
શોભા નીરખીએ શ્રી કુંજખીહારી. ૧૫ ઇતિશ્રી ભાગવત
દ્વીતીયસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપૂર્ણ.

અથત્રી ત્રતીયસ્કંધ પ્રારંભ.

(એની ચાલ વન યાત્રાના ધોળની છે.)

સ્વર્ગ લીલા ત્રતિયસ્કંધ કહીએ, અધ્યાય તેત્રીશ પ્ર-
કરણુ છે લહીએ. ૧ પેહેલું અધીકાર પ્રકરણુ કહ્યું અધ્યાય
ચારે, વીદુરજી તીર્થ યાત્રા કરી આવ્યા ત્યારે. ૨ વીદુર
ઉદ્ધવજી જીમના તઠમાં મળ્યા સહી, બીજે અધ્યાય બાળ
ચરીત્રની લીલા કહી. ૩ ત્રીજે રાજ્ય લીલા ચોથે પ્રભાસ
લીલા કેહેવાય, પછે ઉદ્ધવજી ત્યાંથી ઉતર પંથે જાય. ૪
બીજી પ્રકરણુ ગુણુ નીત્ય પાંચમેથી જે, વીદુરજી મૈત્રેયને
પુછે ભગવાન માયા તત્ત્વે તે. ૫ છઠે માયા નીરપણુ
મૈત્રેય કીધું, ત્રીજે સગુણુ પ્રકરણુ અધ્યાય ત્રણ્યમાં સીધુ.
૬ સાતમે ભગવત ચરિત્ર અવતાર કથા પ્રશ્ન પુછ્યાં જે,
આઠમે મુળ પુરૂષથી બ્રહ્માજીની ઉત્પત્તી થઈતે. ૭ ન-
વમે અધ્યાય બ્રહ્માજી શ્રીજીની સ્તુતી કીધી, દરશન
થયાં શ્રષ્ટિ કરવાની આરા દીધી. ૮ ચોથું કાળ પ્રકરણુ
દશમે અધ્યાયથી જાણો, કાળાતમ કષક પ્રકાર પશુ સૃષ્ટિ
વખાણો. ૯ પરમાણુ કાળ ગતી અધ્યાય અગ્યારે, નવ
અધ્યાયમાં કાલ મુળજીવ પ્રકરણુ અધ્યાય ચારે. ૧૦

બ્રહ્માજીને અંગથી સષ્ટિ થઈ સનકાદિક મરિચ્યાદિને,
 સરસ્વતી સ્વાયંભુ મનુશત્રયા તે. ૧૧ તેરમે અધ્યાય
 વારાહજીનો જન્મ થયો, ચૌદમે કસ્યપજી અદીતી સંવાદ
 કહ્યો. ૧૨ પંચદશમે જય વિજયને સનકાદિકનો
 શ્રાપ સોલમે સનકાદિકને દરશન દીધું વર્કડ નાથે આપ.
 ૧૩ સતરમે હીણાક્ષ વારાહ યુદ્ધ થાય, અઠારમે અધ્યાય
 પળુ એ લીલા કહેવાય. ૧૪ ઓગણીશમે હીણાક્ષને
 મારી પ્રથિય લીધી, વીશમે અધ્યાય વારાહની સ્તુતિ
 કીધી. ૧૫ ખટ તત્વ પ્રકરણુ તહેના ભેદછે એ, તેર અધ્યાય
 કરી વર્ણવ થાય તે. ૧૬ એકવીશમે સ્વાયંભુ મનુ આવ્યા,
 કર્દમ રૂપીની પ્રાર્થના કરી મન લાવ્યા. ૧૭ કર્દમ રૂપી
 દેવહુતીનો વિવાહ કરી, બાવીશમે સ્વાયંભુ આવ્યા ફરી.
 ૧૮ ત્રેવીશમે કર્દમ રૂપિયે વિમાન રચ્યું, યોગ્યા અભ્યા
 સને બેળે રત્નથી જડયું. ૧૯ વૈભવ સુખ ભોગ દેવહુતીના
 કહ્યા, નવ કન્યાના જન્મ તે થયા. ૨૦ કપીલ દેવજીના
 જન્મ ચોવીશમે કહીએ, વન કન્યાના વિવાહ લહીએ.
 ૨૧ પછે કર્દમ રૂપી નવ જઈ સાધન કીધાં, પંચવીસમે
 કપિજી માતાને ઉપદેશ દીધા. ૨૨ છવીશમે તત્વ સંખ્ય
 વર્ણવ જેહ, સતાવીશ લગી વર્ણવ છે તેહ. ૨૩ યોગ્ય
 ધ્યાનમાં જેતા સરૂપણું ધ્યાન કરવું, અઠાવીશમે અધ્યાય
 તે રદે ધરવું. ૨૪ ઓગણત્રીશમે ભક્તિ યોગ વર્ણુ કહ્યા,
 ત્રીશમે વર્ણુ કર્મ વિશકત લહ્યા. ૨૫ એકત્રીશમે અ-

ધ્યાય જીવની અવસ્થા કહી, ગર્ભ રિધતિ જન્મ મર્ણુ
પર્યંત લહી. ૨૬ સ્નાન ભક્તિ નિરૂપણુ અધ્યાય અત્રીસે
દેવહુતી ત્રિધંપદ પામ્યાં અધ્યાય તેત્રિશે. ૨૭ માતાએ
સ્નાન ભક્તિ ઉપદેશી ચિત્ત ધર્યાં, ત્યારે કપીલ દેવજી
ઉત્તરપંથ પધાર્યા. ૨૮ તેર અધ્યાયમાં તત્ત્વ પ્રકરણુ થયું,
તેહતાં એ પ્રકરણુ છે તે પણ કહ્યું. ૨૯ પેહેલા અધ્યાય
અધ્યાયમાં ઉત્તરસ મુક્તિ પ્રકરણુ જાણો, હરીદાસ પ્રભુની
લીલા વખાણો. ૩૦ ઇતિશ્રી ભાગવતે ત્રતિયસ્કંધ અનુ-
ક્રમ આખ્યાન સંપુર્ણ.

અથશ્રી ચતુર્થસ્કંધ પ્રારંભ.

ચતુર્થસ્કંધમાં વિસર્ગ લીલા કહીએ, પ્રકરણુ ચાર
અધ્યાય એકત્રીસમાં સહીએ. ૧ ધર્મઅર્થ કામ મોક્ષ પ્ર-
કરણુ ચારેછરે, સ્નાન પ્રકરણુમાં ધર્મ પ્રકરણુનો વિસ્તાર
છેરે. ૨ એના અધિકાર તે દસ પ્રણપતીરે, પેહેલા
અધ્યાયમાં મનુશંતતીરે. ૩ તેમાં સોમ દતાત્રય દુર્વાસા
જાણીયેરે, નારદ નારાયણ હત્યાદિક વખાણીયેરે. ૪
વિસ્વાસજ્ઞના યરામાં દક્ષપ્રણપતિ આવીઆરે, બીજા
અધ્યાયમાં સર્વે આદર કરી બોલાવીઆરે. ૫ શિવજી
ઉઠ્યા નહી તે દક્ષપ્રણપતિએ રોષ કીધોરે, વીખવાદ
કરતાં એક બીજાને શ્રાપ દીધોરે. ૬ ત્રીજે દક્ષના યરામાં
જ્યા સીખ માગી સતીરે, ત્યારે તે સંને ના કીધી પતીરે. ૭

ચોથે આરા ઉત્તંધન કરી સતી ગયારે, દેહ મુકી પર્વતનિ
 પુત્રિ થયારે. ૮ પાંચમે નારદજી શિવ આગળ સર્વેવાત
 કરીરે, ક્રોધ યસનો કિંધો વિઠ્ઠલ વાત રૂદ્રે ધરીરે. ૯જીઠ
 બ્રહ્માદિક શિવજીની સ્તુતિ કરી અહીરે, સાતમે દક્ષનો
 યસ પુરાણે તહીરે. ૧૦ સર્વે મળી શ્રીજીની સ્તુતિ કરી
 તે જાણીએ, બીજી અર્થ પ્રકરણુ અધ્યાય પાંચમે વ-
 ખાણીએ. ૧૧ આઠમે અધ્યાય ઉતાનપાદનો વંશકલ્પોરે
 ધ્રુવજી અપરમાને વચને તપ આરાધીયુંરે. ૧૨ નવમે
 પ્રભુ મળ્યા વરદાન લઈ આળ્યા ધરભણીરે, સર્વેને ધ્રુ-
 વજી સાથે પ્રિત્ય વ્યાધિ ઘણીરે. ૧૩ દશમે ઉતાનપાદ
 પામ્યા અત્યુ કુઃખ રૂદ્રે ધ્યુંરે, ત્વાતનું વૈર લેવાની મત્યે
 ધ્રુવજીએ જીધ ક્યુંરે. ૧૪ એકાદશમે અધ્યાય પ્રભુજી
 આવીઆરે, કરી ધ્રુવજીનું સમાધાન ઘેર બોલાવીયારે. ૧૫
 ધ્રુવજીએ રાજ્ય કર્યું સંપૂર્ણ દ્વાદશમે અધ્યાય કહ્યુંરે;
 પછે પુત્રને સોંપી રાજ્ય અચળપદ લહ્યુંરે. ૧૬ ધ્રુવજી
 માનિતા પરપદ પામ્યા તે ખારેમેરે, ત્રીજી કામ પ્રકરણુ
 અધ્યાય અગિયારેમેરે. ૧૭ એના અધિકારિ તે પૃથુરાજ
 સહિએરે. તેહના ચરિત્રની કથા હેમાં કહિએરે. ૧૮ ધ્રુવનો
 વંશ અધ્યાય તરમે કહ્યોરે, ચૌદમે રાજા વેન બ્રહ્મ શ્રીપે
 માર્યોરે. ૧૯ પંચદશમે પૃથુની જન્મપત્રિ વિચારી
 છેરે. ૨૦ સોલથે પૃથુનું ચરિત્ર થયા એકવિંશમેરે, સન-
 કુમારથિ આત્મ યોગ્ય ખાવિશમેરે. ૨૧ એતો આઠ

અધ્યાયમાંછે તે કહ્યારે, તેહેના ભેદ તે એ અમે લહ્યારે.
 ૨૨ અક્ષ તત્વદર્શી ત્રણ અધ્યાયમાં થાયછેરે, કશ્ન સાયુ
 નય પાંચ અધ્યાયમાં કહેવાયછેરે. ૨૩ અનુક્રમ પુર્વે
 ઉત્તર જાણુજોરે, હવે ચોવીશમે અધ્યાય પૃથુવંશ વખા-
 ણુજોરે. ૨૪ પ્રયેતાને શ્રી માહાદેવજી મળ્યારે, રૂદ્ર ગિત
 વર્ણવ કહુરે હેવા હજ્યારે. ૨૫ પ્રાચિન બહીશને નારદ
 મળ્યા પંચવીશમેરે, પુરંજન આજ્ઞાન કહ્યું, છવીશથી અ-
 ઠાવિસમેરે. ૨૬ પુરંજન આખ્યાન સાંભળી ઓગણત્રી-
 સમે દુઃખ પાંખ્યારે. કપિલાશ્રમ જઈ પ્રાચિન બહિરસ
 સુખ પાંખીયારે. ૨૭ પ્રયેતાને ત્રિસમે પ્રભુ પ્રસન્ન થયા
 કારજ સીધુરે, કરજો દશ હજાર વરશ રાજ્ય એ વરદાન
 દીધુરે. ૨૮ એકત્રીશમે નારદજી પ્રયેતાને ભગવદ વાર્તા
 કહીરે, એ કથા સાંભળિ હસ્તિનાપુર ચિદુર આજ્યા
 સહીરે. ૨૯ હરિદાસ શોભા વિચારીએરે, સદા એમના
 ગુણ કીજો રાજા રૂદ્રમાં ધારીયેરે. ૩૦ ઇતિશ્રી ભાગવત
 ચતુર્થસ્કંધે અનુક્રમ આખ્યાન સંપુર્ણ.

અથ પંચમસ્કંધ પ્રારંભ.

રાગ કાફિ.

પંચમસ્કંધ અધ્યાય છવિશ કહેવાય, સ્થાન લીલાનું
 વાળુન થાય. ૧ ત્રણ પ્રકરણ દસકાળ સપ્ત કહીએ, પે-
 હલે ઈશ પ્રકરણ અધ્યાય ત્રણ લહીએ. ૨ પ્રીયવ્રતનો
 વંશ કહ્યો પેહેલા અધ્યાય માંહે સપ્ત સમુદ્ર દ્વીપ કહ્યાં

ત્યાંહે ૩ ખીજામાં અગ્નિ ધુમા નવ પુત્ર કહ્યા, તે નવ ખંડના રાજા થયા. ૪ નામી રાજાને પુત્રનું વરદાન દીધું, ત્રીજા અધ્યાય માંહે પ્રસિધ્ધ. ૫ એકવીશમાં અધ્યાયમાં ખીજું કાળ પ્રકરણ જાણો, ચોથા અધ્યાયમાં રશમ દેવનો જન્મ વખાણો. ૬ રશમ દેવને નાભિરાજે રાજ દીધું જ્યારે, પોતે પરમપદ પાંખ્યા ત્યારે. ૭ રશમ દેવના પુત્ર સોને બ્રાહ્મણ એકાશી, નવ યોગેશ્વર દેશ રાજા સુખ રાશિ. ૮ પાંચમે છઠે રશમ દેવ ચરિત્ર લહિયે, સાતમે ભરથને પુત્ર કહ્યો તે કહીએ. ૯ અષ્ટમે ભરથ ચરિત્ર કહ્યાં પ્રકાશ, મૂળ સંગત મૂળ થયા તે પાંખ્યા નારા. ૧૦ જડ ભરથ ચરિત્ર નવમે મુંગા થઈ ચાલ્યા, દશમે રઘુગણે વેઠમાં જાલ્યા. ૧૧ ભરથને જ્ઞાન અર્ધુર્વ રઘુગણે પુછ્યું અગીઆર, તેજ કથા કહી છે અધ્યાય બાર. ૧૨ તેરમે જડભરત કથા ચરિત્ર કહી, રઘુગણે આત્મ વિદ્યા પાંખ્યા ચતુર દીસે સહી. ૧૩ પંચ દશમે શુભતિનો વંશ વખાણીએ, તેમાં ગયા રાજાનો જન્મ તે જાણીએ. ૧૪ શોળમે ભુગોળ વર્ણન થાય, તેમાં જાંબુદીપ નવ વર્ષ મેરૂ પ્રભુ પ્રભાય. ૧૫ સતરમે શેષ શેષક કહેવાય, તે કથા યોગણીસમે તે થાય. ૧૬ વિશમે રામ સમુદ્રનું પ્રમાણ, વિસમે એકવીશમે જ્યોતિશ ચક્રનું પ્રમાણ તે વખાણ. ૧૭ બાવિશ તેવિશ સુધી એ ચરિત્ર કહીએ, ચતુરવિશમે રાહુનું પ્રમાણ તે લહીએ. ૧૮

ત્રિજી સ્વપન પ્રકરણખે અધ્યાય ભેદ એહ, એક જીવા-
ત્મા બીજો પરમાત્મા તેહ. ૧૯ પંચવિશમે પાતાળ લોક
વર્ણન કહ્યો, નર્ક વર્ણવ છવિશમે લહ્યો. ૨૦ હરીદાસ
પ્રભુ ગુણુ ગ્યાન કિજે નિત્યે, શોભા નિર્બી ધરી લીજીએ
ચિતે. ૨૧ ઇતિશ્રી પંચમસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપુર્ણ.

અથશ્રી સપ્તમસ્કંધ પ્રારંભ.

રાગ ધન્યાશ્રી.

એની ચાલ (શ્રીમદ વલ્લભ પ્રભુને કરૂં પ્રણામજી.)
સપ્તમસ્કંધ અધ્યાય ઓગણીસમાં પોણા લીલા વર્ણન
કહી; નામ ધ્યાનમે અર્ચન ત્રણે પ્રકરણુ એમાં છ સ-
હી. ૧ અભામીસનું આખ્યાન અધ્યાય પેહેલે, બીજે
વીળુ દુત યમદુત સંવાદ થયો; માહાદુષ્ટ આચાર્યુ કર્યું
તોહે, પ્રભુ નામ પ્રતાપે વધકુંઠ ગયો. ૨ ત્રિજે ધર્મરાજે
પોતાના શેવકને, નામ માહાત્મ કહ્યું હરી; શ્રવણુ કથા
કિર્તન નામ સ્મરણુ કરે, ત્યાંહાં જાઓ રખે દૂરી. ૩
પેહેલું નામ પ્રકરણુ કહ્યું, હવે બીજી ધ્યાન પ્રકરણુ કહેવા-
યછે; ચોથા અધ્યાયમાં વર્ણન તેનું, તેતો ચઉદશ અધ્યાય
લગી થાયછે. ૪ પ્રચેતાનો વંશ કહ્યો તે પણ ચોથા
અધ્યાયમાં જાણીએ દક્ષનો જન્મ થયો તે સર્વ, એમાં
કહી વખાણીએ. ૫ પ્રભુજી પ્રસન થયા ધણું, દક્ષ એવું
તપ કીધું; પ્રસન વદને શ્રીનાથજી, સંતાન થયાનું વરદાન

દીધું. ૬ પાંચમે દક્ષના પુત્ર સર્વ મોક્ષ પાંખ્યા, નારદજીએ
 ઉપદેશ કીધો, દક્ષને ત્યાર ક્રોધ ચડીયો, નારદજીને શ્રાપ
 દીધો. ૭ છઠે દક્ષને કન્યા થઈ તે, કહુ પતી સંતતિ
 એમાં વખાણીએ; સાતમે ઇંદ્ર ગુરૂ અહસ્પતિ રીશાણા,
 વિશ્વ રૂપનો ગુરૂ કીધો તે જાણીએ. ૮ આઠે ઇંદ્રને
 નારાયણ કવચ દીધું, નવમે વિષ્ણુ રૂપને માર્યા તે કથા
 કહી; વત્રાસુરનો જન્મ એમાં કહ્યો, દશમે દધિચીના
 અસ્થિનું વજ્ર કીધું સહી. ૯ એ વજ્ર લેઈ ઇંદ્રે જીજ્ઞ
 કીધું, વત્રાસુર સાથે ત્યાં; એકાદશમે પરસ્પર યુદ્ધમાં
 પ્રસનતાનાં વચન થયાં ત્યાં. ૧૦ દ્વાદશમે વત્રાસુર મારી
 ઇંદ્ર હત્યો, ત્રयोदशમે અશ્વિ હત્યા થઈ; ઇંદ્રેજ્યારે યરા
 કીધો, ત્યારે અશ્વિ હત્યા ગઈ. ૧૧ પુર્વ જન્મ વત્રાસુરનો
 ચિત્રકેત રાજા, તેહ કથા ચઉદમે કહી: પંચદશમે પુત્ર
 શોક થયો, ચીત્રકેતને નારદજીએ સમાધાન કર્યું સહી.
 ૧૨ સોળમે પુત્ર શોક માંભળી, વૈરાગ ઉપતો સાધન
 કીધું પ્રભુ મળ્યા ત્યાં; સતરમે વૈમાન જ્યેષ્ઠી કૈલાસ ગયો,
 પારવતીજીએ શ્રાપ દીધો ત્યાં. ૧૩ ત્રીજી જી અર્ચન
 પ્રકરણ, તે અઠારમેથી થાય છે; અદિતિને અદિતિના
 પુત્રનો, એહમાં વંશ કેહેવાય છે. ૧૪ મરૂત ગણુની
 ઉત્પત્તી થઈ વ્યોગણીરાંમ, પુશવત વ્રત કરયું; હરીદાસ
 પ્રભુ નીરખી શોભા, ગુણુ ગ્યાન કરી રૂદે ધરયું. ૧૫
 ઇતિશ્રી સષ્ટમસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપૂર્ણ.

અથગ્રી સત્તમસ્કંધ પ્રારંભ.

(શ્રી લક્ષ્મણ સુત શ્રી વલ્લભ રાયજી) એચાલ.

સત્તમસ્કંધ અધ્યાય પંદરમે થાયછેરે, એનાં પ્રકરણ ત્રણ કેહેવાય છેરે. ૧ અસદ વાસના કહીએરે, સદ્વાસના પ્રકરણ ત્રિજી કહીએરે. ૨ પેહેલું અસદ્વાસના પાંચ અધ્યાય લગી બાણેરે, પેહેલે જય વિજયના આપનું કારણ એ વખાણેરે. ૩ બીજા અધ્યાય માંહી હીરણ્યાક્ષ વધ કર્યુરે, માતાને આખ્યાનમાં સમાધાન જ્ઞાન કર્યુરે. ૪ ત્રિજે ભાતનું વેરલેવા નિમીત્તરે, હીરણ્યાકશપે તપ કીધું ધરી ચિતરે. ૫ અદ્ભુતજીએ આવી વરદાન દીધુરે, જેને હીરણ્યાકશપે માગી લીધુરે. ૬ ચોથે હીરણ્યાકશપે રાજ કીધું જ્યારેરે, દેવતા ભાગી ગયા તે વારેરે. ૭ ભગવત મર્ત પ્રહલાદ પુત્ર થયારે, પંચમે અધ્યાય ભણવાને ગયારે. ૮ ભણ્યા ભગવદ નામ તે સારેરે, બીજી કાંચ ન કરે ઉચારેરે. ૯ સદ્વાસના પ્રકરણ બીજી કહીએરે, તેપણ પાંચ અધ્યાયમાં કહીએરે. ૧૦ છઠે પ્રહલાદજી ભણતા નિશાળરે, શ્રી હરી નામ જપે સર્વ બાળરે. ૧૧ સાતમે પ્રહલાદજીને બાપે પુછ્યું ત્યારેરે, તમો એ ભણ્યાછોક્યાં રેરે. ૧૨ માતાજીને ઉપદેશ નારદે કહ્યોરે, મેતો ગર્ભમાંથી તે કહ્યોરે. ૧૩ આઠમે પ્રહલાદજીને પીતાએ ક્રોધ કરી વાર્યોરે, સ્થંભથી પ્રગટ થઈને હીરણ્યાકશપ માર્યોરે. ૧૪

દેવતાએ પ્રભુજીની સ્તુતી કરીરે. નવમે પ્રહલાદજીની સ્તુતી રૂદ્ર ધરીરે. ૧૫ દશમે ભક્તિ વરદાન સ્તોત્ર દીધુંરે, રાજ્ય ખેસાડી સર્વ કાન્ય કીધુંરે. ૧૬ મયનામા દર્શત ત્રિપુર તાવ્યો જોહરે, ખાળીભઘ્મ કર્યું ત્યાં તેહરે. ૧૭ સદવાસના પ્રકરણુ ત્રિજી ત્યાં થાયરે, એકાદશમે ચાર વરણુ કહેવાયરે. ૧૮ દ્વાદશમે બ્રહ્મચારીના કહ્યા ધર્મરે, વાનપ્રસ્થમાં કહ્યાં સર્વ કર્મરે. ૧૯ ત્રયોદશમે પતિવ્રતાના ધર્મ કહીએરે, અનગરને પ્રહલાદજીનો સંવાદ થયોરે. ૨૦ અનુરદ્ધમે ગૃહસ્થાશ્રમ કહેવાયરે, પંચદશમે ત્રીગુણુ ધર્મ કહેવાયરે. ૨૧ ઉત્તમ મધ્યમ કનીષ્ઠ સર્વ પ્રકારરે, ઉતિ લીલા કહી વિસ્તારરે. ૨૨ હરીદાસ પ્રભુ શોભા નિહાળીરે, ગુણુ ગાવું તે વળી વળીરે. ૨૩ ઈતિશ્રી સપ્તસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપૂર્ણ.

અથગ્રી અષ્ટમસ્કંધ પ્રારંભ.

રાગ ધનાશ્રી.

જ્ય જ્ય લાલ ગોવરધન ધારી, સુંદીર રૂડાં નામજી એ દેશી.

અષ્ટમસ્કંધ મનવંતર લીલા, અધ્યાય છે ગોવીશજી; પ્રકરણુ કહ્યાં છે એનાં, તે કહું નામી શિશજી. ૧ તામસ સાત્વિક રાજસ ભક્તિ, ચાર પ્રકરણુનાં નામજી; પેહલું તામસ પેહલે અધ્યાયથી, વર્ણવું સર્વ તજી કામજી. ૨ સ્વયંભુ મનુ સ્વારોચિષ મનુ, ઉત્તમ મનુ તામસ મનુ કહ્યાજી; ખીજે અધ્યાય ગર્જને, જળમાં ગ્રાહે ગ્રહ્યાજી. ૩

ત્રિજે શ્રી હરીની સ્તુતિ કીધી, ગ્રહેથી મુકાવીઓ ગળે-
 દ્રજ; ભક્ત હેત પ્રભુ પોતે ધાયા, છખીપર વાર કોટીક
 ચંદ્રજ. ૪ ચોથે ગજગ્રાહના પુર્વ જન્મનું કહ્યું, મોક્ષ
 થયા તે એમ કહીએજ; પાંચમે રેવત મનુ ચાકસ મનુ
 થયા તે કયા સર્વ લહીએજ. ૫ દેવતા દૈત્ય ગયા કિર સાગર,
 અમૃત મથ નીમીતજ; સર્વ મળી પ્રભુની સ્તુતિ કીધી,
 નીર્મળ કરીને ચીતજ. ૬ છઠે પ્રભુ પ્રસન્ન થઈ દીધો, દે-
 વતા મંદ્રાચળગીરી લેવા આવ્યાજ; ઉપાડી ન શક્યા તે
 જોઈ, પ્રભુજ ગરૂડે ધરી લાવ્યાજ. ૭ સાતમે કુર્મ અવતાર
 ધરીને, સમુદ્ર મથન કીધુંજ; કર્તો મથન હળાહળ નીસ-
 યું, તે શીવજને દીધુંજ. ૮ આઠમે રત્ન ચઢે તે નીસ-
 યો દેવ દાનવ યુધ કર્યુંજ; દેવતાને અમૃત પાવાને કાળે;
 મોહની વપુ પ્રભુ ધર્યુંજ. ૯ નવમે અધ્યાય અમૃત દેવ-
 તાને પાઈ, રાહુનું છેદીયું શિષજ; દેવતાને અમૃત દૈત્યને
 ઠાંગે, અંતરધ્યાન થયા જુગદીશજ. ૧૦ દશમે દૈત્ય પર-
 સ્પર વહીયા, એકાદશમે દેવસુર સંગ્રામજ; દ્વાદશમે મોહ-
 ની સ્વરૂપ ધર્યું, સીવહીત કોટીક કામજ. ૧૧ ત્રયોદશે
 રૈવસ્વતમનુંના રાજમાં, શ્રીવામનજ પ્રગટ થયાજ; પંચે
 ભવિષ્ય મન્વંતર આગળ થાશે, તે પણ સર્વ કહ્યુંજ. ૧૨
 સર્વાર્ણ મનુદત સાવર્ણી, મનુ બ્રહ્મા સાવર્ણી કહીએજ;
 રૂદ્ર સાવર્ણી દેવ સાવર્ણી, ઇંદ્ર સાવર્ણી તે લહીએજ.
 ૧૩ ચતુર્દશે મનવાદી મનુના પુત્ર ઈત્યાદી, સર્વે ભગવદ

અંશ જાણીએ; હવે નવજગી પ્રકરણુ તે ત્રિણુ, રાજ્ય સ
કહી વખાણીએ. ૧૪ પંચદશમે બળી રાજે રાજ્ય તે
કીધું, અશ્વમેધ યજ્ઞ કીધો જ્યારે; સોડશમે વિરામિ
આદિતી કરી પતિની, પુત્રની કામના જે કાજ તમારે. ૧૫ પુત્ર થશે વ્રત કરો કહુ પતિ, થયો વ્રત વિધો કહી; ૧૬
આદિતીએ કરયું પયોવત ત્યારે, સર્વે વિધી રૂઢે લહિ. ૧૭ સપ્તદશે પયોવત કિંધે, પ્રભુ પ્રસન્ન થયા જાણી; ૧૮
ગર્ભ વિશે આવ્યા પ્રભુ ત્યારે, બ્રહ્માદિક સ્તુતિ કરી વખા-
ણી. ૧૯ અષ્ટાદશે વામનનુ પ્રગટયા, પધાર્યા બળી
વામની પાસ; યજ્ઞસાળામાં સનમાન કરીને, અવિલો-
ક્યા અવિનાશ. ૨૦ ઓગણીશમે ત્રણ પદ પ્રધિવ
સંકલ્પ કીધી એહ; બે પદમાં સ્વર્ગ મૃત્યુ સર્વે લીધું,
વિશમે એક પદની માગે જાગ્ય તેહ. ૨૧ ત્રીજા પદનું
રહું ન દેકાણું, પરસ્પર વિવાદ વચન થયાં, એ વિશમે
બ્રહ્મા સ્વર્ગમાં, શ્રીજના વર્ણુ લહ્યાં. ૨૨ અંશુષ્ઠ
દેખી અભિશંક કીધો, ગંગા પ્રવાહ થઈ પ્રધિવ પર વહ્યાં,
બળી રાજને વરણુ પાસથી બાંધ્યો, તે પ્રશ્ન એમાં કહ્યાં
. ૨૩ બાવીશમે બળી આત્મ નિષેદન, સન્ય વચન
માટે કીધું, શિશુ ધર્મુ કરી પ્રભુ પ્રસન્ન થયા, રાજ્ય સુ-
તજનું દીધું. ૨૪ ત્રેવિશમે બળીને જીતી દીધું દેવતાને,
રાજ્ય ગયું હનું જે એહનું, સર્વ મળી સ્તુતિ કરી પ્ર-
ભુની, પ્રકૃતિ મન થયું તેહનું. ૨૫ ઓયું પ્રકરણુ જે

કહીએ ચોવીશમે અધ્યાયજી, વૈવસ્વતમનું રાજ્યમાં, મ-
ગ્ધા અવતાર થયો તે કહેવાયજી. ૨૪ હરીદાસ પ્રભુના
ગુણ ગાતાં, તનની ગત તે જાયજી, નિત્ય પ્રત્યે એની
શોભા નીખી હૃદયું ટાહાડું થાયજી. ૨૫

અગ્રી નવમસ્કંધ પ્રારંભ.

રાગ એની ચાલ.

નવમસ્કંધ વર્ણવ કરું, અધ્યાય ચોવીશ જાણી, પ્રભુ
કૃપાથી ઇસાનુ કયા, પ્રકરણ એ વખાણી. ૧ સુર્ય વંશ
મર્યાદ પ્રકરણ, તેતો પેહેલું કહિયે, ચંદ્રવંશ યુગ્ધ પ્રકરણ
છે, તે સાંભળી સુખ લહિયે. ૨ પેહેલે અધ્યાયથી પેહેલું
સુર્ય વંશ તે કહિયે વખાણો, વૈવસ્વતમનુને પુત્ર દશ થયા,
ઇક્ષ્વાકુ આદિ જાણો. ૩ એક કન્યા થઈ તે એમ હવે,
કહું બીજો અધ્યાય, ચાર સુતને સંતાન થયાં નહી, તે
પણ કહેવાય. ૪ આ પછી ત્રણ પુત્રને વંશ થયો તે એમાં
કહિય, નૃતા ભગનારી સંતત તે દ્રસ્ટના લહિયે. ૫ ત્રિજ
મયાતિનો વંશ કહી, રેવતી કન્યા જેમાં, ચોથે નૃપનો
વંશ દહોરે, રાજા અમરીશ તેમાં. ૬ ભક્તને દુરવાશાએ
દુઃખ દીધું, પોતે દુખ પામ્યા ત્યારે, પાંચમે દુરવાશા સમજે
ફરી આબ્યા, અમરિશ પાસે જ્યારે. ૭ સુદરશનને સમા-
ધાન કરીને, વાંચું ત્યારે સુખ થયું; છઠે અમરીશનો વંશ
થયો, તે સર્વે કહ્યું. ૮ પછે ઇક્ષ્વાકુનો વંશ કહ્યો, તેહના
વંશમાં માનધાતા, તેહના વંશમાં મુજકંદ થયા; તે કહું

વિક્ષાતા. ૯ સાતમે માનધાતાના પુત્ર પુર કુહનો વંશજાણો,
 તેમાં હરીચંદ રાજા થયા, આઠમે એનો વંશ વખાણો. ૧૦
 જેમાં સગર રાજા થયા, નવમે એનો વંશ તેહ; તેહના વં
 શમાં ભાગિર્થ રાજા, ગંગાજી લાવીઆ જેહ. ૧૧ ભગિર્થ
 વંશ કહ્યો, ખડવાંગ થયો; દશમે રઘુનો વંશ કહ્યો, રામા
 અવતાર કહ્યો. ૧૨ એકાદશમે રામજીનું રાજ્ય વર્ણવ,
 દ્વાદશમે કુશનો વંશ કહ્યો; પુષ્ટિ પ્રકરણુ અધ્યાય, ખારમે
 તેરમેથી લહ્યો. ૧૩ ઇક્ષ્વાકુના નિમી તેહના વંશમાં રાજા
 જનક થયા જાણો, ચૌદમે ચંદ્રમાથી બુધ થયા; તેહના
 પુત્ર પુરુવા વખાણો. ૧૪ પંચદશમે પુરુવાના વંશમાં,
 શ્રી કૃશ્ણરામજી થયા; શોળમે કૃશ્ણરામ ચરિત્રને, વિશ્વા
 મિત્ર જન્મલક્ષ્યા. ૧૫ સપ્તદશમે પુરુવાના પુત્ર, મોહોટા
 નહુશનો વંશ એમાં; રાજા યયાતીનો વંશ કહ્યો, અધ્યાય
 અઠાર તેમાં. ૧૬ ઓગણીશમે યયાતિ પરમગતી પામ્યા.
 વિશમે પુરનો વંશ કહ્યો; તેમાં એકવિશમે દુસુકંતને પુત્ર
 ભરથ, તેહનો વંશ લહ્યો. ૧૭ રંતિદેવ જેહમાં થયા, ગ-
 ગાચાર્ય વંશ કહ્યો; રાજા પંચાળના, કૃપાચાર્ય કહી લહ્યા.
 ૧૮ ખાવીશમે કૃપત કહ્યા પછે, અજમીઠનો વંશજાણો;
 જેહમાં જરાસંધ થયા પછે સંતનું વંશ વખાણો. ૧૯ પાં-
 ડવકૌરવનો વંશ કહ્યો, પછે જરાસંધ વંશ કહીયે; ત્રેવિશમે
 ખાકી યયાતિના ચાર પુત્રનો વંશ કહિયે. ૨૦ તેહમાં ય-
 કુનો વંશ થયો, મેધાવિ રૂપિ જેહમાં; ચોવીશમે જાદવનો

વંશ, ને અકુરનો વંશ તેહમાં. ૨૧ ઉગ્રસેનને દેવકનો ક-
હો વંશ, એ માંહે વર્ણવ કહોછે; જન્મ તે કંશ. ૨૨
સુરસેનનો વંશ કહો, જે જેહના સુત વાસુદેવ; તેહના
સુત પ્રગટ્યા શ્રીકૃષ્ણ ચંદ્રજી, નિત્ય કીજીએ શેવ. ૨૩
હરીદાસ પ્રભુગુણ ગાઢને, ચિતમાં ધરીલીજે; નિત્યપ્રતિ
શોભા નિરખીને નરણે રસ પિજે. ૨૪

અથ દશમસ્કંધ પ્રારંભ.

શ્રી લક્ષ્મણ સુતને હું નમુ, કહું તે પરમાણુ; વાણી તે
મુજને આપળે, ગુણગાવું તે વિસ્તાર.

શ્રીલક્ષ્મણ સુત ગુણ ગાઢ્યે, શ્રીવલ્લ પરમઉદાર;
શ્રી વિઠલવરને સમરીએ, દ્વિજકુળ ધરિઓ અવતાર. ૧
એહના પદ વંદન કરી, માણુ તે વાંણી સાર; દસમસ્કંધ
રૂદે ધરી, અનુક્રમ કહું ઉચ્ચાર. ૨ અધ્યાય સત્યાસિ
એહના, ત્રણ મન્વંતર કહેવાય; સર્વે મળી કહેવાય છે,
નેવું તે અધ્યાય. ૩ નિરોધ લીલા નિરૂપણ, છે પ્રકરણ
પાંચ તે જાણી, જન્મ તામસ રાજ્યસ સાત્ત્વિક, ગુણ
પ્રકરણ વખાણી. ૪ જન્મ પ્રકરણ પેહેલું પેહેલા અધ્યાય
થી, ચાર અધ્યાય લગીતેહ; રાજ્યએ પ્રશ્ન યુગ્યું ત્યારે,
શ્રી શુકદેવજી ઉત્તર દીધો તેહ. ૫ શ્રી વસુદેવજીને
દેવકીજી, પરણ્યાં કંસરાય કરી પ્રિતી; બીજે અધ્યાય
કંસે દેવકીજીના, યુવ માર્યા તે કહી રીતી. ૬ સંકર્ષણ
ગર્ભમાંહે પધાર્યા તે કહું, પછે પ્રભુ પધાર્યા ગર્ભ માંહી;

ત્યાંહાં સર્વ દેવતા મળીને, રતુતિ કીધી છે તાંહી. ૭ ત્રી-
જે શ્રીકૃષ્ણ પ્રગટ થયા, મથુરામાં કાળાગ્રેહ; શ્રીવસુદે-
વજીને શ્રીદેવકીજી, રતુતિ કરે છે તેહ. ૮ પુત્ર લેઈ શ્રી
ગોકુળ પધરાવ્યા, શ્રીપરોદાજીને વ્યંક; કન્યા લેઈ તે
આવીઆ, મનમાં તે થાયશંક. ૯ ચોથે માયા ઉઠી ગઈ,
આકાશે કંસને ધયો પશ્ચાતાપ; પછે બેનગું સમાધાન કી-
ધું, જોઈને સંતાપ. ૧૦ દૈત્યને તેડી એમ કહ્યું, મારો ને
કુખ દો એહ; તામસ પ્રકરણછે, અઠવિશમાં થાય તેહ. ૧૧
એના ભેદ ચાર પ્રકાર, પ્રમાણુ પ્રમંથ કહેવાય; સાધન
ફળ એ ચારછે, પ્રમાણુ પેહલું થાય. ૧૨ પાંચમે શ્રીજી-
નો ચોછવ વ્રજ, કુલુ અંગ ન માય; પછે કંસને કર દેઈ-
ને, શ્રદ્ધાવીઆ આનંદ રાય. ૧૩ છઠે પુતના મોક્ષ, સાતમે
સંકટ ભજન જાણી; ત્રાણવત મર્દન વિસ્વરૂપ કીધું,
લીલા એહ વખાણી. ૧૪ આઠમે ગર્ગાચાર્ય નામ કર્મ
ચોર્ય લીલાને મૃતી ભક્ષ; વિશ્વ રૂપ દરસન દેખા-
ડ્યું, જનુતીને તે પ્રત્યક્ષ. ૧૫ નવમે ઉલુપલ બંધન દાસ-
મય મળીયેછે અરજીન; ભંજન લકુપર મળીચીવ ઉધા-
ર, એકાદશમે નંદ ગામની લીલા, વછાસુર બકાસુર
વધનો પ્રકાર. ૧૬ પક્ષાતર કલમસ ભેદના ત્રણુ અધ્યાય,
વિરૂધ વાક્ય જેહ; દ્વાદસે અગાસુર વધ, ત્રયોદશે ગોવાળ
મંડળી તેહ. ૧૭ ભોજન શિક્ષા બેશી ભોજન કીધાં, બ્ર-
હ્માજીએ હરયાં વછખાળ; ચૌદમે પ્રભુ લીલા જોઈ,

પ્રહ્લાઅએ સ્તુતિ કીધી તત્કાળ. ૧૮ ખીજી પ્રમેય પ્રકરણ
 છે, તેહના સાત અધ્યાય; દ્વાદશે વન ક્રિડા કરી, પ્રભુજી-
 અએ ચરાવી ગાય. ૧૯ ત્યાં ઘેનુકનો વધ કરી વિરાજળથી
 રાખી સર્વ; ત્રયોદશે કાળીદ્રી મથન કીધું; વિષદુર કીધું
 નિવાર્યો ગર્વ. ૨૦ ચૌદમે કાળી રાહ્યા, ત્યાં તેહનો તે
 કહ્યો પ્રકાર; દાવાનળનું પાન કીધું, સર્વની કરી સાર. ૨૧
 પંચદશમે ખાળજીલા, પ્રભુ કરી ચરાવી ગાય; અિષ્મ રતુ
 વર્ણન કરીને, પ્રસન્ન વધ કહેવાય. ૨૨ સોળમે દાવાસિનું
 પાન કીધું, વનથી પધાર્યો એક; સતરમે વર્ષારતુ વર્ણન
 શરૂરતુ વર્ણન તેહ. ૨૩ અષ્ટાદશે વેણું ગીત, પછી ત્રિજી
 સાધન પ્રકરણ કહેવાય; ચિત ધરીને સાંભળો, એના તે
 સાત અધ્યાય. ૨૪ ઓગણીસમે હેમંત રતુ, કાત્યાયની વ્રત
 વખાણી; વ્રજ ભક્તને વરદાન દીધું, એમાં તે એ જાણી.
 ૨૫ વિશમે રૂપિ પત્નીનું અભ આરોગ્યા, એકવીશમે
 ઇંદ્ર નોત્રોજ યાગ; ભોગ ધરાવ્યો ગીરી રાજ્યને, પ્રભુ-
 જીએ કરી અનુરાગ. ૨૬ અન્યાશ્રય દુર કરાવી, પોતાનો
 આશ્રય કરાવ્યો નાથ; ખાવિશમે ઇંદ્રકોપ વૃષ્ટિથી રાખ્યો
 સર્વ સાથ. ૨૭ ત્રેવિશમે એવું પ્રાકૃત જોઈ, સર્વને આશ્ચર્ય
 રાન એવું થાય; ચોવીશમે ઇંદ્રસ્તુતિ અભિરોધ કરી, ગો-
 વિંદ નામ ધરવું કહેવાય. ૨૮ પચીશમે શ્રીનંદજીને વરણ
 પાસથી, સુકાવ્યા વ્રજઈશ; વ્રજ ભક્તને પ્રહ્લ રૂપમાં,
 નિજ ધામ દેખાડવું શ્રી જગદીશ. ૨૯ ક્ષણ પ્રકરણ કહ્યું

(૨૯૫)

ઓયું. સાત અધ્યાય માંહે એક; કવિશમે વાગું નાદ કે-
રો, વ્રજ ભક્તને તેજ્યા તેહ. ૩૦ રાસ ક્રિડા આરંભકરી,
અંતર ધ્યાન થયા તે વખાણી; સતાવીશમે વ્રજ ભક્ત
લીલા સ્મરણ કરી, ધ્રુમને શ્રી પુછતાં ફરયાં જાણી ૩૧
અઠાત્રિશમે વ્રજભક્ત મળી, સર્વ કર્યું ગોપીકા ગીત
ગ્યાન; ઓગણત્રીસમે દિન થઈ રૂદન કીધું, તત્કાળ પ-
ધાર્યા ભગવાન. ૩૨ ત્રિસમે રાસ રમણ કરી, સુખ દીધું
વ્રજભક્તને નાથ; એકત્રિશમે સર્વ ઇરાધી નંદરાયજી. સુ
કાવ્યા તે દીધું સર્વ સાથ. ૩૩ બળદેવજીનો રાસ વર્ણ-
વ્યો, તેમાં શંખચુડનો વધ કહેવાય; બત્રિસમે દીવસ
વિયોગ તાપસ દુર કરવા, વ્રજભક્ત ગુગળી ગતી ગાય.
૩૪ ગુણુ ગ્યાન નિશદિન કર્યું, પ્રભુનું એ સદા મનહાસ;
હરિદાસ પ્રભુ શોભા નિર્મી, માગે ચર્ચુરજમાં વાસ. ૩૫

અથ બીજું પદ.

એની આજ રૂદમાણી હરણી.

બીજી પ્રકરણુ તે રાજસ જાણો, અધ્યાય અઠાસીમાંહે
વખાણો. ૧ તેના પાણુ ભેદજી ચાર, પ્રમાણુ પ્રમેય સાધન
કુળસાર. ૨ તેહેમાં પેહેલું પ્રમાણુ પ્રકરણુ થાય, તેના
જાણીએ સાત અધ્યાય. ૩ તેત્રિસમે વખાણાસુર વધકહિ
એ, નારદ કંડોને ઉપદેશ કર્યા તે જહિએ, ૪ ચોત્રિસમે
કેશી દૈત્ય વધ જાણી, નારદનાંદ શ્રેષ્ઠ ભવિષ વાર્તા વિ-
ખાણી, ૫ પછે વ્યોમાસુર વધ થયો જાહે, પાંત્રિસમે

અકુર વ્રજ કંશે મેલ્યા તેહ. ૬ પછે કુશળ પ્રશ્ન પુછ્યાં
 ત્યારે છત્રિસમે અકુર સાથ મથુરાં પધારે. ૭ સ્નાનસમે
 મારગમાં દરશન દીધું, અકુર સાડત્રિસમે સ્તુતિકરી સુખ
 લીધુ. ૮ અડત્રિસમે મથુરાં પ્રવેશ, રજક માર્યા સુંદર
 ધરોવેશ. ૯ વાયકને પ્રભુ દીધી સુક્રિત, દીધી માળા સુ-
 દામાને ભક્તિ. ૧૦ યોગજીઆળીસમે કૃમળ કીધી સ્વ-
 રૂપ; ધનુષ્યનો ભંગ સાંભળ્યો કુંસ ભુપ. ૧૧ કુંસને દુસુપ્ત
 થાયેછે ભારી, રંગ મંડપમાં પધાર્યા ગીરધારી. ૧૨ સાત
 અધ્યાયમાં પ્રમય પ્રકરણુ થાય, આળીસમે કવળ્યાપીડ
 વધે કેહેવાય. ૧૩ રંગમંડપમાં પધાર્યા પ્રભુ ધહાં, જોને
 જોયો ભાવ તેવાં તેને દરસન દીધાં તીહાં. ૧૪ પરસ્પર
 મળી માહાત્મ વખાણે, એકતાળીસમે મદલ યુદ્ધ થયુંતે
 ટાણે. ૧૫ કુંસમામાને મારી દોડ્યા, માતા પિતાના અં-
 ધન છોડ્યા. ૧૬ માતા પિતાનું સમાધાન બેતાળીસમે
 કીધું ૧૭ નંદાદીકને વ્રજ મોકલ્યા નાથ, વસુદેવજીને
 ગોદાન દેવરાળ્યાં હાથે. ૧૮ જન્મસમે સંકલ્પ કીધો જે
 હ, પ્રભુજીએ ગાય દોરવાયી તેહ. ૧૯ અવંતિકા ગયા
 વિદ્યા ભણવા કાળે, ગુરુ પુત્ર લાવી દીધો માહારાજે.
 ૨૦ ત્રેતાળીસમે ઉધવ વ્રજ આળ્યા, કુશળ વાર્તા કરી
 નંદજી મન ભાળ્યા. ૨૧ પ્રાતઃ વ્રજ જનને ઉધવજી મ-
 ળ્યા સહી, ચુંવાળીસમે જ્ઞાન વાર્તા ઉપદેશ કહી. ૨૨
 વચન આશક્તિનાં કહ્યાં વ્રજજન, યુદ્ધ સત્વ ઉપન્યું
 મન. ૨૩ દ્રષ્ટાંત ભ્રમરનું દેદને કહ્યું, તે સર્વ ભ્રમર

ગીતમાં લહ્યું. ૨૪ પીસતાળીશમે કુચ્ચ ગ્રેહ પધાર્યા
હરી, ત્યાંહાંથી ફરી મનોરથ પુરાણ કરી. ૨૫ ચક્રર પાં-
ડવની શુદ્ધ લેવા ગયા તેહ, છતાળીશમે હસ્તિનાપુર
આવ્યા ચક્રર એહ. ૨૬ સર્વેની શુદ્ધિ લીધી, કુંતાજીએ
દુઃખની વાર્તા કીધી. ૨૭ આવીને પ્રભુજીને કહ્યું, પુર્વાર્ધ
સંપૂર્ણ થયું. ૨૮ હરીદાસ પ્રભુ શોભા ગુણ ગાયું, શોભા
નિરખી કુત્તી અંગ ન સમાવું. ૨૯ સંપૂર્ણ.

॥ અથ ત્રિગુ પદ ॥

એની ચાલ રતી વહુને મુખ્યુંછે રાણી રક્ષમણી.
ઉતાર્ધ સાધન પ્રકરણુ અધ્યાય સાતનુ, તે તો ઉતાર્ધમાં
થાયછે; સુડતાળીશમે અધ્યાય જરાસંધ યુદ્ધ થયું, સતર
મીવાર તે કહેવાય છે. અઢારમી વાર જીજ્ઞેને કાજે
આવ્યો ઈહાં, દારિકાં સમુદ્રમાં પ્રભુ વાશી સર્વને મોકલ્યા
તીહાં. ૩ પેછે પોતે પધાર્યા ત્યાંહાં થકી મુચકંદને વર દીધો
એણે સ્તુતિ કરી. ઓગણપંચાશે મુચકંદ બદ્રિકાશ્રમ
ગયો, બળદેવજી રેવતીજી પરણ્યાં બાણીયે; રક્ષમણીજીનો
સંદેશો શ્રી કૃષ્ણને પોતો, પંચાશે રક્ષમણી હરણુ વખાણી-
એ. ૪ એકાવનમે યુદ્ધમાં શ્રીકૃષ્ણજીની સાથે રાગ સર્વછે,
રક્ષમણીઆનાં મુઠ મુસ્તક મુડી કૃષ્ણજીએ બાંધ્યો નિવારી
ગર્વછે. ૫ ત્યાંથી પ્રભુજી દ્વારકાં પધાર્યા વિધિ પુર્વક વિ-
વાહ કરીયા, બાવનમે પ્રદ્યુમનજી પુત્ર પ્રગટીયા સંવર દે-
ત્યે તે હરીઆ. ૬ યુદ્ધ કરી સંવરદેવને મારી, રાણી

રતીજી લેઈ ઘેર આવીઆ, ત્યાં સર્વ જન જોવા મળીઆ,
 રક્ષમણીજી મન ભાવીઆ. ૭ ત્રેપનમે મણી પ્રસંગમાં
 જાંબુવંતી સતભામા બેઠુપરીઆ, કૃષ્ણ પ્રકરણુ અધ્યાય
 સાતમાં, ચોપનથી વર્ણવ કરીઆ. ૮ પ્રભુજી પાંડવની
 શુદ્ધલેવા પધારીઆ, ત્યાં સાંભલ્યું જે સતરાજીત મારીઓ
 સહી, સતધનવાને મારી મણી લીધી તે, સતભામાને પુત્રે
 સર્વે લહી. ૯ સતભામાના આગ્રહથી, શ્રીકૃષ્ણજી ફરી પ-
 ધારીઆ, સતધનવાને માર્યા મણી મળી નહી અપવાદ થયો
 અકુરને તેડાવીયા, અપવાદ ગયો મણી આવી તહી. ૧૦
 ચોપનમે શ્રીકૃષ્ણ ઈંદ્રપ્રસ્થ પધાર્યા, ને કાલીંદ્રીજી પરણ્યા
 કલ્યું, પાંડવ વનનો દાહ કીધો, મિત્ર વંદા પરણ્યા તે લહ્યું.
 ૧૧ સત્યા ભદ્રા ને લક્ષ્મણા, તે છપનમે ભૌમ માર્યા છે
 હરી, સોળ સહસ્ત્ર કન્યા રોકી હતી, તે તો પ્રભુજીને વરી.
 ૧૨ સતાવનમે હાસ્ય પુકચન તેતો રક્ષમણીજીને કલ્યાં,
 પ્રતિ ઉત્તર ફરી દીધો, તેતો સર્વ એમાં રહ્યાં ૧૩ આઠ-
 વનમે સર્વે સ્ત્રિને, પુત્ર દશ થયા છે તે જાણીએ, પઠરાણી
 આઠ જે મુખ્ય તેના, પુત્રનાં નામ વખાણીએ. ૧૪ પ્રદુ-
 મન પુત્ર તે રક્ષમણીના, તેહના મુન અનિરંધ છે, માંમાની
 કન્યા પરણી લાવ્યા, તેતો કીધું પુદ્ધ છે. ૧૫ આગણુસા-
 ઠમે શ્રી અનિરંધજીને, ચિત્રલેખાએ હયા, શ્રોણીતપુરમાં
 ખાણાસુર તનયા, સુપનાંતરમાં વર્ધા. ૧૬ ત્યાં હર્ણ કારણે
 પધાર્યા, ખાંધીયા નાગ પાસ છે, સાઠમે ખાણાસુર સંગ્રામ

(૨૯૯)

થયો; પછે અનીરૂઢી પરણી પધાર્યા, પુરી આશ છે.
૧૭ અનીરૂઢી પરણી પધાર્યા, ગુણુ ઝ્યાન કરી ચિત
ધારીએ; હરીદાસ પ્રભુ શોભા નિરખીએ, તનમન ધન
સવે વારિયા, ૧૮ ઇતિશ્રી દશમસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન
ત્રીજી પદ સંપુરણ.

॥અથ ચોથું પદ.॥

એની ચાલ ધન્ય ધન્ય ધીનુમનાંજનું નીરજી.

ચોથું પ્રકરણ સાત્તિક ત્રેવિશ અધ્યાયજી, સાત અ-
ધ્યાયમાં પ્રમેય પ્રકરણ પેહલું થાયજી. ૧ એકસટે કુપમેપ-
થિ કર્કલાસનો ઉધાર કીધોજી, તેહેના પુર્વજન્મ વૃતાંત
પ્રસિધ્યાજી. ૨ બ્રહ્મ અંશ કહણુ ધણું તે કહીએજી, આસટે
બળદેવજી, બ્રજ પધાર્યા તે લહિયેજી. ૩ સરવને મળિ રાજ
રમણુ સુખ લીધુંજી, શ્રી જીમનાંજનું આકર્ણુ કીધુંજી.
૪ ત્રેસટે પુંડરીક કાશીનો રાજા જેહજી, તેહનો પુત્ર
સુદક્ષણુ વધ કર્યો તેહજી. ૫ કાશી ભસ્મ કરીછે જ્યારેજી,
ચોસટે બળદેવજી દ્વિવિધ માયો ત્યારેજી. ૬ પાંસટે દુર્યોધનની
કન્યા લક્ષ્મણુ જાણોજી, જાંબુવતીના પુત્ર શ્યામ પરણ્યા
તે વખાણોજી. ૭ બળદેવજી વિવાહ થયો તે કહીયેજી,
ત્યારે હસ્તિનાપુર વાંકું કીધું તે લહિયેજી. ૮ાસટે નાર-
દજી આઘ્યા શ્રી કરન ગ્રહેજી, ગૃહસ્થાધરમ જેતાં યાક્યા
એહજી. ૯ સોળસહસ્ત્ર ઘેર ફેરે નવ જાયજી, શ્રદ્ધ પ્રત્યે
નાતમ લીલા થાયજી. ૧૦ સડસટે પ્રભુજીની આહુક વિ-

ધિજી, જેમ કરતા તેમ કર્યું પ્રસિદ્ધજી. ૧૧ નારદજીએ
 આવીને કહ્યું જેહજી, પાંડવને રાજ્ય મનોરથ થયો તે-
 હજી. ૧૨ સાધન પ્રકરણુ અધ્યાય સાતજી, અડસઠે પ્ર-
 ભુજીએ ઉધંબજી કરી વાતજી. ૧૩ કુતને નારદજીએ કહ્યું
 તે ચિત ધરીજી, પાંડવ પાસે ઇંદ્રપ્રસ્થ પધાર્યા શ્રીહરીજી.
 અગનોતેરમે રાજસુયસા નિમિત દિશાઓજીતીજી, જરા
 સંધ મારી પુત્ર રાજ્ય બેસાડ્યોજી. ૧૫ બંધનથી રાજાસર્વ
 કરી પ્રિત્ય મુકાવ્યાજી, શિતેરમે વસ્ત્રભુવણુ ભોજનકરાવ્યાંજી.
 ૧૬ અભેદાન ઇંદ્રપ્રસ્થ પધાર્યા શ્રી નાથજી. ઇકોતેરમે
 યસમાં શિશુપાળ વધ કરી રાખ્યો ચરાણુ સાથજી. ૧૭
 બોહોતેરમે સાદવ પ્રદ્યુમનજી, માહા યુદ્ધદારણુ થયુંજી ૧૮
 ચુંવોતેરમે સાદવ માર્યો, કરી ગદા પ્રહારજી; હવે સાત
 અધ્યાયમાં કુળ પ્રકરણુ પ્રકારજી. ૧૯ પંચોતેરમે વિદુરથ
 દંતવક તે માર્યોજી, પછે પ્રભુ મહાભારથ યુદ્ધમાં પધાર્યા
 જી. ૨૦ છોતેરમે બળદેવજી તિર્યં વાત્રા કરી આવ્યા તે
 કહ્યુંજી, યુદ્ધ સંપૂર્ણુ ત્યારે તે થયુંજી ૨૧ સીતોતેરમે સુ-
 દામા સ્ત્રિની આરાધી દ્વારીકાં આવી ભાહો લીધોજી.
 ૨૨ ઇકોતેરમે પ્રભુ પ્રસન્ન થઈ, સુદામાને વદલિવ દીધો-
 જી. ૨૩ અગન્યાસીમે સુર્ય ગ્રહણુ જાણી કુરૂક્ષેત્ર પધાર્યા
 તેહજી, વ્રજના સરવ મળી કુરાળ પુછે સમાધાન કીધાં
 એહજી. ૨૪ અંશીમે પાંડવને મળી કુરાળ વારતા કીધી
 જી, પટરાણી સર્વને દ્વૌપતિયે પાણીગ્રહણુ વાર્તા પુછી
 લીધીજી. ૨૫ એકાશીએ રૂશી મુનિ પુણ્ન કરી પ્રભુમન

ભાવ્યાછ, વસુદેવજીએ નારદ પાસે, જ્ઞાન ઉપદેશ કરાવ્યા
 છ, ૨૬ યજ્ઞ કરાવ્યો વિદ્યાય સર્વને કરીછ, પછે પોતે
 દ્વારિકાં પધાર્યા શ્રી હરીછ. ૨૭ ગુણ પ્રકરણ અધ્યાય
 છમાં થાય એહછ, બારીમે દેવકીજીના પુત્ર લાવ્યા તેહ-
 છ. ૨૮ કુંસે છ પુત્ર માર્યા તે જાણીછ, પાતાળ જઈ
 બળીરાજ પાસેથી વ્યાજ્યાછ. ૨૯ સ્તન પાન કરી પુત્ર
 સ્વર્ગ પધાર્યાછ, દેવકીજી માતાના મોહ નિવાર્યાછ.
 ૩૦ ત્રાસીમે શુભદ્રા હરણુ તે અર્જુને કીધુંછ, પ્રભુજી સુત
 દેવ જનક ગ્રહે પધારી સુખ દીધુછ. ૩૧ ચોરાશીએ સર્વ
 રૂશી મળી પરોક્ષા કરીછ, બ્રહ્મા વિષ્ણુ શિવ તેમાં મો-
 હોટા શ્રીહરીછ ૩૨ નિશ્ચે કરી ઠરાવ્યું એ નહીછ, વેદ
 સ્તુતી કરી તે કહીછ. ૩૩ પંચાસીએ ભજન કેહેનું શ્રેષ્ઠ
 તે કહીએછ, વ્રદાસુરનું વ્યાખ્યાન કહ્યું તે લહિએછ. ૩૪
 લોકા લોક જઈ વિપ્રનો માર્યો પુત્ર લાવ્યા તેહછ, છા-
 શીમે અધ્યાય લગી ચરોત્ર કહ્યાં જોહછ ૩૫ સતા,
 શીએ રાજ નીતિ ગ્રંથાશ્રમ પ્રકારછ, ગણના ન થાય
 પાદવકુળ બહુ વિસ્તારછ. ૩૬ શ્રીવલ્લભજીના ચાર્ણ કમળ-
 ની વ્યાશછ, શોભા નીરખી ગુણ ગાએ હરીદાસછ. ૩૭

અથ એકાદશસ્કંધ પ્રારંભ.

એની ચાત્ર શ્રી વસુભ ગુણ ગાયુરે, કે લીલાછ ઘણી.

સ્કંધ એકાદશમારે લીલા મુક્તિ કહી, પ્રકરણ બે
 એનારે જીવ મુક્તિ બ્રહ્મ મુક્તિ સહી. ૧ જીવ મુક્તિ પ્ર-

કરણ પેહલુંરે તેના ભેદ બે જાણીએ, અધ્યાય ઓગણ-
ત્રીશ લગીરે, એહ વખાણીયે. ૨ એતો સર્વ સંપુર્ણ રે
એકત્રિશ અધ્યાયછે, સ્મૃત ભાવના અધ્યાયરે પંચ કહેવાય
છે ૩ પેહલા અધ્યાય માંહરે યાદવકુળને બ્રહ્મશ્રાપ થયો,
બીજે વસુદેવજીને નારદે જ્ઞાન ઉપદેશ કહ્યો. ૪ નવ
યોગેશ્વરનોરે સંવાદ જનક ગ્રેહ થયા, તે કરીને હરી બહુરે
વચને કહ્યા. ૫ ત્રિજે અંતરીક્ષ પ્રબુધરે કહું તે એમાં
લહું. ૬ ચોથે યોગેશ્વરે ત્રિગુણ અવતાર કહ્યાં, ચોવિશ
અવતારે એમાં વર્ણવી લહ્યાં. ૭ પાંચમે ચમસકરે, ભા-
ભા જનનો સંવાદ થયો જાણીયે, સાયુજ્ય મુક્તિ અધ્યાય
એમાંરે તે કહી વખાણીયે. ૮ છઠે દેવતા સરવે સ્તુતી
કીધીરે, યાદવને આજ્ઞા દીધી શ્રીહરી; પ્રભાસ જઈ યજ્ઞ-
દિક કર્યોરે, એ વાત સરવે ચિતધરી. ૯ ઉધવ આવી
પ્રશ્ન કીધારે, સાતમે અવધુતનો ઇતિહાસ કહ્યો. ચોવીશ
ગુરના ગુણ લીધારે, રાજયદુનો સંવાદ થયો. ૧૦ આઠમે
ચોવિશ ગુરનું કારણરે, દશમે ઉધવજીને જ્ઞાન ઉપદેશ તે
સહી; એકાદશમે ભક્ત શેવા કરોરે, તેને માયા બાંધે
નહીં. ૧૧ દ્વાદશમે સાધુ સંગતરે, એનાં એવું ભાષે; ત્રયો-
દશમે તત્ત્વ જ્ઞાન કેરીરે, સર્વ વિશે સામાન્ય દ્રષ્ટી રાખે.
૧૨ ચતુર્દશે ભક્તિનો યોગ ઉત્કૃષ્ટ કરોરે, પછે ધ્યાન સ્વ-
રૂપ કહું; પંચદશે અષ્ટાદશ સુધીરે, પ્રાપ્ત થાય તે લહું.
૧૩ વિભુતીનું સ્વરૂપરે, શોળસમે અધ્યાય જાણો; સમ્રદ-

શે અષ્ટાદશરે, વર્ણાશ્રમ ધર્મ વખાણો. ૧૪ ભક્તિયોગ
 એ નિયમેરે, અધ્યાય ઓગણીસમે: સ્નાનયોગ કર્મયોગ
 ન ભક્તિયોગરે, વિધિ લક્ષણુ વિસમે. ૧૫ વિધી નિરોધ
 કર્તવ્યરે, એકવિસ કહેવાયછેરે; તત્ત્વનિશ્ચયાત્મકાદિકકરેરે,
 બાવીસમે થાય છે. ૧૬ ભિક્ષુ ગીતાનું વર્ણુવરે, અધ્યાય
 તેવીસમે, સાંખ્ય યોગાદિ લક્ષણુદિરે, વર્ણુવ ઓવીસમે,
 ૧૭ પંચવિસમે યોગ લક્ષણુદિરે, છવિસ ઇંદ્રિયાખ્યાન
 સહી; પુરુષારાધન વિધીરે સતાવીસમે અધ્યાય કહીરે. ૧૮
 યોગાચાર વર્ણુવરે, અઠાવીસમે કહેવાયછે; ઓગણત્રીસમે
 યોગક્રમારગ મારગ કહીરે, ઉધવજીનો ચીવાદ થાયછે.
 ૧૯ શ્રદ્ધા મુક્તિ પ્રકરણુરે, અધ્યાય બેનુરે, તેહનાછે ભેદ
 બે. ત્રિસમે મમતા ત્યાગરે, દ્વારિકાંધી ચાલયા પ્રભાસલી-
 લા કરી. ૨૦ એકત્રિસમે અહંતા ત્યાગરે તેતો શ્રદ્ધાદિક
 સ્તુતિ કરી; હરીદાસ પ્રભુ શોભા નિર્ખરી નિજ્યામ પ-
 ધાર્યા શ્રી હરી. ૨૧

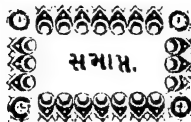
અથ દ્વાદશસ્કંધ પ્રારંભ.

એની ચાલ સાહેલીરે શ્રીજીને નર્જિયે

દ્વાદશસ્કંધ અધ્યાય એના તેરછે, અધ્યાય એ લીલા-
 રે પ્રકરણુ પાંચ જાણી; સદા ગુણુ ગાદ્યએ, એક લોકા-
 ત્રય બીજો વેદાશ્રયરે. ત્રિજી પ્રકરણુ વખાણી સદા ગુણુ
 ગાદ્યએ ૧ ઓથુ શબ્દાશ્રય પાંચમું અર્થાશ્રય એ પાં
 ચમાં પેહેલું લોકાશ્રય એહ. સદા ગુણુ ગાદ્યએ ૨
 પેહેલા અધ્યાયનારે રાજા તે કહ્યા, બીજા અધ્યાયમાં

આગળ થશે તેહ. સદાગુણુ ૩ બીજી પ્રકરણુ વેદાશ્રય
અધ્યાય ત્રિજોથી તેમાં તે યુગ યુગના સર્વ ધર્મ કહેવાય.
સદાગુણુ ૪ ચોથે યુગ યુગનાં પ્રમાણુ કહ્યાં, પ્રત્યક્ષદ્રાણ-
નોરે એમાં વર્ણુવ થાય. સદાગુણુ ૫ ત્રિજી પ્રકરણુ ભ-
ગવદાશ્રય ત્રણુ પ્રકરણુ અધ્યાયમાં પુરાણુરે, ભગવદાશ્રય-
ણી. સદાગુણુ ૬ પાંચમે પ્રમાણુ લક્ષણુ પરિક્ષતને સર્પ
ડંશ કહ્યો, છઠે પરીક્ષતનેરે મોક્ષ થયો નિરવાણુ. સદાગુણુ ૭
સર્પ યરાં વેદ સંખ્યા વર્ણુવ કહું, સાતમે પાણુરે વેદ
સંખ્યા વર્ણુવ. સદાગુણુ ૮ ચોથુ પ્રકરણુ શખ્દાશ્રય અ-
ધ્યાય ત્રણુનું એનો શ્રી ભાગવતનો આશ્રય કરવોએહ.
સદાગુણુ ૯ ભાગવત સ્વરૂપ શ્રી ભાગવતજી સહી, ભા-
વ કરીરે કીજે નિત્યે ગ્યાન. સદાગુણુ ૧૦ આઠ અ-
ધ્યાયથી માર્કુંડે આખ્યાન છે, નવ દશ લગીરે માર્કુંડેય
આખ્યાનજી. સદાગુણુ ૧૧ એકાદશે સુર્ય દ્વાદશે પુત્રોક્ત
થયું, તે સંક્ષેપે કહ્યા. સદાગુણુ ૧૨ ત્રયોદશે પુરાણુ સં-
ખ્યા કહીરે, કૃષ્ણ શ્રુતિ પાણુ એમાં થાય. સદાગુણુ ૧૩
નિમ્બોક્ત સર્વ આખ્યાન થયાં, શ્રી ભાગવતરે સહીમા-
ય અપરંમપાર. સદાગુણુ ૧૪ હરિદાસ પ્રભુ શોભા નિ-
ર્જીતે ગુણુગાઈએ, જીવું બ્રહ્મહાર સદાગુણુ ગાઈએ. ૧૫

અથ શ્રીદ્વારકાંની પરીક્રમા.

શંખો દ્વારે શંખનારાયણ, પરમ પુરુષ પરમેશ્વરજો,
 અક્ષાદિક ઇંદ્રાદિક શેવે, હેલી દેવ તે તેત્રીશકોડજો. ૧
 દશ અવતારે દરશન દીધાં, મીઠ્યા ત્રીવીધી તન તાપજો;
 શંખ તલાવે સ્નાનં આરંભ્યે, હેલીમટે જન્મનાં પાપજો. ૨
 ભક્ત વછળ ભક્તના ભીરૂ, જાનકીજીવન રામજો; ભરત
 રાત્રધન લછમન ભ્રાત, હેલી આપતે પુરણ કામજો. ૩
 નારાયણની શોભા સુંદર, લક્ષ્મીજીના કંથજો; અહેના
 દરશન આવે પ્રાણી, મીઠે છે મનની ભ્રાંતજો. ૪ કેશ-
 વરાય કર્ણભય સાગર, હેલી જગનનાથ જગદીશજો;
 આદ્યનારાયણ અલકનીરંજન, સકળ ભોવનપતી હશજો.
 ૫ પંચવક્ર તરુણેશ્વર પુળ, હેલી કપીલેશ્વર માહાદેવજો;
 નરસંજીવનાં દરશન કીધાં, સકળ સુરા-સુરશેવજો. ૬ ચંદ્ર
 ભાગા ઓર કપીર ઓરો, વીરુરતણા ગોપાળજો; નાગાના
 નારાયણ સ્વામી, હેલી સંત કેરા પ્રતીપાળજો. ૭ મીરાં-
 ખાઈ હરીની દાસી, મીરધરસાલ શું જાણીજો; ઇંદ્ર પાઠની
 ખડી હવેલી, ત્યાંહાં વલ્લભકુળનો વાસજો. ૮ વૈશ્રવજન
 ત્યાં કીરતન ગાવે, આનંદ મન ઉપાસજો. ૯ અહેને દર-
 શન આવે પ્રાણી, પાવન કરે શ્રીનાથજો. ૧૦ રમણદીપ
 રણુછોડ ખીરાજો, આનંદ પુરણુષ્પદજો; નારદ તુમર ત્યાં
 ગાન કરે, શું જોતાં જાય મનની ભ્રાંતજો. ૧૦ કુશેશ્વર ઓર

ગણપતીજીને, પ્રેમે લાગુ પાયજો; નીજ મંદીર જઈ શીશ
 નમાવે, તેહનો જનમ કુતારથ થાયજો. ૧૧ છત્ર ચમરની
 શોભા સુંદર, એ ચૌદ લોકનો નાથજો; ત્રીકમ્તેજ પ્રતાપ
 અધીક છબી, માધવ મદન ગોપાળજો. ૧૨ કદયાંજીરાય
 કરૂમય સાગર, પુરૂષોત્તમ પ્રતીપાળજો; માતા દેવકી
 શ્રી લક્ષ્મીજી, સતભામા શોભા સિંધુજો. ૧૩ પ્રેમયુજ
 ભ્રમ્મભાન લડંતી, ત્યાંહાં રમે નંદાનંદજો; નટવરલાલ ગોવ-
 રંધનધારી, ગોપીપત ગોપાળજો; મુકુંદ મધુસુદન જાંમુ-
 વંતી, શ્રીપતી પરમહાપાળજો. ૧૪ નારદાદિક સનકાદિક
 શેવ, દેવ તે તેત્રીશકોડજો; ગરૂડ અંબાજી પ્રહલાદાદીક,
 બેહુ રહ્યા કરજોડજો. ૧૫ ચરણકમળ ગોમતીએ નાહ્યા,
 ત્યાંહાં સુરજની જોતજો; રૂક્માણી કુંડે નાહાતાં ધોતાં,
 ગઈ છે મનની ભ્રાંતજો. ૧૬ કાળીને કાલંદ્રી નાહ્યાં, શં-
 ખોદાર ધામજો; તેહની ધળનાં દરશન કીધાં, ત્યાં પાંચે
 વીસરામજો. ૧૭ પદમતીરથ બાંજીગંગા નાહ્યાં, ત્યાંહાં
 ગુણશીનો વાસજો; સતભામાને આંગણીએ, કંઈ કદપ
 વ્રક્ષનું આહાડજો. ૧૮ રોહિત્ર ઈંચાશી રૂપી તણાં, જો
 વ્યાસા કોટડી ધામજો; રૂપી કીપાએ પાંખીએ, મુક્તના-
 રાયણનું નામજો. ૧૯ આહાડીમાં હનુમાન ખીરાજો, નવ
 નાથ ચોરાશી સીધજો; એને દરશન જાયે પ્રાણી, આપે
 છે બહુ રીધજો. ૨૦ પ્રેમસા નીલેશ્વર સ્વામી, અલપા
 અભેપદ ધામજો; મહામાયોને પાએ લાગુ, આપ તે પુર-

ભુ કામજો. ૨૧ પરીક્રમા પરમેશ્વર કેરી, પુરે સહિની
આશજો; કશસ્તેહી નંદકુંવરનો, જન્મજન્મનો દાસજો. ૨૨

શ્રીદ્વારકાંતી પરીક્રમા बीजी.

જોજોજો રણુછોડરંગી, ત્રીકમરાય માધવરાય અંગી;
કટ્યાંભુરાય પુરુષોત્તમ સંગી, જોજોજો રણુછોડ. રંગી. ૧ હું
અષ્ટ પટરાણી વાસી, શ્રી રાધાસુખની રાસી; ટેહુલ કરે
છે બહુ દાસી, જોજોજો રણુછોડ. ૨ દરશન કરી પાવન
થઈએ, તીરથનો મહીમા બહીએ; પ્રેમે પરક્રમા જઈએ,
જોજોજો રણુછોડ. ૩ પરથમ પંચખાજે નાહાવું, દામોદ-
રરાય ગોમતી જાવું; પાંડવ ઘાટે પાવન થાવું, જોજોજો.
રણુછોડ. ૪ જોઉ ઘાટે ગહિની ખરીએ, પદસા રૂપઈઆ
ધરીએ; ભયોમુખ ભામણને કહીએ, જોજોજો રણુછોડ.
૫ ત્યાંથી ખાંણુ ગંગા જાવું, આવી સંગમમાં નાહાવું;
ચક્ર તીરથ ચીતમાં ચાહાવું, જોજોજો રણુછોડ. ૬ રાંત
પાવન રાંતે થાવું, સાંહાંમે સીધનાથમાં જાવું; હીડતાં
હરીના ગુણુ ગાવું, જોજોજો રણુછોડ. ૭ ભ્રમાસાવત્રીવા
વ્ય, દામોદરરાય કુંવેનાથ; દરશન જે મંદીર થાય, જોજો
જો રણુછોડ. ૮ ભાગીરથી ગંગાએ ચાલો, રૂક્માણીડેરા
માં માહાશો; ગજધાયકે ત્યાંહાં નીહાજો, જોજોજો રણુછો
ડ. ૯ કકલાસ્યકુંડ કીધો અવતાર, કાંચીડાનો કીધોઉદ્ધાર;
હરીના ચરણુસીરોમણુ સાર, જોજોજો રણુછોડ. ૧૦ જય

વળે પ્રભુનાં છે પ્રતીહાર, તેહેને નમીએ વારંવાર; ચરણા-
 ચત્રે પ્રભુને દાર, જોજોજો રણછોડ. ૧૧ ભુજ્યાયે શંખ
 ચક્ર લખશે, તેહેણું દરશન જો કરશે; તે ભવસાગરમાં તરશે,
 જોજોજો રણછોડ. ૧૨ તેહેનાથી પ્રસન્ન થાશે, પ્રેમપરીક્રમા
 ગાશે; વૈમાને બેસી વૈકુંઠે જાશે, જોજોજો રણછોડ
 રંગી. ૧૩ દ્વારકાં માહાતમમાં ફેરેછે, મહીમા મોહોટો લેછે
 નાહીને દાન કરીદેછે, જોજોજો રણછોડ. ૧૪ તેહેનો જ
 નમ સફલ થાશે, વળી કોઇ દ્વારકાં જાશે; નાહીને હરીના
 ગુણગાશે, જોજોજો રણછોડ રંગી. ૧૫

જાહેરખબર.

મુંબઈમાં તથા અમદાવાદમાં છપાએલાં બાળબોધી,
 ગૂજરાતી, સંસ્કૃત, મરાઠી, તથા ગુજરાતી વગેરે તરેહ
 તરેહ વારનાં વારતાઓ તથા કાવ્યોનાં પુસ્તકો નીચે
 લખેલા ઠેકાણેથી રોકડી કીમતે વેચાતાં મળશે.

શા. જીગજીવન કાળીદાસ.

ઠે. અમદાવાદમાં દેવશાનો પાડો.

